

KEMİNAR

Sosyalizmden Kuşku Duymak İnsandan ve Onun Geleceğinden Kuşku Duymaktır

Ekim 2008 Yıl 3 Sayı 35

İçindekiler...

**Büyük duygulara, büyük
Düşüncelere hazırlandınız.
Bin yılların
Kaybettirdiklerinden sonra
Bu şansı iyi değerlendirin.
İyi uygulayabilen
Öğrenciler haline gelin.**

Komünardan.....	2
Kadın Özgürlüğünün Gündemleşmesi Ordulaşmasıyla Mümkündür.....	3
Lanetli Komplocular Kaybedecek Kutsallık Bu Topraklarda Yeniden Var Olacaktır.....	22
PKK 10. Kongresi'ne Parti Meclisi Faaliyet Raporu.....	43
Beritan'ın Anısına Birkaç Söz.....	69
Dizi Yazı III Sosyal Bilimler Üzerine.....	73
Ezilen Sınıflar Adına Bir İktidar Deneyi: Ekim Devrimi.....	76
Dizi Yazı II Kuantum Üzerine.....	80

KOMÜNARDAN...

Merhaba,

Önderliğin uluslararası bir komployla tutsak alınmasının üzerinden on yıl geçti. Önderliğin uluslararası bir komploya hedef olması tesadüf değildir. Önderlik çizgisi partileşmeye başladığı dönemle birlikte ABD'nin yakın takip ve komplolarına hedef olmuştur. 1990'larda reel sosyalist devletler ve etkilerindeki örgütler amaç ve hedeflerinden uzaklaşarak tasfiye olurlarken, Önderlik çizgisi en güçlü ve etkili dönemi yaşamıştır. Sosyalizm hayalinin son bulduğu, sosyalizmin öldüğünün söylendiği bir dönemde Önderlik; "Sosyalizmden kuşku duymanın, insandan kuşku duymak" olduğu söylemiş, demokratik sosyalizmin bayrağını yükseltmiş, PKK'yi sosyalizmin temsilcisi haline getirmiştir. Önderliğin alternatif bir ideolojinin sürdürücüsü olması hedef haline gelmesinin en temel nedenidir. ABD, Avrupa devletleri ve İsrail'in komponun planlanma ve yürütülmesindeki rollerini bu ideolojik yaklaşımlar izah etmektedir. PKK 10. Kongresi de, ideolojik anlamda iki temel çizginin olduğunu, Önderlik çizgisinin bu iki temel çizgiden biri olduğunu tespit etmiştir ki, bu da uluslararası komponun nedenini izah etmektedir.

Önderlik en başta anlam olarak yok edilmek istenmiştir. Gerçekleştirilen göstermelik yargılama ve İmralı sistemi bu amaçla geliştirilmiştir. Önderliğin anlam olarak imha edilmesi gerçekleştirilemeyince, fiziksel saldırılar devreye sokulmuştur. 2007 yılı başlarında açığa çıkarılan Önderliğin zehirlenmesi, yakın zaman da fiziksel saldırılar gerçekleştirilmiştir. PKK 10. Kongresi'nin Önderliği özgürleştirme kongresi olarak kendisini tanımlaması ve halkımızın da bu doğrultuda Önderliği sahiplenmeye başlamasıyla birlikte, Türk Devleti de saldırılarını arttırmıştır. Komplo onuncu yılında da devam hızından hiçbir şey yitirmeden devam etmiştir. Bu sayımızda Cuma arkadaşın komponun onuncu yılına ilişkin yaptığı değerlendirmeyi yayınlıyoruz.

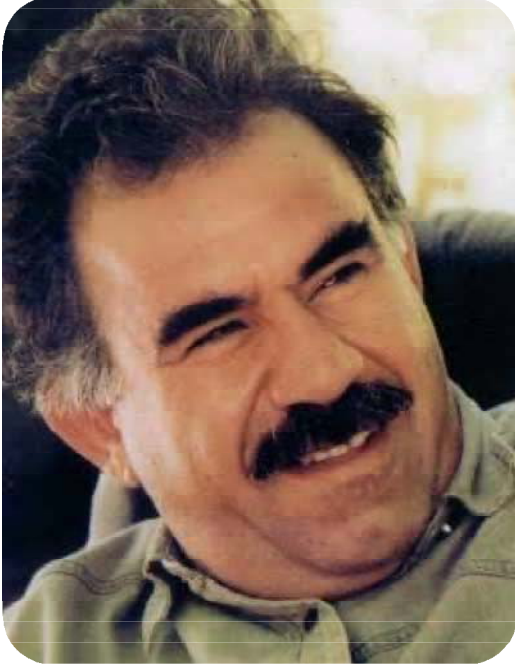
Ekim, devrimimizin büyük şehitlerinin yaşandığı bir aydır. Ekim ayına direniş kazandıran şehit kadın yoldaşlarımızdır. Direnişiyle ihaneti yerle bir eden, kadın ordulaşmasının öncüsü olan Beritan, Gurbettelli, Helin Çerkez, Ronahi Alman (Andrea), Canan Türk ve daha onlarca büyük şehit... Geleceğimizi yaratan yoldaşlar olarak Onların izinden yürümek ve mutlaka başarmak boynumuzun borcudur. Bu vesileyle anıları önünde saygıyla eğiliyor, sonuna kadar anılarına bağlı kalacağımızı belirtiyoruz.

Eylül sayımızda PKK 10. Kongresi'nin açılış konuşmasını ve sonuç bildirgesini yayınlamış, Kongre belgelerini yayınlamaya devam edeceğimizi belirtmiştik. Bu sayımızda da PKK Meclisi'nin Kongre'ye sunduğu raporu yayınlıyoruz.

Yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle...

KOMÜNAR

Kadın Özgürlüğünün Gündemleşmesi Ordulaşmasıyla Mümkündür

Bir devrimin özgürlük düzeyi, ilişkilerdeki özgürlük düzeyine bağlı olduğu gibi, özgün olarak da kadın erkek ilişkilerindeki özgürlük düzeyiyle oldukça bağlantılıdır. Özgürleşme, bireylerarası ilişkileri özgürce tartışma, kararlaştırma ve yürütme gücünde olmayı ifade eder. Böyle bireylerin oluşturduğu topluluklar, özgür topluluklar olarak değerlendirilir. Bu toplulukların oluşturduğu topluma da, özgür toplum denilir. Devrim, bu anlamda bir toplumu en üst düzeyde özgürleştirme eylemidir. Bir toplum yakıcı, hızlı ve genel bir özgürleşme ihtiyacında görülüyorsa, yapılması gereken ona çok şiddetli bir devrimi dayatmaktır.

Bir toplumda ulusal sorun varsa, öncelikle o özgürleştirilir; bu da kendi kaderini tayin etme ilkesi olarak değerlendirilir. Sınıflararası baskı, anti-demokratlık varsa, onu çözer ve buna da demokrasi denilir. Bunu bireye indirgediğimizde, her bireyin temel haklara kavuş-

turulması sorunu vardır. Bu da eğitimidir, sağlıktır, iş gücü sahibi olmadır, yeteneklerine göre çalışabilme ve hakkını alabilme durumudur. Bilimin özgürleşmesi de böyle tanımlanabilir. Kadının özgürlüğü ise bir adım öteyi ifade eder. En alttaki cins olarak kişiliğine ilişkin karar verme, bu kararı bilinçlice geliştirme, hiçbir baskı altında olmadan yaşama geçirme kadının özgürlüğünü ifade eder.

Bu tanımları Kürdistan Devrimi'ne uyguladığımızda, ilişkilerdeki geleneksel, feodal, aşiretçi, eskinin tıkkattığı, kösteklediği yaşamı özgürleştirme zorunluluğu ortaya çıkar. "Parti öncüdür, savaşı örgütüyor, ayaklanma geliştiriyor ve devrime götürüyor" demekle yetinmeyeceğiz. Çok ağır kişilik sorunları ve özellikle içinde bulunduğu aile, kabile, aşiret, hemşericilik gibi her türlü topluluk konumları aşılmadan, çözümlenmelere tabi tutulup çözdürülmeden, daha ileri bir özgürlüğe imkan veren ulusal kurumlaşmaya ulaşamaz; savaş, ordu kurumlaşmasından tutalım, her sahadaki kurumlaşması sağlanamaz. Buna aile kurumlaşmasını da dahil edebiliriz.

Ailedeki büyük tıkanıklık aşılmadan, özgür aile kurumlaşmasına ulaşamıyoruz. Bizdeki devrimin kendi özgül koşullarında çözümlenmelere ihtiyaç duyması ve birçok çağdaş devrimin genel ölçüleriyle yetinmemesi gereken bir devrim olarak kendini dayatması da bu gerçeklikten kaynaklanıyor. Bizde birey kördüğündür, onu çözmeden devrime katamıyorsun. Bireyi çözmek demek, bağlı olduğu muazzam bir ilişki ağını çözmek demektir. Birçok devrim, genel tahlille yürütülmüştür, bireyin tahliline fazla yanaşmamıştır. Ama biz kendi pratiğimizde gördük ki, sadece genel tahlille işler ilerletilemiyor.

Örneğin parti tarihimizde uzun yıllar, "Kürdistan sömürgeci, ona bir ulusal kurtuluş gereklidir" genellemesinden tutalım,

Komünar

1985'lere kadar da "bir halk savaşı gereklidir, buna gerilla ordusuyla karşılık verilmelidir" genellemesiyle, yani işleri genel tahlille yürütmeye çalıştık. Bunun için kitaplardan birçok alıntı yaptık; şemalar, tüzükler, yönetmelikler geliştirdik. Ama 1985'in sonuna geldiğimizde bir de baktık ki, bu işler tıkanıyor. Aslında birçok devrim için yapılandan daha fazla çaba harcamamıza rağmen, bizi yenilgiye götürmekten kurtaramıyordu.

III. Kongre çözümlenmesi, biraz da bireylerimizde yaşanan "devrim yürümez, bundan daha fazla yapılamaz, gelişme ancak bu kadar olur" anlayışına bir çözüm getirmek için geliştirildi. Biz de kendimizi daha derinlikli olarak, parti içi ortamı çözmeye verdik. Çünkü karşımıza öyle tipler çıkıyordu ki, tam bir kördüğüm. Sözde merkez, eski, tecrübeli, istese çok başarılı da olabilir, ama pratiği tasfiye! Bunu nasıl izah edecektik? Sorunu hiçbir devrimci partinin yapamadığı bir çözümlenme yöntemiyle çözecektik. Bazı partiler bunu, daha sonraki süreçlerde kaba yargılamalar biçiminde yapmıştır; haklı haksız ayrımı yapmadan birçok tasfiye gerçekleştirmişlerdir. Biz böyle yapamazdık; böyle yapsaydık, partiyi kendi elimizle bitirirdik. Türkiye Solu'nda benzer kaba tasfiyelerin olduğunu biliyoruz. Zaten ajan provokatörlerin de istediği buydu. Bunun yerine, bireyi kazanmayı, bütün yönleriyle netleştirmeyi, çözmeyi esas aldık.

Ve bildiğiniz gibi PKK'de yeni bir dönem, çözümlenme dönemi başladı. "Bireyde toplumu çözmek, an'da tarihi çözmek!" Bir yerde o zamana kadar yaptığımızı tersinden tamamlama. Hep genelleme yapıyorduk, bu sefer çok özelden konuşuyoruz; hep tarihten geliyorduk, bu sefer anlık bir durumun devrimciliğinden bahsediyoruz. Bu çözümlenme dönemi halen bütün yakıcılığıyla sürüp gitmektedir.

Neden biz bu yöneme ağırlık verdik? Gelmişler, "devrimciyiz" diyorlar, ama kaçınıcı baharda devrimi yapacakları, rollerini ne zaman oynayacakları belli değil. Her şey mahşere erteleniyor, bir ertelemecilik aldır yürüdü. Bir de kendi yaşamım var. Biliyorsunuz, gün-

lük olarak tehdit altındayım, ben her an tasfiye olabilirim. Peki bu devrimi, birkaç bahar sonrasına ertelemek, kendi yaşamına en büyük saygısızlık değil midir? Bizim buradan çıkaracağımız sonuç; anın devrimciliğinin çok gerekli olduğudur. Anı anına devrimci tarzda yaşama, yarın ölünecekmiş gibi tüm yaşamı yaşamadır. Ben bu yöntemi esas aldım. Dikkat edilirse, yıllar bu yöntemle daha iyi kavranılmaya çalışıldı, dönemlere anı anına yaklaşıldı.

Ertelemecilik yapıldı -zaten Türkiye'de çok yaygındır-, devrimde çok genel bir ilke de demeyeceğim, tasarımı da demeyeceğim, "devrimci teori şöyledir, toplumlar mutlaka sosyalizme geçecektir" denir durulur. Sosyalizme mi, yoksa daha geri bir kapitalizme mi geçildiğini gördük. Belli ki reel sosyalizmin de bu konuda çok köklü yetmezlikleri var. Eğer kapitalizm biraz başarılı oluyorsa, kesinlikle gündemine daha çok hakim olduğu içindir. Anı anına neyi yakalaması, neyi yaşatması gerektiğini bildiği içindir. Demek ki ertelenemez ve anbean yerine getirilmesi gereken görevlere yaklaşmayı bilmek, çok hayati bir yaşam ilkesidir, devrimde başarı ölçüsüdür.

Bireyler geliyor. Nedir, ne değildir, çözüme tabi tutulmadan salıveriliyor. Çözersen belki altın bulursun, belki de bir pas. Bunu açığa çıkarmak için tabii ki çözümlenmeyi derinleştirmek gerekir. Nasıl ki, bir maden ocağında madeni araştırır, ayıklar, sonra ortaya çıkarırsın; bireyi de öyle araştırmaya, ayırtırmaya, netleştirmeye tabi tutacaksın, ondaki madeni açığa çıkartacaksın. Buna neden ihtiyaç duyulur? Çünkü içimize gelenlerin neyi temsil ettiklerini gördük. Tutkularıyla, düşüncesiyle, adına sosyal, kültürel, siyasal ne denilirse denilsin tam bir yumak gibi. Ben buna kördüğüm diyorum. Bu kördüğümü çözmek gerekiyor.

Bu çözme işi o kadar derinleşti ki, bir kişinin etrafında ördüğü ilişkiler dikkat edilmez, çözümlenmezse bir partiyi rahatlıkla yenilgiye götürebilir. Hem de iyi niyetlice. Eğer PKK geliyorsa, devrimde biraz iddialı bir yürüyüşün sahibiyse, kesinlikle bu yöntemle çok yakından bağlantılıdır. Öyle provokatör-

Komünar

ler tanıdık, öyle tasfiyeciler ortaya çıktı ki, değil onlarca, bir tanesi bile eğer doğru bir yöntemle üzerine gidilip çözümlenmeseydi, bu partiyi bitirirdi.

Sovyet Devrimi'nin başına ne geldi? Bu ülkedeki sosyalizm neden çözüldü? En önemli nedenlerinden birisi de budur. Devrimin başına yetmiş yıl sonra, elli yıl sonra, on yıl sonra, bir yıl sonra çözüldü, tasfiyeyi dayatacak adamı, onun ilişki tarzını, yaşam tarzını çözümediği için, önder veya görevli, sorumlu kimseyi çözemediği için, uğruna onca kan, onca emek, çaba harcanan devrim aslında kendi eliyle tasfiye oldu.

Benim bazı alanlar üzerine, Güneybatı'daki tasfiyeciliğin temel provokatif tipi üzerine çözümlerim var. Aslında yıllardır uğraşıyorum. Bütün iyi niyetimize rağmen bir eyaleti neredeyse bitişin eşğine getiren, çok kahredici, çok vahşi cinayetlere kadar götüren yaklaşımlar önlenemiyor. Bütün çabalarımız, ancak onu sınırlayabiliyor. Düşünün, merkezi sahaya geliyor, diyor ki; "burada başardığımı, parti genelinde de başarabilirim". Önderlik tarzımız eğer önünde durmazsa, ilgili değerlendirmede ortaya çıkmıştır ki, kazandığı deneyimi bütün partiye taşıyarak tasfiye işini genelleştirebilir. Burada ajan olup olmaması hiç önemli değil. Önemli olan, bir kişilik dizginlenemezse, çözümlenemezse bir partiyi bitirir ve bu açığa çıkmıştır.

Bir de parti tarihimizdeki örnekler baka- lım; kendi şahsında partiyi bitirmeye çalışan böyle onlarca tip vardır. Benim kendi deneyimimde çarpıştığım yüzlerce tip var. Dalga dalga kendini bize vuruyor, ben ise yüzgeri ediyorum ki, parti korunsun. Çözümlenmiş örnekleri tekrarlamak istemiyorum, akıllı bir militan adayı bunları incelenmesini bilir. Düşünün, onlar yaklaşımlarıyla, yaşam tarzlarıyla parti içinde serbest bırakılırsalar PKK kaç parçaya bölünür, nasıl bir aşiret, feodal örgüt olur, bireylerin savaş ağalığına nasıl dönüşür? Çözümlenmeleri bir de bu yönüyle değerlendirmelisiniz.

Kürdistan toplumunun oldukça provoke edilmiş, bölünmüş, birbirine karşı kışkırtılmış

yapısının partiye yansımalarının ne denli güçlü olduğu göz önüne getirilirse, bu provokatif kişiliklerin -ki, bunların hepsinin ajan olmasına hiç gerek yok, çok iyi niyetleri de var- önu alınmazsa, partiyi bir günde tasfiyenin eşğine sürüklemeleri işten bile olmaz. Bunların hepsi de, bir bakıyorsun onur meselesi yapıyor, niyet meselesi yapıyor ve partiye öyle bir takıyor ki, partiyi öyle bir batağa çekiyor ki, çok uyanık birileri olmazsa, biraz buna göre kendimi ayarlamış olmasam, bütün çabalar boşa gider. Ben halen bu kişiliklerle günlük olarak uğraşıyorum, gündemimden hiçbir zaman da eksik olmadılar. Her türlü yoldaşça destek, dayanışma var, kendimize tanımadığımız gelişme fırsatlarını sunuyoruz, ama insan neden böyle ortaya çıkıyor, halen üzerinde duruyorum, çözümlenmeye tabi tutuyorum. Kısaca bir kişinin şahsında, eğer dikkat edilmezse, bir parti kaybedebilir. Bir parti kaybetti mi, bir ulus kaybedebilir. Çözümlenmeler bu açıdan da önemlidir.

**Anlaşılması gereken
Bir kişinin parti içindeki
Yaşamını, eylemini, ilişki tarzını
Her yönüyle değerlendirmeden
Günlük olarak
Gözden geçirip denetlemeden
Bir devrimin sağlıklı, başarılı
Zafer yürüyüşünün
Mümkün olmayacağıdır.**

Anlaşılması gereken; bir kişinin parti içindeki yaşamını, eylemini, ilişki tarzını her yönüyle değerlendirmeden, günlük olarak gözden geçirip denetlemeden, bir devrimin sağlıklı, başarılı, zafer yürüyüşünün mümkün olmayacağıdır. Yaşanılan deneyimler de bunu fazlasıyla ortaya çıkarmıştır.

Parti içi yaşamı çözümlenmekten bahsediyorum. Çözümleme ile birlikte, devrimci düzeyi geliştirmek; bir anlamda ilişkilerdeki devrimciliği, özgürlüğü, örgütlülüğü sağlamak anlamına da geliyor. Parti içi yaşamı o kadar

Komünar

devrimcileştirilelim, dolayısıyla özgürleştirilelim ki, artık kişiler kendileriyle oynadıklarında, verdikleri zarar sadece kendileriyle sınırlansın veya bir kişi partiyle oynadığı zaman, anında gereken karşılığı bulsun. Almış olduğum en önemli tedbir budur. Çözümleme ve ilişkilere dayattığım özgürlük düzeyi kesinlikle bunu doğurtmaya yetiyor. Bu da bir savaştır, çarpışmayla ve zaman zaman da uzlaşmayla yürütülür. Eğer görev göz ardı edilmezse, kesin parti kazanır. Dolayısıyla savaş yürütülüyorsa kazanılır.

Parti içi özgürleştirme dediğimiz nedir? Bizimle ilişkidesiniz, bir bütün olarak PKK'liler, tüm çalışma alanları belli bir ilişki içindedir ve dolayısıyla bağlılıkları var. Önderlik burada ne yapıyor? Önder adı altında birisi bu yapıyı nasıl götürüyor? Parti tarihine bir kez daha bakmalısınız; olumsuzluklara, kördüğümlemlere rağmen, işler nasıl bu kadar geliştirildi? İki kelimeden en karmaşık çözümlere nasıl ulaşıldı? Bütün isyanlara, bütün muhalif örgütlenmelere darbe indirmiş bir egemen sınıf istihbaratı, günümüzde kontrast diyelim, nasıl oldu da PKK'yi bütün örgütleri çözdüğü gibi çözemedi veya bölüp parçalayıp başarısızlığa uğratamadı? Bunları düşünmek gerekir. İlk defa bir devlete, onun devrime dayatılan kollarına karşı bir başarı söz konusu.

Tarih boyunca isyanlara devletin dayattıkları var. Anadolu'da Osmanlıların, cumhuriyet döneminde Cumhuriyet'in muazzam saldırı kolları var, özel savaş kolları var; MİT, özel tim, provokasyon örgütleri var. Komünizm adına, din adına yapılanlar var. Hepsini dayattılar, fakat biz geriletilemedik. Her türlü ajan kişilik, objektif-subjektif tip dayatıldı, yine boşa çıkarılmadık. Bunun Önderlik çözümleme tarzıyla ilişkisi vardır. Çünkü ilişkilere özgürlüğü dayatıyor. Özgürlük; aydınlanmadır, örgütlenmedir, güçlenmedir; özgür karardır, iradedir. Dolayısıyla bu ilişki tarzı başarısızlığa uğratılmıyor.

Bu ilişki tarzını, özgür ilişki tarzını geliştirirken, sadece düşmanın dolaylı veya direkt etkilerini, yine feodal aşiretçi özelliklerin, ailesel yaklaşımların etkisini çözmekle kalımı-

yor veya aşılması gerekeni ortaya koymakla kalmıyor, bunu daha da derinleştiriyoruz. Doğrusu nedir, daha fazla ona cevap vermeliyiz. Yıkılması gerekenin yerine ne yapılmalı konusunu yalnız askeri, siyasi düzey için ele almıyor, bunu ikili ilişkilere kadar yansıtıyoruz.

Yoldaşça ilişki, yoldaşça yaklaşımın her düzeyi nasıl olmalı? En temel bir ilişki tarzı olarak da, toplumda aile ilişkisi, ailede tarafların, özellikle kadın erkek ilişkisi veya bunun partiye taşırılması söz konusu olduğunda, çözümlenmeleri genel özgürlük düzeyine, kadın özgürlük ilişkisine, onun daha özgül bir biçimi olarak kadın erkek ilişkilerindeki özgürlük düzeyine kadar indiriyoruz. Çünkü savaşı biraz daha geliştirebilmek için, bireyi özgürleştirmek gerektiği ortaya çıktı. Bireyi özgürleştirmek için de, geleneksel aile, kadın erkek ilişkilerini çözüp aşırarak ve özgürlük bilincini derinleştirmek gerekiyor.

Kadınlar, artan oranda saflara, özgürlüğe koşuyor. Kaçılan bir aile kurumu var, ama bunun yerine ne konulmak isteniyor? Her gün parçalanmış ilişkiler var, bunun yerine ne geliştirilmek isteniyor? Savaşı bir de bu yönüyle ele almak gerekir. Düşmana vurur, kırarız; feodal kalıntıları da parçalarız, dağıtırız, ama yerine neyi, nasıl kuracağız? Buna bağımsız bir vatan, özgür bir halk, toplum, özgürleşmiş bireyler, özgürleşmiş kadınlar, erkekler diye cevap veriyoruz, ki bu da bir genellemedir. Genellemelerle her şey halledilmiş olsaydı, devrimimiz çoktan sonuca ulaşırdı.

Kadın kişiliğinde çözümlenmesi gereken önemli hususlar var ve bu işi biraz ilerlettik. Kadının tarih boyunca nasıl yitirildiği, aileye çekilen kadının aynı zamanda köleliğe çekildiği, kişiye mal edildikçe kişilikten, özgürlükten uzaklaştırıldığı, toplumun tüm dinamik işlevinden uzaklaştırıldıkça daha da bağımlı hale geldiği, oldukça detaylı ortaya konuldu. Bunun doğal bir yapı gereği değil, uygarlaşmayla, sınıflaşmayla birlikte geliştirildiği anlaşıldı. Nasıl ki halklar, uluslar üzerine baskı, sömürü geliştirilerek birileri çok zayıf bırakılıp birileri çok üste çıkarılmışsa, cinsler arasında da buna benzer bir baskı oluşmuştur. Dola-

Komünar

yısıyla kurtuluş, özgürlük isteyen her aşiret, hatta halk, topluluk gibi, kadın cinsinin de kendini kurtarma görevi vardır. Devrimle ulusal ve sınıfsal kurtuluş başarıldığında, kadının da düzeyi biraz eşitliğe, yani kurtuluşa yakındır denilebilir. Aslında bu genelleme doğru olmakla birlikte, yeterli değil. Daha da ötesi, parti ortamımızda ilişkiler kaskatı, dengesiz, eşitsiz, coşkudan, sevgiden uzak, ucuz, suçlayıcı, bağlayıcı, düşürücü, tıkayıcı niteliktedir.

Toplumumuz kadınla ilişkiyi ancak aile bağları olduğunda meşru kabul eder. Ya karısıdır, bu nedenle her türlü ilişkiyi meşru görür; ya da yakınıdır, kızıdır, kardeşidir, normal ilişki kurar. Bu da konuşma, tartışma düzeyindedir ve çok sınırlıdır. Herhangi bir kadının, herhangi bir erkekle tartışması suçtur. "Boyundan büyük işlere kalkışma" diye tabir edilen işlere karışmaları düşünülemez bile. Öyle kadın ölçüleri oluşmuş ki, ne kadar az konuşursa, ne kadar hareket etmezse, ne kadar tartışmazsa, ne kadar kararlaştıramazsa, güç sahibi olamazsa o kadar iyidir. Hatta mal-mülk onun için değildir. Kadının itaatkarlığı, efendisine göre olması, köle gibi bağlanması, toplumumuza erdem, fazilet diye yutturulmuştur. Bu tür bağıllık tarzları bizi çok erkenden ürküttü ve uzun süre meşgul etti. Kişiyi bu kadar aşağılayan, dıştalan, hiçe sayan bir yaşam tehlikelidir. Ya kadınlar çok aşağılık bir varlık ve bunu saptamak, ya da öyle değilse hakkını vermek gerekiyor.

Devrimin geliştiği bu süreçte, kadın sorunu daha yakıcı bir sorun olmuştur. Hiç şüphesiz devrim, yalnız erkeklerin işi değildir. "Birçok devrim erkek egemenliğini, hakimiyetini geliştirmiştir" diyebilirsiniz. Bu doğrudur, uygarlık tarihi boyunca gelişen bütün devrimler biraz da erkek devrimidir. Erkek devrimi olduğu için, erkek egemenlikli devrimlerdir. Dolayısıyla kadının gittikçe baskıya, sömürüye ve bağımlılığa çekildiği devrimlerdir. Her devrim erkeği üste çıkarmış, kadını alta indirmiştir. Sınıflı toplumlardaki bütün devrimler böyledir.

Günümüze doğru gelindiğinde, bu devrimler kadınları daha da alt seviyelere itmiş,

tanınmaz hale getirmiştir. Öyle ki, biz bile bunu neredeyse doğal karşılayacağız. "Kadın dediğin zaten buna müstahaktır" denilir. Ciddi bir toplumsal devrimi düşünürken, acaba böyle midir, değil midir sorusunu kendimize sormamız gerektiği açıktır. Kadın bunu hakketmiş bir alçak mıdır? Değilse, nasıl bu duruma getirilmiştir? Eğer doğal koşullardan dolayı değil, toplumsal koşullardan dolayısıyla, bunlar hangi toplumsal koşullardır? Tarihi bir süreç işiyse, bu nasıl bir tarihtir? Bir toplumsal kurtuluş sorunuysa, bu toplumsal kurtuluş nasıl düşünülmeli, bir özgürlük ve kurtuluş programı nasıl oluşmalıdır? Daha da ötesi, onun örgütlenmesi ve eylemi nasıl geliştirilmelidir? Bu sorulara cevap vermeden, özgürlük devrimini, ilişkisinin sözünü bile edemeyiz.

"Kadının katılmadığı devrim başarıya ulaşamaz" dedik ve bu doğrudur. Ama kadını devrime nasıl katacağın? Bir köle olarak mı? Bir kölenin en bağımlı kölesi olarak mı katacağın? Çünkü saflarımıza gelen kadınların hepsi bağımlı. Bu kadar bağımlılığın olduğu bir örgüt, nasıl özgürlüğün örgütü olacak ve özgürlük isteyen kadınlar, nasıl özgürlük elde edecek? Dili özgürlük istiyor, ama ilişkisi, kölelik ilişkisi. Burada ikiyüzlülük var ve bu garip bir çelişkidir. Bu nedenle çözümlenmeleri derinleştirme ihtiyacı hissettim.

Kadın erkek birlikteliklerine karşı değiliz. Her türlü birliktelik, devrimin çıkarları göz önüne getirildiğinde düşünülebilir. Ama birliktelik adı altında yaşanan ilişkilerin belâ olduklarını gördük. Bu birliktelik partiyi tasfiye etmeye bile yeter. Eğer bir kişilik doğru çözümlenip netleştirmeye tabi tutulmazsa, bir partiyi bile iradesinin dışında tasfiyeye götürür. Lafta özgürlük isteyen, ama pratikte tam köle olan bir kadının da, kendisi için özgürlüğü yakalamasını bir tarafa bırakalım, lafazanlığıyla, yüzeyselliğiyle, kendi aldanmışlığıyla, belki de partimize bağımlılığını aşılır, onu da aşıladığı oranda, köleleşmiş bir yaşam, özgürleşmeden uzak parti içi ilişki düzeyi ve kaybedilmiş militanlık ortaya çıkar.

Diğer örgütler biraz da bu yüzden kaybetmişlerdir. İlişkilerdeki bağımlılık, ilişkiler-

Komünar

deki özgürlük düzeyinin zayıflığı, örgütlerini de, kendilerini de bu ilişki nedeniyle önemli oranda kaybetmeye götürmüştür. O halde özgür ilişki tarzı ne olacak, nasıl olacak? Bu, geleneksel aile tarzını meşrulaştırmakla olmuyor. Toplumda kadın-erkek yirmi yaşına geldiğinde anlaşılır, evlenirler. Bu, onlar için bir çözümdür. Bu anlamıyla geleneksel aile, sömürgeciliğin en büyük dayanağı ve sorunların en köklü kaynağıdır. 12 Eylül faşizmi de bunu

alabildiğine yaydı. Evliliği, en temel köleleştirici ilişki olarak dayattı. Kürt toplumunu, aile içi sorunlardan dolayı başını kaldıramaz bir duruma getirdi. Saflarımıza gelenlerin çoğu da bu hastalıktan payını almıştır. Hemen hemen her tip bu konuda ne yapacağını veya nasıl yaşayacağını bilmiyor, "özgürlük istiyoruz, özgür ilişki istiyoruz" demekle yetinmiyorlar. Bunun fikri, bunun tarzı, bunun üslubu, bunun temel değerlere bağlılığı, savaş, parti, gerçeğine bağlılığı, hatta yurtseverliğe bağlılığı nasıl olur? Bu yönlü değerlendirmeleri geliştirmeden bir milim bile ileri adım atılamaz. Heveslere kapıyı açık bırakmak, partiyi bitirmek için yeterlidir. Toplumdan bile daha geri ilişki biçimleriyle, devrimcilik adı altında birbirini

mahvetmeler işten bile değil. Madem toplum bu kadar yıkıcı, düşürücü, köleleştiricidir ve örgüt içindeki yaklaşımlar da bunun bir nevi yansımasıdır, o halde doğrusu nedir?

Kadın, aile çözümlemeleri bu amaçla geliştirildi ve bu çok köklü ele alındı. Bir din, bir ulus, bir savaş çözümlemesi gibi, biz de kadın çözümlemesini geliştirdik. Bu iş ucuz, özellikle duygularla, hevesle ele alınıp da başarılabacak bir iş değil. "Birbirimizi çok seviyoruz, anlaştık, ilişkilendik" demekle, insan asla ciddi bir yaklaşım geliştiremez, çözüm bulamaz. "Ben seni şimdilik düşünmüyorum" diyen bir inkarcılık veya "devrimdir, böyle idare etmek istiyoruz" diyen geçici yaklaşımın da insani hiçbir yanı yoktur. O halde doğru nasıl bulunacak? Bu açıdan çözümlemeler anlamlıdır. Doğrulara veya benimsenmesi gereken hususlara açıklık getiriyoruz. Yaşanan deneyimler bunun doğru olduğunu gösteriyor.

Yoldaşlık Kadın Erkek İlişkilerinde Özgür Yaklaşımı Temsil Etmektir

Kadın, sanıldığı gibi düşkünlüğün, kötülüğün kaynağı değildir. Kadının yaşamın en zenginleştirici kaynağı olması işten bile değildir. Fakat bu, bir süs bitkisi, ucuz bir aşk ögesi gibi değil, ancak daha kapsamlı bir yorumlamayla gün yüzüne çıkarılabilir. Bunun da adı devrimdir. Düşüncede, davranışlarda, devrim içinde devrim! Bu aynı zamanda erkeğin dönüştürülmesidir de. Sıkça şunu belirtiyoruz; sorun kadını ilgilendirdiği kadar, erkeği de ilgilendirir. Hatta sorun daha fazlasıyla erkek sorunudur. Şunu sürekli kendime soruyorum; kadınları biraz düzeltebiliriz, ama erkekleri nasıl düzeltereğiz? Kadınlara şunu soruyorum; bu erkekleri başınıza neden bela ettiniz? Çünkü erkek egemenlikli, yani baskıcı, horlayıcı, düşürücü ilişki tarzına ardına kadar açkınsınız. Bir eleştiri yok, bir düzeltme yok, bir uyarı yok, eşitlik yok, saygı, sevgi yok. Tutkulara, güdülere veya zorluklara, zayıflıklara esir olmuş, ilişki kurmuş. Bu, kadının erkeği hem kendi başına, hem de partinin başına bela etmesi anlamına gelir. "Ben şöyle kadın isterim, böyle köle isterim, güdülerimin tatminini isterim" diyen biri beladır.

Komünar

Diğer yandan kadını inkar eden erkek veya erkeği inkar eden kadın, yani iki taraflı birbirini reddeden yaklaşımlar ortaya çıkıyor. Bu da; "Ben sevgiden, saygıdan, güzellikten, yaşamdan, incelikten, sosyalleşmekten, ilişkilerden, eşit ve özgür yaşamaktan, kadınla yaşamaktan anlamam, erkekle yaşamaktan hiç anlamam" demektir. Tüm bunlar inkardır, yaşamı reddetmedir. Bu da çözüm değildir. Birbirlerine bu kadar inkarcı yaklaşanlar, asla devrim yapamazlar.

Daha değişik bir tarz uygulayalım denildiğinde; o da moda tarz veya çokça denenmiş tarz oluyor ve fırsat bulduğunda ucuz aşk, ucuz duygular, ucuz benimsemeler başlıyor. Cephe gerisinde ne var, kişilerin arkasındaki dünya görüşünün, oluşum tarzının ne kadar baskıcı, sömürücü, düşürücü olduğu hiç dikkate alınmıyor. Bir çırpıda; "bakıştık, anlaştık" veya "her türlü olumsuzluklara rağmen biz birbirimizi taşıyoruz" deniliyor ki, bu da olmaz. Kendini bu kadar bireyselliğe, hafifliğe kaptıran bir ilişki tarzı, başından itibaren sakat ve tehlikelidir, hayırlı bir sonuca da asla yol açmaz. Çünkü içinde bilinç, değerlendirme, çözümlenme, saygı yok; ucuz bir duygu veya çok doğal bir güdüsel yaklaşım var. Bu da herhangi bir ilişkidir, asla devrim ilişkisi değildir. Devrimci bir ilişki tarzı, genelde kişilerle, özelden kadınla veya erkekle böyle kurulmaz. Sonuçta bu ilişki tarzı da kendi başına işleri mahvetmeye yeterlidir.

Dikkat edilirse
Ne geleneksel tarz
Ne inkarcı tarz, ne yüzeysel tarz
Asla çözüm olmuyor
Özellikle kadın lehine
Asla bir sonuca yol açmıyor
Burada da ortaya çıkıyor ki
Özgür yaklaşım
Kolay elde edilecek
Bir yaklaşım değildir.

Dikkat edilirse ne geleneksel tarz, ne inkarcı tarz, ne yüzeysel tarz asla çözüm olmu-

yor. Özellikle kadın lehine asla bir sonuca yol açmıyor. Burada da ortaya çıkıyor ki, özgür yaklaşım kolay elde edilecek bir yaklaşım değildir. Çünkü ortamı geleneksel tarzın egemenliğine bıraksak, iki günde partiyi, dolayısıyla ilişkiyi bitirir. Kürdistan toplumunun, hatta Türkiye'nin gerçekleri göz önüne getirilirse, sorunların ne kadar ağır olduğu görülür.

İnkarcı tarzın ki, partide epeyce yaşanılıyor, yakında çok ağır sorunlar biçiminde patlak vereceğini veya kendini hissettireceğini düşünmemek mümkün değil. Çünkü böyle davrananlar, bir ilişkiyle birbirlerini bulup kaçabiliyorlar, en kof bir skandal ilişkisine yol açabiliyorlar. Adeta güdülere esir olacak derecede başlarına en olumsuz ilişkiyi bela ediyorlar. Bu ilişki tarzının veya inkarcılığın sonucu budur.

Yüzeysellik kurulan ilişki tarzı, pamuk ipliğine bağlı ilişki tarzıdır. Hiçbir içeriği, çabası, mücadelesi olmadan, sadece bakışarak birbirlerini kabul etmişlerdir. Bu ilişki hemen bozulabilir. Kaldı ki, kurulması gereken ilişki, karı-koca ilişkisi veya duygusal ilişki değildir; itibarlı, olgun bir yoldaşlık ilişkisinden, öncelikle bir insan ilişkisinden bahsediyorum. Biz ilişki deyince, aklınıza hemen "ne kadar birbirimizin olduk, mal-mülk olduk" geliyor. Bunda ise kölelik gizlidir. Öncelikle; "biz ne kadar yoldaş olduk" denilmelidir. En yakıcı ve özgür yaklaşım biraz budur. Yoldaş olmak; öncelikle insanca, arkadaşça bir yaklaşım sahibi olmak demektir. İlişkilere yoldaşlık ölçülerini hakim kılmak çok önemlidir ve kilit bir role sahiptir. Buna en büyük değeri vermekle en doğrusunu yaptık. Öncelikle nasıl yoldaş olunur, denilmelidir. Kim olursa olsun, nereden gelirse gelsin, seviyesi, rütbesi, adı, ünü, yaşı, mezhebi, dini, ulusu ne olursa olsun; temel yoldaşlık ölçülerinde anlaşma var mı, yok mu? Militanlık ölçülerinde, Önderlik ölçülerinde gelişme, anlaşma, birlik var mı, yok mu? Önemli olan budur.

Denilebilir ki, ilişkilerde biraz başarılı oluşumun en temel nedenlerinden birisi de budur. Benim kendime egemen kıldığım ilişki tarzı şudur; her şeye yoldaşça bakacaksın. Bü-

Komünar

tün kesimlerle, insanlarla ilişkilerine yoldaşlık ölçüleriyle yaklaşacaksınız. PKK'de bunu çok az kişi uyguluyor. Kendini biraz tecrübeli görür ağa kesilir; yeni görür köle kesilir; kariyeri vardır bürokrat kesilir. Otoritesi giderek gelişir, önderliği tanımaz ve kendini bir numaralı önder durumuna getirmeye çalışır. Kendisine yetki, sorumluluk verilir, onu tanımaz hale getirir. Kısacası, yoldaşlık ölçülerini tutturamaz. Yoldaşlık ölçülerine hükmedemeyen, kadın-erkek ilişkilerinde de asla özgür bir yaklaşımı temsil edemez.

Kadın erkek ilişkilerinde düzey yaratılmak; olgunluk, ciddiyet, eşitlik, özgürlük, sevgi, saygı, güç, kolay oynanamaz düzey sağlatılmak isteniyorsa, öncelikle ucuz duygulara, güdülere kapılmadan, temel yoldaşlık ölçülerinde birbirimizle birliğe var mıyız, yok muyuz? Bu konuda ne kadar ısrarlı oluyorsam da, genelde bütün yoldaşlar; "Biraz feodal kalalım, aşiret, aile etkilerini yaşayalım, Kemalizm'in etkisini yaşayalım; dinimiz, mezhebimiz, cinsiyetimiz, cibilliyetimiz bizi böyle alıştırmıştır, geleneğimiz, ahlakımız böyle yetiştirmiştir" diyorlar. Bunlar birden aşılmaz, ama tüm bunlardan şikayet edip daha ilerisini istiyorsan, eskiyi aşmayı bileceksin. Çünkü şikayet eden, zorda kalan, daha ileri bir ilişki biçimini arzulayan sizsiniz. O halde kendinizi bunların gereklerine neden yatırmıyorsunuz? Yani kendinizi militan ölçülere neden ulaştırıyorsunuz? Önce devrim, yoldaşlık, örgüt, savaş, ordu, yurtseverlik ve parti ilişkisi gelir. Daha sonra; "sen ne kadar güzelsin, ne kadar sevgilisin, ne kadar duygulusun, ne kadar vazgeçilmezsin, değerlisin, soylusun" vb. sözcüklerinin bir anlamı olabilir.

Bütün bunları vurgulamamıza rağmen, genel değerlendirmeler ucuz yaklaşımıcı, düşürücü, tıkayıcı, basitleştirici, ağavari ve köleleştiriciydi. Demek ki, doğru ilişki geliştirmek mücadele ister. Yani kolay ilişki tarzı yoktur. Dolayısıyla, yoldaşlık en yoğun savaşımı ifade ediyor. Bu yaşıma geldiğim halde, bu ilişkilerde kolaylığa, yüzeyselliğe kaçmıyorum. Yani geleneksel, inkarcı, yüzeysel ilişki tarzı, itibar etmediğim ilişki tarzıdır. Devrimci tarzı,

yoldaşlık tarzını deniyorum. Bu çok zor bir tarz, ama örgütlüyor, partileştiriyor, savaştırıyor, bu anlamda güzelleştiriyor ve sevdiriyor. Demek ki, bu tarz önemlidir, bu anlamda da Önderlik çözümleyicidir. Bu, güç ister, en önemlisi de güç için çaba ister ve ben bunu yılların tecrübesiyle birleştirerek sağlıyorum. Sonuç; dün iki kelimeyi konuşamayan köylü kıızı, bugün korkusuzca, tek başına dağlara çıkıyor. Binlercesinin, niceliksel ve niteliksel anlamda erkekleri bile aşacak düzeyde devrim katılmaları söz konusudur. Demek ki, basit yaklaşmamışım, geleneksel tarzdan eser yok, inkarcılıktan eser yok. Bu nedenle ilgi yüksek, çok ciddi bir geliş var, ölümü göze alıyorlar. Yüzlercesi teslim olmamanın sembol ifadesi olarak bombalarla kendini parçalıyor. Bu büyük bir yaklaşımdır. Bu neden böyle? Bunu çözümlenmeliyiz. Mücadeleye bu akış, her şeyini ortaya koyuş niçindir? Değer biçmek gerekir. Bir insan hayatını ortaya koymuşsa, çıkışı köle kadına tepkiyse, üzerinde çok duracaksınız. Eğitimsizliğine, programsızlığına ve örgütsüzlüğüne çare olacaksınız.

Bir köylü kıızı veya köylü erkeği saygıyı fazla bilmez; geleneklerin diliyle bir-iki sözcük söyleyebilir. Birbirlerine çok yabancıdırlar. İki kelimeyi bir araya getirip konuşamazlar. Sağlıklı bir birlikteliği asla düşünemezler. Kaba cinsel bir yaklaşımla, olsa olsa "birleştik" derler. Devrimde yüceliği, siyasal, sosyal, kültürel yaşamı arayan bir kişi kendini bu kabalığa nasıl terk edebilir? Devrim bir anlamda bu kabalığı, bu köylü yaklaşımını aşma değil midir?

Toplumun diğer yarısı da, sözde küçük burjuva ilişki kurmuştur, ama her tarafları döküyor; ölçüsüzdürler, plansızdırlar. İlişkilerinin içeriğinde ciddi bir şey olmadığı gibi, amacı da yoktur. Bu, yüzeysel duygulanmalar sonucu oluşmuştur. Bunun sağlayacağı birlik, tatmin ne olabilir ki? Dolayısıyla bu tarz ilişki de çözülüyor. PKK çözümü derindir. Köylü kıızı da, üniversitelisi de, evlisi de, bekarı da; "çözüm PKK'dedir" diyor. Böylece bir kadın özgürlük hareketi ortaya çıkıyor. Bir anlamda erkeği de eşitliğe ve özgürlüğe çağıran, dö-

Komünar

nüştüren, geliştiren tarz yaşanıyor. Bunu bir adım daha ilerletebilir miyiz? Geleneksel yaklaşımları yerle bir ediyor, inkarcılığı, yine kadını dışlamayı bir tarafa bırakıyoruz. Yüzeysellikleri de fazla itibarlı kılmıyoruz. Buna rağmen mücadeleye akışlar çok fazla; kurtuluş, özgürlük özlemleri hayli yoğun. Bu bir adımdır, başlangıçtır. Eğer biz bununla yetinirsek, kendi kendimize en büyük kötülüğü yapmış oluruz. Bu kadar özgürlük taleplerine bir çıkış bulamazsak, bir cevap teşkil edemezsek, partinin düzeyini ikinci bir adımla geliştiremezsek çok yazık etmiş oluruz.

İkinci adımdaki çözüm ne olmalı? Şimdiye kadar zemini özgürleştirmeye açık tutmakla iyi ettik. Herkes özgür geliyor. Kimse kimsenin malı, karısı, kölesi ve ucuz aşkı değil. PKK ortamında kadın öncelikle özgürlüğü yaşasın, "ben kişiyim, düşünüyorum, tartışıyorum, karar verebiliyorum" noktasına gelsin. Bu en önemli ve temel bir adımdır. Bu adımı attırmadan, hiç kimseye kendini gizleyerek, maskeleyerek ilişkileri saptırma imkanını vermemeliyiz. Bir adam eşiniz bile olsa, onu yoldaşlık çizgisine çekmeden, özellikle köleleştirici, düşürücü tarzı çok açık olan ilişkilerine kendinizi alet ettirmeyin. İstedیği kadar; "Sen benim malım, mülküm değil misin, geleneklere, hatta kanunlara göre eşim değil misin?" desin. "Ne kanunu, malın mı var, gelenek mi kaldı, bunlar bizim için kölelik değil mi? Yoldaş ol, benim şartım bu" diyeceksiniz. "Benim duygularım var, sana bağlıyım" diyecektir. Burada içine girilmesi gereken tavır; tam anlamıyla bir militan tavrı olmalıdır. "Önce militan ol, saygıdeğer bir yoldaş ol" denilmeli. Bu yüceltici bir yaklaşımdır. "Değerlendirmeler doğru, ama pratikte gerçekleştirilmesi nasıl olacak?" diye sorabilirsiniz.

Erkek genellikle katı ve kadın da oldukça köleleştirilmiş olduğu için, hep boyun eğiyor, kolaylıkla uzlaşıyor. Bizim parti içinde aldığımız tedbirler bu nedenledir. Öncelikle kişi özgür olacak, yoldaş olacak. Dağlarda, hemen hemen her yerde kadın-erkek yan yanadır. Yoldaşlar; "Ateşle barut bir yerde durur mu" diyorlar. Bu kaba bir yaklaşımdır. Ortada ne

ateş, ne de barut var; insan, insanın özgürlüğü ve şerefi vardır. Bu, ateşten de, baruttan da daha önemlidir. Kaybedilen haklar, kişilikler güdülerle, ateşle, barutla izah edilerek aşılamaz. Çünkü onur, şeref isteyen sizsiniz.

Kendimizi ilişkilerde neden düşüreceğiz? Neden kendimizi yakacağız? Bu, ilkel bir ilişki tarzıdır. Karşısında çok değerli bir yoldaş adayı var, ama o çok ilkel duygularıyla bakar, çok kaba bir ilgi gösterir. Basit bir köylü kızsaysa, bir köylü kocası aklına getirir; eğer bir erkekse "şunu nasıl ezeyim, bitireyim, malım mülküm yapayım" der. Bunlar kaba ve çirkin yaklaşımlardır. İnsanlık bu kadar ucuz olmamalı ve kendimizi de buna böyle ucuz terk etmemeliyiz.

Burada ikide bir aşk şarkıları söyleyelim, her an sevgi türkülerini haykıralım da demiyorum. Bu tür ucuz yaklaşımlardan da uzağımız, ama saygılı olmayı bileceğiz, sevmenin kanunlarının ne olduğunu anlayacağız. Ucuz ilişkinin olamayacağını belirttik, birbirine hakaret etme, inkar etme de olmaz. Çünkü devrime katılmaya cesaret etmiş, hayatını ortaya koymuştur. Devrime katılan insan, güzel insandır, birinci adımı atmış, savaşı göze almış, bir yerde kendini adanmış, bu güzel bir adımdır, diyeceksiniz. Bilinçlidir, örgütten anlıyor ve bu insanla konuşulabilir, bu insan giderek sevilebilir, diyeceksiniz. Böylece bir sevgi bağı da gelişebilir ve bu güzeldir. Bunun anlaşılacak bir yönü yok, benimsenmeyecek bir yanı da olamaz.

Madem koşullar yerli yerindedir, gerçekler hakim, o halde bu insanlar konuşur da, sever de. Bunlar hata yapmaz, kolay kolay yanlışlığa girmez. Çünkü temel gerçeklere uyum kabiliyetleri veya bağlılıkları kesindir. Öncelikle yoldaşlıklar, savaşçıdırlar; görevleri her şeyin üstünde tutuyorlar. Onların özel ilişkilerinin, sevgi, saygı ilişkilerinin hemen hepsi bütün yoldaşlarda, bütünün ayrılmaz bir parçası gibi vardır. Yoldaşını sevmeme, hor görme bana göre bir suçtur. Ölçülerim var, bu ölçülerini anlayan herkesi sever; erkek olsun, kadın olsun değer verir. Basite almak, onu ciddiye almamak bir suç durumunu ifade eder.

Komünar

Sevgiyi, saygıyı genelleştireceksiniz. Ondan sonra özel ilişkiye de anlam verilebilir. Zaten özel ilişki, genel ilişkinin bir parçasıdır, genel sevginin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu düzeye gelmiş bir ilişki tarzı, özgür ilişki tarzıdır. Bu ilişki tarzından sadece karşılıklı güçlenmeler doğar, özgürlük doğar, yücelik gelişir, sevgi katmerleşir. Sevgiyi çalışmaya, savaşa dönüştürürsün; devrim sürecindeysen devrimi yaparsın; ekonomik kuruluş dönemindeysen ona yöneltirsin. Yani sevgi her çalışmanın kaynağı olur. Kadın erkek ilişkisi bir ülkenin kuruluş kaynağı olur, bir savaşı başarıya kaynağı olur, kültürde ve sosyal gelişimde ilerlemenin kaynağı olur. Bu düzeyi yakalamak zordur, ama siz de onun savaşımını veriyorsunuz. Sabrınız, çabanız yetersizse, gidereceksiniz.

İlişkiyi biraz da bu temelde ele aldım. Görüyorsunuz ki, sevgiyi geliştiriyorum. Halkın, kadınların hepsi beni sever, kendimi sevgi kaynağına dönüştürdüm. İlişki tarzı benimki gibi olan bir grup yoldaş daha olsa, gelişmelerin hızı nasıl olur? Arkadaşların çabalarını küçümsemiyorum, ama bana göre geri ve yetersizdir. Nereye gidersem tutkuyu, coşkuyu, sevgiyi yaratıyorum. Gittiğim yerlerde; "Her zaman savaşa varız, her türlü fedakarlığa hazırız" diyorlar. Bunu, kişilik tarzım sağlıyor ve doğru bir tarzıdır. Olduğum her yerde gönüller açılır, düşünceler netleşir ve gelişir. Güven sonuna kadar vardır ve insanlar kendini eşit, özgür hisseder, konuşurlar. Olumsuz olan her şeye karşı çıkabilir, güzel olan her şeyi talep edebilirler. Bu, güzel bir yaşama şekli, ilişki şeklidir. Eğer ben böyle değilsem, bana yüklenin; "kendini daha iyi savaştır, daha iyi örgütleştir, daha iyi sevdir" deyin, ben yaparım. Kaldı ki, tarzım da budur.

Aynı hususlar militan için de geçerlidir. Üslubunu, örgütlülük düzeyini, savaşçı düzeyini geliştir, kendini sevdir, bunu doğru yap, emeğinle yap ve oynama! Kişiliğinde geleneklerden, inkarcılıktan, yüzeysellikten eser bırakma! Böyle yaklaşarsanız sevgili bir yoldaş olursunuz ve herkes sizi sever, sayar, hürmet eder. Bu insanlarla da her türlü devrim başarıya gider, toplum kurulur. Bu, kişinin kendini

yoğunlaştırmasıyla, çözmesiyle, ilerletmesiyle mümkündür. Kişinin partileşmesiyle, savaş gerçeğine, örgüt gerçeğine kendini her gün artan oranda katmasıyla mümkündür. Ben de böyle yapmadım mı? Bu, örgütlemeye, propagandayla, dolayısıyla düşünce ve teoriyle oluyor. Güç kaynağı olmasaydım, bunları geliştirmeseydim, tek bir kişi bana inanır mıydı? Kendi karnımı bile doyurabilir miydim? Şimdi ise bir ordu besliyoruz. Bu, teoriyle, örgütlemeye, onun eğitimiyle, çekici, birleştirici, yüceltici üslubuyla, tarzıyla oldu. İnsanlara yücelmenin, kurtuluşun mümkün olduğunu göstermemle oldu. Kadınlara daha onurlu, daha eşit ve özgür bir yaşam hakları olduğunu ve bunların devrimle mümkün olacağını kendi pratiğimde defalarca gösterdim. Sonuç olarak çok yüksek bir kadın katılımı, çok yüksek bir kadın ilgisi gelişti. Giderek zafere yürüyen bir devrim gerçeği ortaya çıktı. Doğrusu biraz böyledir.

Örgütlenmedeki Başarı Düzeyi Özgür Yaşama Yaklaştırır

Bir insana bu kadar yüklenme ender gerçekleşir. Aynı benim gibi yapın demiyorum, ama hiç olmazsa ortaya çıkan sonuçları özümseyin. Yapabileceğiniz çok önemli görevler var, onlara başarı şansı verdirin. Birçok imkan hazır sunulmuştur. Hiç olmazsa, onu kendi gelişmenize dönüştürün ve kolay yenilmeyin. Kendinizi düşürmeyin. Seviyenizi sürekli yükseltin. Özellikle siz kadınlar, toparlanma şansını yakaladınız. Bu, özgürleşme imkanı veriyor. Her türlü erkek egemenliğine, düşürücü, horlayıcı etkilere karşı iyi bir fırsattır. Bunun için örgütleyin, hatta kadın ordulaşmanızı yetkinleştirin.

Birey olarak güçlenmek yetmez, kurum olarak güçlenmeniz gerekir ve her düzeyde ordulaşmanızı, kurumlaşmanızı sağladığınızda, erkek egemenlikli etkilere karşı, kişilere karşı çok iddialı bir duruma gelirsiniz. Çünkü arkanızda gücünüz var, programınız var, kararınız var. Hakkınızdır, emekle kurmuşsunuzdur, dolayısıyla taleplerinizi gerçekleştirebilirsiniz. Bu hususlar üzerinde yoğunlaşıyoruz. Bu temelde bir gelişmeyi kadın hareketine

Komünar

sağlattığımızda, biraz daha derinleşme, daha radikalleşme ve bazı sonuçlara daha güçlü ulaşma imkan dahiline girer. Bu büyük çaba ister, sabır da gerektirir. Bunun için militanca bir yaşam da gerekiyor. Her şeyden önce, sağlam kadın yoldaşların varlığına ihtiyaç gösterir. Çünkü kadın ordusu kuracaksın, bunun da önderi, karar gücü, üretim gücü gerekir. Bunun için eğitiliyorsunuz, hazırlanıyorsunuz. Bu adımı da başarıyla atabileceğimize inanıyorum. Bu adımı da attığımızda, oldukça önemli kazanımları daha çarpıcı bir biçimde yaşamamız mümkündür.

Gerillada kadın ordulaşması gerekli midir? Kadın birlikleri nasıl oluşur? Bizzat kendi kendilerini yönetmeleri gerçekçi midir? Bu hususlar tasarı halinde tartışılıyor. Kadın gücü fazlasıyla yoğunlaştığına göre, askeri ve siyasi ordulaşması denenmeye değer bir konudur. Eğer tutarlıysanız, birliğe, örgütlenmeye, ordulaşmaya giden halkın ve kadının konumundan kaynaklanan sorunlara çok köklü cevaplar vermek istiyorsanız, ona inanıyorsanız, bunu göze almalısınız.

Nasıl ki bizim toplum çok provoke edilmişse, sürekli didişme halindeyse, kadın belki de on kat daha fazla bu haldedir. Birbirini kabul etmeme, kıskanma, çekememe, kadın örgütlenmesine inanmama, kendini onun gereklerine yatırmama sizi kaybetmeye götürür. Nasıl ki, halk olarak kendimizi ordulaştırıp, taleplerimizi sıralayıp başarıyorsak, siz de bir kesim olarak, bir halk olarak, bir millet olarak -özdeşleştirme anlamında belirtiyorum- cins örgütlenmenizi yaparsınız. Ordulaşmış bir güç haline gelmeniz için militanlarınız, sözcüleriniz var. Güç olduğunuz ortaya çıkmış, serhıldanda, gerillada, hatta birçok devrimci görevlerde, kültürde, diplomaside rol oynuyorsunuz. O halde taleplerinizin önünde durmak zordur.

Nasıl bir erkek şekillenmesi, bir erkek ilişkilendirilmesi istiyorsunuz? Erkek egemenlikli ilişkiler yerine nasıl bir eşit, özgür ilişki istiyorsunuz? Hatta nasıl bir toplum, nasıl bir sosyalizm, nasıl bir demokrasi istiyorsunuz? Kendiniz bunları maddeleştirebilirsiniz. Bu,

daha doğru olabilir. Deneyimler göstermiştir ki, bir kadın veya erkek devrimcinin bağlılıkta, eşitlikte ve özgürlükte birbirini yanlış anlaması, baskı altına alması, eşit görmemesi mümkün değildir. Bu tür duygusal veya subjektif yaklaşımlar fazla itibar görmemelidir, objektif yaklaşımlar esas alınmalıdır. Bu da güç olmaktır, onun örgütü, öncüsü olmaktır.

Kadının kendini savunma mekanizmaları olursa, bir erkek bir kadına haksızlık yapmak istese bile, örgüt topyekün buna karşı durur. Böyle olursa erkek kadına haksızlık yapamaz. Her gün yaşanan binlerce haksızlık olayı var. Tek tek erkeklerin zihniyetine, kocanın veya yetersiz yoldaşın iyi niyetine sığınarak çözüm bulamazsınız. Kendi ordunuza, örgütünüze dayanarak çözüm bulmanız en gerçekçi tarzdır. Buna dayalı ilişki arayışınızı, hatta kendi sevginizi, beğeni dünyanızı, topluma vermek istediğiniz kadın dünyanızı, özelemlerinizi gerçekleştirebilirsiniz. Yol, ardına kadar açılmıştır, saflara akıyorsunuz. Bu şunu gösteriyor; kadın kurtuluşuna yol vardır, güç birikiyor. Geriye bunu işlemek, örgütlemek, buna önderlik etmek kalıyor. Bu da size düşen bir görevdir.

Kendi kendini örgütlemeyen bir halk köledir. Kendi kendini örgütleyip yönetemeyen bir cins de köledir ve kölelikten kolay kolay kurtulamaz. Her şeyden önce örgütlenmeye inanmalısınız. Örgütlenmenin gereğine inandıktan sonra, rollerinize göre kendinizi hazırlamalısınız. Savaş istiyorsunuz, çok yakıcı gerilla özleminiz var, örgütsel çalışmaların içindedesiniz. Bunun önderliğini ve örgütlenmesini de yaptıktan sonra, erkek dünyasına merhaba deyin. Kendi özelemlerinizi, topluma, her türlü ilişkiye yaklaşımda bir dünyanız var. Ona gerçekleşme şansını böyle bir güçle vermeniz imkan dahilindedir.

Önümüzdeki dönemde de kadın ordulaşmasına elimizden gelen katkıyı sunacağız. Şu an oldukça bilinçleniyorsunuz, özgür bir kişilik olarak sürece katılıyorsunuz. Bunlar sağlıklı bir örgütlenme için gereklidir, ama yeterli değildir. Kadrolaşmanızı biraz daha ilerlettikten sonra, birçok görev sahasına görevli, hatta

Komünar

önder düzeyde yükleneceksiniz. Geliştireceğiniz örgütlenmeler, bundaki başarı düzeyi, sizi özgür yaşama kesin yaklaştıracaktır. En gerçekçi tarz budur, buna yüksek değer biçiyoruz. Bunu her zamankinden daha fazla düşünme, tartışma, karara bağlama ve özellikle de pratiğe geçirme vazgeçilmez bir uğraşınız olmalıdır. Şüphesiz bunlar parti bütünlüğü içinde olur. Yine erkek yoldaşlarla tartışma ve görev bölümü esprisini içinde olur. Aykırılık, çekişme içinde değil; uyum içinde olur. Kadın ordulaşması, genel parti, ulusal kurtuluş ve savaş görevlerine zıt yaklaşma anlamında değildir. Yarıştır; "en iyisini biz de ordumuzda yaparız" biçiminde bir çözüm güçlü olma anlamına gelir. Bu şansınızı mutlaka iyi değerlendirin, tarih bu fırsatı her zaman vermez.

Küçümsenmeyecek çabalarla ortamı biraz hazırladık. Bu fırsat gerçekleşmeye doğru yüz tutuyor, ama işin sahibi sizsiniz. Daha

**Devrim; kadının katıldığı
Rengini verdiği bir devrim
Olmalıdır. Bizim ulusumuz
Kadının kendini bu temelde
Kattığı bir ulus olmalıdır.**

fazlasını da beklemeyin. Biz katkımızı yine sürdürürüz, ama sizin de yapmanız gereken birçok iş var. Özgür kişilik sizindir. Kurumlaşması gereken kişiler sizsiniz. Savaşçı ve yönetici olarak kendinizi mutlaka kabul ettirmelisiniz. Savaşınızı her sahada; askerlikte, siyasette, kültürde, diplomaside vermelisiniz ve kendi renginizi topluma, uluslaşmaya katmalısınız. Devrim; kadının katıldığı, rengini verdiği bir devrim olmalıdır. Bizim ulusumuz, kadının kendini bu temelde kattığı bir ulus olmalıdır. Bu gerçekleşirse, devrimimizin enternasyonal değeri de o kadar yücelmiş olur.

Kadının Ordulaşma İsteği Özgürlük İsteğiyle Bağlantılıdır

Tartışarak, karar ve yeni düzenlemeleri geliştirerek ordulaşmaya çözüm aramaya çalışacağız. Devrimin özgürlük düzeyinin bir örgütlülük ve eylemlilik düzeyi olduğunu da be-

lirtebiliriz. Bir devrimde başarı, örgüt ve eylemlilikte başarıdır. Kadının devrimdeki başarısı kendi eğitiminin, örgütlenmesinin ve eyleminin başarısıdır. İçinde bulunduğumuz dönemde temel faaliyet biçimi savaştır, kadının da buna katılım istemi yüksek olduğuna göre, ordulaşmaya doğru yaklaşmak gerektiği kendiliğinden ortaya çıkıyor. Genelde kadın örgütlenmesinin, özeldede savaş içindeki örgütlenmesinin bazı özellikleri olacağı açıktır. Ordulaşma, tarihte ve günümüzde bir erkek işi olarak benimsenmiştir. Askeri faaliyet, adeta erkeklerin tekelindedir. Kadının bu sahaya yaklaşması hem ahlaki açıdan, hem yasalar açısından neredeyse yasaklanmış gibidir. Biz bu yasağı delmeye çalışıyoruz. Tarihin mahkum ettiği kadın ordulaşmasının ve günümüzde pek az yer verilen kadın askerleşmesinin önündeki engelleri zorluyoruz. Geleneksel, siyasal, hukuki dayatmalara karşı bir delme, tepki ve yıkma hareketimiz var. Zaten kadının gerilla içinde yer alma isteği de bu nedenledir. Kadının gerillaya katılım isteği, özgürlük isteğiyle bağlantılıdır. Haklı olarak özgürlüğünü gerillada gerçekleştirmek istiyor.

Gerilla ordulaşmasında kadın gerçeği neyi ifade eder? Buna açıklık getirmek önem taşıyor. Şunun için önemlidir: "Gerilla daha çok erkek işidir" biçimindeki geleneksel yaklaşım, bizde hayli etkilidir. Kadının da bu konuda fazla iddiasının olmaması veya en azından fiziki, ruhi ve siyasal açılardan kendini tam katamaması, ikincil, sıradan ele alınmasına yol açıyor. Yani erkek ordulaşmasının bir eki durumuna gelme tehlikesi vardır. Kadın, neredeyse erkeğin gölgesi altında hareket ediyor. Pasif, kendi özgürlük talebiyle uyuşmayan ve gerillayı kendi kimliğini özgürleştirmenin bir aracı olarak görmeyen, erkek ne derse ona kölece veya kendiliğinden uyum gösteren yaklaşımları var. Kendini bütün olumlu, olumsuz yönleriyle değerlendirip katabilmekten uzak yaklaşımlar içindedir. Toplum içindeki düzenleniş neyse, onu saflara yansıtma gibi bir tehlike söz konusudur.

Bu nedenle gerillada olsun, siyasal faaliyetlerde olsun, kadın örgütlenmesinin, ordu-

Komünar

laşmasının özelliklerini, özgünlüğünü, kendi talepleriyle ortaya çıkışını sağlama almak büyük önem taşıyor. Bunu yapamazsak, kadın özgürlüğü bir yerde boşa çıkmış olur. "Ne de olsa, devrim olacak, herkes hakkını alır" yaklaşımı gösteriliyor. Bir zamanlar Türk Solu da bize; "Biz Türkiye'de devrim yaparız, ulusal sorun da kendiliğinden çözülür" diyordu. PKK deneyimi gösterdi ki, biz büyük bir ulusal kurtuluş devrimini yapmadan, ne Türkiye'de devrim olur, ne de Kürdistan halkı özgürleşir. Bu, kadın sorunu için de geçerlidir. "Devrim gerçekleşirse, kadın kendiliğinden kurtulur" denilmemelidir. Birçok devrim bunu böyle söylemiştir, ama kadının kendiliğinden kurtulmadığı da ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla tıpkı ulusal sorunda olduğu gibi, kadın sorununda da kurtuluşu kadının bizzat kendi düşüncesiyle, örgütüyle, eylemiyle sağlaması gerektiği açıktır. Kadının bu konuda özgücünü ortaya çıkarıp konuşurması, büyük önem taşır.

Mevcut gerilla faaliyetlerimiz, hatta kitle çalışmalarımız, kadının özgürlüğüne katkı sağlıyor, eskisiyle kıyaslanmayacak gelişmelere de yol açıyor. Ama biz halen bunun yeterli olduğunu, gelişmelerin sağlama alındığını söyleyemeyiz. Her an eski anlayışlar, tutumlar hortlayabilir, hatta eskisinden daha olumsuz gelişmelere de yol açabilir. Zaman zaman geleneksel yaklaşımlar hortlatılıyor ve erkeklerle ilişkileri en tasfiyeci, en hainane kaçırlara kadar yol açabiliyor. Ciddiyetten uzak, çok yüzeysel yaklaşımlar ortamı bulandırıyor, yani yüce özgürlük amacıyla yola çıkıldığı halde, tersi sonuçlara yol açması, sıkça rastladığımız olaylardandır. İşleri genel anlamda; "devrim olur, özgürlük kazanılır" düzeyinde ele almadan, geleneksel, inkarcı, yüzeysel yaklaşımlarla, küçük burjuva liberal tutumlarla kendimizi aldatmadan, eksik veya yetersiz bırakmadan, özgünlüğe göre çözüm yolunu açıkça ortaya koyan, bunu da rastlantıya ve kişilerin niyetlerine terk etmeden, örgütlü, yönetimli, denetimli bir yapıyla, kurumlaşmayla sağlama almanın en doğru tutum olacağını belirtmek zorundayız. Bunları kavrayıp gereklerini yerine getirme göreviyle karşı karşıyayız.

Tartışmayı bu çerçevede dahilinde yapmak gerekir. Sol sekte, yani, "erkek egemenliğine karşıyız" tavrını, "tümüyle erkeklere karşıyız" tavrına dönüştürmeden, yine çok sağ ve liberal, "genelde devrim olur, hakkımıza düşeni de o zaman alırız" anlayışına da düşmeden, erkek egemenlikli bütün özellikleri gören, eleştiren ve aşmaya çalışan; yine kendini genel devrime, liberalizme terk etmeden daha şimdiden günlük olarak kendi özgür kurtuluş yolunu aydınlatan, bunun çabasını ortaya koyan tutum içinde olmak en doğrusudur. Dolayısıyla eğitim ve örgütlenme büyük önem taşır. Hele iş ordulaşmaya geldiğinde daha fazla yoğunlaşmak gerekir. Bu gerekçeler göz önüne getirildiğinde, başta gerilla olmak üzere, çeşitli faaliyetlerde kadın ordulaşmasını, örgütlenmesini geliştirmek; bunu özgürlüğün garantiye alınması açısından geleceğe ertelemeksizin, günlük olarak hemen şimdi gerçekleştirmek, büyük öneme sahiptir. Günlük olarak özgürlük eyleminizi ruhta, düşüncede, örgütlenmede, yaşamda sağlamakla, özümsemekle, yaşatmakla sorumlu olduğunuzu, çabalarımızın sürekli ve yoğun olduğunu kavrayarak, gerçek bir kurtuluş faaliyetinden bahsedebiliriz. Ancak o zaman kimliğimize, özgürlüğümüze, taleplerimizin, amaçlarımızın gerçekleşmesine gerçekçi bir tarzda katkı sağlayabiliriz.

Halklar, sınıflar ve her türlü topluluklar hak talebinde bulduklarında, kendilerini başkalarının insafına terk etmeden, yalvarmadan, yakarmadan kendi eylemlilikleriyle, bunun örgütlülüğüyle cevap aradıklarında, en doğrusunu yapmış olurlar. Kendi hak talebini bilince çıkarmayan, hatta programlaşmayan, örgütlemeyen, eyleme geçiremeyen, sadece başkalarına yalvarıp -kadın gerçeğinde olduğu gibi- "kocam her şeyi verir, yakınlarım, akrabalarım sığınağımdır" der veya bol bol Allah'a el açar, dua eder, dileklerini belirtir, kurtuluşu böyle görür. Bu yaklaşımın ne kadar yanıltıcı olduğunu günlük yaşamdan iyi biliyoruz. Bunlar, iyi dostlara sığınarak, koltuk değneklerine dayanarak yol alacaklarını sanırlar. Parti içinde de özellikle yönetim kon-

Komünar

umunda olan erkeklere dayanarak kendilerine yer yapabileceklerini düşünürler. Bu, kadında biraz da alçaltıcı, boyun eğmeci bir yaklaşımdır ve hayli de gelişkindir. Bununla bağımsız ve özgür gelişmenin sağlanamayacağını, başından itibaren boyun eğmenin esas alındığını, bunun da değişik bir kölelikle sonuçlanacağını unutmamalıyız. Bütün bunlar saflarımızda halen yaygınca yaşanıyor. Biz, bunu önlemek istiyoruz. Özgürlük öz kimlikle, öz savaşımla olur. Birilerinin himayesine sığınarak, herhangi bir yönetim gücüne dayanarak, bu konuda kadın kişiliğini ucuz kullanarak özgürleşeceğini sanmak kendini aldatmaktır. Bu yaklaşımlarla olsa olsa ikiyüzlü, kendini aldatan, uzlaşan yeni bir köle tipi ortaya çıkar.

Oldukça gerçekçi olma gereği açıktır. Parti içinde ve dışında, her yoldaşa, yakın-uzak her dosta karşı öz kimlikli, kendini yitirmeyen, özgücüne güvenen bir kişi olmamız gerekir. Bu yaklaşımın doğal sonucu, ordulaşmadır. Kadın ordulaşınca; bireysel taleplerin gerçekleşmesi, kimliğin, özgürlüğün gündemleşmesi daha gerçekçi olur. Çünkü haklar güçle alınır, yalvarmayla, en yakınlarına dahi sığınmayla değil. Güç de örgütlenme ister, bunu iliklerinize kadar hissetmek durumundasınız.

Bu açıdan Önderlik gerçeğine ucuz ve yüzeysel bağlanmayı anlamsız buluyorum. Militan kimlikle, düşünce ve örgüt gücüyle yaklaşım yerine, yaygınca yaşanan yüzeysel, çok çeşitli subjektif niyetlerle Allah'a bağlanırlar gibi bağlanmayı, geri bir bağlanma tarzı olarak değerlendiriyorum. Kadın, buna oldukça yatkın hale getirilmiştir, bunu aştırmak gerekiyor. Bunun da yolu özgür örgütlenmeden geçiyor. Kadının, askeri, siyasi, sosyal, ekonomik vb. örgütlenmelere kendi talepleriyle ve örgütlülüğüyle katılması en doğrusudur. Düşünmek, tartışmak, kararlaşmak bu işin gerekleridir.

Bu tür sahalara örgütlü girildiğinde ciddiye alınır. Eskiden bir erkeğin hemen her kadına dayattığı egemenliği, geleneklerden aldığı gücü konuşturması veya bir kurumun kendini ayrıcalıklı görmesi biraz sınırlanır. "İstedigimi yaparım, istedigimi dayatırım, ka-

nundur, boyun eğmelisin" anlayışını önlemenin ve "benim de kimliğim var, hakkım var, taleplerim var" diyebilmenin yolu; "benim de gücüm var, örgütüm var" demekten geçer. Bütün ulusal hakları ve sınıfsal talepleri madem gerilla ile alıyoruz, kadın da kendi kurtuluşunu biraz gerilla ile sağlayacaktır. Bu da gerilla ordulaşmasıyla olur. Kadın ordulaşması, gerilla ordulaşmasının bir parçasıdır, bu ordulaşma içindedir, ama özgünlüğü vardır. Bu özgünlüğü de gerilla ordusuna yansıyacaktır.

Toplumda olduğu gibi, tümüyle erkeklerin inisiyatifinde, bilinçli veya kendiliğinden onların himayesinde, hakimiyetinde olan bir gerilla ordusu değil; kadının da düşündüğü, tartıştığı, yönettiği, örgütlediği, denetlediği bir ordu gücüne kavuşarak gerilla ordulaşmasında yerini tutması daha gerçekçidir ve özgürlük talepleriyle bağlantılıdır. Fiziksel durumlar engel olarak ileri sürülmemelidir. "Fiziği dayanmaz" veya "zor işlere gelmez, evde nasıl mutfak işleriyle uğraşıyorsa, orduda da öyle yapsın" denilemez. Her ordu eri, erkeği de, kadını da mutfakla uğraşır, ama bunu çoğunlukla kadına havale etmek gerçekçi değildir. Yine diğer alt yapı işlerini, yani toplumda kine benzer işleri de hep kadına havale etmek doğru değildir. Dolayısıyla bütün bu işler yapılır, ama savaş işleri de, eylem de yapılır. Bu konuda en az erkek kadar kadının da iddiası vardır, diyerek tavır belirlemek, kurumlaşmayı buna göre hazırlamak en doğrusudur.

Pratikte kadın ordulaşması nasıl olabilir? Örneğin, Botan Eyaleti'nde Genel Komutanlık vardır. Genel Komutanlık ve Askeri Konsey içinde kadın yapısını temsil edecek kadar üye bulunur. Burada erkek de, kadın da temsil düzeyi bulur. Cepheyi temsilen de erkek de, kadın da yer alır. Tabana doğru birliklerin teşkili; erkek birlikleri, kadın birlikleri vardır. Karma birimlere ihtiyaç duyulursa, zaman zaman karma birimler haline de gelinebilir. Bazı erkek birimlerinin çalışmalarında kadınlar, kadın birimlerinde de erkekler rol oynayabilir. Bunlar geçici veya sürekli olabilir, ama tümüyle karma olması, gerçekleri zorlamak olur. Başta belirttiğimiz gibi; bu, özgürlüğe ve

Komünar

gerçeklere göre örgütlenmeyi bulanıklaştırmaya, talepleri muğlaklaştırmaya, hatta boşa çıkarmaya götürür. Dolayısıyla erkeklerle bayanların aralarında hiçbir fark yokmuş gibi, aynı birimler içinde yer almalarını fazla esas almamalı veya tümüyle böyle yapmamalıyız. Birimlerin ayrı örgütlenmesi, daha sonuç alıcı olunacağını açığa çıkarıyor veya tarihi toplumsal gerçekliğin, yani devrimci yaklaşımın bir gereği oluyor. Burada mutlaklaştırma yok, ama özgünlüğü göz ardı etme de söz konusu değil. Mangadan tutalım, varsa bir alaya kadar kadın örgütlenmesi de oluşabilir. Kimi savaştı, kimi komutan, kimi eğitmen, kimi lojistikçi; yani bir ordu örgütlenmesi nasıl geliştiriliyorsa, kadın örgütlenmesini de öyle geliştirmek uygundur. Kendi kendilerini eğitime, örgütleme ve öz güçle yürüme sağlanmalıdır. Belirtilen hususların eyleme geçirilişi, bizzat bu birimlerce yürütülmelidir.

Erkek gruplarının, birliklerinin yanı sıra olacağı veya birlikte harekete geçileceği de açıktır. Çok ayrı bir kadın örgütü, savaşı yoktur, savaşım paraleldir. Örneğin, savaş bölgelerinde hem erkek birlikleri, hem kadın birlikleri var. İşbölümü yaparlar, birbirlerine destek olurlar, dayanak sunarlar, ama iç içe karışmazlar, birbirleri içinde erimezler. Ortak eylemler olabilir, ama bazı eylemleri bizzat kadın birlikleri yapabilir, bu da yadırganmamalıdır. Bazı eylemleri de erkek birlikleri yapar. Savaşta hem ortaklaşa yapılacak eylemler, hem de ayrı birimlerce yürütülecek eylemler vardır. Bu tarz, bazen daha başarılı olabilir.

Kadın birlikleri tümüyle erkeklerin himayesinde savaşırsa, erkek himayesi ortadan kalktığında kadının da ordulaşması biter veya "erkeklerin yardımına hiç ihtiyacımız yok, sonuna kadar kendi başımıza savaşıyoruz" yaklaşımları uç noktalardır ve doğru değildir. Dayanışma ve paralellik her zaman gereklidir. Ama özgünlükleri bütünüyle inkar etmek, bir koltuk değneği gibi hep dayanak aramak, "erkeklerin himayesi olmadan kadın birlikleri yürüyemez, savaşamaz" demek; kendi özgünlüğünü, kimliğini, kişiliğini inkar etmek de-

mektir. Bu anlayışlarla kesinlikle özgürleşme olmaz. Bu nedenle ordulaşmaya doğru bir yaklaşımı geliştirmek gerekir. Gerillaya böyle yaklaşım önemli ve gerekli olduğu gibi, bunu siyasal örgütlenmeye de yansıtırız. Unutmayalım ki, binleri aşan bir kadın katılımı var, bu da objektif olarak ordulaşma demektir. Bu açıdan bu sorun acil çözüm ister ve önümüzdeki dönemde bir an önce kadın birliklerini yetkin bir tarzda oluşturup harekete geçirmek en doğrusudur.

Siyasi ordulaşmaya ilişkin olarak; serhıldanların daha çok kadının gerçekleştireceği bir eylem türü olduğunu, hatta kadının öncülük etmesinin doğru olduğunu belirttik. Şimdi daha değişik görevler ortaya çıkıyor. Gösteriler, siyasal, örgütsel faaliyetlilikler, gazete satımından, yayın ve dağıtımından tutalım sokak gösterileri, hatta eylemliliği de kadın ordulaşmasından katkı bekleyebilir veya bu örgütlenme epey gelişmeye yol açabilir. Şehirlerde düşmanın en az denetleyebileceği kesim, kadın kesimidir. Dağdan inen erkek gerillayı çabuk tespit edebilir, ama kendini iyi kamufle etmiş kadın, en az dikkati çekecek konumdadır. Dolayısıyla şehir faaliyetlerinde, siyasal çalışmalarda, serhıldanlarda, hatta eylem birliklerinde kadını örgütlemek büyük önem taşıyor. Legal-illegal çalışmalarda, şiddet eylemlerinde ve barışçıl eylemlerde kadın gücü büyük oranda harekete geçirilebilir. Bu konuda ciddi eksiklikler var. Bunları gidermek için yoğunca üzerinde durmak gerekir.

Dağ koşulları çeşitli nedenlerle ihmal edilmemekle birlikte, kadın için şimdilik ikinci planda ele alınması daha doğrudur. Ama şehir içinde, hatta kırsal, ovalık alanlarda kadın teşkilatlanmasını çok yönlü geliştirmek, hem siyasal, hem barışçıl, hem şiddetle savaşır tarzda tam anlamıyla bir ordulaşmaya kavuşturmak yakıcı bir görevdir. Ordulaşma için koşullar oldukça mevcuttur. Binlerce kadın mücadeleye katılmak istiyor, ama bilinçsizler, örgütsüzler, dolayısıyla rollerini oynayamıyorlar. Bu konuda kadroların önüne şehir, ova veya köy alanlarındaki kadın örgütlenmesini, bu kadınların eğitilmesini ve yönetilmesini te-

Komünar

mel bir görev olarak koymak, bunun başarısı için ısrarlı olmak büyük önem taşır. Çünkü buralarda kadın hem sayı olarak fazladır, hem de cesaretlidir, kaybedeceği hiçbir şeyi yoktur. Eylem yapmayı çok istiyor, ama çaresizdir. Neden? Çünkü bilinçsiz ve örgütsüzdür. Dolayısıyla parti ve parti kadrosu da bilinç ve örgütlenmeyi taşırmakla sorumludur. Böylesine muazzam bir devrim potansiyelini harekete geçirmekle zaferin ne kadar gelişeceğini ve gerillanın da muazzam bir desteğe kavuşacağını göz önüne getirdiğimizde, yapılması gerekenin bu potansiyeli eğitip, örgütleyip savuşturmak olduğu açıktır.

Bu yakıcı görevin üzerine her zamankinden daha fazla yürümeliyiz ve bu görevi biraz benimsemeliyiz. Çünkü kadın hem legal, hem illegal olarak rahat örgütlenebilir, kendisini kamufle edebilir, en kuytu yerlere kadar girebilir. Bu biçimiyle çok çeşitli insanlar, kadınlar görevlendirilebilir. Bu da muazzam bir örgütlülük, ordulaşma demektir, ama ilgisiz kalınıyor. "Elime silah alırım, Köroğlu olurum" edebiyatıyla yaklaşıyor. En büyük eylemliliğin gizli örgütlenme olduğunu unutmamalıyız. Günümüzde en büyük yiğitlik, örgütlülüktür. Çok iyi örgütlendiğinizde, en kahraman işi yapıyorsunuz demektir. Ustalar; "Proleter devrimciliğin en temel özelliği; örgütsel özelliktir" derler. Benim de en temel çalışmam örgütsel çalışmadır. Elime silah alarak devrim yürütmüyorum. Örgütlülüğü geliştirerek silahı yönetiyorum, silahı geliştiriyorum. Dolayısıyla örgütlenmeyi büyük tutkuyla, "en yaman eylem tarzıdır, en güçlü çalışmadır" diyerek benimsemelisiniz. Bu konuda kadın örgütlenmesi hem çok kolaydır, hem de sonuç alıcıdır. Belirttiğim gibi, kullanılmayan bir potansiyel vardır. Bu potansiyeli işlemek, harekete geçirmek, gerilladan ve dağdaki faaliyetten daha az önemli değildir.

Çok çeşitli örgüt biçimleri düşünülebilir. Buna çocukların ve yaşlıların örgütlenmesini de dahil edebiliriz. Çok atak kadınlar vardır, bunlar eylem yapabilir. Çok eğitilmiş olanları vardır, bunlar örgütü ve serhıldanları yönetebilir. Bazıları illegal, bazıları legal çalışabilir;

bazıları kültür kolunda, bazıları ekonomik faaliyetlerde, bazıları sosyal girişimlerde öncülük yapabilir ve dolayısıyla herkes bir işe koşuturulabilir. Proleter devrimcilik, görevleri böyle anlayan devrimciliktir.

Gördüğüm yanılığın bir yaklaşım da; sanki eline silah almazsa, havası yerine gelmezmiş gibi, hatta devrimci olunamayacakmış gibi bir yaklaşımdır. Bu, maceracı bir anlayıştır. Kaldı ki silahın da hakkını vermekten uzaklar. Silaha ucuz yaklaşmak, bombayı eline ucuzca almak kendimize yapabileceğimiz en büyük kötülüktür. Yüzlercesi bomba ile kendilerini imha etti. Öyle yapacaklarına, iyi bir illegal örgütçü olsalardı, çok daha faydalı bir iş yapmış olurlardı. Ne yazık ki örgütlenmeye, onun uygun biçimlerine kendilerini katamadıkları için dağ gibi yoldaşları, kadınları kaybettik. Yaşananlar kader değildir. Bunlar, kendini doğru değerlendirmekten ileri geliyor. Biraz kamufleli ve kendi kimliğine uygun özelliklerle çalışılsaydı, sonuç adeta muazzam bir ordulaşma olurdu ve gerilla da güçlenirdi. Böyle kadınlar, vakti zamanında gerillaya katılsalardı, çok daha üstün başarıların sahibi olabilirdi. Ama hiç örgütlenme yapmamışlar, kitleyi hiç tanımıyorlar, siyasi faaliyet yürütmemişler. Gelir gelmez eline silahı alıyor, o da başına bela oluyor. Ne fiziği kaldırıyor, ne de tecrübesi ve bilinci var. Bu nedenle bunu düzeltmeye çalışıyoruz.

Gerillada ve siyasi faaliyetlerde kadının enerjisini en verimli, en gerçekçi bir tarzda devrime katmak, biraz böyle oluyor. Her zamankinden daha fazla üzerinde düşünmeliyiz, bu konuda plan, taktik geliştirmelisiniz. Tek düze, çok uzlaşıcı bireysel yaklaşımlarla kendi kendinizi tasfiye etmemeli, verimsizleştirmemelisiniz. En kapsamlı ve yapabileceğiniz bir çalışmanın militanı olmak için, gerek kendinizi değerlendirmeyi, gerekse pratiğe katmayı, ustaca bunu becermeyi anbean vazgeçilmez bir görev bellemelisiniz. Kendinizi görevlendirme konusunda yanılığın olmaması için, çok gerçekçi bir değerlendirmeyle birlikte kendinizi pratiğe katabilmelisiniz. Yapabileceğiniz işleri mutlaka yapmalısınız. Gücü-

Komünar

nüzü aşan ve fazla gerçekçi olmayan taleplerle kendinizi boğmayın. Herkes kendisi için en verimli çalışmayı ve bunun nasıldığını bilir. Bu dağda da olur, şehirde de olur, ovada da olur. Kendini en gerçekçi değerlendiren ve katan kişi; uzun süreli savaşa göre rolünü en iyi yerine getirir, yaşar ve yaşatır. Partinin de doğru bulduğu görev anlayışı budur ve güç verdiği tutum da böyledir.

PKK'de Yaşanan Bir Sevda Savaşdır

Yaşama, savaşa özgür kimlikle katılmayı başarmalısınız. "Kimliğime, kişiliğime hakimim, parti ve kitle içinde ele aldığım, girdiğim her ilişki devrime hizmet eder" noktasına gelmek gerekiyor. Unutmayın ki, yaklaşımlarınıza, özellikle de yakın dönemdeki yaklaşımlarınıza damgasını vuran basit kadın hafifliğidir. "Şu ilişkim oldu, bu dayatma ile karşılaştım" diyerek, mutlaka bir kölelik bağlantısını dile getiriyorsunuz. Kendinizi sürekli dedikoduyla ve bozgunculukla uğraştırmışsınız, artık buna son vermelisiniz.

Geliştirmiş olduğumuz kapsamlı çözümlerden sonra, bütün ilişkilerinizin yaşam tarzımıza uygun, bütünüyle özgürlüğe götüren, yalnız kendinizi değil, erkeği de bu konuda hizaya getiren, düzelten bir tarzda olması gerektiği açıktır. Koca, eş, dost, sevgili, ne olursa olsun, -geçmişte yaygınca yaşadığınız hususlar olduğu için belirtiyorum- bu konularda artık kendinizi düzeltmelisiniz. Bunu da dedikoduya boğarak, bir bunalım meselesi haline getirerek değil, iyi bir özleştirmeyle, kendini gözden geçirerek, özellikle bu çözümlerimizin ışığında düzelterek yenilemelisiniz. Geçmişte kölelik ilişkilerinde bulundunuz diye sizi kimse suçlamıyor. Neden bu durumu böyle yaşadınız diye mahkum da edilmiyorsunuz, ama izlerini ve kalıntılarını her gün sorun yapıp bunalımın ve dedikodunun gerekçesi yapmak artık kabul görmüyor. İnanıyoruz ki, burada oluşturduğumuz ilişkiler, geliştirdiğimiz yaşam düzeyi, kişiyi özlü olmaya, özlü katılıma götürecektir kadar güçlüdür.

Artık özgür tercih yapıyorsunuz. Kime nasıl yaklaşılır, ne konuşulur, ne tartışılır, ne sevilir ne sevilmez, ne sayılır ne sayılmaz, ne

kabul edilir ne kabul edilmez artık bunları ayırt edebilecek düzeydesiniz. Kimi "aldandım," kimi "kadınlığımı unuttum," kimi "erkek gibi oldum," kimi "köle gibi oldum," kimi "tam kadınsı yaklaştım," kimi "bana şöyle yaklaştı, ben böyle yaklaştım" deyip, adeta eskiyi hortlatmak veya bizim özgür eylemimizi, oldukça bilinçle ve iradeyle geliştirdiğimiz yaşamı bulandırmak istiyor. Çözümlemeler gösterdi ki, bütün bunlar anlamsız ve gereksizdir. Yine kadının özgür kimlik sahibi olabileceği, geleneksel, inkarcı ve yüzeysel olamayacağı, ilişkilerde eşit, özgür bir birey olarak kendini konuşturabileceği; bunun hem mümkün, hem şart olduğu, parti yaşamının bunu emrettiği, kişiliğinizin de ancak bununla güç kazanabileceği ispatlandı.

Ortaya çıktı ki; cinsiyete yaklaşımdan tutalım felsefi yaklaşıma, özgürlükle tanışmanızı nasıl yapacağınıza, yaşam tercihlerinizi nasıl geliştireceğinize kadar, hatta kendi bedeniniz üzerindeki hakimiyetinizden tutalım ruhunuzu açmaya, düşünce, örgüt gücünüzü konuşturmaya kadar nasıl yaşamalı sorusuna artık kişiliğinizde bir cevap üretebiliyorsunuz. Eğer bu doğruysa, artık bunu da sağlamışsanız, kişiliğinizden kaynaklanabilecek ciddi bir olumsuzluğun olması mümkün değildir. Bu konuda dürüst ve özlüyseniz; bunalım, dedikodu, saplantı ve kölece uzlaşma asla vücut bulamaz. Belirtilenleri yapmazsanız ne olur? Çözümlemelere rağmen, bildiğinizi okursunuz ki; parti tarihimizde sıkça rastladığımız, çokça mahkum ettiğimiz, eleştirdiğimiz, yargıladığımız tiplerden birisi olursunuz. Yaşam prensiplerimizle oynarsanız sonuç budur. Çözümlerimizi dikkate almayanların nereye gittiğini, kendilerini geliştiremeyenlerin kendilerini nasıl mahvettiklerini iyi anlamak gerekir. "Yüzeysel kaldım, derinliğine işleyemedim" demekle kendinizi yüzeyselleştirirsiniz ve kaybettirirsiniz. Devrimin zor iş olduğu, özgürlüğün zor kazanıldığı gerçeğine ters düşersiniz ki, bununla da kaybedersiniz.

Militan düzeyde artık şu gerçekleşmelidir: Bütün ilişkileriniz netleşmiş, bilinçli, özgürlüğe hizmet eden, hatta kendini yücelten

Komünar

bir tarzda olmalı. Bu, duygularda ve sevgi olayında da vücut bulmalıdır. Yani neyin duygusu yücedir, neyin sevgisi yücedir, hangi duygu veya güdü düşürücüdür, bunu artık anlamalısınız. Erkek ilişkilerinde sizi çaptan düşürecek yaklaşım nedir? Sizi örgütleyecek özgürlük nedir? Bunları duygularınızı konuşarak değil, özellikle bilinçle kavrayabilmelisiniz. Çünkü bu konularda ezilen veya kazanmak durumunda olan sizlersiniz. Bunun için hem ilke sahibi olmakla, hem de pratikle kendi gelişiminizi sürdürmek zorundasınız. Erkek kendi egemenliğini ilişkilere dayatır ve buna yaklaşımlarınız, duygusalıklarınız fırsat sunar. Bunu boşa çıkarmanın veya kendinizi kabul ettirmenin yolu; ilkeli, duygulara fazla yer vermeyen, kişiliğinizi kabul ettirici ve erkeği de dönüştürücü yaklaşımlardır. Hatta giderek nasıl bir erkek sorusuna cevap vermek durumundasınız.

Her zaman şunu belirttim; parti ortamımızda ne hazır erkek, ne de hazır kadın bulunur. Kimse birbirini hazır kazanacağını sanmasın. Sizler savaşla kazanılıyorsunuz, ilişkiler savaşla kazanılıyor ve savaşla yürütülyorsunuz. Partinin ilişkilerine, imkanlarına ucuzca sahip çıkmak; örgüt ağalığıdır. Yalnız kadınlara değil, genecik birçok delikanlıya da bazılarının feodal ağa gibi kendilerini dayattıklarını biliyoruz. Biz, binbir emekle bu insanları çekeceğiz, partiye, savaşa katacağız; siz onların sıradan bir eğitimini bile yapmadan ağalığı dayatacaksınız. Bu yaklaşımları kabul etmiyoruz, üzerlerine gidiyoruz, bunlara yükleniyoruz.

Kadına daha fazla ağalık yapmak, doğal sahipleriymiş gibi himayelerine almak, bunun için partiyi de kullanmak istiyorlar. Bunlara şiddetle karşı çıkmak gerekir. Böyle ağalara yer olmadığı gibi, himayecilere de gerek yoktur. Ama birçok komutan kendini böyle görüyor. Bunda kadınların veya delikanlıların suçu nedir? "Ben senin himayende, ağalığında değil, özgür bir savaşçıyım, özgür kimliğimle ve taleplerimle savaşıyorum. Komutan olabilirsin, ama sadece hizmet edersen kabul görür. En büyük komutan Parti Önderliği'dir. O da en

büyük hizmetin sahibidir, hizmeti tarihi olarak bellidir. O'na layık olursan, seni komutan olarak kabul edebiliriz". Genelde savaşçının, özelde de kadın kişiliğinin sergilemesi gereken tavır budur. Bu tavırları sergileme gücünü göstermelisiniz. "Yöneticiydi, komutandı, beni ezdi, korktum, himayesi altına aldı, alet etti, hatta bana dayatmalarda bulundu" diyerek kendinizi aldatmamalısınız. Karşınızdaki ben bile olsam, ortaya koymanız gereken tavır açıktır. Kaldı ki, özgür tartışıyoruz, özgür ilişkilerle yaklaşıyoruz, bir dayatma veya baskı altına alma söz konusu değildir. Bu, partimizin ilkelerine ve yaşamına terstir. Günlük ilişkilerde de her şey bilinçle ve özgür iradeyle ilerletiliyor. O hangi komutandır ki, seni bastırdı, etkisizleştirdi de sen boyun eğdin? Bu, Önderlik gerçeğine saygısızlık değil midir? Kabul eden de, ettiren de en büyük saygısız değil midir? Dolayısıyla bu tip yaklaşımlara asla ne alet olmak, ne de çevrenizde buna fırsat vermek gerekir. Kararlıca karşı durup boşa çıkarmak esastır.

Özgürlük yaklaşımını esas aldığımızda; parti gerçeğine, yurtseverliğe ve onun savaş gerçekliğine bağlısınız, gereklerini sonuna kadar yerine getiriyorsunuz demektir. Özgür yaklaşımın alt yapısı budur. Daha da geliştirseniz, erkeklerle ilişkiler, -bunlar her türlü ilişkiler olabilir- eğitim, örgütlenmeyle birlikte eylem, onun da özgürce ifadesinin nasıl olması gerektiği açığa kavuşturulmuştur. Duygusal yaklaşımların da temeli ortaya konulmuştur. Bu gerçeğin içinde erkek kadının gerçeğine oldukça saygılıdır, herkes temel gerçeklere bağlıdır. Bundan doğacak sonuç; yüksek, yüceltici bir duygu, sevgi olayıdır ve bunun da dedikoduyla, bozgunculukla, birbirlerine kendini dayatmayla alakası yoktur. Tam tersine, sevgi olayını, ilgi olayını -insanlar yüksek ilgiyle birbirine bağlıdır- ters yorumlayıp bireysel amaçlar için kullanmak, kendine mal-mülk etmek, "bana bağlı olan erkektir veya kızdır, onunla istediğimi yaparım, istersem çalışırım, istersem bunalırım, kendimi yere atarım, çalışmam" yaklaşımlarını sergilemek affedilmezdir, bunlar düşkün yaklaşım-

Komünar

lardır. Hiçbir sevgi, duygu ilişkisi böyle alçaltmaya götürmemelidir. Götürdüğünde ise buna sevgi, duygu demeyeceğiz, alçakça güdüleri veya bireyciliği, kaprisleri uğruna yürüttükleri bir tasfiyeciliktir diyeceğiz.

PKK'de yaşanan en büyük aşktır. Kürdistan'da bir sevda savaşı yürütülüyor, binlerce yıllık umutlar, tutkular hayat buluyor. Bu, en başta ülkemize, halkımıza, tarihimize, dağımıza, taşımıza, kısaca her şeyimize sevdalı yaklaşmak demektir. İnsanımıza en büyük sevgiyle, hasretle yaklaşımdır. Çünkü binlerce yıldır ayrılıklar yaşamıştır. Aynı zamanda kadın ile erkeğin de birbirlerine saygıyla, sevgiyle yaklaşmaları demektir. Çünkü binlerce yıldır ilişkilerinde ihanet, düşkünlük, alçaklık var, kaba cinsellikten öteye hiçbir düzey yok. Düşürülmüşlük, eğitimsizlik var. Kadın korkunç bir yerde sürünüyor. Erkek, kadın için korkunç biçimde bitmiştir. Namus adına namussuzluk iliklerine kadar işlemiştir. Bunlar parçalanıyor, bunlar aşıyor.

Sonuç çok değerli bir yaklaşımdır; gerçek sevgi, gerçek saygıdır, eğer gücünüz varsa, aşk yolunda ilerlemektir. İşin bilimsel özü budur. Bununla oynamanın, ters yüz etmenin, "dayanamadım, çözemedim, bunaldım" deyip kendini aldatmanın gereği olmadığı gibi, özellikle de ordulaşmada bu tip hafifliklere girmek, insanın hayatına mal olabilir. Sevgilerin ve bundan kaynaklanabilecek yaklaşımların böyle gözden düşürülmesi, çaptan düşürülmesi, devrimci açıdan ahlaksızlıktır. Gelenekleri, inkarcılığı, yüzeyselliği konuşmak, bunları hem ahlaki açıdan, hem devrimcilik açısından ordulaşmaya yansıtmak, tüzük gereği kesinlikle suçtur, yargılanmaya götürür. Kaldı ki gereksizdir, çünkü yüceltici hiçbir yanı yoktur.

Benim sevgim savaşı geliştirenedir; örgütü, vatanseverliği, özgürlüğü geliştirenedir. Ne diye beni örgütten, savaştan uzaklaştıracak olanı seveyim, ilgi göstereyim, değer vereyim? İster eski kocalar olsun, ister yeni takıntılarınız olsun, kim olursa olsun, gözümüzün içi de olsa çıkarıp atmalıyız. Savaşa, örgütlenmeye ve partiye hizmet etmeyen -bir bütün olarak temel değerlerimiz var- kim olursa ol-

sun bir çırpıda atabilmeliyiz. Şu ilke egemen olmalı: Biz yaşamımızı mutlak olarak devrim emrine vermişiz. Yaşamımız, tutkumuz, heyecanımız, coşkumuz devrimdir, devrimi geliştirmedir. Bu da bizim yaşamımızdır, her şeyimizdir.

Sanıyorum bunu da epey kavriyorsunuz. Dolayısıyla günlük ilişkilere ve yaşama yansıtmakta fazla zorluk çekmezsiniz. Biraz zorlanabilirsiniz, ama zorlanalım, bunun için düşünelim, tartışalım ve ilişkilerimizi ilkeli, yüceltici, ilerletici kılalım. Eski ve yeni ilişkileri gözden geçirin, varsa eksiklik, yanlışlık düzeltin; onun yerine örgütlenmeye götüren, vatana götüren, hatta insanlığa götüren sağlam bir özellik kazanın. En sevdiğimiz bize köstek olamaz, bireycilikle bizi bağlayamazlar. Tam tersine, en sevilenler birbirlerini yüceltmekle, yaşamını kolaylaştırmakla, yaşanılır kılmakla sorumludurlar.

Kendi gerçeğime tekrar değinirsem; bana duyulan her türlü sevgi, yücelten sevgidir, insanlarımızı ayağa kaldıran, örgütleyen, savaştıran sevgidir. Bu temelde insan onuru ayağa kalkar ve savaştırır. Eğer bu temelde sizler de örgüt gerçeğine, Önderlik gerçeğine bağlarsanız ve tartışmasız bağlı olmayı bilerseniz; bütün ilişkileriniz, ister size gösterilen, ister sizin gösterdiğiniz ilgiler, sevgiler, heyecanlar, tutkular olsun; hem yüksek olmalı, hem de savaşa, vatanseverliğe, partileşmeye, halkın özgürlüğüne ve kendi özgürlüğüne, onurunuza bir çağrı olmalıdır. Bunun altına düşmemeye büyük özen göstermelisiniz, daha fazla gelişmesi için de her şeyinizi ortaya koymalısınız. Bilinç kazanmak kadar bir pratiğin de sahibi olmalısınız. Ekmek su kadar size gerekli olan, ilişkilerde ve yaşamda böyle bir tarzı tutturmalıdır.

Uzun yıllardır varolan ilişki tarzının sizi düşürdüğünü, hatta tanınmaz hale getirdiğini biliyoruz. Ancak böylesine yüceltici bir çabayla ilişkileri ve yaşamı kazanabileceğinizi bir an bile göz ardı etmeyin. Önderlik gerçeğini de büyük bir silah olarak kullanarak yücelmeyi ve dolayısıyla başarıyı sağlayın.

19-20 Ekim 1993 / Önder APO

Lanetli Komplocular Kaybedecek Kutsallık Bu Topraklarda Yeniden Var Olacaktır

Cemil BAYIK

Uluslar arası komplonun 11. yılına giriyoruz. Bu komployu halkımıza, partimize ve insanlığa yaşatanlar lanetlidirler, lanetliliğin temsilcileridirler. Bunları lanetleyerek kutsallığı lanetliliğe karşı yüceltmek gerekiyor.

Uluslar arası komployu anlamak, kavramak, tüm boyutlarıyla açığa çıkarıp etkisizleştirmek için **Önder Apo** büyük çabalar gösterdi. Hala da bu çabaları devam ediyor. Partimiz, halkımız, özgürlük ve demokrasi mücadelesi veren güçler bu uluslar arası komployu kavramaya, sonuçlar çıkarmaya, bu temelde kendilerini eğitip donatarak pratikte gereklilerini yerine getirmenin çabasını gösteriyor. Komplocu güçler her ne kadar hedeflerine ulaşmadıysa da hala bu hedeflerine ulaşmak için çabalarını devam ettiriyorlar. Komplocular amaçlarından vazgeçmiş değildir. **Önder Apo** uluslar arası komployu boşa çıkarmak, bunu büyük gelişme ve başarıya dönüştürmek için ağır baskı, tecrit, işkence altında ve olanaksızlıklar içinde büyük bir direniş sergilemektedir. İnsanlık tarihinde belki de eşine rastlanmaz, rastlansa bile çok ender olabilecek bir direniş sergileyerek komplocuları boşa çıkardı ve bu süreçten kazanan önderlik ve halkımız oldu. **Önder Apo**, komployu kendi şahsında boşa çıkarıp örgüte, halka ve insanlığa büyük değerler kazandırmanın direnişini veriyor. **Önder Apo** "*buraya gelmeseydim bu düşünce patlamasına, insanlık için büyük gelişmelerin önünü açacak hakikate ulaşamazdım*" diyerek bu sürecin Kürt halkı ve insanlık açısından anlamını ortaya koymaktadır. **Önder Apo**, özgürlük ve demokrasi için yürüyüşünde sürekli hakikati arama peşinde koştu. Hakikati yakaladım dediği yerde bile buna kuşkuyla yaklaştı. Bu kuşku, kendisini sürekli bir arayışa itti. Büyük gelişmeyi, yenilenmeyi bu temelde yaşadı. Daha önce hakikat

olarak ortaya konulanların gerçek olmadığını, hatta birçoğunun yalan olduğunu gördü. Hakikat olarak söylenenleri yalan ve yanlış olduğunu anlayınca o zaman hakikat nedir, nerededir, nasıl ulaşılır, dedi, arayışını ve sorgulamasını bu temelde süreklileştirerek hakikate ulaştı. Belki hala ortaya çıkarılması öğrenilmesi gereken gerçekler bulunsa da, hakikat arayışında esas doğrultuyu bulması tüm insanlık açısından büyük bir gelişme olarak görülmelidir.

Önder Apo modernist paradigmayı aşarak daha önce modernist paradigmadan etkilenen klasik sosyalizmi eleştiri temelinde aşırı yeni bir sosyalist paradigmaya ulaştı. Sosyalist ideolojide paradigma değişimini bu temelde gerçekleştirdi. Felsefi ve ideolojik yenilenmeyi oldukça köklü yaptı. İlke ve hedeflerini devlet, iktidar ve savaşa bağlı olmaktan çıkardı. Demokratik, sosyalist ideolojik çizgisini, devletçi ve iktidarcı paradigmadan kopararak kadın özgürlüğü ve ekolojik devrime dayalı demokratik toplum paradigmasına dayandırdı. Baskısız, sömürsüz, devlet egemenliğine dayanmayan bir toplumsal sistem oluşturmayı

Komünar

hedef olarak önüne koydu. Buna demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum dedi. Sosyalist paradigmada köklü değişiklik yaparak bu temelde ideolojik bir yenilenmeyle devletçi, iktidarcı ve savaşçı paradigmayı terk ederek felsefi, ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri hattını buna göre oluşturdu. Bu değişim, özgürlük ve eşitlik ilkelerini demokrasiye bağlamaktı. Demokrasiyi devletin egemenliğinden kurtarmak, devlet dışında bir demokrasi tanımlı ve sistemi ortaya çıkarmaktır. Sosyalizmi devlet egemenliğinden koparması, demokrasi ve sosyalizmi birbirine bağlamasıyla yeni bir sosyalist ideoloji tanımlı geliştirmiştir. Buna "**demokratik sosyalizm**" dedi. Demokrasi ile sosyalizmi birleştirdi. Sosyalizmin özgürlük ve eşitlik ilkeleriyle demokrasinin birleştirilmesi, yeni bir sosyalist paradigmayı ortaya çıkardı. Sosyalizm, özgürlük ve eşitlik özünü böylelikle doğru biçimde birleşmiş oldu. Devletçi paradigmanın sosyalist ideolojinin özü ile çelişen gerçeğini değiştirdi, sosyalizmi özünü kavuşturarak yaşanılır hale getirdi. Düşünce patlaması eski barajları yıkarak böyle ortaya çıktı. Komploju geliştiren kapitalist, modernist sistemi çözümlenerek ve bunu aşarak kendi sistemini ortaya çıkardı. Komplocuları böyle başarısızlığa uğrattı. Bu komplo sonucu Kürt halkı ve insanlık açısından bir yenilgi değil, bir gelişme ortaya çıkararak bir mücadele süreci yürüttü ve büyük kazanımlar ortaya çıkardı. Bu kazanımları ideolojik ve pratik olarak partiye, halka ve insanlığa mal etmenin büyük mücadelesini vermektedir. Komploya karşı bu gelişmeleri yaratarak durmakta, komplo-dan böyle intikam almaya çalışmaktadır.

Komplonun ABD, İsrail, İngiltere tarafından ve ABD'nin koordinatörlüğünde yürütüldüğü, buna Avrupa Birliği'nin, Ortadoğu-Arap gericiğinin, sömürgeci güçlerin, Kürt işbirlikçilerin katıldığı biliniyor. Bazı güçler komp-lonun başlangıcında, bazıları ise daha sonradan içinde yer almışlardır. Birçok gücün siyasi ve ekonomik çıkarını bu komploya dayanarak geliştirmek istediği ve bundan yararlanarak siyasi ve ekonomik çıkar elde ettiği biliniyor. Komplocu güçlerin **Önder Apo** ve PKK'

ye karşı, özgür kürdü karşı uluslar arası komploju geliştirmenin nedenleri ve amaçları günümüzde bütün yönleriyle derinliğine olmasa da genel hatlarıyla artık biliniyor. Gün geçtikçe de yeni yeni bazı itiraflar ortaya çıkıyor. Yıllardır Kürdistan'da kapitalist güçlerin yaptığı siyasi ve ekonomik yatırımlar vardı. Kürdistan toplumunun inkar ve imha sistemine tabii tutulması ve parçalanmışlığı üzerinde sistemin çıkarları vardı. **Önder Apo** ve PKK Kürdistan'da yeni bir Kürt, özgürlükçü bir Kürt yaratarak Kürdistan'da halkların özgürlük eğilimini geliştirerek, özgür birey ve toplum gerçeği temelinde alternatif bir sistemi ortaya çıkardı. Bu, kapitalist emperyalist güçlerin, sömürgecilerin ve Kürt işbirlikçilerinin çıkarlarını sarsmaya başladı. Kürdistan'ı bu güçlerin kontrolünden çıkarmaya yöneldi. Böylece Kürdistan'ın bu parçalanmışlığı, inkar ve imha sistemine tabii tutulması üzerinden oluşturulan dengeleri, çıkarları tehdit eder hale geldi. Bütün bu güçler sarsılan çıkarlarını, tehlikeye giren çıkarlarını korumak için **Önder Apo**'ya ve onun öncülüğündeki gelişen Kürt özgürlük hareketine saldırarak bu hareketi ve yarattığı özgür Kürdü etkisizleştirmek istediler.

Bu komplonun amacı, Kürdistan'ı yeniden kontrol altında tutmak, Kürtleri kendi amaçları için kullanmak olarak görülmelidir. Kürdistan'ı kontrol altında tutmak sadece Kürdistan üzerinde siyasi ve ekonomik çıkarlarını korumak olarak görülmemelidir. Kürdistan'ı ve Kürtleri kontrol etmek bir yönüyle Ortadoğu'yu siyasi ve ekonomik olarak egemenlik altından tutmak anlamına gelmektedir. Bunu gerçekleştirmek için önlerindeki tek engel olan **Önder Apo** ve PKK'yi, yani özgür Kürdü etkisizleştirip aşmayı hedeflediler. Ortadoğu halklarında gelişecek özgürlük eğiliminin böylelikle bertaraf etmek istediler. Kürdistan'ı kontrol altına alarak, Kürt özgürlük hareketini etkisizleştirerek bölgedeki müdahalelerini ve amaçlarını gerçekleştirmeyi öngördüler.

Kapitalist güçler birinci dünya savaşıyla birlikte Ortadoğu'yu çıkarlarına göre şekillen-

Komünar

dirme için Kürdistan üzerinde çıkarlarını koruyacak planlama ve düzenleme yaptılar. Kürdistan üzerinde yürütülen büyük oyunla ülke dört paçaya bölünerek inkar ve imha sistemine tabii tutuldu. Bunun üzerinden Ortadoğu'da sistemin çıkarlarına dayalı bir sistem, statü yaratıldı. Bugün de bölgede yürütülen 3. dünya savaşıyla bölge küresel sermayenin çıkarlarına göre yeniden şekillendirilmeye çalışılmaktadır. Statükocu güçler yıkılırken, halk özgürlük eğiliminin gelişmemesi için de askeri, siyasi tedbirler alıyorlar. Küresel sermaye ve bölgedeki statükocu güçler bir taraftan birbirleriyle çatışırken, diğer yandan halkların özgürlük eğitiminin gelişmemesi için de tedbir geliştiriyorlar. Bu konuda hem dış güçler hem bölge güçleri halkların özgürlük eğilimini temsil eden PKK ile mücadele yürütüyorlar. Bu nedenle PKK hem küresel sermaye hem de bölgedeki statükocu güçlerle karşı karşıya geliyor. Sadece bu güçlerle karşı karşıya gelmiyor, onların işbirlikçilerinin de saldırısına maruz kalıyor. Çünkü PKK küresel sermayeye, bölgedeki statükocu güçlere ve onlarla işbirliği yapan güçlere karşı halkların özgürlük umudunu temsil etmektedir. Bu nedenle halkların özgürlük umudunu geliştirmek isteyen PKK ile bu güçler arasındaki ilişki ve çatışma giderek derinleşiyor.

Bu güçler, önceleri acaba biz **Önder Apo**'yu sisteme çekebilir miyiz, diye düşündüler. İlk önce bunun çabasına girdiler, ancak **Önder Apo**'nun bu sisteme çekilemeyeceğini gördüler. **Önder Apo**'yu sistemin parçası haline getirmek için birçok yöntem geliştirdiler, ama hiçbirisinde başarılı olamadılar. **Önder Apo**'yu ve öncülük ettiği hareketi sisteme çekemeyeceklerini gördüklerinde bu defa Kürt işbirlikçilerini devreye soktular. Bunlarla **Önder Apo**'yu işbirliğine çekmeye çalıştılar. **Önder Apo**'yu güney Kürdistan'a çekmek için ne kadar uğraşılsa da bunda başarılı olamadılar. Bunu anladıklarında başka yollarla etkisizleştirmenin kararını verdiler. Aslında kapitalist emperyalist güçler daha grup aşamasında **Önder Apo** ve geliştirdiği hareketi boğmak istediler. Küçük bir grupken bu hareket

ABD öncülüğünde yürütülen komplolarla ortadan kaldırılmak istendi. Türk ve Kürt solundan çeşitli örgütler, aşiretler hareketin üzerine sürüldü. **Önder Apo**'ya karşı yoğun iftiralar geliştirildi. Bu tür yöntemlerle hareket tecrit altına alınıp boğulmak istendiyse de sonuç alınmadı. Bazıların yaşanan tarihi çarpıtılarak PKK'nin diğer örgütlere saldırdığını söylese de gerçek tam tersidir. Hareketimizin Türkiye ve Kürdistan'da hızla gelişmesini engellemek için planlı saldırılar yürüttüler. Bunlar somut gerçeklikler olduğu gibi, 12 Eylül sonrası hazırlanan bazı örgütlerin iddianamesi daha çok Apoculara yönelik saldırılarla doludur. Bu saldırılarda onlarca kadro, sempatan ve taraftan katledilmiştir. Hareketimiz bu saldırılar karşısında sadece kendini savunmuştur.

1979 yılıyla birlikte hareketimize karşı yoğun saldırılar yapılmış ve birçok kadromuz ve taraftarımız zindana atılmıştır. Ancak bununla da hareketimizin gelişiminin önüne geçilemeyeceği anlaşılınca 12 Eylül faşist darbisiyle bu hareket ezilerek tasfiye edilmek istenmiştir. 12 Eylül öncesi ve sonrası geliştirilen yoğun baskı, işkence ve tutuklamalar da hareketimizi tasfiye etmeye yetmemiştir. **Önder Apo**'nun basireti ve öncülüğünde hareket kendini ayakta tutmuş ve bir mücadele gücü olarak korumuştur. Hareket Lübnan'a çekildikten sonra gelişme gösterdiği süreçte Lübnan'a yapılan İsrail saldırısıyla ezilmek istenmiştir. Hareketimiz bu saldırıda da varlığını koruyarak çıkmıştır. Hareketimizin gelişimi engellenemeyince ardından Olof Palme cinayetiyle hareket terörizmle damgalanıp tecrit edilip büyük bir baskı altına alınarak etkisizleştirilmesi hedeflenmiştir. Bu süreçte NATO Türkiye'yi korumakla ve PKK hareketini ezmele, bunun için Türkiye'ye her türlü desteği sağlamakla görevlendirildi. Almanya'ya verilen rol gereği Duseldorf mahkemeleri geliştirdi. PKK bu mahkemelerde terörizmle dalgalanarak uluslar arası alanda tecrit edilip köşe sıkıştırılmaya çalışıldı. Bu da sonuç vermedi. 1991'de Türkiye, YNK ve KDP anlaştı. Bu anlaşmayla PKK'nin tecridi ve imhası planlandı. Avusturya'da Celal Talabani ve Hikmet Çetin

Komünar

görüşmesinden sonra PKK terörist ilan edildi. Bunun karşılığında güney parlamentosu Türkiye tarafından tanındı. Türkiye, KDP ve YNK uluslar arası güçlerin ve NATO'nun da desteğini alarak 1992 Ekiminde imha saldırısından bulundu. Bu saldırıyla PKK'nin iradesi kırılmak ve teslim alınmak istendi. Bu saldırıyla başarılı olunmasa da PKK'nin gelişiminin önu belirli düzeyde alındı. Yine bu süreçte Zele'ye çekilen Kürt özgürlük hareketi güçleri Ferhat üzerinden rehin alınıp kullanılarak savaşta elde edemedikleri sonucu elde etmek istediler. Ancak bunda da başarılı olamadılar. Ancak uluslara arası güçler ve sömürgeciler saldırılarından vazgeçemediler. 1994'te İngiltere Türkiye'ye büyük bir destek sağladı. PKK'ye yönelik saldırıları ve tasfiye ittifaklarını koordine etti. PKK'nin iradesinin kırılması, etkisizleştirilmesi, teslim alınması için Türkiye'ye her türlü destek sağlandı. Türkiye bu desteğe dayanarak Kürdistan'ı boydan boya yeniden işgal etti, binlerce köyü yakıp yıktı, binlerce faili meçhul cinayetler geliştirildi, milyonlarca insanı göçe zorladı. Kürdistan'da büyük bir yıkım gerçekleştirdi. Gerillaya yönelik her türlü saldırı silahı kullanıldı. Bununla hem halkın hem de gerillanın iradesi kırılmak ve teslim alınmak istendi. Bütün bunlara rağmen ne PKK'nin ne Kürt halkının iradesi kırılmadı. Direniş büyüyerek devam etti.

Dış güçlerden her türlü desteği alarak halka ve gerillaya yapılan saldırılar sonuç almayınca 1996'da **Önder Apo'nun** imhası planlandı. Şam'da bomba yüklü bir araçla suikast yapıp imha edilmek ve ardından da askeri operasyonlarla gerillaya büyük bir darbe vurulmak istendi. Şam'daki bu suikast girişimi başarısızlığa uğrayınca, bunu tamamlayacak operasyonlar 1997 yılına ertelendi. 1997'de yeniden bir planlamayla TC ve KDP ortak saldırısıyla sonuç alınmak istendi. Bir taraftan bu saldırılarla gerillaya darbe vurulmak istenirken, diğer taraftan Celal Talabani eliyle Ferhat ve Botan'ın örgüt içinde etkinliği arttırılmak istendi. Böylece PKK'de Önderliğin ve Önderlik çizgisinin etkisizleştirilmesi hedeflendi. Bu plan da sonuç vermeyince 1998'de

Washington anlaşması gerçekleştirildi. Bu anlaşmada daha sonra uygulanan uluslar arası komplo kararları verildi. 9 ekimde pratikleştirilen komplo, bu anlaşmanın bir parçası olarak görülmelidir. Amerika, YNK ve KDP arasında geliştirilen Washington anlaşmasının arkasında İsrail ve İngiltere de bulunuyordu. 9 ekim 1998'de başlatılan uluslar arası komplo içinde YNK ve KDP etkin biçimde yer almasaydı bu komplo başarı şansı olmayacaktı. Ne var ki bu komployu en fazla da KDP ve YNK istedi. Çünkü bu komployla önleri açılmış olacaktı. Bunlar istediği için ABD ve

**Önder Apo'nun öncülüğünde
Gelişen Kürt özgürlük hareketi
Kürdistan'da KDP ve YNK'yi
Oldukça sınırlamıştı
Kendisi için yaşayan ve
Mücadele eden, yeni ve özgür
Duruşlu bir Kürt ortaya çıkarmıştı
Bu durum, Ortadoğu halklarına
Büyük bir güç ve umut vermekteydi.**

diğer müttefikleri bu komployu planlayıp geliştirdi. Çünkü PKK'den önce Kürdistan'da ağırlıkları olan KDP ve YNK'yi kendi çıkarları doğrultusunda istedikleri gibi kullanabilirlerdi. Ama **Önder Apo'nun** öncülüğünde gelişen Kürt özgürlük hareketi Kürdistan'da KDP ve YNK'yi oldukça sınırlamıştı. Kendisi için yaşayan ve mücadele eden, yeni ve özgür duruşlu bir Kürt ortaya çıkarmıştı. Bu durum, Ortadoğu halklarına büyük bir güç ve umut vermekteydi. KDP ve YNK, uluslar arası güçlerin desteğiyle yeniden Kürdistan'ı ele geçirmek istediler. Çünkü kendilerinin güçleri PKK'yi etkisizleştirmeye yetmiyordu. Bölgeden aldıkları destek de buna yetmiyordu, ancak uluslar arası güçlerin desteğiyle PKK'ye karşı durabilir ve sonuç alabilirlerdi. Uluslar arası güçlerin desteğini alarak PKK'yi saf dışı etmek istemeleri bu çerçevede gündeme getirildi. Uluslar arası güçleri PKK'nin üzerine sürerek, **Önder Apo'yu**, PKK'yi ve özgürlük-

Komünar

çü kürdü etkisizleştirerek yeniden Kürdistan'a egemen olmak istediler.

Eğer KDP ve YNK bugünkü konuma ulaştıysa bu PKK'nin mücadelesi üzerinde gerçekleşti. PKK'nin mücadelesini geliştirmesi ve büyümesi uluslar arası ve bölgesel güçleri korkuttu. Bunun için YNK ve KDP'ye her türlü desteği ve gücü verdiler. YNK ve KDP bu destek yararlanarak güç oldular. Bilindiği gibi TC, KDP ve YNK'yi uluslar arası alanda kullanarak PKK'yi terörist ilan ettirdi. PKK'yi YNK ve KDP vasıtasıyla uluslar arası alanda tecrit etmede önemli bir mesafe aldı. Eğer YNK ve KDP Türkiye ile PKK'ye karşı mücadele etmeselerdi Türkiye'nin PKK'yi tecrit etmeye gücü yetmeyecekti. Uluslar arası güçler PKK'nin üzerine bu denli gelmeyecekti. Eğer uluslar arası alanda PKK'nin tecridi geliştirilseyse, bunda esas rolü ve görevi KDP ve YNK üstlenmiştir. Bu Türkiye'nin bir başarısı değil, KDP ve YNK'nin başarısıdır. çünkü Türkiye'nin tezlerini KDP ve YNK uluslar arası alanda işlemiştir. Türkiye ile birlikte PKK'ye karşı olduklarını, PKK'nin Kürtleri temsil etmediğini, terörist bir hareket olduğunu belirttiler. Bunun üzerine Türkiye de ben Kürtlere karşı değil, teröriste karşıyım, PKK terörist olduğu için PKK'ye karşı mücadele ediyorum, argümanına sarılmıştır. KDP ve YNK ile birlikteyim, benim söylediklerimi bu Kürtler de söylüyor, diyerek Kürt düşmanlığını yüzünü örtmüştür. KDP ve YNK, uluslar arası güçlere dayanarak PKK'yi etkisizleştirerek yeniden Kürdistan'a egemen olmak istedi. Bunun için hem sömürgeci devletlerden hem uluslar arası güçlerden destek alarak konumlarını güçlendirdiler. PKK'nin mücadelesi üzerinden güç oldular. Güç olmalarını PKK'ye borçludurlar. Ama PKK'nin mücadelesi üzerinden güç olma konumlarını PKK'ye karşı kullandılar ve hala da kullanmaya çalışıyorlar. Eğer PKK'nin mücadelesi olmasaydı KDP ve YNK'nin bugün güneyde elde ettiklerini hiçbir zaman elde edemeyeceklerini bilmek gerekir.

Uluslar arası komplo yetersiz devrimcilik ve vefasız dostlara dayanmıştır. Uluslar arası komplocu güçler bundan ve örgüt içinde geli-

şen ve tahribat yapan, başarıyı engelleyen çeteciliğin durumundan da yararlanıp Kürt işbirlikçiliğini de kullanarak önderliğin esaretiyle sonuçlanan bir komplo gerçekleştirdiler. Komplonun birinci aşaması; önderliğin etkisizleştirilmesini hedefledi. Komplo, önderliği esir aldı, PKK'yi ve Kürt halkını önderliksiz bırakmak istedi. Önderlik ile PKK ve Kürt halkını birbirinden koparmayı hedefledi. İmralı sistemi altında büyük bir tecrit, baskı ve işkenceyi geliştirerek önderliği özgürlükçü duruşundan koparmak ve düşünce üretmez duruma getirmek istedi. Bu temelde teslim almak istedi. Böylece PKK'yi ve halkı önderliksiz bırakarak, birbirinden kopararak sonuca gitmeyi hedefledi. Eğer bunu başarabilseydi PKK ve Kürt halkını teslim alıp sistemin hizmetine sokmayı amaçlıyordu. Önderliği esaret alsalar da PKK ve halktan koparmayı başaramadılar. Tüm çabalarına rağmen önderliğin düşünce üretmesini engelleyemediler. Bütün tecrit, baskı ve işkencelerine rağmen önderliği teslim alamadılar. Aksine önderlik büyük bir direniş sergiledi, büyük düşünce üretti, komployu yenilgiye uğrattı ve komplo karşısında büyük bir başarı elde etti. Komployu geliştiren sistemi anlayarak, çözerek, aşarak komploculardan büyük intikam aldı ve komplonun başarıya gitmesini engelledi, boşa çıkardı. Komplo karşısında kendini, hareketi, halkı ve insanlığı ideolojik ve teorik olarak donatmanın mücadelesine girişti. Bu mücadelede de çok önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Bunun üzerine komplocular 2. aşamayı devreye koydular. Önderlik teslim alınamayınca, nasıl intihara sürüklenebilir, bunun üzerine yoğunlaştılar. Bu tarzda önderlikten kurtulmak istediler. Önderliğin düşünce üretmesinin önünü almak istediler. PKK'yi ve Kürdistan halkını önderlikten, önderliğin düşünce üretiminden mahrum bırakmak istediler. Ama **Önder Apo** buna karşı da büyük direndi. Teslim olmadığı gibi, intiharı da seçmedi. Tam tersine mücadele arkadaşlarına, Kürt halkına, Türk halkına ve insanlığa karşı görev ve sorumluluklarının bilincinde direnerek komplocuları etkisiz kılma ve mücadeleyi geliştirme

Komünar

çabası içinde oldu. Gösterdiği direniş ve çabayla komplocuların bu yaklaşımını da boşa çıkardı.

Komplonun 2. aşamasının devreye sokulmasıyla birlikte PKK yönetimi de hedeflendi. Mümkünse yönetimin tümü, önderlikten, Önderlik çizgisinden koparılmak ve sisteme çekilmek istendi. Ferhat-Botan ihanetçi, provokatif çetecilerle hareket tümüyle ele geçirilerek hareket sisteme eklenmek istendi. Komplo, ihanetçi Ferhat ve Botan çetesiyle kendini örgüt içine taşıdı, örgüt içinde kendini etkin kılmaya çalıştı. Komplonun birinci aşamasında komplocular dışarıdan saldırırken, 2. aşamasında ise Ferhat ve Botan ihanetçileriyle hareket içerisinde örgütlenerek, kendilerini örgüt içerisine taşıyarak komployu içlerinden sürdürmeye ve tam başarıya götürmeye çalıştılar. Sistem kendi zihniyetini, ideolojik ve siyasi çizgisini, yaşam tarzını, kültürünü, ölçülerini bu ihanetçiler vasıtasıyla içimize taşıdı. Sistem içileşme geliştirdi. Bu durum, büyük tahribatlara ve kayıplara neden oldu. Komplocular ve işbirlikçiler, Ferhat-Botan tasfiyeciler ve provokatif örgütlenmesiyle sonuca gideceklerine inandılar. Bunun için her şeylerini ortaya koydular, her türlü destek verdiler. **Önder Apo** bu tasfiyeciler, provokatif eğilime karşı 1 Haziran hamlesini ve PKK'nin yeniden inşasını kararlaştırıp pratikleştirdi. Tasfiyeciliğe böyle müdahale etti. Komplonun içimizdeki örgütlenmesine, hareketin tasfiye edilerek sisteme eklenmesine karşı büyük bir mücadeleye girişti

PKK'nin yeniden inşası, 1 Haziran hamlesi ve bunların ardından edi bese hamlesinin geliştirilmesi tasfiyeciliğin önünü aldı, tasfiyeciliği tasfiye etti. Hareket bu temelde yeniden toparlanmayı sağladı. Yeniden etkin bir biçimde Ortadoğu politikasında yerini aldı. Küresel sermayenin ve işbirlikçilerin bölgedeki çıkarlarını tehdit etmeye başladı. Uluslar arası komplo, bunun üzerine 3. aşamayı başlattı. Çünkü 2. aşamada ancak yarı yarıya sonuç alabilmişti. Hareketin 2. aşamayı boşa çıkarılması bütün tahribat ve ağır kayıplara rağmen komplonun başarıya gitmesini engellemesi ve

yeniden toparlanması küresel sermaye ve işbirlikçilerin planlarını bozup çıkarlarını tehdit ettiği için komplo 3. aşamayı devreye soktu. Bu aşamayla önderliğe ve önderlik çizgisine bağlı kadronun imhası, geriye kalan bütün hareketin kadrolarının, kitlesinin bütün değerleriyle birlikte sisteme entegre edilmesi hedeflendi. Komplonun 3. aşamasına karşı da halkımız ve gerillamız büyük bir direnişe geçti. **Önder Apo**'nun direnişi ve düşünce patlaması yapmasıyla bütünleşen hareketimiz büyük serhıldanlar ve gerilla direnişiyle bu saldırıya karşı da güçlü bir duruş gösterdi. Gerilla Garbar, Oramar daha sonra Zap direnişiyle bu duruşu ve gücünü dost ve düşman herkese gösterdi. Hareketimiz, önderliğimizin direnişi ve düşünce gücüyle komployu daha iyi anlamak, komployla bağlı gelişen tasfiyecilerle provokatif eğilimi daha iyi çözümlenmek ve bir bütün olarak komploculara karşı mücadeleyi yükseltmek için büyük bir çaba gösterdi. İdeolojik ve örgütsel mücadeleyi yoğunlaştırdı. Bu temelde bir dizi toplantı, konferans ve kongreler gerçekleştirdi. Bunların üzerinden Kongra Gel'in 6. genel kurulu, PKK'nin 10. kongresi ve PAJK 7. kongreleri gerçekleşti. Nasıl ki komplo kendisini yeniden örgütleyerek hedeflerine ulaşmak için 3. aşamayı başlattıysa buna karşı **Önder Apo** ve öncülüğündeki hareketimiz ve halkımız da 1. ve 2. aşamadan sonuçlar çıkararak 3. aşamaya karşı daha büyük bir kararlılık ve büyük eylemliliklerle durdu.

Komplo ve işbirlikçileriyle hareketimiz arasındaki çelişki ve çatışma derinleşerek devam etmektedir. Uluslar arası komplo öncülüğe saldırarak parti ve halkı öncüsüz bırakmak istedi. Parti ve halkın iradesini kırarak özgür Kürdü etkisizleştirmeyi amaçladı. YNK ve KDP'yi egemen kılmak, özgür kürdü yok etmek, Kürdistan'ı tümüyle uluslar arası sermayeye açarak Kürtleri tümünden sistemin hizmetine çekerek kendi amaçları doğrultusunda bölge halklarına karşı kullanmayı hesapladı. Komplo, **Önder Apo** ve öncülüğündeki Kürt özgürlük hareketi etkisizleştirilmeden, özgür Kürd yok edilmeden Kürdistan'a egemen olmak, Kürdistan'ı tümüyle sistemin hizmetine

Komünar

çekmek, Kürtleri bölgede amaçları temelinde kullanmak mümkün değildi. **Önder Apo** ve öncülüğündeki özgürlük hareketi ve bunun yarattığı yeni Kürt, bırakalım sistemin çıkarlarına hizmet etmeyi, sistemle mücadeleyi esas alıyordu. Bu sisteme alternatif siyaseti ve yaşamı ortaya çıkarıyordu. Bütün bölgede halkların özgürlük umudu oluyordu. Bu sistemin bölgeye egemen olmak, bölgeyi yeniden düzenlemek, bölgeyi tümüyle küresel sermayenin çıkarlarına hizmet edecek düzenlenmesini engelliyordu. Bu açıdan bu engelin ortadan kaldırılması ve bütün Kürdistan'ın işbirlikçi çizgiye teslim edilmesi, işbirlikçi çizginin egemen kılınması gerekiyordu. Bu gerçekleşmeden kesinlikle küresel sermayenin Ortadoğu'ya hakimiyeti sağlanamazdı. Ortadoğu'ya hakim olmayan bir küresel sermayenin varlığını koruması ve uluslar arası alandaki sorunlarını aşması çok zordu. Ne pahasına olursa olsun sistemin geleceği ve çıkarları açısından Ortadoğu'nun ele geçirilip yeniden düzenlenmesi gerekiyordu. Bunun için de öncelikle Kürdistan üzerinde yürütülen savaşın kazanılması gerekiyordu. Bu amaçla **Önder Apo** ve öncülüğündeki Kürt özgürlük hareketi, Özgür Kürt hedeflendi. ABD öncülüğün-

Ortadoğu'ya Yapılan müdahalenin başlangıcı Önder Apo'ya karşı geliştirilen Uluslararası komplodur Böylece müdahale önündeki En büyük engel Önder Apo ve Öncülüğündeki hareket Öncelikle hedeflendi.

deki uluslar arası komplocu güçler, bölgeye yönelik geliştirdikleri müdahaleyi öncelikle **Önder Apo** ve PKK'ye karşı geliştirerek başlattılar. Ortadoğu'ya yapılan müdahalenin başlangıcı, **Önder Apo**'ya karşı geliştirilen uluslar arası komplodur. Böylece müdahale önündeki en büyük engel **Önder Apo** ve öncülüğündeki hareket öncelikle hedeflendi. Çünkü

bir müdahalede **Önder Apo** ve PKK'nin daha da güçlenerek çıkacağı görüldü. **Önder Apo**'nun öncülüğündeki hareketin güçlenerek çıkması, bölgedeki halkların özgürlük seçeneğinin güçlenmesiydi. Böyle bir gelişme de ABD'nin müdahalesinin tehlikeye girmesi ve sistemin sorunlarının ağırlaşmasıydı. Bu açıdan eğer sistemin sorunlarının çözümü isteniyorsa, mutlaka Ortadoğu'daki müdahalenin geliştirilmesi ve bu müdahalenin önündeki engelin de etkisizleştirilmesi gerekiyordu. Ortadoğu bu tarzda ele geçirilmek ve yeniden düzenlenmek istendi.

Küresel sermayenin **Önder Apo** ve PKK'ye, özgür kürede düşmanlığı kendisini bölgedeki politikalar önünde engel görülmesinden ötürüdür. Kürt işbirlikçiliği egemen kılınmadan Kürt işbirlikçiliğiyle Türkiye'nin yaklaşması da sağlanamazdı. Türkiye'nin Kürt işbirlikçileriyle yaklaşması, bu iki gücün ABD tarafından küresel sermayenin çıkarları temelinde kullanılması, ancak **Önder Apo** ve PKK engelini ortadan kaldırılmasıyla mümkündü. Çünkü bu engel ortadan kaldırılmadan bu işbirliği geliştirilemezdi. Bu gerçekleştirilemezse ABD'nin müdahalesi de öngördüğü hedeflere ulaşamazdı. Dolayısıyla işbirlikçi Kürt ile Türkiye'nin yaklaşmasını sağlamak durumundaydı. Yine ABD'nin müdahalesinin başarıya ulaşması için ılımlı işbirlikçi siyasi İslam'ı Türkiye'de geliştirmesi ve bunu bölgeye taşıması gerekiyordu. İlimli işbirlikçi siyasi İslam Türkiye'de ve bölgede egemen kılınmadıkça bölgenin direnişini kırmak, bölgeye egemen olmak, bölgeyi sistemin çıkarlarına göre düzenlemek de mümkün değildi. ABD, müdahalesini Kürt işbirlikçiliğine ve ılımlı işbirlikçi siyasi İslam'a dayandırarak başarıya götürmek istiyordu. Bu açıdan Türkiye ve Kürdistan önemliydi. Ne var ki **Önder Apo** ve PKK Türkiye, Kürdistan ve hatta bölgede çok önemli bir ideolojik ve siyasi faktördü. Çıkarları ve dengeleri alt-üst ediyordu. **Önder Apo** ve öncülüğündeki Kürt özgürlük hareketinin gelişmesi demek, Türkiye'de ılımlı işbirlikçi siyasi İslam'ın iktidara gelmesi ve bölgede gelişmesinin önünün kesilmesi demektir.

Komünar

Dolayısıyla da ABD'nin 2 ayak üzerinden geliştirmek istediği müdahalesi de başarılı olmazdı. ABD, bir yandan Türkiye'de işbirlikçi siyasi İslam'ı geliştirip bölgeye taşırmaya çalışırken, bir yandan da Kürdistan'da Kürt işbirlikçiliğini geliştirerek egemen kılmaya, Kürt işbirlikçiliği ile Türkiye'yi yakınlaştırmaya, Türkiye-ABD-Irak ittifakını sağlayarak Ortadoğu'daki müdahalesini başarıya götürmek istiyordu. Hala da bu temelde çabalarını aralıksız sürdürmektedir. Çünkü müdahalenin başarısını bu ittifakın gerçekleşmesinde görmektedirler. PKK'nin etkisizleştirilmek istenmesinin en önemli nedeni de böyle görmek gerekir. PKK etkisizleştirilmeden ne Kürdistan'da Kürt işbirlikçiliği egemen kılınabilir ne Türkiye'de işbirlikçi siyasi İslam egemen kılınabilir. Dolayısıyla Kürt işbirliğiyle Türkiye ittifakı da gerçekleştirilemez. Bu gerçekleşmeyince Türkiye-Irak-Amerika ittifakı da geliştirilemez. Uluslar arası komplocular hala bu ittifakı gerçekleştirmek ve sonuca ulaşmak için PKK'ye karşı düşmanlıklarını ve saldırılarını sürdürmektedirler.

Kompro ideolojik, siyasi, askeri, diplomatik, örgütsel, kültürel ve psikolojik saldırılarla sonuca gitmek istedi. Bunun için de ilk önce önderliğe ve öncülüğe yöneldi. Halkı ve hareket önderliksiz ve öncüsüz bırakılmaya çalışıldı. Tabii ki günümüz dünya ve bölge koşullarında öncülüğünü kaybeden bir halk ve hareketin bırakılmaya başarıya gitmesi, varlığını dahi koruması mümkün değildir. Bu gerçeği komplocular bildiklerinden öncelikle saldırıyı öncülük düzeyinde geliştirmişlerdir. Kadro ve halkın iradesini bu temelde kırarak, direnişi bitireceklerini düşünmüşlerdir. Bunun için de halkın Önderlik ve partiye, kadronun parti yönetimi ve mücadeleye olan inancını kırarak, kadronun yönetim ve örgüte güvensizliğini sağlatarak sonuç almayı hedeflemişlerdir. Kompro, öncülüğe saldırarak, öncülüğü etkisizleştirerek, öncülüğü dağıtarak kadrodaki düşünce yapısını, kadronun duygularını bozmayı ve çarpıtmayı hedeflemişlerdir. Kadronun örgütlenip eyleme geçme niteliklerini ortadan kaldırmak istemişlerdir. Kadrodaki mi-

litan ve yaşam ölçülerini bu temelde bozmaya yönelmişlerdir. Hareketimizin en önemli güç kaynağı olan özgür kadını gelenekselliğe çekerek hareketimizi bu en önemli güç kaynağından mahrum bırakmayı amaçlamışlardır. Bu hareketin, bu halkın en temel güç kaynağı olan PKK militanlığını Apocu militanlığını bozarak sonuca gitmek istemişlerdir. En önemli özelliklerini yitirerek güç kaybeden bir hareketin direnişi sürdürmeyeceği, direnemez duruma düşeceğini hesaplamışlardır. Kompro bu açıdan işbirlikçi, ihanetçi çete vasıtasıyla içte ideolojik muğlaklığa, örgütsüzlüğe, ölçüleri aşındırmaya, güç kaynaklarını güçsüzleştirmeye çalışmış ve böylece PKK'nin biteceğini düşünmüşlerdir. Komproya bağlı gelişen tasfiyeci provaktif çetecilik en çok da kadına saldırarak ve bu temelde Apocu militanlığı ve kadını geleneksel ilişkilere çekerek Önderliğin ortaya çıkardığı militan ölçüleri ve onun yaşam felsefesini bozarak hareketi en güçlü yanlarından vurmaya hedeflemişlerdir. Bunları yaparken en fazla da kavram kargaşası yaratarak muğlaklık ortaya çıkarıp sonuca gitmek istemişlerdir. Bu konuda da oldukça tahribat ve kayıplar yaşatmışlardır .

Önder Apo, komployu anlama, çözme ve aşmaya hep çalıştı. Komployu anladığı, çözdüğü ve bu temelde aştığı oranda hareketin ve halkın anlaması ve aşmasını da sağlamaya uğraştı. Bunun için de İmralı sistemi ortamında çok büyük bir mücadele yürüttü. İçinde bulunduğu koşullar çok sınırlı, zor olmasına rağmen ve büyük bir vahşet altında yaşamasına rağmen komployu geliştiren sistemi çözümlendi. Sistemi çözümlenebildiği için komployu derinliğine anladı ve komproya karşı nasıl durulursa sonuç alınabileceğinin görebildi. Bu bilinci ve komplonun nasıl boşa çıkarılacağını partiye ve halka taşırdı. Kapitalist sistemi çözümlenebildiği ve aştığı için büyük bir bilinç patlaması yaşadı. Kompro ile yürütüğü mücadelede başarıyla çıktı. İnsanlık açısından tarihsel değerde olan yeni paradigmayla bu mücadele sürecinde ulaştı. Böylece İnsanlığa, Kürdistan halkına büyük ve stratejik kazanımlar sağladı. Hiç kimsenin sahip olma-

Komünar

dığı bir düşünce gücünü PKK kadrosunun ve Kürdistan halkının eline verdi. Ama hareketimizin yönetimi ve kadrosu komployu anlamada yetersiz kaldı. Bunun için de güçlü ve yeterli bir duruşu sergileyemedi. Komploya bağlı gelişen tasfiyeciliği de zamanında ve bütün yönleriyle derinliğine anlayamadı, onun karşısında yeterli bir mücadeleyi yürütemedi. Tasfiyecilik bundan yararlanarak örgüte ve mücadeleye büyük tahribatlar yaşattı. Yönetim ve kadro komployu zamanında bütün yönleriyle derinlikli kavrayabilseydi, komploya karşı Önderliğin anladığı gibi anlayıp bir duruş sergileyebilseydi tasfiyecilik bu düzeyde etkili olamazdı. çünkü önderlik kendi şahsında komploya boşa çıkarmış, yönetim ve kadronun da boşa çıkarması için eline güçlü düşünce gücü vermişti. Yönetim ve kadronun bunu anlaması ve Önderlikle birlikte bir duruş sergilemesi gerekiyordu. O zaman komplo kendisini hareketin içersine taşıyıp örgütleyemezdi ve yaşanan tahribat ve kayıplar da bu düzeyde yaşanmazdı. Eğer bu durum yaşandıysa yönetim ve kadronun komplo karşısındaki yetersiz duruşudur. Özcesi, yönetim ve kadro önderliğin komploya karşı yürüttüğü mücadeleye zamanında tam birleşemedi ve Önderliğin ortaya koyduklarını içselleştirip pratikleştirmedi.

Komplo nasıl ki yönetim ve kadronun yetmezliğinden yararlanarak birinci aşamayı başarıya götürdüyse, 2. aşamada da yönetim ve kadronun bu yetmezliğine dayanarak sonuca gitmek istedi. Bu zayıflık temelinde içimizde kendini örgütlendi ve tam başarıya ulaşmak istedi. Her türlü bireyci, kendine göre, bencil, inkarcı, grupçu, hizipçi, sorumsuz anlayışı bu zayıflık üzerinden ayaklandırdı. Kendi anlayışını, yaşam felsefesini, kültürünü içimize taşıdı. Kadronun yetmezliklerini de kullanarak her türlü parti dışı anlayışı güçlendirdi ve ayaklandırdı. Bu bizi tasfiyenin eşiğine getirdi. Bizi oldukça güçsüzleştirdi. Siyaset yapamaz duruma getirdi. Neredeyse yenilginin eşiğine getirildik. Saldırıları hem dışarıdan hem içeriden gelişerek hareketi bitme noktasına getirdi. Bu duruma karşı, **Ön-**

der Apo, halkımız ve **Önder Apo**'ya bağlı kalan kadro karşı koydu. Bu tehlikeli gidişatın önünü almak istedi. PKK'nin yeniden inşası, 1 haziran hamlesi, edi bese hamleleriyle ve bunu tamamlayan toplantı ve kararlaşımlarla bu sürecin önü alınabildi. Ama bilinmelidir ki büyük tahribat ve kayıplara uğranarak önü alınabildi. Her şeyden önce de büyük mücadeleyle ve çabayla bu kayıpların önü alınıp yeniden mücadele yükseliş trendine sokuldu. İdeolojik, örgütsel mücadele geliştirilerek, derinleştirilerek tasfiyeciliğin, komplonun yarattığı her türlü zayıflık, özel savaşın geliştirdiği muğlaklık, karmaşa, tahribat ve sivil toplumcu anlayış bertaraf edilebildi. Komplo-nun ve tasfiyeciliğin aşılması sürecinde her bakımdan çok büyük bedeller ödedysek bundan ne başta da yönetimimiz sorumludur. Bu kayıplar, yönetimimizin ve bir bütün olarak bu hareketin kadrolarının utanç kaynağıdır. Bu utanç duygusunun kayıp ve tahribatların giderilmesi ancak büyük direniş ve mücadele gerekçesi yapılırsa gerçekleşebilir. Bu utançtan ancak böyle kurutulabilir. Yaşanan ağır tahribatlar ve bedeller böyle giderilebilir. Nitekim yönetimimiz ve kadromuz bundan bir utanç duymuş ve bunu mücadelenin gerekçesi yapmış, bu tahribatları ve ağır bedelleri gidermek için büyük bir mücadeleye girişmiştir. İşte bu mücadelenin sonucunda tasfiyecilik tasfiye edilmiş, ortaya çıkardığı tahribatlar, kayıplar önemli oranda giderilerek etkilerinin tümünden giderilmesi için önemli adımlar atılmıştır.

Eğer komplo kendisini içimize taşıyarak örgütleyebilseydi ve bize ağır bedeller ödettirdiyse bunun en temel nedeni ideolojik ve örgütsel mücadeleyi güçlü yürütmememizdir. Ne yetersizlik ve nelere kaybetmişsek hepsi bu mücadelesizliğin sonucu ortaya çıkmıştır. Bu yüzeysellik ve duyarsızlık ise komployu doğru anlamama, karşısında duramama sonucunu beraberinde getirmiştir. Eğer ideolojik ve örgütsel hassasiyetler temelinde komplo doğru ve derinliğine kavranabilseydi, Önderliğin komploya karşı duruşu ve direnişleriyle paralel bir duruş ve direniş sergilenebilseydi,

Komünar

komple kendisini içimizde örgütleyemez ve tahribatlar yaratamazdı. Olumsuzlukları engellemek komplonun ideolojik, örgütsel saldırılarına karşı ideolojik, örgütsel mücadeleyi büyüterek karşı koymakla mümkün olabilirdi. Hareketimizin esas gücü ideolojik ve örgütsel duruşunda ve bu konuda yürüttüğü mücadeleden kaynaklanıyordu. İdeolojik ve örgütsel mücadele geliştirilmediği için hareket komploya ve bağlı gelişen tasfiyecî çeteciliğe, sivil toplumculuğa, özel savaş yöntemlerine ve kendisini her türlü tehlikeye açık hale getirdi. Kendisini savunamaz duruma getirdi. Komplonun içimizdeki uzantıları bundan yararlanarak kendini hareket içinde örgütleyebildi, harekette tahribatlara ve kayıplara yol açabildi. Parti tarihimiz şunu çok açıkça ortaya koyar; ideolojik, örgütsel mücadele ne zaman güçlü ve yeterli yürütülmüşse, hareket hep gelişmeyi, büyümeyi ve başarıyı yaşamış, ancak ne zamanki ideolojik ve örgütsel mücadele yeterli yürütmemişse hareket her zaman tasfiyecî, kayıpları ve tahribatları yaşamıştır. Hareketimiz hiçbir zaman sorunlardan kaybetmemiştir. Ne zaman sorunlar var olmuş, ama mücadele edilememiş o zaman kaybetmiştir. Partimizin gelişme diyalektiği sorunlarla mücadeleyle paralel tanımlanan bir özellik haline gelmiştir. Mücadele tarihimizden çıkarılması gereken en önemli derslerden biri budur. Bu açıdan ideolojik ve örgütsel mücadelenin sürekli gelişmesi, etkinleştirilmesi gerekiyor. Hareketi ayakta tutabilecek, geliştirebilecek, başarıya götürebilecek esas etken budur. Bizim ideolojimizden ve örgütümüzden başka bir gücümüz yoktur. İdeolojik ve örgütsel gücü birleştirerek kullanırsak her türlü zorluğu ve engeli aşabiliriz, gelişmeyi ve başarıyı ortaya çıkarabiliriz. Aksi taktirde kendimizi her türlü tehlikeye açık hale getiririz. Geçmiş süreçten çıkarılması gereken en önemli sonuçlardan biri budur.

Komple, günümüzde hala, amaçlarına ulaşmak için çaba gösteriyor. Kendisini yeniden yeniden örgütlemeye ve çok ince taktiklerle amaçlarına ulaşmaya çalışıyor. Bu açıdan komplonun günümüzde hangi ayaklar

üzerinden yürütüldüğünü çok iyi anlamamız gerekiyor. Uluslar arası komplonun 1. ve 2. aşaması ortadadır. 1. aşama, Önderliğin esaretiyle sonuç verdi, ama önderliğin teslim alınması ve intihara sürüklenmesi başarılamadı. Fiziki imhayı bizzat gerçekleştirmek için zehir verilerek yavaş yavaş ölüme sürüklemek istemişlerdir. 2. aşamanın sonuçları biliniyor. Komple, her türlü parti dışılığı içimize taşırdı, büyük tahribat ve kayıplara yol açtı. Ama tam başarılı olamadı. Ancak belirli düzeyde sonuç alabildi. 3. aşamayı ise 1. ve 2. aşamanın sonuçları üzerinden yürütüp komploya sonuca götürmeyi hedeflemektedir. Nasıl ki komplocular 1. ve 2. aşamanın ortaya çıkardığı sonuçlar üzerinden yürüyerek başarıya ulaşmak istiyorlarsa, bizim de 1. ve 2. aşamanın sonuçları üzerinden 3. aşamayı karşılamamız ve tümünden bunu boşa çıkarmamız mümkündür. Yani içimizdeki zayıflıkları tümünden aşma ve bu temelde önderliği özgürleştirme önümüzde hedef olarak durmaktadır. Bütün ağır tahribatlara rağmen 1. aşamadan sonuçlar çıkararak 2. aşamanın sonuca gitmesini engelledik. Eğer 1. ve 2. aşamanın sonuçlarından yeterli dersleri çıkarırsak, kendimizi donatırsak 3. aşamayı tümünden boşa çıkarabiliriz. Boşa çıkarmak için de bunun olanaklarını elde etmiş durumdayız. Kadronun, halkımızın bunu görmesi, buna inanması ve bunun pratikte gereklerini yerine getirmesi gerekiyor.

Uluslar arası komple ABD öncülüğünde, ABD, İsrail ve İngiltere tarafından sürdürülmeye ve amacına götürülmeye çalışılıyor. Uluslar arası komple, içimizdeki orta yolculuğa, diğer adıyla yetmez devrimciliğe, diğer adıyla kendine göre devrimciliğe dayanarak ve bunlardan kaynaklanan anlayışları kendisine temel alarak, bu anlayışları körükleyerek, derinleştirerek hedefine ulaşmaya çalışıyor. Nasıl ki geçmişte uluslar arası komplocular içimizdeki yetmez devrimciliğe ve ondan yararlanarak büyüyen çeteciliğe dayandıysa da günümüzde de aynı biçimde olmasa bile örgüt içindeki yetmezlikler üzerinden amacına ulaşılacağını hesaplamaktadır. Eğer komploya bağlı olarak gelişen tasfiyecilik, sivil toplum-

Komünar

culuk, özel savaş çabaları etkili oluyor, bize ağır tahribat ve kayıplar yaşıyorsa, bu tamamen orta yolculuktan ve kendine göre devrimcilikten kaynaklanıyor. Partimizde hala orta yolculuk etkilidir ve her türlü tehlikenin kaynağını teşkil etmektedir. Her türlü bireycilik, bencillik, kendine görelilik, hizipçilik, grupçuluk, ahbab çavuşluk, tepkicilik, protestoculuk, sorumsuzluk, istifacılık, kendine geriye çekme, sorumluluk duymama, liberalizm, dogmatizm, bürokratizm bu orta yolculuktan kaynağını alıyor ve besleniyor. Orta yolculuk da partileşmemeyi, örgütselleşmemeyi, toplumsallaşmamayı, güçsüzleşmeyi ifade ediyor. Bu da başarısız kalmayı ve her türlü tehlikeyi yaşamayı ifade ediyor. Eğer komployla başarılı bir mücadele yürütülmek isteniyorsa, komplo tümünden başarısız kılınmak isteniyorsa, orta yolculuk ve onun ortaya koyduğu davranışlarla mücadele edilmesi gerekir. Orta yolculuk ve bu anlayışlarla uzlaşılması ve idare edilmemesi gerekir. Daha doğrusu tüm kadroların bu tür tutumlara karşı mücadele etmesi gerekir. Önderliği kendine göre anlamayı, PKK'yi kendine göre yaşamayı bırakıp Önderlik ve PKK gerçeğini bütün yönleriyle esas almaktan geçiyor. **Önder Apo**'nun parti anlayışını esas alarak partileşmeyi esas almak gerekiyor.

Önder Apo'nun parti anlayışı; parti beni kabul etsin, bu onurlu kimliği bana versin, bu onurlu kimlikle yaşayayım, mücadele edeyim, bana mücadele etme ortamı ve imkanı versin başka partiden hiçbir şey istemiyorum, parti için, halk için, özgürlük için ne gerekiyorsa yaratacağım, yoksa yaratacağım, varsa olanı daha da büyüteceğim, biçimindedir. Partileşmenin bu temelde yaşanması gerekiyor. Ama bizde ortaya çıkan nedir? **Önder Apo** ve PKK'yi reddetmeme, ama kendine göre **Önder Apo** ve PKK'yi yaşama vardır. Bu da bir ayağı parti içinde, bir ayağı sistem içinde yaşamayı ifade ediyor. Orta yolculuk bu oluyor. Bu parti ile sistemi uzlaştırma, ikisini bir arada yaşama oluyor. En tehlikeli partililik böyle partili olmayı düşündürmektedir. Bu tür partililik her türlü tehlikeyi PKK'ye yaşatmak anlamına

geliyor. Eğer komplo hala ısrarlı davranıyorsa, hala inkar ve imha siyasetinde ısrarlı davranıyorsa bunun nedeni orta yolculuktur. Bu hareketin ve bu halkın tüm gücü ortaya çıkarılıp kullanılmıyorsa, sorununun çözümü gecikiyorsa bunun önemli bir nedeni orta yolculuktur. Dolayısıyla orta yolculukla mücadele, **Önder Apo**'nun parti anlayışıyla partileşmek demek, komployla doğru ve yeterli mücadele etmek demektir. Tasfiyecilikle doğru ve yeterli mücadele etmek demektir. Sivil toplumculukla, özel savaş yöntemleriyle her türlü parti dışılıkla, güçsüzlükle mücadele etmek ve başarıya gitmek demektir.

Nasıl ki komplo hareket içerisinde orta yolculuktan güç alıyorsa, besleniyorsa, bunun üzerinden başarıya ulaşmak istiyorsa hareket dışında da genelde Kürt işbirlikçiliğine, özeldede güney Kürdistan'a ve güney Kürdistan'daki siyasi oluşumlara dayanmaktadır. Uluslararası komplocular KDP ve YNK'ye dayanarak Kürt özgürlük hareketini etkisizleştirme ve de kontrol etme peşindedir. Bu açıdan güneyli güçler uluslar arası komplodaki rollerini bırakmamışlardır. Uluslararası komplocuların KDP ve YNK dışında en büyük dayanaklarından biri de Kürt işbirlikçiliği oluyor. Nasıl ki geçmişte Kürt özgürlük hareketinin uluslararası düzeyde tecridini geliştirmede KDP ve YNK kullanıldıysa, Washington anlaşması ile bu güçlerin de için de bulunduğu bu ittifak tarafından yürürlüğe konulduysa, günümüzde de güney Kürdistan'daki iktidar gücü olan KDP ve YNK'yi ve bütün Kürt işbirlikçilerini kullanarak -ki bunlar KDP ve YNK ile ilişki içerisinde bulunuyorlar, KDP çizgisini esas alan güçler oluyor, oradan besleniyorlar- PKK'yi çözmeye çalışıyorlar. KDP ve YNK'nin kontrolündeki güney Kürdistan, PKK'nin çözdürülmesinde, güçsüzleştirilmesinde kullanılıyor. Nasıl ki Türkiye'de yeni savaşçıların katılımı engellenmeye çalışılıyorsa, saflardaki kadro ve savaşçının kaçırılması görevi de KDP ve YNK'ye verilmiş durumdadır. Uluslar arası komplocular ve Türkiye KDP ve YNK'ye böyle bir görev vermiştir. KDP ve YNK, güney Kürdistan'ı, güney Kürdistan'daki ikti-

Komünar

darını, ele geçirdiği olanakları bunun için seferber ediyor. PKK savaşçısını kaçtırmak için büyük paralar döküyor. Her türlü imkanlarını harekete geçirerek, bütün yöntemleri kullanarak, teklifler üzerine tekliflerde bulunarak insanları özgürlük saflarından kaçtırmaya, bu temelde hareketi güçsüzleştirmeye, marjinal kılmaya çalışıyor. KDP ve YNK bu yönüyle PKK'ye karşı çok çirkin bir savaş yürütüyorlar. Bu savaşı şu aşamada askeri olarak yürütüyorlar, ama askeri yöntemlerin dışında birçok yolla bu savaşı çirkince sürdürüyorlar. Bundan da bazı sonuçlar elde ediyorlar. Onun için şimdilik askeri savaşa gerek duymuyorlar. Çünkü askeri savaşa bu koşullarda başvursalar elde ettikleri şimdiki sonuçları elde edemeyeceklerini çok iyi biliyorlar. Hatta halktan büyük tepki alacaklar, tecrit olacaklardır. Kürt partileri olarak bu yollara başvurmaları, ulusal düzeyde utanç vericidir. Herhangi bir Kürt örgütünün politikalarıyla ve uygulamalarıyla herhangi bir parçadaki Kürt özgürlük mücadelesini yürüten bir örgütü çözüme rolü üstlenmesi normal siyasal ölçülerde ihanet olarak değerlendirilir. Ne var ki güney Kürdistanlı güçler bunu doğal görüyorlar ve hiçbir rahatsızlık duymadan sürdürüyorlar. KDP ve YNK, küresel sermayenin, sömürgeci güçlerinin verdiği desteği, iktidar olanaklarını, maddi imkânlarını kullanarak hareketimiz üzerinde iftiralar geliştirerek, Kürt insanının ve özgürlük savaşçılarının düşüncelerini muğlaklaştırmaya ve bu temelde ihaneti geliştirerek sonuç almaya çalışmaktadır. Kadın, erkek, para, araba, mal, mülk, imkan sunarak güney Kürdistan'ı PKK'yi çözümlen zeminine haline getirmiş bulunuyorlar. Eğer saflarımızda bazı ihanetler geliyorsa bunun arkasında ABD, Türkiye, KDP ve YNK'nin işbirliğini görmek gerekiyor. Bunlar tamamen bu işbirliği ile gerçekleşiyor. Kürt özgürlük hareketi, özgür Kürt bu yöntem ile etkisiz kılınmaya çalışılıyor. İşbirlikçi Kürt egemen kılınmaya çalışılıyor. PKK'den bu tarzda intikam alınmaya çalışılıyor.

Uluslararası komplo içimizdeki orta yolculuk ve dışımızdaki Kürt işbirliğinin yanı sıra, amacına ulaşmak için Avrupa Birliğini, sö-

mürgeci güçleri, Ortadoğu'daki gerici rejimleri de kullanmaktadır. Avrupa Birliği içerisinde de özelde Almanya uluslar arası komplocu güçlere en büyük desteği veriyor. Almanya, 12 Eylül rejiminin Kürdistan'da, özelde Amed cezaevinde uyguladığı yasaları, uygulamaları bugün Almanya'da uygulayarak Türk devletine, ABD, İngiltere, İsrail öncülüğünde geliştirilen komploya en büyük desteği veriyor. Böylece Kürt işbirlikçilerinin de önünü açmaya çalışıyor. Bütün Avrupa ülkelerinin de bu desteği sağlaması için baskı uyguluyor. Avrupa Birliği, sömürgeci güçler, Ortadoğu'daki gerici rejimler uluslar arası komplocu güçlerle birlikte PKK'ye karşı mücadele ediyor. **Önder Apo**'yu, çizgisini, bu temelde ortaya çıkan Kürdü hem Avrupa Birliği hem sömürgeci güçler hem de Ortadoğu'daki gerici rejimler kendi çıkarları için, gelecekleri için tehlikeli görüyor. Birçok konuda aralarında çelişkiler yaşamalarına rağmen, söz konusu **Önder Apo**, PKK, özgür Kürt olduğunda bütün bu çelişkileri rahatlıkla bir tarafa bırakabiliyor ve ortak bir tutum içerisine girebiliyorlar.

Öte yandan uluslararası komplocular bugün Türkiye'de AKP'yi, AKP eliyle geliştirdiği işbirlikçi siyasal İslam'ı iktidarda tutarak komploya başarıya götürmek istiyor. Her türlü desteği AKP'ye vererek işbirlikçi siyasi İslam'ı iktidara taşıyarak, iktidarda tutarak, onu kalıcı hale getirmeye çalışarak Ortadoğu'da egemen kılmaya çalışıyor. İşbirlikçi siyasi İslam'ın Türkiye'de egemen kılınması için de PKK'nin etkisizleştirilmesi için her yolu deniyorlar. AKP de uluslar arası komplocular adında orduyu, dini ve yeniden yapılandırıp kendi etkisine aldığı Ergenekon'u kullanarak, İran ve Suriye'nin desteğini alarak, Kürt işbirlikçilerini harekete geçirerek komploya yürütmeye ve başarıya götürmeye çalışıyor. Ordu, AKP'yi, AKP de orduyu kullanmaya çalışıyor. Uluslar arası güçler, Amerika, İsrail, İngiltere, AB, yine Kürt işbirlikçileri ve bölge gericileri AKP'yi kullanarak hem Kürdistan'daki hem Türkiye'deki hedeflerine, çıkarlarına ulaşmaya çalışmaktadır. AKP de bütün bu güçleri kullanarak Türkiye'de iktidarını korumaya,

Komünar

sağlamlaştırmaya çalışıyor. Türkiye'de devlet -ki daha çok da devletin en önemli kurumu olan, siyasetini belirleyen ordu- AKP'yi kullanarak başarılı olmak istiyor. AKP de orduya her türlü desteği vererek ve Kürt özgürlük hareketini ezeceğini söyleyerek ordunun önüne çıkardığı engelleri aşarak sistemde kalıcı olmayı hedefliyor. AKP inkarcı sömürgeci karargaha "benim dışımda istemlerinizi yerine getirecek herhangi bir güç yoktur, sadece ben sizin istemlerinizi yerine getirebilirim, Kürt özgürlük hareketini ben tasfiye edebilirim, devleti yeniden Kürdistan'da ben oturtabilirim" diyor. Böylece Kürt sorununda çözümsüzlük politikasının sürmesinin aktörü haline geliyor. Eğer Türkiye ve uluslar arası güçler hala Kürt sorununda çözümsüzlük politikasını esas alıyor, inkar ve imha siyasetinde ısrar ediyorsa bunda AKP'nin çok önemli bir rol oynadığı açıktır. Çünkü herkese Kürt özgürlük hareketinin bastırılmasında umut veriyor, bu konuda sonuç alacağını söyleyerek herkesi aldatıyor. Bunun için de her türlü desteği alıyor, bu da çözümsüzlük politikasının, inkar ve imha siyasetinin sürdürülmesine yol açıyor.

AKP, yalnız uluslar arası güçleri ve Türkiye'yi değil, Kürt kamuoyunu da aldatma politikası izliyor. Kürt halkının dinini istismar ederek beklentiye sokuyor. Kamuoyuna açık olmasa da sağda-solda Kürt sorununu çözeceğini söylüyor ve halkı aldatıyor. Ergenekon davasıyla Kürt halk önderi ve özgürlük hareketi üzerinde kuşkular yaratmaya, kafaları bulanıklaştırmaya çalışıyor. Halkı ve Kürt özgürlük savaşçıları yürüttüğü psikolojik savaşla önderliğinden ve PKK'den soğutmaya ve koparmaya çalışıyor. Ergenekon'u en çok ortaya çıkaran ve teşhir eden **Önder Apo** ve PKK'nin öncülük ettiği mücadele olduğu halde mücadelemizin Ergenekon'la ilişkilendirmeye çalışıyor. Bilindiği gibi Ergenekon NATO tarafından sosyalistlere, bugün ise Kürt özgürlük hareketine karşı yasadışı örgütlenirilen bir oluşumdur. NATO'nun örgütlediği, bu amaçla kullandığı bir örgütlenmedir. Geçmişte Türkiye'deki sosyalist hareketlere karşı kullanıldı, özellikle 12 eylül'den sonra Amed

cezaevinden başlamak üzere bugüne kadar Kürt özgürlük hareketine karşı kullanıldı. Kürdistan'da binlerce faili meçhul cinayetler işlendi, köyler yakıldı, yıkıldı. Cenazeler parçalandı, korkunç işkenceler yapıldı. Bütün bunlar Ergenekon tarafından yapıldı. Bu vahşi saldırılara rağmen yürütülen mücadele Ergenekon gerçeğini ortaya çıkardı. AKP, bugün başta da Kürt halkının nefretini ve öfkesini kazanan bu örgütlenmeyi Kürt halk Önderi ve PKK ile ilişkilendirerek halkın bu nefretini Kürt halk önderine ve Kürt özgürlük hareketine yöneltmeye çalışıyor. Komplonun yürüttüğü saldırıları böyle bir psikolojik savaşla tamamlayarak sonuç almayı düşünüyor. Yine bazı siteler açtırıp **Önder Apo**'nun ve PKK'nin din düşmanlığı yaptığını ileri sürerek halkın tepkisini **Önder Apo**'ya ve Kürt özgürlük hareketine karşı yöneltme çabası yürütüyor.

Bugün Kürt halk önderliğine, PKK'ye ve Kürt özgürlük hareketine karşı en düşmanca biçimde sistemli, örgütlü ve bilinçli olarak AKP ve onun etrafındaki fetullahçılar geliştiriyor. Zaten Kürt özgürlük hareketine karşı örgütlenirilen Hizbullahçılar da Kürdistan'da bunların illegal örgütlenmesidir. Bu işbirlikçi siyasal İslam tek engel olarak Kürt halk Önderi ve PKK'yi görüyor. Eğer bu engeli aşar ve ezerse sistemde kendini kalıcı hale getireceğini düşünüyor. Bunun için hiçbir kurala bağlı olmadan, bu kadar çirkin iftiralar geliştirerek Kürt halk önderliğini ve özgürlük hareketini karalama kampanyası yürütüyor. Mümkünse halkı hatta özgürlük savaşçıları önderliği ve hareketi hakkında kuşkuya düşürmek istiyor. Böylesine çok kirli bir savaş yürütüyor. AKP bir yandan da Kürt işbirlikçilerini yanına alarak Kürt özgürlük hareketini güçsüzleştirmeye çalışıyor. Kürt işbirlikçileriyle özgür Kürdü vurmayı hedefliyor. Günümüzde en çok da Kürt işbirlikçilerini kullanıyor. Bunları televizyonlarında dolaştırarak, gazete sayfalarında yazdırarak bu temelde amacına ulaşacağını sanıyor. uluslar arası komplonun öncülüğünü yapan ABD, AKP üzerinden Türkiye, Irak, ABD stratejik ittifakını geliştirerek, güneydeki KDP ve YNK'yi

Komünar

ve bunların eliyle geliştirmek istediği Kürt işbirlikçiliğini bu ittifaka çekerek Kürt özgürlük hareketini ezmek istiyor. Komployu bu stratejik ittifaka dayandırarak sonuca götürmek istiyor. Bu ittifakı geliştirip güçlendirerek bölgedeki müdahalesini ilerletmek ve sonuca götürmek istiyor. Türkiye, güney Kürdistan ittifakını bu temelde geliştirip güçlendirmeyi, PKK'yi de bu ittifakla ezmeyi hedefliyor. Bunun için de Türk ordusuna her türlü desteği vererek inkar ve imha siyasetinin sürdürülmesini sağlıyor. Türk ordusu, ABD, AB, İsrail, bölge gericiliği ve Kürt işbirlikçiliğinden aldığı destekle inkar ve imha siyasetini başarıya götürmeye çalışıyor.

Türk devleti son yıllarda PKK'nin tasfiye edilmemesinin nedenini yeni katılımların engellenmemesine bağlıyor. Bunun için bir yandan yeni savaşçıların katılımını engellemeye, diğer yandan katılanları güney Kürdistan'daki güçler vasıtasıyla kaçtırmaya çalışıyor. Uzun süredir düşündüğü tampon bölgeyi oluşturmak ve bu temelde yürüteceği askeri saldırılarla gerillanın ve halkın iradesini kırmaya, yerel seçimlerde belediyeleri de Kürt demokratik güçlerinin elinden alarak Kürt sorununu siyasi çerçeveden çıkartıp ekonomik çerçeveye çekmeye ve böylelikle Kürt sorunun diye bir sorun olmadığını, Kürt sorununun bittiğini ilan etmeye hazırlanıyor. Bunu komplocu güçlere dayanarak gerçekleştirmeye çalışıyor.

Komplocular, ideolojik, diplomatik, siyasi, askeri, örgütsel, ekonomik, kültürel ve psikolojik saldırılarla komployu sonuçlandırma mücadelesi yürütüyorlar. Komployu birinci dereceden üstlenen ve organize edip yürütenler ABD, İsrail ve İngiltere'dir. ABD bunun koordinatörlüğünü yapıyor. Bu üçlü, uluslar arası komployu ısrarla yürütüyor. Bunlara birinci derecede destek olan, komployu bunlarla birlikte pratikte üstlenip başarıya götürmeye çalışan güçlerin başında Almanya geliyor. Suriye, İran, Türkiye, KDP ve YNK de bunların saldırılarını kendi cephelerinden tamamlamaya çalışıyorlar Komployu daha iyi anlayabilmek için onun ideolojik, siyasi, diplomatik, askeri, ekonomik, kültürel ve psikolojik bo-

ytularda nasıl yürütüldüğünü bilmek gerekiyor. Komplonun bu cephelerden nasıl sürdürüldüğü bilinmeden komplo doğru ve yeterli kavranamaz, komploya karşı güçlü bir direniş ortaya konulup komplo tümüyle etkisizleştirilemez. Komplonun yarattığı sorunlardan kurtulunamaz. Komplocular, **Önder Apo** ve öncülüğündeki Kürt özgürlük hareketine karşı başta terörizm suçlaması olmak üzere uyuşturucu kaçakçılığı, Ergenekon ile ilişki, dine karşı olduğu, şiddeti esas aldığı, acımasız olduğu, demokrasiye karşı ve bölücü olduğu biçiminde birçok iftiralar ve suçlamalara yoğunca geliştirmektedirler. Bununla da **Önder Apo**'nun ve Kürt özgürlük hareketinin tanınmaz hale gelmesini sağlamaya ve özgürlük mücadelesi tarihini çarpıtmayı amaçlıyorlar. Bütün bunlar, kendi gerçeklerinin ortaya çıkarması için yapıyorlar. Yalana ve iftiraya dayalı psikolojik savaşla düşünceler felç ediliyor, yürekler karartılıyor. Bununla da harekete karşı geliştirilen ezme hareketlerine meşruluk ve haklılık kazandırılmaya çalışılıyor. Gerçeklerin anlaşılmasını, dolayısıyla Kürt haklı taleplerinin reddedilmesi hedefleniyor. Her türlü muğlaklık, anlaşılmazlık bunun için yaratılmaya çalışılıyor. Bu ortama dayanarak hareket hakkında geliştirilen iftiralar bir gerçekmiş gibi kabul ettirilmeye çalışılıyor. Bunun üzerinden de inkar ve imha politikasını sürdürmeyi amaçlıyor. Bu açıdan ideolojik saldırılara karşı ideolojik mücadelenin örgütlenirliip yeterli yürütülmesi gerekiyor. İdeolojik mücadele yeterli yürütülemezse, ideolojik alanda geliştirilen saldırıların hedefi ortaya konulmazsa, bunlar halka ve uluslararası camiaya iyi kavratılmazsa komplocuların ideolojik saldırıları ve iftiraları boşa çıkarılamaz. Bu açıdan ideolojik planda çok güçlü, örgütlü bir mücadelenin yürütülmesi gerekiyor. Komplocuların iç yüzünün ortaya serilmesi gerekiyor. İftiralarının, nedenlerinin ortaya konulması gerekiyor. Bu temelde ideolojik alanda başarısızlığa uğratılmaları gerekiyor. İdeolojik alanda mücadele edilmez ve başarısızlığa uğratılmazsa, komplo karşısında mücadelede sonuç alınamayacağı bilinmelidir.

Komünar

İdeolojik saldırıların yanı sıra, örgütsel alanda da komplocuların çok yoğun saldırısıyla karşı karşıya bulunmaktayız. Öncülüğe saldırarak hareketi öncüsüz bırakmak, örgütsel saldırıların esasını oluşturmaktadır. Öncüsüz kalan bir hareket dağılır, varlığını sürdürmez. Bu nedenle öncülüğe ve öncülüğün gerekleri olan ölçülere saldırıyorlar. Bu ölçüleri gevşetmeye, geriletmeye, muğlaklaştırmaya çalışıyorlar. Buna karşı örgütsel mücadelenin de çok güçlü yürütülmesi gerekiyor. Örgütsel mücadelenin özellikle öncülük düzeyinde, öncü ölçüler düzeyinde yoğun yürütülmesi önem kazanmaktadır. Örgüt ve kadro ölçülerinin oldukça netleştirilip yükseltilmesi ve bu temelde öncülüğün güçlendirilmesi başarının olmazsa olmaz koşuludur. Bu yapıldığı taktirde uluslar arası komplocuların sonuçu bırakılacağı, aksi taktirde komploya karşı yürütülen mücadelede başarılı olunmayacağı bilmesi gerekiyor. Örgütün ve kadronun hem ideolojik hem de örgütsel açıdan önderlik ölçülerinde donatılması mücadelenin geliştirilmesinin temel koşulu olarak görülmelidir. Bütün örgütün ve kadronun ideolojik ve örgütsel mücadeleyi esas alması, ideolojik ve örgütsel çizgide oldukça net ve kararlı olması mücadelemizin en temel güç kaynağıdır. Uluslar arası komplocu güçlerin, ona bağlı olanların ideolojik ve örgütsel alanda yaratmak istediği kafa karışıklığı ve muğlaklığa karşı durmadan mücadele eden güçlü bir örgüt haline gelemeziz. Neden bu muğlaklığı yaratmak istediklerinin anlaşılması ve herkese de anlatması gerekiyor.

Dünyanın en büyük ideolojik ve örgütsel gücüne sahip olan bir hareketiz. Eğer bu ideolojik ve örgütsel güç doğru ve yeterli kullanılırsa bunun karşısında hiçbir gücün dayanamayacağı, başarılı olamayacağı açıktır. Bugüne kadar bu güç kullanılmadığı için komplocular ve işbirlikçileri bize ideolojik ve örgütsel sorunlar yaşatmıştır. Bu açıdan ideolojik ve örgütsel mücadelenin sürekli güçlendirilmesi gerekiyor. En başta da bu alanda mücadelenin kazanılması gerekiyor. Bu alanda mücadele kazanılırsa komploya karşı başarılı

olunur. Başka türlü komployla mücadele edilemeyeceği ve sonuç alınamayacağı geçmiş pratiklerden de çok iyi anlaşılmalıdır. Komplocular, özel savaşın psikolojik yönüne oldukça önem veriyorlar. Özellikle de yazılı, görsel ve işitsel basını bunun için yoğun kullanıyorlar. Akıl almadık yalan ve iftiralar geliştiriyorlar. Bununla da neyin doğru, neyin gerçek olduğunun anlaşılmasını sağlamaya çalışıyorlar. Beyinleri düşünemez hale getirmeye, yürekleri karartmaya çalışıyorlar. Hedefleri, gerillanın ve halkın iradesini kırmak, mücadele edemez duruma getirmek ve böylelikle teslim almaktır. Özel savaşın psikolojik yönüne oldukça önem vermelerinin nedeni budur. Kadromuzun ve halkımızın bu gerçeği bilerek inkarcı sömürgeci güçlerin ve onun destekçilerinin basın-yayın araçlarının geliştirdiği yalan ve iftiralara aldanmaması, buna büyük öfke duyması ve bu öfkesini de özel savaşa, psikolojik savaşa karşı geliştirmesi gerekiyor.

Yürüttükleri özel-psikolojik savaşın başarılı olması için hareketimizin basını da susturmaya çalışıyorlar. Gerçeklerin anlaşılmasını ve yürüttükleri kirliliği yayma savaşının başarıya ulaşması için bunu oldukça önemsiyorlar. Eğer basını üzerinde bu kadar baskı uyguluyorlarsa, işlemez kılmak istiyorlarsa nedeni budur. Yürüttükleri imha savaşında başarılı olmak için bunu yapıyorlar. Kadro ve halkımızın bunu bilerek basınına sahip çıkması, yaşatması, güçlendirmesi, takip etmesi oldukça önemlidir. Düşman basını yayınının kitlemiz tarafından okunup dinlenmesi için de gerekli bilinçlendirme yapılmalıdır. Bu alanda da bir mücadele yürütülmesi ve etkili olması gerekmektedir. Tüm örgütlerimizin ve halkımızın basınına yaşatarak, geliştirip güçlendirerek, kendi gündemini bizim basınında öğrenip özel savaşı anlayıp bilince çıkararak ve ona karşı güçlü bir propaganda ve ajitasyonu yürüterek psikolojik-özel savaşı etkisizleştirme sorumluluğu bulunmaktadır. Komploya mücadelenin bir de bu cepheden yürütülmesi gerekiyor. Komplocuların psikolojik-özel savaşı neden, ne amaçla geliştirdiği anlaşılmadan buna karşı güçlü bir ideolo-

Komünar

jik ve örgütsel mücadele yürütülmeden komp-
lonun, inkar ve imha siyasetinin boşa çıkarıla-
mayacağı bilinmelidir. Eğer komplo ve buna
bağlı gelişen tasfiyecilik, sivil toplumculuk
anlayışı etkili olmuşsa -ki bunu daha çok da
özel-psikolojik savaşla etkili kılmıştır- bunun
bir nedeni de bizim ajitasyon ve propagandayı
etkili yapamamamızdır. Onun için komployla
ve özel-psikolojik savaşla mücadelenin ideo-
lojik ve örgütsel alanda güçlü yürütülmesi
şarttır. Böyle bir yoğun özel savaş karşısında
gerçeklerin her koşul altında her yere ulaştırıl-
masını gerektiriyor. Bu da ancak basınıımızı
örgütlü kılarak her yere ulaştırmakla müm-
kündür. Bu konudaki yetersizlikleri hızla aş-
makla mümkündür.

Komplo, siyasi ve diplomatik alanda sö-
mürgeciliği esas alıyor. Bunda ısrar ediyor.
Bununla da sömürgeci uygulamalara destek
olunuyor, haklılık kazandırılıyor. Hareketin
uluslararası, bölgesel alanda tecridi sağlanma-
ya, baskı ile iradesi kırılmaya, teslim alınma-
ya çalışılıyor. ABD, İsrail ve İngiltere bu poli-
tikalarında ısrar ediyor. AB, KDP ve YNK'yi
de bu politikasını aktif unsurları olarak değer-
lendiriyor. Bir yandan da Kürtler arası çatışma
geliştirilmeye, derinleştirilmeye çalışılıyor.
Komplo esas olarak da bu temelde başarılı kı-
lınmak isteniyor. Bu nedenle sömürgeciliğe
destek veren uluslar arası komplocu güçlere
karşı mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Bu
politikalar en başta da halkın serhıldanını yük-
selterek boşa çıkarılabilir. Kürt özgürlük hare-
keti etrafındaki tecridi kırmak ve Kürt birliği-
ni güçlendirerek geliştirilmek istenen Kürt iç
çatışmasını engellemek ancak böyle mümkün
olabilir. Eğer serhıldan büyütülür, halkımızın
mücadele sürekliliği sağlanırsa bu temelde
halkımızın demokratik birliği geliştirilerek
öngörülen Kürt iç çatışması rahatlıkla engel-
lenebilir. Hareketin tecridi kırılarak komplo
siyasi ve diplomatik alanda başarısızlığa uğ-
ratılabilir. Aksi taktirde komplonun başarısı
engellenemez.

Askeri alanda da Türk ordusunun işgali
sürdürmesine bu uluslararası komplocu güçler
tarafından destek veriliyor. Ordunun bütün

yaptıklarına sessiz kalınıyor, hatta onay verili-
yor. Ordu her yeri yakıp yakıyor, Kürdistan'ın
doğasını tahrip ediyor, insanlarını göçertiyor,
insanlarını ekonomik olarak çökertiyor, açlık-
la yüz yüze getiriyor buna hiçbir ses çıkarıl-
mıyor. İnkarcı sömürgecilik her gün inkarcı
zorba düzenini sürdürmek için tutuklama ya-
pıyor, işkence uyguluyor, istediği zaman kat-
liam yapıyor bunlara ses çıkarılmadığı gibi,
politikalarıyla destek veriyorlar. Gerilla cenza-
zeleri paramparça ediliyor, üzerlerine ayak
basılarak resimler çekiliyor. Bütün bunları
uluslararası komploda yer alan güçlerin deste-
ğine dayanarak yapılıyor. Her türlü silah veri-
liyor, her türlü silahın kullanılması adeta mu-
bah görülüyor. Bu orduya her türlü istihbarat
ve teknik destek verdiklerini övünerek söylü-
yorlar. İnsanlık adına işlenen tüm bu suçlara
ortak olunuyor. Komploya bir de bu alanda
karşı durmak gerekiyor. Gerillayı büyüterek,
gerilla mücadelesinde taktik yaratıcılığı ve
eylemini geliştirip yenilmez kılarak, tampon
bölge oluşturma için yapılacak saldırıları ve
geliştirilmek istenen profesyonel orduyu ba-
şarısız kılarak Türk sömürgeciliğini, onun in-
kar ve imha siyaseti arkasındaki güçleri boşa
çıkarmak gerekiyor. Eğer komplocular, Türk
sömürgecileri hala sonuç alabileceklerine dair
umut taşıyorlarsa bunun nedeni gerillayı ye-
nebileceğini düşünmelerindedir. Bu nedenle
Türk ordusunun başarısızlığı ortaya konulma-
dan Kürt sorununun çözümünün gelişmeyece-
ğini bilmek gerekiyor. Çünkü Kürt sorununun
demokratik siyasal çözümünü engelleyen en
büyük güç, ordudur ve bu ordunun arkasında-
ki NATO'dur, ABD, İsrail ve İngiltere'dir. Bu-
nun için ordu ısrarla inkar ve imha siyasetini
sürdüremektedir. Ne zamanki bu ordunun ba-
şarılı olamadığı gerilla tarafından ortaya seri-
lirse, demokratik siyasal çözüm gündeme ge-
lebilir.

Komplo ekonomik alanda da sürdürülü-
yor. Türk sömürgecilerinin ekonomi politika-
larına destek olunurken Kürdistan'da ekono-
mik talan geliştiriliyor, Kürdistan ekonomisi
felç edilmesine göz yumuluyor. Bu politika-
larla halk açlıkla yüz yüze bırakılıp terbiye

Komünar

edilmek isteniyor. Kürdistan önce yakılıp yıkıldı, göçertildi, toplum aç bırakıldı, şimdi de makro ve mikro kredilerle bu halk teslim alınmaya çalışılıyor. Bundan daha çirkin, acımasız ve vahşi bir politika olamaz. Uluslararası güçler Kürdistan'da bazı şirket ve holdingler geliştiriliyor, bunlara krediler veriliyor. Bu temelde küresel sermaye Kürdistan'a giriyor, Kürdistan'ı ele geçirmeye, Kürdistan'a egemen olmaya, Kürdistan'ı bütünüyle sömürmeye çalışıyor. Komplocular sömürgeci güçlere dayanarak Kürdistan'da uluslar arası şirket ve tekellere bağlı holdingler geliştirerek Kürdistan tümüyle ele geçirilmek isteniyor. Küresel sermaye ile birleştirilmek, onun emrine verilmek isteniyor. Bu temelde kendilerine işbirlikçilik ve yataklık yapacak bir sosyal kesim yaratılıyor. Halkın ekonomik kaynakları böylece kurutulurken, hareketimizin ekonomik olarak çökertilmesi için her türlü politika ve baskı uygulanıyor. Kürdistan çok zengin bir ülke olmasına rağmen uygulanan politikalarla

bugün halk açlık yaşıyor. Halkımız kendi kıt kanaat olanaklarıyla kendi özgürlük mücadelesini yürütmeye çalışıyor, bu bile halkımıza çok görülüyor. Halkımızın bu kıt kanaat olanakları bile elinden alınarak özgürlük hareketinin mali kaynakları ortadan kaldırılmak isteniyor. Böylelikle bu halk kendi özgürlük mücadelesini yürütemez hale düşürülmeye çalışılıyor. Bir de böyle teslim olma dayatılıyor. Bu nedenle komploculara karşı bir de bu alanda mücadele yürütülmesi gerekiyor. Halkımızın ekonomik kaynaklarına sahip çıkıl-

ması gerekiyor. Yine halkımızın kendi ekonomik kaynaklarını geliştirmesi, kendi ekonomik kaynaklarına dayanarak yaşamını sürdürmesi ve yaşamını örgütlemesi gerekiyor. Toplumun gücüne dayanarak kooperatifler ve topluluklar ekonomisini örgütlemek, böylece özgürlük ve demokratik sistemimizin ekonomik yaşamını yaratma çabası içinde olunmalıdır. Komployla, sömürgecilikle bir de bu cepheden, bu tarzda mücadele ederek komplo ve sömürgeciliği başarısızlığa uğratmak görevimiz bulunmaktadır.

Komplocular ve sömürgeciler el ele verecek kültürel alanda soykırım uyguluyorlar. En büyük savaşı ve vahşeti bu alanda yürütüyorlar. İnsanlığın ilk kültürünün olduğu coğrafyanın kültürünü yok ederek insanlık adına en büyük suçu işliyorlar. İnsanlığın en köklü kültürünü ve değerlerini taşıyan halklardan biri olan Kürt halkını kültürel soykırımla toptan yok etmeyi hedefliyorlar. Dilini ve kültürünü yasaklayarak, kültürel ve tarihi değerlerini yok ederek, doğasını tahrip ederek bu halkı ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Uluslararası güçler, Türk devletinin uyguladığı soykırım politikalarına her türlü desteği veriyorlar. Türk devletinin bu suçlarını doğal, normal görüyorlar. İnsanlığın en kadim halklarından olan Kürt varlığının yok edilmesine göz yumuyorlar ve bu suça ortak oluyorlar. Özellikle de özgür Kürdü kabul etmek istemiyorlar. Bugün Kürdistan'ın bütün kültürel ve tarihi değerleri, doğa değerleri bombalamalarla, barajlarla ortadan kaldırılıyor. Yine dil yasaklanarak bir halk dilsiz, kültürsüz, kimliksizleştirilmek isteniyor. En büyük kültürel saldırı bu temelde yürütülüyor. Dilini, kültürünü, değerlerini kaybeden bir halkın her şeyin kaybedeceği, varlığını kaybedeceği, yaşayamayacağı bilinmektedir. Zorla Türk olacaksın, Türkçeyi konuşacaksın, Türk kültürünü esas alacaksın, bir Türk gibi yaşayacaksın dayatması yapılıyor. Hatta bu da yetmiyor inkarcılığın savunulması ve Türklüğün mücadelesinin verilmesinin dayatılması yapılıyor. Aksi taktirde sana yaşam tanımıyorum, deniliyor. Dünyada hiçbir gücün uygulamadığı bir vahşet uygulanı-

Komünar

yor Kürt halkı üzerinde. Bu da normal görülüyor, buna her türlü destek veriliyor. Eğer Türk devleti, Türk sömürgeciliği bu kültürel soykırımını rahatlıkla sürdürüyorsa, bunun nedeni tamamen uluslar arası sistemden aldığı desteklerdir. Eğer uluslar arası komplo yürüten güçler bu desteği vermiş olmasalar Türk sömürgeciliği bu soykırımını uygulamaya cesaret edemez. Çünkü Türkiye normal koşullarında büyük hesap sorulacak en büyük insanlık suçunu işlemektedir. Bu nedenle komplocuların bu yönlü politikalarının ve tutumlarının teşhir edilerek mücadele yürütülmesi, komplocuların başarısızlığına uğratılması açısından çok önemlidir.

Komploculara bu cepheden mücadele yürütürken, diğer yandan dilimize, kültürümüze ve değerlerimize sahip çıkıp geliştirmemiz sorumluluğu vardır. Dilimiz hem yazım alanında hem de konuşma alanında geliştirilmelidir. Bir taraftan inkarcı sömürgeciliği bu cephede kırma mücadelesi verirken, diğer yandan kendi dilimizin hakim kılınması için eğitim çalışmalarını geliştirmemiz gerekmektedir. Dil ve kültürümüzü paralel biçimde geliştirip tüm Kürt toplumunun sahip çıktığı en temel yükselen değerler haline getirmeliyiz. Bütün kültürel değerlerimizi büyütmemiz ve bunlara yeni değerler katmamız gerekiyor. Kültürümüzü, mücadelemizin ortaya çıkardığı yeni ölçülerle bezememiz ve güçlendirmemiz gerekiyor. Böylece her türlü saldırıya karşı kendimizi savunacak direniş mevzilerimizi derinleştirmemiz gerekiyor. Bunu yaptığımızda soykırımını engelleyebiliriz ve komployu boşa çıkarabiliriz. Demokratik siyasal çözümü başarmanın yolu bu mücadeleyi güçlü yürütmekten geçmektedir. Eğer dilimize ve kültürümüze sahip çıkmazsak bir kimlik sahibi olamayız, demokratik bir ulus olamayız. Dolayısıyla köle olmaktan, erimekten ve yok olmaktan kendimizi kurtaramayız. Onun için diğer mücadelelerin yanı sıra bir de kültürel alanda geliştirilen soykırıma karşı mücadeleyi amansız yürütmemiz gerekiyor. Komployla mücadele, sömürgecilikle mücadele bugün en çok da kültürel alanda sürdürülmek zorundadır. Çünkü bugün en çok ideolojik ve

kültürel alanda saldırı geliştiriliyor, sonuç alınmak isteniyor. Sömürgecilik en fazla da bu alanda yürüttüğü çabalara umut bağlıyor. Eğer çözümsüzlüğü zamana yayabilirse Kürtlüğü, dolayısıyla özgürlük mücadelesini ortadan kaldırdığını düşünüyor. Bu nedenle bizim de en çok ideolojik ve kültürel alanda mücadeleyi yoğunlaştırmamız gerekiyor. Ancak o zaman komployla, sömürgecilikle başarılı bir mücadele verir ve sonuç alırız.

Uluslararası komploya karşı durmak için, boşa çıkarmak için bunların yanı sıra **Önder Apo'nun** yeni paradigmasının iyi kavranması gerekiyor. Zaten **Önder Apo'nun** yeni paradigması iyi kavranmaz, bu temelde zihniyet ve vicdan devrimi gerçekleştirilmezse, Ahlaki devrim yaşamımızın en büyük parçası haline getirilmezse, söz konusu alanlarda mücadeleyi de etkili yürütemeyiz. Dolayısıyla düşünce ve pratik alanda mutlaka yeni paradigmanın gereklerinin yerine getirilmesini çok önemsemeliyiz. İdeolojik, örgütsel, pratik mücadelenin yeni paradigma ekseninde geliştirilmesi gerekiyor. Bu olmadan kesinlikle komploya ve sömürgeciliğe karşı mücadelede sonuç alınmayacağı bilinmelidir. Nitekim **Önder Apo**, komploya karşı yeni paradigmayı geliştirerek durdu ve komploya başarıya uğrattı. Önderliğin bu temelde yürüttüğü ve önemli sonuç aldığı mücadelenin bizim açımızdan da tamamlanması gerekiyor. Hareket ve halk cephesinden önderliğin tamamlanması gerekir. İşte o zaman komplo tam başarısızlığa uğratılarak özgürlük ve demokrasi kazanılabilir. Eski paradigmayla veya eski paradigma ile yeni paradigma arasında kalmakla kesinlikle komploya karşı durulamayacağı, durulsa bile mücadele edip başarı elde edilemeyeceği bilinmelidir. Hızla yeni paradigmanın bütün yönleriyle kavranması, bu temelde pratikleştirilmesi gerekiyor.

Yeni paradigmanın güçlü kavranması temelinde parti içindeki orta yolculuk ve bunun ortaya çıkardığı anlayışlarla ideolojik ve örgütsel mücadelenin süreklileştirilmesi ve derinleştirilmesi gerekiyor. Orta yolculuk ve orta yolculuktan kaynaklı anlayışlarla her türlü

Komünar

parti dışı anlayışlarla mücadele edilmeden, bu mücadele sürekli kılınmadan **Önder Apo**'nun parti anlayışıyla partileşme yaşanmadan bu temelde görev ve sorumluluklara sahip çıkılmadan, gerekleri yerine getirilmeden yeni paradigmanın doğru pratikleşmeyeceği ve komployla başarılı bir mücadelenin yürütülemeyeceği bilinmelidir. Komploya karşı Önderliğin yeni paradigması, onun parti ve mücadele anlayışı, bunun 10. PKK kongresiyle zirveye ulaştırılması ve bu kongrenin ruhu esas alınıp örgüt yaşamı ve pratikleşmede hakim kılınmadan başarılı bir mücadelenin yürütülemeyeceği bilinmelidir. Eğer 10. kongre ruhu, çizgisi ve bunun kararlaşması doğrultusunda mücadele edilirse başarıya ulaşacağımız kesindir. Komploya karşı mücadelede başarılı olmak için genelde Kürt işbirlikçiliğine, özelde de onun temsilcisi ve iktidar gücü olan KDP ve YNK çizgisine karşı özellikle ideolojik ve örgütsel düzeyde mücadele edilmelidir. Özgür Kürdün işbirlikçi Kürde karşı ideolojik ve örgütsel alanda ilkeli ve sürekli bir mücadele yürütmesi siyasal ve askeri alanda başarının temeli olarak görülmelidir. Özgürlük çizgisinin, bu çizginin yarattığı Özgür Kürdün ve toplumun işbirlikçi Kürde karşı mutlaka başarılı kılınması gerekiyor. Uluslararası komponun Kürdistan'daki ayağı olan Kürt işbirlikçiliğinin etkisizleştirilmesiyle ancak komponun başarısızlığa uğratılacağı, özgür Kürdün egemen olacağını, Kürt sorununun Özgürlükçü temelde çözüleceğini hiçbir zaman unutmamak gerekiyor.

Sömürgeciliğin askeri, siyasi işgali, ekonomik sömürgeciliği ve kültürel soykırımıyla mücadele ederken uluslar arası komplocuların ve sömürgeci güçlerin özel ve psikolojik savaşıyla anı anına bir mücadele yürütülmesi de çok önemlidir. İdeolojik mücadele, güçlü bir ajitasyon ve propaganda çalışması yanında meşru savunmanın her iki ayağının -gerilla ve serhıldanın- büyük bir yaratıcılıklar zenginleştirilip geliştirilerek yenilmez kılınması başarının en temel etkeni olarak görülmelidir. Kürt kimliğine, dil ve kültürüne sahiplik yapılması, kendi kimliğiyle siyaset yapma mü-

cadelesi yükseltilmelidir. Demokratik özerklik, demokratik cumhuriyet için mücadele örgütlü ve etkili bir biçimde sürdürülmelidir. Bunun için de komşu halklarla çatı partisini geciktirmeden pratikleştirmeliyiz. Kürdistan parçalarında demokratik toplum kongrelerini geliştirerek halkımızı somut siyasi iradeye kavuşturmak mücadelenin yükseltilmesi açısından gereklidir. Komünler, kooperatifler, meclisler ve bunları tamamlayan sivil toplum örgütleriyle KCK sistemini her yönüyle inşa etmek ve bu inşayı derinleştirmek en temel görevimiz olmalıdır. Tabanın örgütlenmesiyle geliştirilecek doğrudan demokrasi ve demokratik kurumlaşmalar komployla mücadele etmede önemli güç kaynakları olarak görülmelidir. Sivil toplum örgütleri bu doğrudan demokrasi kurumlarını güçlendirir ve derinleştirirse demokrasi ve özgürlükler açısından anlam taşırlar. Başta yoksullar, ezilenler, kadın, gençlik, istismara ve baskıya uğrayan etnik ve dinsel topluluklara dayanarak tabandan demokratik örgütlenmeler ve bunların konfederal temelde sistemleştirilmesi sağlınırsa komploya karşı doğru mücadele edilmiş olur ve sonuç alınır.

Uluslararası komponun 1. aşaması gerçekleştirildiğinde, **Önder Apo** esir alındığında halkımız bütün parçalarda ve yurtdışında **Önder Apo**'ya, onun partisine, onun geliştirdiği çizgiye, onun yarattığı değerlere ağır bedeller ödemeyi göze alarak sahiplik yaptı. Komploya karşı durdu. Doğu halkımız büyük bedeller göze alarak hiç kimsenin beklemediği serhıldanlar gerçekleştirdi. Güneybatı Kürdistan halkımız bine yakın savaştı katılımıyla komploya karşı durdu. Güney, kuzey Kürdistan ve yurtdışındaki halkımız her yerde serhıldanlar geliştirerek önderliğe sahip çıkıp komploya karşı durdu. Güneşimiz karartamazsınız direnişiyile başlayan ve tüm Kürdistan'a dalga dalga yayılan bu fedaice direniş süreci komponun tam başarıya ulaşmasını engelledi. Önderliğimiz komployu başarısızlığa uğratmada bu direnişlerden büyük güç aldı. Gerilla bu direnişlerden güç alarak varlığını korudu, mücadelesini yürüttü, komponun başa-

Komünar

rıya gitmesini engelledi. Önderlik, gerilla ve halkın direnişi birleşti, birbirini tamamladı ve komplo önemli oranda başarısızlığa uğratıldı. Eğer komplo önderliğin esaretinden sonra başarıya gidemediyse bunun için gidemedi. Birçok yoldaşımız ve yurtseverlerimiz güneşimizi karartamazsınız diye haykırarak önderliğin etrafında bir ateş topu yarattı. Kendilerini yakarak komplo karşısında barikat olup Önderliğe sahip çıktılar. Komplonun başarıya gitmesini bu fedaice direniş engelledi. Bugün de benzer bir biçimde komployu tümünden boşa çıkarmak ve özgürlüğü kazanmak için tüm kadromuzun ve halkımızın serhıldanı ve gerillayı büyütmesi gerekiyor. Ülke içinde ve yurtdışında meşru savunma savaşını yenilmez kılabilecek düzeye çıkarması gerekiyor. Bunun için de kadrolar ve halkımız **Önder Apo** etrafında büyük bir birlik sağlamalıdır. Onun partisinde yer alması gerekiyor. Bütün gücünü ortaya koyarak meşru savunma savaşını başarıya götürmesi gerekiyor. Başta gençlik ve kadın olmak üzere Önderliğin partisine ve meşru savunmasına akın akın koşmalıdır. Komplocular ve inkarcı sömürgeciler PKK'yi ve gerillayı dağıtmak istiyorlarsa halkımız düşmana inat PKK etrafında birleşmeli ve gerillayı güçlendirmelidir. Nasıl ki önderliğin ve hareketin imhası esas olarak meşru savunmanın geliştirilmesiyle engellendiyse, komplonun tümünden boşa çıkarılması, **Önder Apo**'nun özgürleştirilmesi ve Kürt sorununun demokratik siyasal yollardan çözülmesi de esas olarak meşru savunma gücünü büyütme ve etkin kılmakla mümkün olacaktır.

Partimizin, örgütümüzün, kadrolarımızın komployla başarılı bir mücadele yürütmesi için **Önder Apo**'nun yaptığı gibi genelde devletçi uygarlık sisteminden, özelde de kapitalist sistemden tümünden kopması şarttır. Bu te-

**"Yaşam olaksa
Özgürce olacak
Önder Apo ile olacak ya da asla"
İlkesi sonuna kadar bağlı kalınacak
İlke olacaktır**

melde de önderlik gerçeğini ve 10. kongre gerçekliğini, kararlaşmasını kendisi için esas alması ve birleşmesi, İmralı sistemini yıkarak Önderliğin Özgürlüğünü ve Kürt sorununun demokratik çözümünü yakalaması göreviyle karşı karşıyadır. Örgütümüz ve kadrolarımız için "yaşam olaksa özgürce olacak, **Önder Apo** ile olacak ya da asla" ilkesi sonuna kadar bağlı kalınacak ilke olacaktır. Bu hedef temelinde partileşilecek, PKK militanlığında derinleşilecek, meşru savunma mücadelesi yürütülecektir. Anı anına **Önder Apo** gerçeğiyle yaşanacaktır. **Önder Apo**, kendi şahsında komployu boşa çıkardı, büyük bir düşünce patlaması yaparak bizim başarılı mücadele vermemiz için her türlü imkanı sağladı. Eğer Önderlik gerçeğine sahiplenilirse bizleri yenilmez kılan değerler bizlere verdi. Şimdi bize düşen görev, önderliğimizin tüm bu yaptıklarına cevap vererek bu büyük mücadeleyi tamamlayıp 35 yıldır kıyasıya süren mücadeleyi önderliğimizin ve halkımızın özgürlüğüyle taçlandırmaktır.

10. PKK kongresi **Önder Apo**'nun bu mücadelesi ve başarısı üzerinde gerçekleşti. Onun için 10. kongre başarılı oldu. 10. kongre uluslar arası komployu bilince çıkararak bir kongre oldu. Başarısının nedeni de bu noktadadır. Komployu bilince çıkardığı için 10. kongre şahsında önderlik çizgisinin zaferini sağladı. Bu çizginin gücüne inanarak Önderliğin özgürleştirilmesini önüne koydu. İmralı sistemiyle yaşamamayı, yıkmayı hedefledi. Bu kararlaşma komplonun tümünden başarısızlığa uğratılmasının kararlaşmasıdır. Bunun böyle anlaşılması gerekir. Belki komplo hala devam ettiriliyor, amacına ulaştırılmak isteniyor. Bu amaçla 3. aşaması sürdürülüyor. Ancak komplodan çıkarılan bilinç ve tecrübe ve bunun başarıya kesin inanç ortaya çıkarılmasıyla geleceğin Önderliğimizin ve halkımızın Özgürlüğüyle taçlanacağını söylemekteyiz. 10. kongre ruhuyla pratikleşme bizi bu amaca ulaştıracaktır. Buna derinliğine inanmak ve bu temelde de yüksek bir tempoyla çarpıcı düzeyde pratikleşmek gerekiyor. Bilinmeli ki düşman sonbahar-kış sürecinde

Komünar

gerillaya darbe vurmaya planlıyor. Bununla da gerillanın ve halkın iradesini sarsmayı, zayıf düşürmeyi hesaplıyor. Bu temelde de baharda yapılacak olan yerel seçimlerde tüm Kürdistan'ı AKP'ye teslim etmeyi amaçlıyor. Böylece Kürt sorununu siyasi bir sorun olmaktan çıkarıp ekonomik bir soruna dönüştürerek Kürt sorununun bittiğini ilan etmeyi düşünüyor. Bu konuda ABD, AB, bölge gericiliği ve Kürt işbirlikçilerinin desteğini de arkasına almış bulunmaktadır. Bu güçlere dayanarak bu planını başarıyla pratikleştirebileceğine inanıyor. Bu amaca ulaşmak için de tüm imkanlarını seferber etmiş bulunuyor. Eğer bu hedeflerini gerçekleştiremezse, bunun yeni bir süreç ortaya çıkaracağı da diğer bir gerçektir. Bu yeni süreç de önderliğin özgürleşmesi ve Kürt sorununun siyasal demokratik çözümünün gerçekleşmesi biçiminde somutlaşacaktır.

Önümüzdeki bir yıl için planlanan tasfiye konsepti boşa çıkarılırsa PKK'siz ve **Önder Apo'suz** bir Kürt gerçeği olamayacağını istemeyerek de olsa kabul etmek zorunda kalacaklardır. Çünkü **Önder Apo** ve PKK, Kürt halkının yüreğinde taht kurmuştur. Bilincine Özgürlük ve demokrasi olguları olarak kazanmıştır. Ne kadar uğraşmış olsalar da komplocuların, sömürgecilerin, işbirlikçi Kürtlerin **Önder Apo** ve PKK'ye yönelik her türlü iftirası hiçbir sonuç vermemiştir ve vermeyecektir. **Önder Apo'suz** ve PKK'siz hiçbir sorununun çözülemeyeceği on yılların deneyimiyle ortaya çıkmıştır. Kürt halkı, **Önder Apo** ve PKK ile birleşmiştir. **Önder Apo'suz** ve PKK'siz bir yaşamı asla kabul etmemektedir. Ya **Önder Apo** ve PKK ile özgür yaşayacak ya da yaşamayacaktır. Bunun kararını halkımız da örgütümüz de çoktandır net biçimde ortaya koymuştur. Bu açıdan **Önder Apo** ve PKK'yi etkisizleştirmek, teslim almak, tasfiye etmek mümkün değildir. Bu ancak Kürt halkının tümüyle tasfiyesiyle mümkün olabilir. Bu da mümkün olamayacağına göre, **Önder Apo** ve PKK'yi tasfiye etmek ve teslim almak asla ve asla mümkün değildir. Hiçbir gücün **Önder Apo** ve PKK'yi Kürt halkının bilincin-

den ve yüreğinden söküp atması mümkün değildir, buna gücü yetmemiştir ve yetmeyecektir. Kürdistan halkı birliğini her geçen gün güçlendirerek kazanmak için her şeyini ortaya koymaktadır. Bugüne kadar nasıl ki kazanmasını bilmişse, bundan sonra da kazanmasını bilecektir. 10. kongre kararlaşması halkımız için de örgütümüz için de bunu ifade etmektedir. Kürt halkı İmralı sistemiyle, inkar ve imha sistemiyle yaşamamaya karar kılmıştır.

Komplocular ve sömürgeciler, geçen yıldan bu yana Kürt özgürlük hareketini tasfiye etme kararı almışlardı. Bunu sonbahar ve kış saldırıları ve yerel seçimlerle sonuçlandıracıklarını düşünüyorlardı. Ancak hareketimiz de 10. kongreyle bu saldırıya karşı büyük bir hazırlıkla cevap vermiştir. Sürece daha örgütlü ve hazırlıklı giren Kürt özgürlük hareketidir. 10. kongre ruhu ve pratikleşmesi her türlü saldırıyı kıracaktır. İnkarcı sömürgeciler Zap'tan daha kapsamlı bir planı önlerine koymuşlardı. Ancak 10. kongreyle her bakımdan yaptığımız hazırlıklar Zap'taki saldırının boşa çıkarılması gibi yeni saldırıları da boşa çıkaracaktır. Çünkü 10. kongrede bu kararlılık ve iddia ortaya çıkmıştır. Hiçbir güç bu iradeyi ve kararlılığı kıramayacaktır. Her türlü saldırı bu irade ve kararlılık karşısında kırılacaktır. Çünkü bütün özgürlük savaşçıları ve Kürt halkı düşmanın bu planını bilerek pratikleşecektir. Önümüzdeki aylar ve yıllarda Komplocular ve sömürgecilerin saldırıları püskürtülecek, lanetliler bir kez daha kaybedecektir. Özgürlük mücadelesinin bu başarısıyla kutsallık hakkı olan yeri bu coğrafyada layıkıyla alacaktır.

Kahrolsun komployla halkımıza lanetli büyük acıyı yaşatanlar!

Kahrolsun her türden komploculuk, egemenlik ve kölelik!

Yaşasın Önder Apo, PKK ve Kürdistan halkı!

Yaşasan Önder Apo, PKK ve Kürdistan halkının kişiliğinde bir kez daha gerçekliğine kavuşan kutsallık!

Yaşasın demokrasi ve özgürlük mücadelemiz!

PKK 10. Kongresi'ne Parti Meclisi Faaliyet Raporu

Değerli yoldaşlar!

Mücadele tarihimizin en kritik, bazı riskleri olsa da kazanmaya en yakın olduğumuz bir dönemde, partimizin otuzuncu kuruluş ve mücadele yılında, PKK'nin yeniden inşa sürecinin İkinci Kongre'sini gerçekleştirmek için toplanmış bulunuyoruz. İkinci Kongremizi düşmanın çok yönlü saldırılarının en yoğun olduğu, mücadelenin adeta final havasında yürütüldüğü bir dönemde, tüm riskleri göze alarak gerçekleştirmekteyiz. Bu kongre, **Önder Apo**'nun ilk sözcükten günümüze kadar devam eden eşsiz emeği, bilinci ve direnişinin bir ürünü olarak gerçekleşmektedir. Aynı zamanda Haki Karer'den başlayarak, Mazlum, Kemal, Hayri, Agit ve Zilan yoldaşlar başta olmak üzere, binlerce şehidimizin emeklerinin yarattığı direniş geleneği üzerinde bu kongremizi yapmaktayız. PKK'nin Şehitler Partisi olma gerçekliğinin son halkalarını oluşturan PKK'yi Yeniden İnşa Komitesi üyeleri Viyan ve Nuda yoldaşların, PKK Meclisi üyesi Sorxwin yoldaşın, otuzuncu mücadele yılı şehitleri olan büyük komutan Adil, Kurtay, Gülbahar, Ferhat, Hüsnü ve Cihan yoldaşların PKK'yi yeniden inşa sürecinin direniş ve başarı karakterini belirleyen kişilik ve pratiklerinin yol göstericiliğinde kongremizi yapıyoruz. Yine halkımızın tüm Kürdistan'da ve yurtdışında geliştirdiği serhildanların yarattığı güçlü bir mücadele zemininde kongremizi ba-

şarıyla tamamlayarak Önderliğimize, şehitlerimize ve halkımıza cevap olacağız. Bu temelde **Önder Apo**'yu, tüm cephelerdeki PKK kadro yapısını ve halkımızı selamlıyor, tüm devrim şehitlerimizi saygıyla anıyoruz. Bizim için aynı zamanda çizginin esasını temsil eden bu gerçekliği doğru anlamak ve doğru karşılık vermek, bu temel değerlere bağlı olmanın bir gereğidir.

PKK'nin demokratik-ekolojik toplum paradigması temelinde Yeniden İnşa Kongresi'nin üzerinden üç buçuk yıla yakın bir zaman geçmiştir. Aslında zamanında yapılabilirdi. Ancak Parti Meclisimiz bunu çok acil bir durum olarak görmedi. Parti Tüzüğüümüz temelinde 2007 yılı içerisinde kongre yapılmak istendiye de, güvenlik nedeniyle bir kez daha parti yönetimince tartışılarak ertelenme gereği duyuldu.

Geçen üç buçuk yıllık süreçte dünyada, bölgede, ülkemizde ve hareketimizde önemli siyasi gelişmeler ve değişimler yaşanmıştır. Mücadelemizi direkt etkilediği için, bu gelişmeleri ve değişen durumları dünya, bölge ve ülkemiz açısından ele alıp değerlendirmek gerekmektedir. Partimizin bu üç buçuk yılda önüne koyduğu görev ve sorumluluklar vardı. Olanakların neler olduğunu, belirlenen görevlerin ne kadar başarıldığını veya başarılamadıysa başarmamanın nedenlerini ortaya koymak ve çözümlenmek önem taşımaktadır. Yine

önümüzdeki döneme daha güçlü hazırlanmak için neler yapılmalı, 21. yüzyılda partimizi bekleyen temel görevler nelerdir, ideolojik, politik ve örgütsel sorunlarımız nasıl çözümlenmeli sorularına cevap olmamız gerekmektedir. Kürdistan halkı nasıl temsil edilecek, demokratik sosyalizm nasıl ilerletilmeli, en önemlisi de PKK'nin öncülük ettiği Êdi Bes e Hamlesi nasıl amacına ulaştırılacak, Önderliğin özgürlüğü ve Kürdistan'da demokratik özerklik hangi temelde geliştirilecek vb. türünden birçok tarihi çalışma önümüzde durmaktadır.

Dünya, Ortadoğu ve ülkemizde önemli siyasal, askeri ve ekonomik gelişmelerin olduğu bir dönemde toplanan PKK İkinci Kongresi, gittikçe karmaşıklaşan siyasal ve askeri gelişmelere yanıt olabilecek ve önümüzdeki süreci belirleyecek tarihsel bir konuma sahiptir. Tüm yoldaşların bunun bilinciyle hareket ederek, Kongremize misyonunu ve rolünü oynayacaklarına dair inancımızı ve güvenimizi belirterek raporumuza geçiyoruz.

21. Yüzyılda İnsanlığın Temel Sorunları ve Demokratik Konfederalizm Çözümünün Artan Gelişme Olanakları

Öncelikle kapitalist modernitenin kurmuş olduğu ve bugün de devam eden sisteminden dünyada memnun olan var mı, varsa bunlar kaç kişidir diye bir soruyla başlamak sanıyoruz yerinde olacaktır. Bir sistemin varlığı ve geleceğinin nasıl ve hangi yöne evrileceğini belirleyen, o sistemin kapsamı içinde yaşayan insan topluluklarının temel siyasal, sosyal, kültürel, ekonomik, ahlaki vb. sorunlarını ne kadar çözdüğü ve insan topluluklarının bunun karşısındaki zihniyeti, ideolojik, örgütsel ve siyasal sistemi nasıl algıladıkları olgusudur. Özcesi insanlık rahat, mutlu, kaygısız ve güvenle geleceğine bakabiliyor mu, bakamıyor mu noktasıdır.

Bir başka önemli soru, sistemin kaos içinde devam eden yaşamının hangi yöne evrileceği sorusudur. Kendisini ciddi bir reformdan mı geçirecek, restore mi edecek, kendisini yenileyecek mi, yoksa aşılmayı mı yaşayacak?

Aşılacaksa nasıl aşılacak? Yine böylesi bir süreçte parti ve militanlar olarak bizim yaklaşımımız nedir? Bir halka, bölgeye, hatta insanlığa öncülük etme iddiasında olan bir partinin ve militanlarının bu temel soruları kendisine ciddi bir biçimde sorması ve yanıtlaması gerekir. Özcesi, gerçekleşmesi en olası olanını ve olanaklarını görebilmek ve buna göre bir program ve strateji ortaya koymak hayati önemde bir konudur.

Kapitalist modernite özellikle 90'lı yılların başında reel sosyalizmin yıkılmasıyla büyük bir gösterişle zaferini ilan etmişti. Bu zafer ilanı herhangi bir sıradan kutlama biçiminde değildi kuşkusuz. İnsanlığın kapitalist sisteme mahkûm olduğu, en iyi, kalıcı ve geleceği olanın bu sistem olduğu, tarihsel yanlışlıkların düzeltildiği gibi propagandalar geliştiriliyordu. Öyle ki, bu propagandalarla sistem kendisini alternatifsiz ilan ediyor, zihniyetini ve kültürüyle dev gibi geliştirilmiş askeri, polisi ve istihbari güçler ve çeşitli teknik denetim araçları eşliğinde insanlığı adeta teslim olmaya zorluyordu. 'Tarihin sonu', 'ideolojiler dönemi bitti' iddiasının temelinde insanlığı köreltme, duyarsızlaştırma ve umutsuzlaştırarak teslim alma amacı yatmaktaydı.

Ortadoğu'da Partimiz PKK'nin '92 yılı ile birlikte NATO'nun hedefi olması, kuşkusuz Varşova Paktının yakılmasından sonra NATO'ya iş çıkarma amaçlı bir yönelim değildi. Kapitalizm tam zaferini ilan etmişken, Önderliğimiz şahsında PKK ve Kürdistan'da yaşanan devrimsel yükselme, insanlığın yeni umudu olarak geliyordu. O halde bu umut söndürülmeliydi. Bir de bölgesel hesaplar vardı. Dönemin 'Yeni Dünya Düzeni' siyaseti bölgede egemen kılınmak isteniyordu. Bunun önündeki tek engel ise PKK Hareketi ve onun Önderliğiydi. '92 Güney Savaşıyla başlayan uluslararası komplo, 15 Şubat'a kadar sonuç alma hedefiyle çeşitli biçimlerde sürdürülmüştür. Çünkü bu yıllarda bir yandan reel sosyalizm dağılırken, öte yandan dünyanın birçok yerindeki gerilla hareketleri birer birer masa başına çekilerek ya uzlaşma ile çözülmeye çalışılmış, ya da düzen içine çekilerek

Komünar

etkisiz kılınmıştır. Bu dönemde buna çekilemeyen geç olarak bir tek partimiz PKK kalmıştır. Halen de PKK üzerinde sürdürülen uluslararası komplonun amacı budur ve amaç değişmemiştir.

Burada sistemin demokrasi, özgürlük, insan hakları vb. söylemlerinin demagogik niteliği ortaya çıktığı gibi, gerçek alternatiflere ve muhaliflerine hiçbir zaman aman vermediği, bunları özünden boşaltarak teslim alma, ezme ve tasfiye etmenin bir yöntem olarak sürekli bir biçimde gündemde tutulduğu kendisini göstermektedir. Ancak kapitalist modernitenin iddiaları ve propagandaları bu on sekiz yıl içinde birer birer çökmektedir. İddia edilirken de çok sağlam ve gerçekçi bir zemin yoktu. Amaç milyarları uyuşturmak ve umutsuzlaştırarak düzene teslimiyetini sağlamaktı. Bunun böyle olmadığını kısa bir zaman diliminde anlaşılması, bir sistemin iddialarının ne kadar köksüz olduğunu ortaya koymasına kadar, sistemin kendisinin aslında uzun bir geleceğinin olmadığını da ortaya koymaktadır. Tarihte köklü iddiaların ömrünün böyle kısa süreler içinde çökmesinin başka örnekleri var mıdır? Bu durum başlı başına sistemin durumunu, geleceğini, içinde yaşadığı krizi ve kendisini bu krizden kolay kolay kurtarma gücünü gösteremediğini ortaya koymaktadır. Aksi taktirde sistem açısından bu kadar erkenden bir dibe vuruşun yaşanması olası değildir.

Açıkça görülen odur ki, kapitalist modernite artık ciddi bir krizi yaşamaktadır. Bir avuç tekel ve finans çevresinin dışında kimse bu sistemden memnun değildir. Dünyanın bu mutlu azınlığı bugün kendisine yeryüzünün bazı alanlarını bir cennet haline getirmişken, milyarlarca insan için dünya ve yaşam adeta bir cehennem haline getirilmiş bulunmaktadır. Dünyada milyarlarca insan böyle cehennemi bir yaşama mahkûm edilmişken, elbette onların da küçük yalancı cennetlerinde rahat yaşadıkları söylenemez. Ama halihazırda yaşanan tablo çok kabaca da olsa böyledir.

Bugünün dünyasına kabaca bir göz atış, birkaç günlük siyasi, ekonomik, kültürel, sınıfsal, çevresel, askeri ve kadınla ilgili haber-

leri izlemek bile dünyamızın nasıl bir konumda olduğunu, nasıl kaos içinde bir bocalamayı yaşadığını rahatlıkla gösterecektir. Çok fazla uzağa gitmeksizin, en son Gürcistan ile Osetya ve Rusya arasında ortaya çıkan kriz ve bu kriz etrafında yaşanan açıklama ve tartışmalar bile dünyamızın hangi sorunlarla yüzyüze kaldığını ve kurulu dengelerin nasıl bir kırılma sahanlığına sahip olduğunu fazlasıyla ortaya koymaktadır.

Dünya yeniden tek merkezli yönetim olmaktan çıkmakta, çok merkezli bir dünya haline gelmektedir. Bu siyasi, askeri ve ekonomik merkezlerin birbiriyle mücadeleleri giderek daha fazla sertleşmektedir. Ekonomik kriz derinleşerek devam etmektedir. Petrol fiyatları artmaktadır. Dünya gıda fiyatlarındaki artışla birlikte, insanlık ciddi bir açlık tehlikesiyle karşı karşıya gelmektedir. Çalışabilecek nüfus içinde çalışanların oranı gün geçtikçe azalmakta, işsizlik çığ gibi büyümektedir. Gelir dağılımındaki eşitsizlik ve adaletsizlik uçurumu derinleşmektedir. Halkın alım gücü iyice düştüğü ve işsizlik artığından dolayı, açlık ve yoksulluk sınırında yaşayanların sayılarına her gün yenileri katılmaktadır. Bu kesimlerin dolmuş kentler aşırı büyümekte, her türlü yozlaşmanın, çürümenin, ahlaki çözümlenin ve kişiliksizliğin, aynı zamanda her türlü hastalığın da geliştiği alanlara dönüşmektedir. Ancak öte yandan finans kapital gün geçtikçe büyümektedir. Üretimden çok borsa oyunları ve spekülasyonlarıyla büyük vurgunlar vurmaktadır. Üretimden kopuk olmasına rağmen ekonomiyi, mali sistemi ve siyaseti kontrol etmeye devam etmektedir. Kapitalist modernitenin gereksizliğini ve aşılmasının zorunluluğunu bunun dışında daha çarpıcı ortaya koyan bir gösterge olamaz.

Kapitalist sistemin azami kâr hırsı ve rekabet doğayı tahribe yol açmakta ve bugün yeryüzü neredeyse nefes alınamayacak duruma gelmiş bulunmaktadır. Üretimde kullanılan bazı gazların havaya salınması ekolojik dengeyi sarsmaktadır. Öte yandan silahlanmaya ayrılan bütçeler gün geçtikçe artmaktadır. Eskiden birkaç ülkede var olan nükleer si-

Komünar

lahlar bugün daha fazla ülkeye yayılmış bulunmaktadırlar.

Modernitenin kendisini örgütlediği birimler ulus-devlete dayalı sistemler olmuştur. Ulus-devlet cinsiyetçiliğin, milliyetçiliğin, dinciliğin ve bilimciliğin aynı potada eritildiği kapitalist modernitenin en temel dayanağı ve formu olarak şekillenmiştir. Ancak birçok ulusu, ulusal azınlığı ve kültürü ulus-devlet içinde eritime yaklaşımlarının olanaksızlığı nedeniyle, ulus-devlet bugün en fazla tartışılan bir konu durumundadır. Ulus-devletin gereksizleşmesi ve aşılmasının konfederat sistemler tarafından zorlanması, sistemin temel dayanaklarından birisini yitirmesi anlamına gelmektedir.

Özünde dünyayı bu duruma getirmiş olan bir sistem, çökmüş ve bitmiş bir sistemdir. Kendisini istikrarlı bir biçimde sürdürmesi ve insanlığın giderek derinleşen sorunlarına çözüm olması mümkün değildir. Ancak buna rağmen kendisini ayakta tutmaya devam etmektedir. Bunu hiç kuşkusuz zor aygıtlarının yanında ideolojisine, yarattığı kültürel hegemonyaya dayanarak yapmaktadır. En geniş kitlelerin kafasında yanılgılı devlet, toplum, tarih kavrayışları ve zihniyet kalıpları yaratarak bunu yapmaktadır. Bilimi ve teknolojiyi tümüyle bu amaçları için kullanmaktadır.

Bu gelişmelerin yanında bir de din üzerinde durmak gerekmektedir. Modernist paradigmanın dışsal bir saldırı gücü olarak görülüp algılanmasının bir sonucu olarak içselleştirilmeme ve reel sosyalizmin de köklü sorunlarını çözmemesi ve sonuçta özellikle reel sosyalizmin çözülmesinden sonra, Ortadoğu'da din olgusu daha etkin bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Çünkü öncesinde hemen hemen bölgenin tüm ülkelerinde şu veya bu düzeyde reel sosyalizmden etkilenen veya ilişkilenen küçük burjuva ulusal çizgi etkiliydi. Baas Partisi etkili bir güç durumundaydı. Hatta Libya, Cezayir, Güney Yemen vb. ülkeler kendilerini devrim yapmış ülkeler olarak sayıyorlardı. Ancak bölge gerçeğine yabancı, eklektik ve ulus-devleti restore eden bu uygulamaların da sonuç kalmamasıyla birlikte, '90'lı yıllarda

ABD'nin Körfez'e yerleşmesi nedeniyle etkisizleştiler. Bugün İslam'ın siyasallaştırılması temelinde bölge egemen güçleri statükolarını korumak için direnmektedirler. Bu nedenle hem bölge statükoculuğuna hem de modernist kapitalizme karşı bir duruşun sahibi olmak gerektiği açıktır.

Kapitalist madernite felsefi alanda birkaç yüzyıldan beri sürdürdüğü inşasını önemli bir aşamaya vardırmıştır. Öznellik ve nesnelcilik ikileminin bu kadar kafalarda örülmesi, sistemin felsefe alanındaki gücünü ve başarısını ortaya koymaktadır. İşin ilginç yanı şudur ki, nesnelcilik de, öznellik de birbirine karşıt felsefelermiş gibi sunulmasına rağmen, her iki felsefe de sistemi kafalarda üretmeye devam etmekte, hatta pekiştirmektedir. İnsanın dışında, daha doğrusu bir grup elit insanın dışında her şeyi nesne göyerek, bu elit insan grubunun her şeyin üzerinde hâkim olmasının felsefi dayanağı ortaya çıkarılmakta ve bu meşrulaştırılmaktadır. Aynı şekilde her şeyi öznelleştirerek dünyaya ve olaylara bakması, her şeyi gördüğü ve hissedebildiği kadarıyla ele alması, tıpkı kuyunun dibindeki kurbağanın dünyayı kuyunun ağzından ibaret görmesi gibi algılayışı, insanı gördüğünün ve hissettiğinin dışındaki gerçeği görmemeye ve daha çok kendisini esas almaya götürür ki, bu da her türlü bireyciliğin önünü açar. Kapitalist sistemin toplumu çözmesi böyle bir mantığın ve zihniyetin eseridir. "Gemisini kurtaran kaptandır" gibi özdeyiş kalıpları tam da toplum karşıtlığını geliştiren yaklaşımlardır. Liberalizm ve bireycilik bu anlamda sistemin felsefe ve ideolojisi olmaktadır. İktidarçılık, erkek egemenlikli düşünce, toplumsal cinsiyetçilik kaynağını buradan almakta ve beslenmektedir. İnsan bir kez bu biçimde felsefi olarak kurgulandı mı, kuşkusuz bunun toplumsal, siyasal, kültürel, ahlaki vb. alana yansımaları da olacaktır.

Önderliğimiz son Savunmasında, toplumsal gerçekliklerin inşa edilmiş karakterde olduğuna vurgu yapmaktadır. Kapitalist modernitenin de aslında kendine özgü bir inşası söz konusudur. Zihniyeti örmek önemlidir.

Komünar

Pozitivizm her şeyi olgularla açıklayarak, liberalizm de 'bırakınız geçsinler, bırakınız yapsınlar' pratik duruşuyla yeni bir felsefe, ideoloji ve pratik ortaya çıkarmıştır. Bununla toplumun zihniyet kalıplarını oluşturmuşlardır. Burada özü toplumsal olan ahlakın yok edildiğini görmek gerekir. Eğer bir ahlak varsa da, sistemin kurumlaşan kalıplarını korumaya ve savunmaya dönüktür. Bu kadar kaba materyalizmin olduğu, dolayısıyla maddi tüketimciliğin geliştiği bir yerde maneviyatın ve vicdanın somut ifadesi olan ahlaktan eserin kalmayacağı açıktır.

Sistem bugün bu felsefe, ideoloji ve ahlaka dayanarak, yarattığı bu kalıplara bir de ruh vermek istemektedir. Sanat ve kültür çalışmalarını yarattığı kapitalist modernitenin birey ve topluma ruh vermeyi hedeflemektedir. Böylelikle yaratılan zihniyet alanındaki bireycilik, zaman ve mekân kavramlarından uzak birey, hergün internet gibi bir sanal dünya, tv, radyo, sinema, dizi film vb. araçlarla tümüyle sistemin ideolojik süzgecinden geçirilerek bireyciliği hergün yeniden yeniden üretecek bir durumda topluma sunulmuştur. Spor ve cinsellikle de birey ve toplum adeta uyuşturularak sarhoş edilmiştir. Bireycilik öylesine ilerletilmiştir ki, aynı anlama gelmek üzere subjektif düşünme tarzı öylesine ilerletilmiştir ki, birey psikolojik bunalıma sokularak şizofren, hastalıklı kılınmıştır. Bir başka dünyayı düşünemez duruma getirilmiştir. Avrupa ve Amerika'da intiharların normalin çok üstündeki bir sayıya ulaşması, Avrupa'nın bazı ülkelerinde tımarhanelerin sayısal durumunun polis karakollarından fazlalığı da bireyciliğin olumsuz sonuçlarının ulaştığı boyutları göstermektedir.

Binlerle, belki de on binlerle ifade edilebilecek tv, radyo kanalları, gazete ve dergiler vasıtasıyla da her gün bilgi kirliliği de denilen bir tarzda topluma o kadar bilgi sunulmaktadır ki, birey ve toplum bu bilgiler içinde hangisinin doğru ve yanlış olduğunu tartışmaya dahi zaman bulamadan yenileriyle karşılaşmaktadır. Tekellerin ve düşünce kuruluşlarının insanlığı düşündürmek istediği gibi düşündürmek, güldürmek istediği gibi güldürmek,

acıandırmak istediği gibi acıandırmak çabaları söz konusudur. Bunların tüm çabaları özünde birey ve toplumu bir başka yaşamın olanaksızlığına ikna edip teslim almaktır. Birey ve toplum bir kez böyle bir kıskaca alındı mı, onu oradan kurtarmak için çok daha farklı ve köklü bir mücadele yürütmek gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Siyaset sistemin güvencesi ve devlet aygıtının kurulması ve geliştirilmesi için geliştirilirken, hukuk ile bu kadar adaletsizlik, eşitsizlik ve haksızlığı meşrulaştırıcı bir düzenleme olmaksızın, sistemin kendisini sürdürmesi ve meşru kılması mümkün değildir. Kapitalist modernitede hukuk en inceltirilmiş siyaset olarak, tüm uygulamaları meşrulaştırma aracı görevini görmektedir. Uluslararası hukuk bugün finans kapitalin hizmetindedir. BM Örgütü ABD'nin güç ve zor siyasetinin meşrulaştırıcı aracı haline gelmiştir. Tüm iddiaların tersine, hukukun altı kazınca, finans oligarşinin buz gibi çıkar hesapları, kârları ve bu kârları güvence altına alan sermayenin siyaseti çıkar.

Sistemin bu biçimiyle inşa edilmesinden en büyük zararı ise kadın görmektedir. Elbette erkek de iradesizleştirilmiş ve sistemin bekçiliğini yapar konuma getirilmiştir. Kadın sistemin hem bir kurbanı, hem de sistemin sürdürülmesinde kullanılan bir araç haline getirilmektedir. Hem bir cinsel obje, hem de bir reklam aracı olarak kapitalist meta dolaşımının hızlanmasında ve tüketimciliğin geliştirilmesinde kullanılmaktadır. Öte yandan en çok Batı demokrasisiyle anılan kimi ülkelerde kadına karşı şiddetin boyutları hiç de azımsanmayacak boyutlara varmıştır. Batıda kadına yönelik herhangi bir ülkeden daha az değildir. Sistemin gücü ve başarısı şuradadır ki, kadın cins olarak baskı altına alındığından bu yana ilk kez bu denli kullanılmasına ve düşürülmesine rağmen, kadının özgürlük yanılmasına düşürülmesi, sistemin nasıl oyunlar oynadığını ortaya koymasına bakımından ibretle izlenmesi gereken bir tabloyu ortaya koymaktadır.

Elbette her şey sadece felsefi ve ideolojik üretim ve yayma araçlarının kullanılmasıyla halledilmemektedir. Bilimsel ve tekno-

Komünar

lojik gelişmeler en fazla silahlanma ve en geniş kitleleri denetleme, kontrol etme ve izleme altında tutmak için kullanılmaktadır. En öldürücü, en yok edici füze ve konvansiyonel silahların geliştirilmesi için, savunma sanayii adı altında tam bir saldırı ve savaş ekonomisi-ticareti geliştirilmektedir. Bununla milyarlar üzerinde korku egemen kılınarak yıldırılmak istenmektedir.

Kapitalist modernite felsefesi ve ideolojisinin ekonomiye ve topluma karşıtlığı, bilim ve tekniği azami kâr ve sistemini sürdürme temelinde kullanması, ahlaki tasfiye etmesi ve kadın üzerindeki büyük oyunu, aslında bu sistemin aslında ne kadar çürüdüğünü ve gereksizleştiğini ortaya koymaktadır. Kendini sürdürmede ciddi zorlanmalar yaşamasına rağmen, ilerlemek için gerek ülkeler arası çatışmaları körükleyerek, gerekse bizzat kendisi devreye girerek dünyayı kan gölüne çevirmektedir. Bütün bu durumlarla beraber ideolojik, kültürel ve sanatsal alanda artık meşrulaştırıcı olmakta giderek zorlanmaktadır.

En önemlisi de devletin kendisinin bir araç olarak giderek gereksizliği kanıtlanmaktadır. Devlet özünde bir kesim adına sömürü ve baskı aracı olduğu halde, kendisini kabul edilebilir kılabilmek için, toplumun giderek karmaşıklaşan işlerini yapan bir kurumlaşma olarak sunulması önemli bir meşruiyet sağlamaktadır. Ancak devletin özünün toplum işlerini yapma değil de, egemenlik sistemi olduğu gerçeği daha fazla anlaşılmalıdır. Tüm çarpıtma, engelleme ve baskılara rağmen, toplumda devlet dışında kendi işini görme bilinci ve pratiği gelişmektedir. Bunun kökleri milyonlarca yıl kendisini devletsiz yaşatmış topluluklarda gizlidir. Devlet olma adına doğaya, topluma ve insanlığa karşı işlenen suçlar göz önüne getirildiğinde, devletsiz olarak da insan topluluklarının kendini yaşatabilecekleri açıktır. "Devlet olmazsa yaşam olmaz, olsa da kaos olur" tekerleme yalanı bugün artık kimseyi inandıramaz. Çünkü kaosun kendisi devletli sistemden çıkmaktadır.

Devletli uygarlık tarihinin ulaştığı düzey kentleri yaşanmaz kılmış, ağır çevre felaket-

lerine yol açmış bulunmaktadır. Finans kapital çağı, üreterek değil, para ile para kazanma politikasının bir devlet sistemi haline gelmesi bile, bu devletin gereksizliğini daha fazla ortaya koymaktadır. Gereksizleşmesi, sistemsel krizin de esasını ortaya koymaktadır. Oysa ekonomi **Önder APO**'nun da belirttiği gibi, aile yasası veya geçim yasası anlamına gelmektedir. Ekonomi politik olarak sunulan finans kapitalin borsa oyunları ekonomi değil, ekonomi karşıtlığıdır. Ekonomik inşa öncelikle toplumun temel ihtiyaçlarını esas alan, adil bölüşüme ve çevreyle uyumlu teknik ve planlamaya dayanan bir mantıkla inşa edilmelidir. Var olan mücadele birikimi demokratik, ekolojik paradigması temelinde sonuç almayı olanaklı hale getirmektedir. Ancak bunun için öncelikle doğru bir tarih ve toplum anlayışına sahip olmak gerekmektedir. Tarihin devletten ibaret olduğu görüşünden kurtularak, devlet dışı toplulukların varlığı kadar, devletle tanışmamış insanlık tarihi, devlet dışında da toplulukların örgütlü olarak daha demokratik bir biçimde yaşamlarını bütün boyutlarıyla örgütleyebileceğini ortaya koymaktadır.

Kapitalist modernite ciddi bir kriz, yani kendisini sürdürememe ve yönetememe durumunu yaşasa da, çıkarlarının devamı için mücadele ve arayışlarını sürdürecektir. Ulus-devleti çoklukları görerek, azınlık, insan hakları vb. adı altında katılığından kurtarma arayışları sürmektedir. Yine sivil toplum örgütlenmeleri bu temelde geliştirilen araçlar olmaktadır. Özcesi, reform ve restorasyonların iç içe kullanılacağı bir yöntemle bu krizden en az zararla çıkma mücadelesi yürütülecektir. Hemen hemen her sistemin son süreçlerinde yaşadığı gibi, kapitalist modernitenin de devrim, reform ve restorasyonları kullanması doğaldır. Daha şimdiden dünyanın birçok bölgesinde sistemin yüklenimleri bu yöndedir.

Davos'ta gerçekleştirilen dünya egemenlerinin zirvesinde "Birlikte kalkınma ve insan-cıl kapitalizm" biçiminde formüle edilen çözümün, sistemin ağırlaşan bunalımlarına çözüm üretmeyeceği açıktır. Var oluşu toplum karşıtlığına dayanan bir sistemin insanlığın

Komünar

sorunlarına çözüm getirmesi mümkün değildir. Tersini iddia etmek, büyük bir ideolojik aldatma ve demagoji anlamına gelmektedir. Esas çözüm ve izlememiz gereken ideolojik-politik doğrultuyu **Önder APO** şöyle ortaya koymaya çalışmaktadır:

"Uzlaşma refleksi var mı denilirse, bence bu yöntemi de hiç eksik etmiyor. Kaldı ki, tarihinde sıkça denediği ve asıl sonuç aldığı yöntemdir. Karşı tarafın bilinçliliği, örgütlülüğü ve özgürlük inisiyatifi zayıf kaldıkça, sistem uzlaşma süreçlerinden hep başarılı çıkmıştır.

"Tüm bu göstergelere rağmen, sistemin gücü her şey değildir. Daha da ötesi, en zayıf dönemini yaşıyor. Eğer demokratik uygarlık cephesi hala istediği, gerekli ve hak edilmiş olan kazanımları elde edemiyorsa, bunun temel nedeni halen esas alması gereken paradigmatik devrimini tam yapmaması (temel bilimsel yaklaşım), yeterli program, örgüt ve eylem gücüne erişememesidir. Bunlar elde edilmeyecek ve erişilemeyecek hedefler değildir. Demokratik uygarlık hareketi kendi asli kimliğine (özgürlük, eşitlik, demokratiklik) sahip çıkarak, tarih-sosyal çözümlemesini yaparak, program, örgüt ve eylem biçimlerini dünya, bölge ve yerel çapta inşa edebilir. Dünya Demokratik Konfederalizmi; Asya, Afrika, Avrupa ve Avustralya için bölgesel demokratik konfederizmler gündemleştirilebilir. Özellikle Ortadoğu için Ortadoğu Demokratik Konfederalizmi projesi mevcut katotik ortam içinde oldukça anlamlı bir çalışma olacaktır.

"Şimdiye kadar içine düşülen 'ya hep, ya hiç' taktik yaklaşımlarından uzak durularak, sonuna kadar devrim veya savaş ile bunun karşıtı olan sonuna kadar Hz. İsa tavrı (barış), çok geleneksel ve komplike olan iktidar olgusu karşısında başarılı ve etkili olmaz. Direniş, isyan ve inşa çalışmalarını bir yaşam biçimi haline getirerek, özgürlük inisiyatifini elden bırakmadan, sistemin tüm güçleriyle yerinde ve zamanında uzlaşmalara varmak daha çok geliştirici ve kazandırıcı bir yöntemdir. Ama tekrar etmeliyim ki, de-

mokratik uygarlığın kimliğimiz olduğunu, uzlaşmaya girebileceğini, fakat devletli uygarlık içinde kendini asla eritip yitirmeyeceğini bilmemiz, yapılandırmamız ve korumamız ŞARTIYLA!"

Daha önce de, AİHM'e sunduğu Savunmada, **Önder APO**, Batı dünyasıyla bir sentezin olabileceğini belirtiyordu. Bu gün de Önderlik, *"Batının insanlığa kazandırdıklarını Doğunun kadim pozitif değerleriyle sentezleyerek anlamlı bir çıkışa bir demet ışık sunmak"*tan söz etmektedir.

Dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'da Siyasal Mücadeleler ve PKK'nin Politik Çizgisi

Kapitalist sistemde yaşanan kaos aralığına bağlı olarak, her felsefi ve ideolojik güç buna paralel bir siyasal çizgi temelinde kendi siyasal projesini ortaya koymakta, buna göre kendisini düzenleyip örgütlemekte, kalıcı veya geçici ittifaklar seçmekte ve bu temelde sonuca gitmeye çalışmaktadır. Hangi güç daha hazırlıklı, örgütlü olursa ve gücünü zamanında iyi kullanabilirse, o gücün sonuç alacağı bir dönemde yaşamaktayız.

Reel sosyalizmin aşılmasından sonra dünyada yaşanan siyasal tartışmaların temelinde, dünya tek merkezden mi yönetilecek, yoksa çok kutuplu bir dünya mı olacak sorusu vardı. ABD dünyayı kendi egemenlik sahası olarak görmüş ve imparatorluğunu ilan etmiştir. BM'yi Dünya Ticaret Örgütünü, İMF ve Dünya Bankasını küresel sermayenin çıkarlarına göre ekonomik, mali ve siyasi olarak düzenlemek istemiştir. NATO'yu bir Avrupa örgütü olmaktan çıkararak, dünyanın polis ve asayiş örgütü haline getirmiştir. Afganistan'ın işgali bunun en çarpıcı örneğidir. Dünyanın gelişmiş yedi ülkesine, reel sosyalizmin yıkılmasından sonra Rusya'yı da katarak G-8'ler Zirvesini oluşturmuştur. Bununla dünyanın belli başlı güçlerini kontrol altında tutmayı hedefliyordu. Diğer güçler de, özellikle dünyada bilimsel-teknolojik gelişmelerin ulaştığı boyutlar ve finans kapitalin durumu böyle bir ilişkiye hem zorunlu kılındıkları hem de bu ilişkiden yararlanmak istedikleri için, böyle

Komünar

bir ilişkilenebilir kabul etmişlerdir. Elbette bu güçler arasındaki bölgesel, siyasi, ekonomik ve askeri alandaki çelişkiler tümünden ortadan kalkmamıştır. Ancak hâkim tarz hem çelişki hem ilişki yöntemidir.

ABD dünyayı tek bir merkezden yönetmeye çalışmıştır. ABD'nin liderliğini yaptığı bu hegemonya gerçekliği 2000'li yıllardan itibaren ciddi bir biçimde tartışılmaya başlanmıştır. Özellikle 11 Eylül'de ikiz kulelere yönelik saldırının ardından, ABD'nin 'önleyici saldırı stratejisi' temelinde önce Afganistan'a, ardından Irak'a yönelmesi gibi pratikler ve ardından bazı ülkeleri 'terörist' olarak adlandırıp ekonomik ve diplomatik yaptırımlar geliştirilmesi ve ardından özellikle İran'a yönelik hazırlıklar, diğer tüm siyasi güç merkezlerini bir biçimde harekete geçirmiştir. Çünkü hiçbir güç merkezi ABD'nin İsrail ve İngiltere ile birlikte yalnızca bölgeye egemen olmalarını istemez. Yani ABD gelinen aşamada 90'ların başında olduğu gibi, dünyada her şeyi istediği biçimde yapma ve düzenleme konumunda değildir. Rusya kendisini yeniden toparlamaktadır. Kendi arka bahçesi olarak tasarladığı Orta Asya'da, Ukrayna ve son olarak Gürcistan'da ABD'yi zorlamakta, yine ABD'nin Doğu Avrupa ülkelerine füze kalkını yerleştirme siyasetine karşı çıkmaktadır. Özellikle Putin'in iktidara gelmesinden itibaren, Rusya belirgin olarak böyle bir siyaset izlemektedir. Bu konuda ABD ile tekrardan bir çekişme ve yarış içerisine girmiştir. ABD'nin başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın kaderini tek başına belirleme dayatmalarına karşı giderek daha yüksek sesle memnuniyetsizliğini dile getirmektedir. Bu konuda Ortadoğu'ya yapılan üst düzey ziyaretler, Rusya'nın Doğu Avrupa'da ve Ortadoğu'daki iddiasını sürdürmek istediğini ortaya koymaktadır. Yine İran ve Suriye ile sürdürdüğü ilişkiler bu amaçlıdır.

Çin ve Hindistan'ın pozisyonu da ABD karşısında benzer bir konumda bulunmaktadır. Her iki devlet de birer nükleer ve giderek büyüyen ekonomik güç haline gelmektedir. Başta ABD ve AB sermayesi için bir rekabet gücü ve hatta bir tehdit olma durumu da ya-

şanmaktadır. Bir tür kendine özgü tarihsel, toplumsal ve kültürel boyut kadar, Doğu ekonomi ve sermaye boyutuyla da Batı karşısında bir rekabet gücü haline gelmektedir. Bu güçler daha önceden de kendi aralarında kurdukları Şangay Beşlisi örgütlülüğünü daha fazla yaygınlaştırmak ve geliştirmek istemektedirler.

2003'te Irak'a girerken, ABD bölgede yalnızca Güneyli Kürt siyasi güçlerine dayanıyordu. Neredeyse her taleplerini ya karşılıyor, ya da Kürtlerin taleplerini gerçekleştirmelerine göz yumuyordu. Ancak Irak'ta zorlanınca, bir Kürt oluşumundan çıkarları bozulan başta Türkiye, Mısır, Suudi Arabistan ve İran gibi bölge statükocu güçlerinin yüklenmeleri nedeniyle Kerkük konusunda geri adım atmakta, Kerkük'ü yeni bir halklar arası çatışma alanı haline getirmeye çalışmaktadır. Böylelikle hem Irak'ta kalma gerekçesi üretmekte, hem de varlığını pekiştirmeye çalışmaktadır.

ABD'nin Latin Amerikada'ki politikası ise tutmamıştır. ABD '70-80'li yıllarda bölgede geliştirdiği askeri faşist diktatörlükleri 90'lı yıllarda aşarak sahte demokrasilerle bölgeyi kontrol altına almaya çalışmıştı. Ancak başta Venezüella, Brezilya, Şili, Bolivya ve Arjantin'de seçimlerle sol demokratik güçlerin iş başına gelmesi, yine Nikaragua'da Sandinistlerin tekrar seçimle iktidara gelmesi, insanlığın ABD'nin dünyayı tek başına yönetmesine izin vermeyeceğini, kendi demokratik iradelerini bir biçimde ortaya koyacaklarını ortaya koymaktadır.

ABD sistemi kaostan çıkarma mücadelesini ve Ortadoğu'da egemenliğini BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) üzerinden gerçekleştirme arzusundadır. Bu nedenle **Önder APO** şahsında Partimize karşı uluslararası komployu düzenlemiştir. Saddam rejiminin devrilmesi, 2004 yılına kadar hareketimiz içinde geliştirilen ihanetçi-çeteci çizgiyi örgütlenme girişimi ve Filistin'de Yaser Arafat'ın tasfiye edilmesi tümüyle bölgeye egemen olma amaçlıdır. Bunun için de çıkarlarıyla çelişen, muhalif ve alternatif olabilen hiçbir güce izin vermek istememektedir. Demokrasi, insan hakları, özgür-

Komünar

lük vb. söylemler tümüyle amacını gizlemek için uydurulan yalanlardır. ABD'nin bölgeye tümüyle hakim olmaktan başka hiçbir amacı yoktur.

ABD'nin İran üzerinde geliştirdiği siyasetin temel amacı, Irak'ta ve Afganistan'da yaşadığı zorlanmalardan hareketle daha çok diplomatik, siyasi, ekonomik baskı ve yaptırımlarla İran'ı güçten düşürmek, Irak'ta zayıflatmak, ardından uygun bir zamanlamayla yönetimi devirmektir. Çünkü İran'sız bir BOP, başarısı ve geleceği olmayan bir projedir. Bu nedenle de İran'ı tasfiye etmek için gereken hazırlıklar şu anda da yürütülmektedir. İran ile Türkiye arasında planlanan enerji antlaşmasının geliştirilen baskılar sonucu belirsiz bırakılması bu hazırlığın bir sonucudur.

Türkiye'yi Ortadoğu çatışmalarına çekmek için 2007 Kasım'ında Partimiz ABD yönetimi tarafından düşman ilan edilmiş, Türkiye'ye en ileri askeri teknoloji ve sıcak istihbarat desteği verilmiştir. Bunun karşısında İran, Türkiye'yi yanına almak, bu olmuyorsa en azından olası bir ABD saldırısı durumunda nötr konumda tutmak için hareketimize karşı Türkiye ile ortak ve eş zamanlı saldırılar geliştirmiştir.

ABD'nin bölgede yürüttüğü savaş, Üçüncü Dünya Savaşı olarak da adlandırılmaktadır. Ancak bölgenin tarihsel, toplumsal ve kültürel yapısını dikkate almadan geliştirilen bu saldırı, bugün istenen sonucu almaktan uzaktır. ABD'nin üstün askeri teknolojisi intihar eylemcilerinin olduğu yerde fazla bir ilerleme sağlayamamaktadır. Afganistan'da Talibanlar, neredeyse tüm kırsal alanda yeniden bir toparlanma sağlamak ve etkili eylem geliştirebilmektedirler. Ancak ABD, Irak'ta biraz hâkimiyetini geliştirebilmiştir. Fakat bu henüz kalıcı bir istikrara dönüşmemiştir. Bu geçici bir durum da olabilir. Çünkü taşlar henüz yerli yerine oturmamıştır. Özellikle İran'ın desteğiyle Şii kesimler alttan alta bir gelişme göstermektedirler. Irak'ın Güneyi ve Sünni bölgelerinde şehirlerde belli bir hâkimiyet sağlamakla birlikte, bunun istenen düzeye ulaştığı söylenemez. İran, ABD ile bölge üzerindeki egemen-

lik mücadelesini özünde Irak'ta sürdürmektedir. Irak'ı adeta kendisi için bir ön cephe olarak görmekte ve ABD ile bu ön cephede mücadele yürütmektedir.

ABD'nin 90'lı yıllarda popüler kıldığı YDD (Yeni Dünya Düzeni) tutmamıştır. Latin Amerika'da da istenen sonucu alamamıştır. 2000'li yıllarda tekrardan Büyük Ortadoğu Projesi temelinde Ortadoğu'ya yönelmiştir ve burada tutunmak istemektedir. Ama bölgede işi zordur. Bunda Ortadoğu'nun köklü ve insanlığa büyük hizmetler sunmuş kültürü kadar, dünyanın bazı bölgelerinde güç olmak isteyen devletlerin belirli bir toparlanmayı yaşamalarının da payını görmek gerekir.

Türkiye, Osmanlı İmparatorluğu'ndan geriye kalan ve Kürdistan'ın en büyük parçasında sömürgeci tahakkümünü sürdürmek isteyen bir ülke konumundadır. Bu konumuyla Kürt sorununun çözümünde veya çözümsüzlüğünde öteden beri belirleyen bir konumda olmuştur. Kürtleri bir halk olarak görme ve tanıma yerine, Türk ulus-devlet yapılanması içinde eritmeyi hedefleyen katı bir strateji benimsemiştir. Devlet olarak var olup olamayacağı bu stratejinin başarısında görmektedir. Bu konumunu hala da sürdürmektedir. Türk devleti kurulduğundan 1945 yılında ABD ile ilişkileneceye kadar, esas olarak İngiltere tarafından yönlendirilen bir ülke konumundaydı. İkinci Dünya Paylaşım Savaşından sonra ise ABD'nin yeni sömürgeci haline gelmiş, hem SSCB'ye karşı bir tampon olarak değerlendirilmiş, hem de Ortadoğu'de uluslararası sermayenin jandarmalığını yapmıştır.

Türk devleti bugün de ABD'nin İran ve radikal İslam karşısında ılımlı İslam modeliyle bölgede uluslararası sermayenin çıkarlarını korumakla yükümlü kılınmıştır. Aynı şekilde Orta Asya ve Kafkasya siyaseti için de uluslararası sermayenin çıkarları bakımından önemli bir role sahiptir. Nitekim Gürcistan-Rusya çatışmasında bu çok bariz görülmüştür. AKP tam da böyle bir misyon için oluşturulmuş bir partidir. Elbette AKP sadece uluslararası sermayenin çıkarları temelinde değil, bir de içsel nedenlerle oluşturulmuş bir partidir. AKP, Kür-

Komünar

distan Özgürlük Mücadelesi'nin Türkiye'deki partilerin tümünü etkisizleştirerek anlamsız kılması üzerine, Kürtleri İslam dini üzerinden kontrol etmesi amacıyla önu açılan bir partidir. Hem iç hem uluslararası konjonktürün böyle bir çakışması sonucunda iktidar olmuştur.

Ancak Hareketimizin özellikle 2007-2008 mücadele yılında yükseltmiş olduğu Êdi Bes e Hamlesi sonucunda geliştirdiği binlerce irili ufaklı ve süreklileşen serhildan eylemlilikleri, HPG'nin Gabar ve Oramar eylemleri ve Zap direnişu orduyu da, AKP'yi de zorlamıştır. Ordu aldığı yenilgiyle tartışılır konuma gelirken, bir zamanlar "Kürt sorununu çözeceğim" diyen AKP ise tam bir Türk-İslam sentezine yatan ideolojik-politik kimliğiyle bir özel savaş hükümeti biçiminde kendisini örgütlemiş, Önderliğimizin zehirlenmesi başta olmak üzere, halkımıza ve Hareketimize karşı topyekûn bir savaş açması üzerine AKP'nin maskesi iyice düşmüştür. Dolayısıyla AKP de bu politikalarıyla zorlanmıştır. Kendi aralarında yaşanan çelişki ve sürtüşme sonucunda ve ABD'nin ile ordunun da onayıyla Ergenekon davası gündeme getirilmiş, buna karşılık olarak da AKP'nin frenlenmesi amacıyla hakkında kapatılma davası açılmıştır.

Gerek Ergenekon davası, gerekse AKP'ye açılan kapatılma davası ve ardından AKP'nin kapatılmamasının amacı, Türkiye'yi uluslararası sermayenin 21. yüzyıl siyasetinin gereklerine göre örgütlemektir. Yaşanan bu çelişki ve çatışmanın temelinde bu gerçeklik vardır. Hareketimizin varlığı ve başarısı nedeniyle ortak düşman olarak gördükleri halkımız ve Hareketimiz karşısında her ikisi de birleşmektedirler. En son Erdoğan-Başbuğ görüşmesi, Erdoğan-Büyükanıt uzlaşmasının yenilenmesidir. Uzlaşılan konu Ergenekon'un fazla derinleştirilmemesi, AKP'nin kapatılmaması ve PKK'nin ezilerek tasfiye edilmesi olmuştur. Bugün Türk devletinin izlediği siyaset inkar ve imha siyasetidir; yoğun asimilasyonla kültürel soykırımın sürdürülmesi, halkımızın açlık, yoksulluk ve işsizliğe mahkûm edilmesidir. Ondan sonra ise yardım paketleri, mikro kredi, GAP eylem planı gibi projelerle bu

politikayı besleyerek sürdürmektir. Öte yandan siyasal İslam, çeşitli tarikatlar, Hizbullah ve Gülen cemaati vasıtasıyla bu konseptin ideolojik ve siyasi ayağı olmaktadır. Yakın bir zamanda gerçekleşecek olan yerel yönetim seçimlerinde önemli bir avantaj sağlayarak sonuç almak istemektedirler. Önderiksiz PKK, PKK'siz Kürt ve Kürt'süz bir demokrasi yaklaşımı geliştirilmeye çalışılmaktadır. Bu amaçla ulaşabilmek için başta ABD olmak üzere tüm güçlere PKK'ye karşıtlık yapmaları karşılığında sunmayacakları hiçbir kutsallıkları yoktur.

İran, İslam'ın Şii yorumunun iktidarlaşmasını gerçekleştirmiştir. Eski imparatorluk heveslerinden vazgeçmemiş, bölgede lider olma arayışını bırakmamıştır. Bu nedenle nükleer silahlanmayı geliştirmek istemektedir. Özünde modernist kapitalizmden hiçbir farkı olmayan ulus-devlete dayalı kapitalist sistemden başka bir alternatifi yoktur. İran'ın direnmesi daha çok bölgenin kültürel dokusu İslam'a ve AB, Rusya ve Çin ile geliştirdiği önemli ilişkilere dayanmaktadır. Ancak bu duruma rağmen, Doğu Kürdistan üzerindeki egemenliğini pekiştirmek için koruculuğu ve ajanlaştırmayı geliştirmektedir. İran, Hikmet Hasan Demir (Ağit) arkadaşı idam etmesiyle ilk kez bir PKK'liyi katletmek suretiyle, Hareketimize karşı tavrını düşmanlık düzeyine çıkarmıştır. Kısacası Kürt sorununu Doğu Kürdistan'da çözüme konusunda en ufak bir tavizden yana gözükmemektedir.

Hariri'nin öldürülmesini fırsat bilerek, Suriye önemli oranda Lübnan'dan çekildi. Kendi içinde de bazı çelişkiler yaşanmaya başladı. Suriye rejimi bir yandan İran ile iyi ilişkiler içinde statükocu güçlerin yanında yer alırken, diğer yandan Türkiye aracılığıyla İsrail ile görüşmeler yürütmektedir. Daha çok anti-Kürt ve anti-PKK politikasında Türkiye ile daha sıkı ilişkileri vardır. Adeta Türkiye'nin koltukları altına girerek, kendisini var olan konumuyla korumaya çalışmaktadır. Bu konumuyla bölge üzerindeki eski konumunu önemli ölçüde yitirmiş bulunmaktadır. Suriye rejimi de tıpkı İran gibi, Kürt sorununu çözüme

Komünar

yerine ezme ve kontrol altına almayı hesaplamakta, çok sinsi bir biçimde Kürtlerin topraklarını bazı bölgelerde satın alarak Arapları yerleştirmek suretiyle Kürtleri eritip yok etme hedefini sürdürmeye devam etmektedir.

Irak'ta taşlar henüz yerli yerine oturtulmuş olmaktan uzaktır. Irak aslında fiili olarak üç ayrı federal hükümete bölünmüş bulunmaktadır. Merkezi yönetimin Irak genelinde ciddi bir etkisi yoktur. Irak'ta direnen, bölge statükoculuğunun ABD ve Batı karşısındaki tutumudur. Bu kesimler içinde sadece İran yoktur, Türkiye de bir yönüyle vardır. Türkiye daha çok Irak'ta ortaya çıkan Kürt oluşumundan ve Kerkük'ün belirsiz ancak fiili olarak Kürtlerin etkin olduğu statüsünü bir an önce Arap ve Türkmenler lehine sonuçlandırmak için, ABD'nin yaşadığı ciddi zorlanmayı fırsat bilerek bir yüklenme içindedir. Türkiye'nin gerek Güney Kürdistan statüsünü geri çekirmek, gerekse ABD'nin direkt veya Güneyli Kürtler eliyle Hareketimize karşı bir saldırının başlatılması için geliştirdiği baskılar sıradan baskılar değildir. ABD, İran stratejisi için, bugün Kürt statüsünü ve bununla bağlantılı olarak Kerkük'ün Kürdistan sınırlarında kalmasını değil, daha çok Türkiye'yi tercih etmektedir. Bu ve daha farklı nedenlerle Irak'ta henüz bir istikrardan söz edilemez. Çünkü direkt veya dolaylı olarak Irak'la ilgili olmayan hiçbir dünya gücü yoktur. Irak'ın bir hesaplaşma alanı olma konumunu daha uzun süre devam ettireceği görülmektedir.

Güney Kürdistan'da KDP ve YNK var oluşlarından günümüze kadar hiçbir zaman bağımsız, kendi öz güçlerine dayanan partiler olmadılar. Bölgesel ve uluslararası dengeleri çok esas aldılar. Bu nedenle de bugün, bir kez daha uluslararası ve bölgesel güçlerin kendi aralarındaki çıkar ve dengelerin kurbanı olma tehdidiyle yüz yüze bulunmaktadır. Irak ve Güney Kürdistan'daki son bir iki yıllık diplomatik trafik, Kerkük referandumunun ertelenmesi, Şengal, Maxmur, Hewler ve Kerkük'te gerçekleştirilen katliamlar, ABD'nin siyasetinden bağımsız olarak gelişmeyen BM'nin Kerkük raporu gibi gelişmeler Kürtlerin nasıl

bir baskı ile yüz yüze olduğunu göstermektedir. En son olarak Diyana'dan dört bine yakın peşmergenin çekilmesi de, Kürtlerin nasıl bir sınırlandırmayla karşı karşıya olduklarını ortaya koymaktadır. Özellikle Türkiye'nin ilişkilendirilerek Güneyli güçleri Hareketimizle bir çatışmaya yöneltme hesapları ciddidir. Bu konuda bu güçler söz konusu baskılara ne kadar direnebilecekleri ve tutarlı bir ulusal birlik siyaseti izleyebilecekleri konusunda çok fazla güven verebilecek konumda değildirler. Ancak Hareketimize karşı eskisi gibi bir çatışma içerisine girmelerinin politik olarak kendilerinin de sonu olacağını farkındadırlar.

Gerek yukarıda satır başlarıyla da olsa ortaya koyduğumuz sistemin yaşadığı temel sorun ve açmazlar, gerekse bölge üzerinde süren hesaplar ve çatışmalar yakın bir gelecekte bölgenin durulmasını olanaksız kılmaktadır. Çünkü kısmen de olsa taşlar yerinden oynatıldı, ama yerli yerine konulamadı. Bütün bu nedenlerden dolayı bölgemizi bekleyen barış, istikrar ve ekonomik kalkınma değil, çatışma ve istikrarsızlıktır. Ekonomik alanda ciddi tahribatların yaşanacağı, ekonominin de esas olarak buna göre uyarlanacağı görülmektedir.

Görüldüğü gibi, Ortadoğu'da açıktan bölgenin geleceği için üç temel güç birbiriyle mücadele halinde bulunmaktadır. Bu güçlerden birincisi bölgeyi küresel sermayenin çıkar ve hesaplarına göre düzenlemek isteyen güçlerin temsilcisi olan ABD, ikincisi oluşan statükoyu sürdürmek isteyen güçlerin temsilcisi İran, üçüncüsü ise halkların özgürlük eğilimini temsil eden PKK'dir. Ortadoğu'nun geleceğinin nasıl biçimleneceğini belirtilen güçlerin birbiriyle yürüttükleri mücadele belirleyecektir.

Partimiz PKK'nin öncülük ettiği halkların ve tüm ezilenlerin özgürlük eğilimini temsil eden demokratik konfederalizm çözümünü de varlığını ve direnişini sürdürmektedir. Bölgedeki ulus-devlete dayalı çözüm karşısında demokratik ulusu, dincilik yerine demokratik laikliği ve kültürel İslam'ı, halklar arasında geliştirilmeye çalışılan çatışmalara karşı halkların kardeşliğini, kadının ezilmesi ve köleleşti-

Komünar

rilmesine karşı kadın özgürlüğünü esas almaktadır. Halklar ve mezhepler kendi aralarındaki çatışmalardan ve dinin siyasal bir denetim aracı olarak kullanılmasından büyük zararlar görmüştür. Kadın ezildikçe kendisi de özgürleşmeyen bölge halklarının esas tercihi ve eğilimi hiç kuşkusuz ki, demokratik konfederalizm olacaktır. Bugün bu eğilim politik-pratik olarak her ne kadar önde değilse de, bölgenin tarihi, toplumsal ve kültürel gerçekliğiyle en iyi uyuşan çözümleyici bir projedir. Bu nedenle gelişebilir ve uygulanabilir bir proje olarak, bölgenin köklü sorunlarını çözmeye adaydır. Ancak bunun kendiliğinden olmayacağı da açıktır. Bu nedenle de hem ABD tarafından düşman ilan edilmekte, hem de bölge statükoculuğunun liderliğine soyunan İran'ın hedefi olmaktadır.

Bölgenin tarihsel ve toplumsal sorunlarına en doğru çözümü geliştiren **Önder APO** ve Partimiz, üçüncü bir alternatif olarak giderek gelişme göstermektedir. Her iki gücün ağırlaşan bölge sorunlarını, bölge halklarının gerçekliği, özgürlüğü ve çağın gereklerine göre çözüme yerine egemenlik kurma, kullanma ve bastırma yönündeki politikaları nedeniyle demokratik konfederalizm çözümü halklar ve tüm ezilenler adına bir alternatif haline gelmektedir. Demokratik konfederalizm hem bölgenin tarihsel, toplumsal ve kültürel gerçekliğiyle uyumlu, hem de aşılma ile yüz yüze bulunan ulus-devlet siyasetine karşı bölge halklar mozayığı gerçeğiyle uyum arz eden bir çözümü ifade etmektedir.

Demokratik konfederalizm çizgisi halkların demokrasisini ifade etmektedir. Demokratik konfederalizm sadece Kürt sorununu değil, Irak-Kerkük, Filistin-İsrail sorunlarını, yine bölgedeki bütün toplumsal, ekolojik, kültürel ve cins sorunlarını çözecek güçtedir. Çünkü Demokratik konfederalizm baskı, eritme, bastırma ve tanımama değil, eşitlik, özgürlük, demokrasi, birbirini tanıma ve saygı göstermeye dayanmaktadır. 21. yüzyıla yanıt verecek olan da bu toplumsal projedir. Hareketimiz bu duruşu itibarıyla bölgeye yepyeni bir alternatif çözüm sunmaktadır.

Bugün Kürdistan'daki ulusal demokratik mücadele Türkiye, İran, Suriye ve Irak'ı da demokratik bir ülke yapabilecek bir kapsam ve içeriğe sahiptir. Bölgede demokrasinin gelişmesi için de mücadele verilmektedir. Hareketimiz her ne kadar ulusal demokratik bir hareket olsa da, aynı zamanda bölgesel bir harekettir de. Bugün Apocu Hareketin bu özellikleri daha fazla ön plana çıkmaktadır.

Ancak bu gelişmeyi durdurmak için Türkiye Cumhuriyeti devleti başta olmak üzere, İran ve Suriye rejimleri de kendi cephelerinden bölgesel olarak anti-PKK, anti-Kürt politikasında birleşmişlerdir. ABD'nin geçen yıl PKK'yi Amerika ve bölge güçlerinin düşmanı ilan etmekle -bölge statüko güçleri ile bir çatışma içinde bulunmasına rağmen- PKK karşıtlığında aynı paralele düşmesi de bu gelişmeyi durdurma amaçlıdır. Aynı şey bölge statükosunun temsilini yapan İran için de geçerlidir.

Gerek kapitalist sistemin, gerek bölgesel güçlerin uluslararası sermaye güçleriyle çelişkileri, gerekse Kürdistan üzerinde egemenliklerini sürdürmek isteyen devletlerin halkımız ve Hareketimiz üzerinde uygulamak istedikleri siyaset göz önüne getirildiğinde, tüm iyi niyetimize, barış ve diyalog yönünde attığımız tüm adımlara rağmen, önümüzdeki süreçte devletin geliştireceği siyasetin daha çok şiddet ve çatışma içereceği büyük bir olasılıktır. Açıkça belirtmek gerekir ki, statükocu güçler gelişmelerin yönünü yeterince okuyamamaktadırlar. Bu nedenle de gerilemekten ve kaybetmekten kurtulamayacakları gerçekleşmesi mümkün en büyük olasılıktır.

Bu gerçeklik karşısında PKK'nin siyasal doğrultusu somuttur. Bunun başında öncelikle gerek uluslararası sermayenin gerekse bölge güçlerinin Kürtleri birbirine karşı kırdırma ve savaştırma, bunu yapamazlarsa güçlü dayanışma ve birlik ruhu içinde hareket eden bir konuma ulaşmalarını engelleme siyasetlerine karşı ulusal demokratik birlik ve ortak bir siyasi strateji geliştirmek tarihin bu aşamasında önemli hale gelmiştir. Demokratik konfederalizmin bir gereği olarak, Kürdistan'ı egemen-

Komünar

liğinde bulundurmak isteyen devletlerdeki Türk, Fars ve Arap halklarıyla birlik için çatı partileri başta olmak üzere çeşitli ortak platformlar oluşturmak gerekmektedir. Halklar arası kardeşlik ve birlik ancak böyle yapılanmalarla sağlanabilir ve kalıcı kılınabilir. Partimiz ulusal demokratik birlik ve Kürdistan'ı egemenliği altında bulduran halklarla birliğin yanı sıra, üçüncü olarak da Ortadoğu halklarıyla konfederal birliği geliştirmeyi önüne koymuş bulunmaktadır. Çünkü konfederal çözüm sadece Kürdistan için değil, bölge ve hatta tüm dünya için geçerli bir politik çözüm olarak Ortadoğu halklarının kurtuluşunu getirecek bir stratejidir. Bu siyasal hedeflerin gerçekleştirilmesi ise ancak ve ancak demokratik konfederalizmin inşa edilmesiyle mümkündür. İnşa çalışmaları öncelikle halklaşmakla başlar. Halkın toplumsal ve siyasal bir irade haline gelmesi, kendi yaşamı konusunda söz, karar ve denetim gücü haline getirilmesi gerekmektedir. Meclisleşme ve komünleşmenin somut ifadesi de budur. Bu anlamda inşa çalışmaları stratejiktir. Demokratik konfederal sistemin inşası aynı zamanda uluslararası komploya da verilen bir cevaptır. Direnişin, mücadelenin ve başarmanın da teminatıdır.

İnşa çalışmalarıyla birlikte üzerinde durulması ve yerine getirilmesi gereken diğer bir görev de Êdi Bes e Hamlesi temelinde direnişin her bakımdan örgütlenmesidir. Bu direniş ve mücadelenin bir gerilla cephesi, bir de serhildan cephesi vardır. Gerillanın nicel ve nitel olarak geliştirilmesi ve düşmanın son askeri tekniğini boşa çıkaran bir düzeyi yakalaması hayati derecede önemlidir. Serhildanları örgütleyerek ve süreklileştirerek daha etkin ve sonuç alıcı kılmak gerekmektedir. Bunun yanında öz savunmayı örgütlemek, kalıcı ve istikrarlı kılmak hem serhildanları geliştirmenin hem de halkı her türlü saldırıya karşı korumanın garantisidir.

Diplomatik alanda özgüce dayalı bağımsız bir duruş sergileyerek, Ortadoğu'da alternatif bir güç olarak herkesle ilkeli ilişkiye açık olmak önemlidir. Kendisini sadece Avrupa ile sınırlandırmayan, yine hükümetlerle oldu-

ğu kadar halklar ve devlet dışı kurumlarla ilişki arayışında olan ve bunu sürekli kılan, aynı zamanda dünyanın diğer tüm alanlarına yayılan bir diplomatik ilişki ağının geliştirilmesi, izlememiz gereken diğer bir siyaset durumundadır.

Parti Örgütlenmesi, Çalışmaları ve Açığa Çıkan Sorunlar

Partimiz PKK, Önderliğimizin **Bir Halkı Savunmak** adlı eserinde felsefi, ideolojik, siyasi, toplumsal, askeri vb. kuruluş gerekçelerini ayrıntılı bir biçimde açıkladığı temel üzerinden 28 Mart-4 Nisan 2005 tarihleri arasında yaptığı Yeniden İnşa Kongresi'yle kurulmuştur. PKK'nin yeniden kuruluşu, hem dünyadaki siyasi, ekonomik, sosyal, teknik ve bilimsel gelişmelerin, hem de uluslararası komplo nun içteki uzantılarının Hareketimize dayattıkları tasfiye planına karşı bir Önderlik, şehitler ve halk savunmasını ifade etmektedir. PKK'nin yeniden inşası aynı zamanda Kürdistan da dahil, dünyanın her tarafında hiçbir toplumsal kesimin öncü örgüt olmaksızın ve fedaisiz özgürlüğe kavuşamayacağı ve arzulanı sistem kuramayacağı bir ispatı olmuştur. Öncüsüz, parti biçiminde kendisini örgütleyememiş, kadrosuna kavuşmamış hiçbir felsefe ve ideoloji, bırakalım başarıya ulaşmayı, tasfiye olmaktan veya tarihte söylenmiş güzel sözler olarak kalmaktan kurtulamaz.

Kürdistan halkının karşı karşıya bırakıldığı durum, ya yok oluş ya da onursuzca bir yaşamdır. Korkunç derecede örgütlenmiş, her birisi Mezopotamya devlet geleneğinin, yine kapitalist modernitenin devlet ve yönetim sanatının inceliklerine sahip devletlerin ideolojik ve felsefi egemenlikleri kadar, siyasi baskısı, dil ve kültür alanındaki asimilasyonu altında ve her başkaldırıda uğradığı katliamlarla dört parçaya bölünmüş bir ülke gerçekliğinde, öncelikle felsefi, ideolojik, siyasi ve örgütsel birliği sağlayacak parti gibi bir öncülük ve bu öncülüğün gerekli kıldığı fedai militan kişiliği olmaksızın hiçbir şey yapılamaz. Bu ölçüler dışında kurtuluş ve özgürlük aramak ya

Komünar

kendini ya halkı kandırmadır, ya da açıkça belirtmek gerekir ki, sistemin ajanlığından başka bir şey değildir. Böyle bir ülke ve halk gerçekliğinde güzel ve doğru sözlerin hiçbir anlamı ve değeri yoktur.

Girişte belirttiğimiz sistem, dünya ve bölge gerçekliği, Önderliğimizin ve halkımızın karşı karşıya olduğu saldırılar ve bu saldırıların boyutu, her gün bir kez değil, bin kez partileşmenin gerçeklerini hatırlatmakta ve zorunluluğunu ortaya koymaktadır.

Önder APO'nun üçüncü doğuş olarak tanımladığı demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum paradigması temelinde yeniden inşa edilen partileşme de üçüncü partileşme hamlesi ve dönemi olmaktadır. Yeniden inşa edilen PKK, Önderlik ve şehitler çizgisini savunmak, Önderliğin özgürlüğünü sağlamak, bununla birlikte halkımızın emeklerini sahiplenmek, temel ulusal demokratik sorunlarını çözmek ve ülkemizden başlayıp insanlığın özgürlük, demokrasi, ekolojik ve kadın devrimlerini gerçekleştirerek, 21. yüzyılda halkımızı özgürleştirme amacı ve iddiasını taşıyan bir parti olarak kurulmuştur.

Yeniden inşa süreci, **Önder APO'nun** perspektifleri temelinde, Nuda ve Viyan yoldaşların öncülük yaptığı Yeniden İnşa Komitesi tarafından başlatılmıştır. Çok zorlu ve sıkıntılı bir ortamda, adeta bir kuşatma altında gerçekleştirilen Yeniden Kuruluş Kongresi herhangi bir kongre değil, uluslararası komploya, ihanetçi-çeteci tasfiyeciliğe, parti öncülüğünü, militanlığını ve yaşamı muğlaklaştırmaya karşı partileşmede ısrar, özgür yaşamda ısrar ve her koşul altında Apocu olmada ısrar kongresi olmuştur. Tüm bu yönelimler altında gerçekleşen PKK Kongresi uluslararası komploya, içteki uzantılarına, sömürgeci güçlere ve her türlü parti dışılığı karşı güçlü bir cevap ve Önderliğe Katılım Kongresi olmuştur.

Böylesine önemli bir rol oynamasına rağmen, kongrede eksik bırakılan, yeterince üzerinde tartışılmayan, dönem itibarıyla de fazla netleştirilebilecek gibi gözükmeyen sorunlar da varlığını hem kongre içinde hem de sonrasında göstermiştir. Ancak bu durum esas olarak

pratikte kimi zorluklar çıkarsa da, süreci belirleyen nitelikte olmamıştır.

Böylesi zorlu koşullarda Yeniden İnşa Kongresi'ni gerçekleştiren PKK, daha kuruluş aşamasındayken, önemli bir kadro yapısında büyük bir coşku ve heyecan yaratmıştır. Ancak bunun karşısında tasfiyeciler-çeteciler ve uluslararası komplocu güçlerin dünyada, ülkemizde ve Hareketimiz üzerinde estirdiği liberal-bireyci rüzgârın da etkisiyle partileşmeye karşı soğukluk, mesafeli durma ve gerekli görmeme gibi yaklaşımlar da azımsanmayacak boyutlardaydı. Tasfiyecilerin hareketten atılmalarından sonra bile İnşa Komitesi'ne karşı toplanan 115 imza ve açılan dava bunun en uç örneği olmuştur. Öte yandan partiyi Önderliğin tanımladığı öz ve biçimde değil de, sadece bir think-tank kuruluşu düzeyinde ele alan yaklaşımlar da az olmamıştır. Partinin tıpkı reel sosyalizmdeki gibi bir rol oynayacağına dair iddialar önemli ölçüde sürdürülmüş, demokratik konfederalizm projesinde partiye bir türlü yer bulunamamıştır. KKK Sözleşmesi Taslağının görüşülme toplantısında bu çok net görülmüştür. Önderliğin kaynak olarak gösterdiği çeşitli yazarların görüşlerindeki parti oluşumlarının reddi gibi yaklaşımların da içimizdeki etkisini burada görmek gerekir. Özünde partileşmenin ve öncülüğün, dolayısıyla militanlığın reddi anlamına gelen bu görüşler örgütsel toparlanmayı sağlamadığı gibi, partileşmenin gelişmesini de engellemiştir.

Partileşmeye diğer önemli bir yanılıklı yaklaşım da, partiyi sadece ideoloji, bilim ve felsefe ile ilgilenen, Önderliğin belirttiği biçimiyle onu toplumsal hareketin kurmay örgütü olarak görmeyen yaklaşım olmuştur. Bu yaklaşım, KCK sistemi içerisinde herkesin dilediği gibi at koşturmasına ve dilediği gibi yaşam, ölçü ve tarz geliştirmesine yol açan bir zihniyet ve anlayış olarak pratikte kendisini açığa vurmuştur. Böyle olduğu için de PKK'nin yeniden kuruluşu üçüncü Önderlik doğuşu düzeyinde ele alınmamış, partiye yeniden katılım bir gereklilik olarak görülmemiştir. Ortam ve atmosfer böyle olunca, partiye yeniden gönül-

Komünar

lû katılım için yazılan raporların sayısı son derece sınırlı olmuştur.

PKK'nin Kuruluş Kongresi'nden sonra geçen süreci ve çalışmaları satır başlarıyla da olsa ortaya koymak gerekmektedir.

PKK Kuruluş Kongresi'nden sonra ilk Meclis toplantısında, eş başkanlar kendi içinde bir işbölümüne gitmiş, on iki kişilik Yürütme Kurulunu belirlemiş, bundan sonra kendisini ideolojik, siyasi ve meşru savunma alanı olmak üzere üç temel merkez biçiminde örgütlemiştir. Kürdistan parçaları, Avrupa ve Rusya komitelerini de belirlemiştir.

PKK'nin üç buçuk yıllık faaliyetlerini bu örgütsel yapı temelinde sunmak daha somut değerlendirmeler yapmak, çözümlenmek ve sorunları gidermek bakımından daha yararlı olacaktır.

Hareketimiz açısından eş başkanlık demokratik kültürün geliştirilmesi bakımından önemli bir adım olmuştur. Ancak fazla bir pratiğe girilmeden istifa dayatmaları gelişmiş, ardından Avrupa'ya gidişle birlikte de mekanizmaları oluşturulmasına rağmen pratikte işlevli olamamıştır. Daha çok Yürütme Kurulu üyesi biçiminde bir çalışma yürütülmüştür. Özünde adı olsa da, pratikte işlevli olan bir kurumsallaşmaya ulaşamamıştır.

On iki kişiden oluşan PKK Yürütme Kurulu birkaç temel noktada bir araya gelmenin dışında bir kurumsal yapıya gidememiştir. Ancak pratikte diğer Meclis üyeleriyle birlikte üç ayrı merkezde pratiğe katılım sağlamıştır. Kongrede seçilen yirmi yedi kişilik Meclisin her bir üyesi mutlaka bir merkezde ya da yurtdışındaki Avrupa-Rusya koordinasyonlarında yer almış ve çalışmalara böyle katılım göstermiştir.

Kongreden bu yana PKK altı Meclis Toplantısı yapmıştır. Bu toplantıların bazıları Genişletilmiş Meclis Toplantısı biçiminde olurken, bazıları da sadece Meclis üyeleriyle sınırlı olarak yapılmıştır. Yapılan her Meclis toplantısı demokratik konfederal sistem açısından önemli değerlendirmeler ve çözümlenmeler ortaya çıkarmış, düşmanın Önderlik, hareket ve halkımız üzerinde geliştirdiği sal-

dırlara karşı cevap olabilen kararlara giderek, kimi yetersizlikler yaşansa da, sisteme ideolojik-politik öncülük yapmada önemli bir düzey yakalamıştır.

İdeolojik Alan Komitesi Basın-Yayın, Kültür-Sanat, Bilim-Aydınlanma ve edebiyat çalışmalarını kapsayan bir komite olarak çalışmalarını yürütmüştür. PAJK'tan temsilcilerin de içinde yer aldığı bu komite, Apocu Hareketin tüm felsefi, ideolojik, teorik, basın-yayın, propaganda ve ajitasyon ve kadro eğitim çalışmalarından sorumlu kılınmıştır. Bu çalışmanın hem içte kadroya ve halka dönük boyutu, hem de düşmana dönük boyutu vardır. Demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü paradigmanın kadroda anlam gücüne kavuşmasından, kadronun başta liberalizm olmak üzere gerek moderniteden gerekse Ortadoğu dogmatizminden kaynaklanan anlayışlarla mücadele etmesinden ve örgütsel netleşmeyi sağlamaktan sorumlu bir merkezdir. Aynı zamanda halkta bilinç yaratılması ve basın-yayın araçlarının yaygın, yoğun ve etkili bir biçimde kullanılması, düşmanın ve çeşitli sosyal şoven, milliyetçi güçlerin Önderliğimiz başta olmak üzere Hareketimize, şehitlerimize ve halkımıza karşı yürüttüğü ideolojik ve psikolojik saldırılara karşı başarıyla mücadele etme görevini üstlenmiştir.

Bu merkez belli bir çalışma yürütmüş; iki basın konferansı, bir kültür konferansı ve genişletilmiş toplantılarını gerçekleştirmiştir. Basın-yayın ve kültür alanında ortaya çıkan parti dışı yaşam tarzı ve anlayışlara karşı belli bir mücadele yürütülmüş, kadro ölçüleri netleştirilmeye çalışılmıştır. Bu konuda belli bir mesafe alınmasına rağmen, henüz istenen düzeyde bir ilerleme sağlanamamıştır. Basın-yayın çalışmaları felsefe ve ideolojinin, siyasal doğrultunun günlük olay ve gelişmelere uyarlanmasını ifade etmektedir. Bu konuda ideolojik-politik doğrultu kadar, yaşam ve duygu yoğunluğu önemli olmaktadır. Bu ölçünün geliştirilmesi için belli bir mücadele yürütülmekle birlikte, hala basın-yayın çalışmalarına teknik kadro gözüyle bakmak, bu konudaki yeterlilik üzerinden yaklaşım göstermek

Komünar

önemli bir yetersizlik olarak yaşanmaktadır. Günlük haberlerin sunulmasından kültür-sanat kliplerinin yayınlanmasına ve eğlence programlarının düzenlenişine kadar, birçok konuda giderilmesi gereken hata ve yetersizlikler söz konusudur. Belki de hiç olmadık kadar bu alanda hassas davranmak, ölçülerde titiz olmak, ama aynı zamanda kadro hazırlamakta da ısrarlı olmak gerekir. Çünkü öyle bir dünyada yaşıyoruz ki, ne yaparsak yapalım, yansıtıldığımız kadarız.

Tekellerin egemenliğinin kültürel hegemonya üzerinden sağlandığı bilimsel bir gerçektir. Türk, Fars ve Arap egemenlerinin kültürel asimilasyonu ve kendi özüne yabancılaştırıcı etkilerine küresel kapitalizmin kültürel istilası da eşlik etmektedir. Halkların direnişi son tahlilde kültürel, yani yaşam tarzındadır. Mücadele tarihimiz yeni bir kültür-sanatın ve estetiğin de önünü açmış, halkımızın beğeni ölçülerini yükseltmiştir. Ancak yaratılan bu devrim düzeyindeki kazanımların henüz sanatsal cephelerce yeniden üretilerek kalıcı bir kültüre dönüştürülmesinde ciddi yetersizlikler yaşanmaktadır. Sömürgeciliğin son yıllarda daha çok dizi film vb. yöntemlerle kendi kültürünü egemen kılma çalışmaları göz önüne alındığında, buna verilen karşılığın henüz istenen düzeyin çok gerisinde olduğu görülecektir. Kültür-sanat çalışmalarının kendi tarihi, toplumsal, kültürel ve Apocu özüyle buluşmasında ve özentili, taklitçi ve Batı formlarından kendisini kurtarmasında kimi adımlar atılmış olsa da, bunlar yeterli değildir.

Mücadele ve direnişimizin elden ele do-laşan, birook dile çevrilen roman ve öykülerinin hala yazılmamış olması, kadın ve gençlerin ulaşmak istediği kişilikler gerçekte binlerce şehidin kişiliğinde açığa çıkmasına rağmen, edebiyat ve sanat alanında ideal tiplerin yaratılmaması, mücadelemizin belki de en zayıf kalan ve aynı zamanda zayıf bırakan bir yönünü ifade etmektedir. Sorun elbette herhangi bir romanın, öykünün, tiyatro eserinin yazılıp yazılmadığı değildir. Burada niteliksel bir sıçramayı ifade eden bir yazım çalışmasının kastedildiği açıktır. Saldırıların boyutu ve

kapsamı göz önüne getirildiğinde, konu üzerinde daha köklü bir yoğunlaşmaya ihtiyaç olduğu ortadadır.

Aynı şey Bilim-Aydınlanma çalışmaları için de söylenebilir. İdeolojik eğitimler yılda en az iki devre yapılmasına rağmen, yönetim ve eğitim tarzında yaşanan zayıflıklar, yine bireylerle yeterince ilgilenilmemesi gibi durumlar, eğitimlerde kadronun yeterince eğitilip netleştirilmesini engellemiştir. Her şeyin kadro ile kazanılacağı, başarılıacağı göz önüne getirildiğinde, kadroyu netleştirmek, yeni görev ve sorumluluklara hazırlamak bu anlamda önemli bir çalışma olmaktadır.

Tüm hâkimiyetlerin önce zihniyette kavramlar ve imgeler yoluyla kurulduğu, egemenlerin de esas olarak gücünü geniş kitlelerin kafasında yarattıkları yanlış ve yanılgılı düşünceden aldıkları gerçeği karşısında, bunu boşa çıkaracak çalışmalarımız zayıf kalmaktadır. Kapitalist modernitenin bin bir araç ve yöntemle Önderliğimizi, Hareketimizi, halkımızı ve tüm değerlerimizi ideolojik, kültürel ve ruhsal bombardımana tabi tuttuğu bir dönemde felsefi, ideolojik, sosyolojik vb. alanlarda yürütülen çalışmalarımız yetersiz kalmaktadır. Özellikle dinciliğin bu kadar saldırganla geçtiği bir dönemde, bu konuda cevap oluşturacak ciddi, etkili ve gündem oluşturup tartışma yaratacak belgelerin hazırlanmaması ciddi bir eksikliği ve boşluğu ifade etmektedir. Bu alandaki yetersizliğin mücadelenin tüm alanlarına yansımaları daha ciddi yetersizlikleri beraberinde getirecektir. Bu açıdan Bilim-Aydınlanma çalışmalarının kendisini daha etkili ve örgütlü kılması gerektiği açıktır.

Siyasal Alan Komitesi dünya, Ortadoğu ve ülkemizde giderek karmaşıklaşan ilişki ve çelişkileri doğru analiz etme, okuma, güç dengelerini hesaplama, dikkate alma, ama özgüç ilkesinden taviz vermeme yaklaşımıyla çalışma yürütmekle görevlidir. Bu temelde ülkemizden başlayarak gelişmeleri anı anına izleyen, buna göre politik, diplomatik yaklaşımlar içine giren, ülkemizin uluslararası hesaplaşmanın odağında olması nedeniyle politik dengeleri görererek ilişkiye açık olan, ancak özgüce

Komünar

dayalı ilişkiyi esas alan, hiçbir zaman bağımsızlıkçı özgürlük çizgisinden taviz vermeyen, gelişmelerin ardından sürüklenen değil öncülük eden bir sorumlulukla görevlendirilmiştir.

Komite esas olarak çalışmalarını ağırlıklı olarak KCK yönetimi içinde sürdürmüştür. Fakat bu diğer yönetim üyelerinden ayrı, belirgin bir komite biçiminde değildir. Bu konuda esas olarak üç buçuk yıllık süreçte Siyasal Komite kimi yetersizliklerle birlikte, esas olarak köklü bir politik tespit yanlışlığı veya ilişki yaklaşımı içinde bulunmamıştır. Ancak Hareketimizin bölge dengelerinde oluşturduğu siyasi ve askeri ağırlık ve etkinliğini yeterince politik kazanımlara dönüştürmede, bu anlamda ilişki ve fırsatları değerlendirmede zamanında hareket etmede yetersizlikler yaşamıştır. Siyasi açıdan son zamanlarda belli bir açılım olmakla birlikte, gücümüzün bölge ve dünya siyasetindeki yerine göre bir ilişki arayışı içine girilmemesi ciddi bir yetersizliktir.

Siyasal Komite parça komitelerini oluşturmada ve yürütmeye de önemli bir yetersizliği yaşamıştır. Kürdistan parça komiteleri ile Avrupa ve Rusya komiteleri oluşturulmakla birlikte yeterince denetlenmemiş ve örgütlülüğün sürekliliği tam takip edilememiştir. Parça komiteleri genel çalışmalar içinde belli bir süre sonra adeta belirsizleşmişlerdir. Bununla birlikte kadroların eğitilmesi, düzenlenmesi ve yeni kadroların mücadeleye kazandırılmasında da yetersizlikler yaşanmıştır. Alanda yanlış ve yetersiz dayatmalar karşısında belli bir mücadele yürütülmüş, ancak istenen sonuç alınmamıştır.

2006 yılında eğitim devrelerinin yürütülmesi, kadroların sorunlarıyla ilgilenilmesi, takip edilmesi, gelen raporların incelenmesi ve gerekli yanıtların verilmesi gibi görevleri yerine getirmek amacıyla bir Eğitim ve Örgütlenme Komitesi oluşturmuştur. Ancak bu komite çok sağlıklı çalışmamış, daha sonra eğitim devresinde kurul bu görevi üstlenmiş, ancak bu konuda yaşanan yetersizlik giderilememiştir. PKK Ocağının kurumlaşmasında rol oynayacak olan bu örgütlenmenin işlememesi, hem parça hem de yurtdışı ve diğer komitele-

rin işlevselleşmesini engellemiştir. Raporların okunması, yanıtlanması, sunulan önerilerin değerlendirilmesi ve pratikleştirilmesi gerçekleştirilmediği için, örgütlenme çalışmaları bir sisteme kavuşturulamamıştır. Özellikle eğitim devrelerinden geçen arkadaşlar adeta muhaptapsız kalmışlardır. Bu durumun hızla düzeltilmesi ve gerekli kararlaşmalarla bir sistem ve örgütlülüğün sağlanması gerekmektedir.

Meşru Savunma Alan Komitesi, kadrolarımızın önemli bir çoğunluğunun bulunduğu HPG sahasında, askeri strateji ve taktiğin, komuta ve vuruş tarzının, yine bu alanda yaşam tarzının parti çizgisi temelinde geliştirilmesinden sorumlu kılınmıştır. Ancak komite alanda çok fazla oturmamış, işlevsel olamamıştır. Birçok değişiklikten sonra HPG komuta kademesi komite olarak belirlenmiş ve bu temelde işlevsel olmaya çalışmıştır.

Bu alanda başta Adil yoldaşın öncülük ettiği Gabar, Oramar eylemleri ve Zap direnişinde gösterilen direniş görkemliliğinin yanında, önemli yetersizlikler de yaşanmıştır. Öncelikle komuta ve savaşçı yapısında ideolojik duyarlılığın yaratılmasında yetersiz kalınmıştır. Birçok geri anlayış kendisini bu alanda örgütleyebilmiştir. Özellikle HPG'yi büyütme için her alanın savaşçı alıp eğitmesi

Komünar

ve bu temelde savaşı yükseltmesi bir karar iken, buna bir türlü giriş yapılmaması, komutanın keyfiyetçi, bireyci ve genele karşı sorumsuz yaklaşımını ortaya koymaktadır.

Başını Doktor Ali ile Dicle Andok'un çektiği sağ savunmacı, tasfiyeci, ihanetçi anlayış tarafından Botan'da geliştirilen gizli sosyal reformculuk, savaş dışılık, yoz yaşam ve kadın özgürlük ölçüleriyle oynama gibi saldırılar ağır kayıplara yol açmış, düşmana hak etmediği başarılar kazandırmıştır. Elbette sorun Botan'da açığa çıkmadı, öncesinde de vardır. Ancak bu pratik bir biçimde liberal kalınan, teğet geçilen ve ciddi mücadele konusu yapılmayan bir duruşun yol açtığı sonuçlardır. Bazı bireyler kaçıp ihanete gitmiş olsalar da, alanda bir yönüyle dengecilik, liberal duruş ve mücadele etmeme, savaş ve taktik üzerinde yeterince yoğunlaşmama gibi durumlar varlığını hala sürdürmektedir.

Botan'da ağır kayıp ve tahribatlara yol açan sağ savunmacı tasfiyecilik, 2003-2004 yılında Önderliğe ve Harekete karşı geliştirilen ihanetçi-çeteci grubun açığa çıkması ve kaçmak zorunda kalmaları ardından, Hareketimizin örgüt içerisinde geliştirdiği netleştirme sürecinde kendisini netleştirmeyen, bir tür arada kalmayı tercih eden bireylerde açığa çıkmıştır. Özellikle PKK'nin yeniden kuruluşu ve gelişen direniş süreci Hareketimizde güçlü bir kararlaşma ve netleştirme sürecini açığa çıkarmış, büyük fedai duruşu ve kahramanlıklar gerçekleşmiştir. Bu süreçte yapımızın ezici çoğunluğunda Agitleşme ve Zilanlaşmanın gelişmesiyle birlikte, Hareketimizde genel bir fedailleşme süreci yaşanmıştır. Fakat bütün bunlara rağmen, bu netleşme ve fedailleşme sürecine katılmayıp, bir tür orta yol çizgisi gibi kendi geri tutum ve duruşunda ısrar eden ve giderek çizgiden kopuşu yaşayan pratikleriyle tasfiyeciliği dayatan ve bu anlayışlar temelinde zaaflarına hitap edilen bireyler de ortaya çıkmıştır.

2007 yılının başından bu yana gelişen ideolojik netleşme çerçevesinde arada kalan ve muğlak duruş sergileyen kişiliklerin netleştirilmesi gündeme alınmış ve bu temelde

Botan'da görevli bulunan Doktor Ali ile Dicle'nin pratiği değerlendirilerek görevlerine son verilmesi ve soruşturmaya çekilmesi kararı alınmıştır. Uzun süren soruşturma ve en son gerçekleşen platform ile birlikte pratikleri yargılamaya tabi tutulmuş, geliştirdikleri gizli sosyal reformculuk ve sağ savunmacı anlayışları mahkûm edilmiş ve taktikte, savaş tarzında, yaşam, örgüt ve özgürlük ölçülerinde yarattıkları tahribatlardan dolayı her ikisinin de parti ve HPG üyeliklerine son verilmiştir.

HPG alanında teknik kullanımında bir türlü gereken duyarlılığın gösterilmemesi ve birçok operasyon ve kayba, şahadete ve ilişkilerin denetim altına alınmasına yol açan tarzın aşılması, özünde ordulaşmaya ve büyümeyle olan yaklaşımı ortaya koymaktadır. Özellikle Doktor Ali, Rubar ve Dicle Andok'un kaçışı alanda liberal tarzın, örgüt ciddiyetinden yoksunluğun ve disiplinsizliğin ciddi boyutlarda olduğunu açıkça göstermektedir. Ancak bu ciddi yetersizliklerin yanında, büyük komutan Adil ve PKK Meclis üyesi Sorxwin ve PKK Yeniden İnşa Komitesi üyesi Nuda yoldaşın Önderlik ve özgürlük çizgisindeki ısrarı da ortaya çıkmıştır. Bugün süreci geliştirip ilerleten de bu çizgidir.

Partimizin temel çalışmaları ideolojik, siyasal ve meşru savunma biçimindeki üç merkezin örgütlenmesinin yanı sıra, Kürdistan parçalarında, Avrupa ve Rusya'da da komiteleşme görevlerini önüne koymuştur. Her komite ilgili parçanın bir tür merkez komitesi gibi rol ve işleve sahip olacak tarzda planlanmıştır. Bu komiteler buldukları alanda konfederal inşaya öncülük etmek, sistemin kadrosunu yaratmak, eğitmek, ideolojik, politik, örgütsel, kültürel, sosyal vb. sorunları çözmekle sorumlu kılınmışlardır. Bu kadar önemsenmekle birlikte, esas olarak oluşan komiteler işlevsel olamadılar. Parti yönetimimiz tarafından denetlenme ve sorunlarıyla ilgilenmede kimi sınırlı adımlar atılsa da, bu süreklileştirilerek bir sisteme ve çalışma tarzına dönüştürülemedi. Genelde pratik olarak alanın yönetimi, aynı zamanda parti komitesi olarak görülmüştür.

Komünar

Bu nedenle Kuzey'de de, ilk süreçte bir komiteleşmeye gidilmiştir. Bu komite belli bir rol de oynamıştır. Ancak zamanla komiteleşme genel çalışmalar içinde erimiş, yeniden yapılanmasına da gidilmemiştir. Avrupa'da da ilk süreçlerde bir komite oluşumuna gidilmiş, bir süre sonra orada da işlevsiz kalmıştır. Rusya'da da benzer bir durum yaşanmıştır. Doğu Kürdistan'da içlerinde Doktor Afat, Akif, Mami ve Dılxwaz arkadaşların bulunduğu komite önemli bir çalışmanın sahipliğini yapmıştır. Bugünkü Doğu Kürdistan'daki gelişmelerin temelinde bu yoldaşların emekleri ve öncülükleri önemli bir rol oynamıştır. Fakat farklı sorunlardan dolayı daha sonra komite etkisizleşmiştir. Ancak komite yeniden örgütlenilerek belli bir çalışma içerisine girmiştir. Tasfiyeciliğin yoğun etkilerinin olduğu Güney Kürdistan'da genel gelişmelerle birlikte mücadelenin geliştirilmesinde PKK Komitesi ve parti eğitim devrelerinden geçen arkadaşların mücadelesinin önemli bir etkisi olmuştur. Batı Kürdistan'daki gelişmelerde de mücadelenin önemli bir düzey kazanmasında alan Parti Komitesinin belli bir rolü vardır.

Alanlarda oluşturulan komiteler kendilerini pratikte doğru konumlandıramadılar. Bir yandan reel sosyalizmin ayrıcalıklı partilileri olmayalım kaygısı, öte yandan parti komitelerini genel çalışmaların içinde erimesine engel olamama durumu yaşanmıştır. Parti ve sistem ilişkisi açısından optimal bir dengenin yakalanmaması, komiteleşmelerin de oturmamasının asıl nedenidir. Komiteler "Zaten çalışmamız parti çalışmasıdır" diyerek, partililiğin esas formasyonlarını göz ardı etmiş ve bunun için çaba içinde olunmamıştır. Bununla birlikte parça ve yurtdışı komiteleri düzenli bir rapor sistemini oluşturmada, komite olarak partiyi örgütleme ve kurumlaştırmada yetersiz kalmışlardır. Özcesi, komiteleşmelerin ciddi yetersizlikler yaşadığı ortadadır. Bu tümüyle komiteleşmelerden çok, bu çalışmayı izleme ve denetlemedeki yetersizlikleri yaşayan yönetimden kaynağını almaktadır. Önümüzdeki süreçte parça ve yurtdışı komiteleşmelerini iyi örgütlemek, işlevsel kılmak, öncülük görevle-

rini yerine getirmek için bu konu üzerinde önemle durmak gerekmektedir. Eğer bu durum giderilmezse, bir dönem sonra parti kültürü, zihniyet ve anlamı kaybolur. Genel çalışmalar içinde kadronun erimesi yaşanır, ölçüler belirsizleşir ve geriye çekilir ki, bir parti için en büyük tehlike budur. Bugün partimizi bekleyen en ciddi tehlikelerden birisi bu olmaktadır.

Partinin temel çalışmalarından biri de bir ocak gibi tanımlanan okul çalışmalarıdır. PKK Ocağında şimdiye kadar ortalama olarak 250'ye yakın kadronun eğitim gördüğü altı eğitim devresi düzenlenmiştir. Beşinci eğitim devresi dışında, diğer eğitim devreleri genel olarak normal bir düzeyde geçmiştir. Eğitim çok fazla nitelikli kılınmamış, yeterli düzeyde netleştirici olunamamıştır. En ciddi yetersizliğin yaşandığı eğitim devresi beşinci eğitim devresi olmuştur. Devrenin hemen sonrasında yaşanan üç kaçış, devrenin yoğunlaşma, netleştirme ve kadroyu hazırlama düzeyini ortaya koymaktadır. Son eğitim devresinde Önderliğin son Savunması işlenmektedir. Belli bir yoğunlaşma sağlanmıştır, devre Önderliğin son Savunmalarına dayalı olarak görülen derslerle devam etmektedir.

Genel olarak eğitimlerdeki yetersizlikler partinin kendisini her bakımdan örgütleyip kurumlaştıramamasından kaynağını almaktadır. PKK Ocağındaki eğitimlerin daha nitelikli ve derinlikli kılınmasına ihtiyaç vardır. PKK eğitim devreleri belirtilen yetersizliklerin yanında, kadrolaşmayı geliştirmede ve ölçülerde duyarlılık oluşturmada belli bir rol oynamıştır. Ancak eğitimden geçen arkadaşların çalışma alanlarındaki pratiklerinin değerlendirilmesi, yaşanan kimi yanlışlıklar ve yetersiz yaklaşımların aşılması için gerekli çalışmaların yürütülmemesi, kadrolaşmanın istenen düzeyde geliştirilmesinde de bir yetersizliğe yol açmıştır.

Genel olarak yaşanan kadrosal sorunlarımızı şu biçimde özetlemek mümkündür: Parti örgütlenmesini istediği düzeyde ve hızlı geliştirmeyen, kadrolaşmayı zayıflatan, kadro gücümüzü azaltan ve içinde bulunduğumuz sü-

Komünar

reçle de bağı olan çeşitli eğilimler vardır. Bunun sonucunda Önderlik çizgisini özümsemeye ciddi yöntem hataları içine düşülmekte ve çeşitli sorunlar yaşanmaktadır. Kadrolarda Önderlik çizgisini doğrudan Önderlik değerlendirmelerinden öğrenmek, Önderlik çözümlerini inceleyip özümsemek, yine Önderlik pratiğine bakarak ve kişilik özelliklerini inceleyerek Önderlik gerçeğini özümsemek yerine, kendi yargılarına dayanarak ya da dış etkilenmelerin altında kalarak öğrenme yaklaşımı gözükmektedir. Önderlik Savunmalarını okuma ve yoğunlaşmada kadrolar düzeyinde ciddi bir zayıflık yaşanmıştır.

Kadrolar açısından üzerinde durulması gereken diğer bir yetersizlik de, genel olmasa da, bazı kadro duruşlarında PKK'yi geri gören, PKK'nin değer ölçülerini bir yana iten bir tutum ve anlayışın var olmasıdır. Özellikle PKK'nin otuz beş yıllık mücadeleye, Önderlik ve şehitler gerçeğiyle ortaya çıkardığı büyük özgürlükçü, eşitlikçi ve demokratik değerler ciddiyetle sahiplenilmemektedir. Bu değerlere geri ve zayıf değerlermiş gibi yaklaşılmaktadır. Bu yaklaşımın en belirgin özelliği olarak kadroların beğenilmemesidir. Örneğin içinde bulunduğumuz süreçte adeta herkes birbirine karşı itiraz etmektedir. Kimse yanındakini yeterli bulmamakta, kabul etmemekte, beğenmemektedir. Adeta bir kadro beğenmezlik durumu açığa çıkmakta, yoldaş beğenmezlik durumu dayatılmaktadır. PKK kadrolarını geri ve zayıf görme, iş yapamaz bulma, ideolojik, siyasi ve örgütsel bakımdan zayıf ve geri görme durumu yaşanmaktadır. "Bunlar yönetim olamaz, bunlar komutan olamaz, bunlardan şu çalışma çıkmaz, bu çalışma çıkmaz" gibi anlayış ve tutumlar bazen açıktan gösterilmekte, bazen de içten içe yaşatılmaktadır. Bunun da bir tür inkârcı çizginin etkilerinin devam etmesi, ettirilmesi olduğu açıktır.

Genelde olmasa da, hak arayıcılığı üzerinde de durmak gerekir. Bazıları tarafından görev ve sorumlulukların ne olacağı yerine, haklarının ne olacağı öne çıkartılmakta; adeta kadro ve bu temelde parti örgütü kadronun hakları üzerinden oluşturulmak istenmektedir.

Oysa kadro emek ve fedakârlık, görev ve sorumluluklar üzerinden oluşturulan bir gerçekliktir. Parti kadrolaşması da, parti örgütü de buna göre gelişir. Hak arayıcılığı en bayağı küçük burjuva eğilimden başka bir şeyi ifade etmez. Bu nedenle parti militanlığı bireysel haklarının ne olacağından çok, görev ve sorumluluklarının neler olacağı, nasıl bir emek ve fedakârlık içerisinde olacağı üzerinde yoğunlaşmak durumundadır.

Bir diğer yaklaşım da ikinci tip bir kadro çizgisinin dayatılması çabasıdır. Bu anlayış partinin genel çizgisine ve ölçülerine göre kendini hazırlamak ve şekillendirmek yerine, daha çok bir alana veya bir çalışmaya göre kendini şekillendirmeye dayanıyor. Yine bugün görev ve sorumlulukların en ilerisini alıp tüm gücünü mücadeleye seferber ederek günü başarıyla kazanma çizgisini esas almak yerine, görev ve sorumluluklardan kaçılarak hep geleceğe yönelik hazırlık yapma, gelecekte daha fazla iş yapabileceği izlenimini verme tutumunu içeriyor. Bunlar elbette bireysel hesapçılık anlamına gelmektedir. Bu, PKK militanlığının geneli esas alan, tüm görev ve sorumluluklara göre kendini hazırlayan, komple bir militan kişilik olma ve tüm gücünü bugünün kazanılması temelinde harekete geçirme özelliğiyle elbette çelişmektedir. Bu tür eğilimler tehlikelidir. Çünkü bu tür eğilimler kadro ölçülerini bozuyor, muğlaklaştırıyor. İkinci bir tip şekillenmeyi ortaya çıkarıyor ki, bu da ayrı bir parti anlamına gelir. Dolayısıyla hiç kimsenin öyle bir duruşa sahip olmaması, partinin de ayrı bir kadro çizgisini dayatan anlayış ve tutumlara fırsat vermemesi gerekir.

Üzerinde durulması gereken diğer bir yetersizlik de yer yer teori ve pratiğin kopukluğudur. Birçok toplantı yapılmakta, karar alınmaktadır. Ancak pratikleşme zayıf kalmaktadır. Bu anlamda bu zayıflığı gidermek için tüm kadroların seferber olması gerekirken, böyle yapmayan tutumlara rastlanmaktadır. Adeta ne yapan, ne de yapılanı beğenen bir duruş sergilenmektedir.

Partileşmeyi geliştirebilmek ve militanlaşmayı ortaya çıkarabilmek için kaynağını li-

Komünar

beralizmden alan bu orta sınıf eğilimlerine karşı çok güçlü bir ideolojik mücadeleyi her düzeyde yürütmek gerekmektedir. Her kadro kendi içinde eleştiri ve özeleştiriyle böyle bir ideolojik mücadeleyi yürütebilmelidir. Parti içerisinde eleştiri-özeleştiri ilkesi her yerde etkili bir biçimde işletilerek, bu tür parti dışı anlayış ve tutumların mahkûm edilmesi ve aşılması, onların yerine doğru Apocu militan kadro ölçülerinin geçirilmesi gerekmektedir.

Ele alınması gereken önemli bir konu da PKK içerisindeki kadın örgütlenmesidir. Yeneden İnşa Kongresi öncesinde yaşanan, kongre esnasında ortaya çıkan ve sonrasında da devam eden temel sorunlardan birisi de PKK içindeki kadının rolü, PKK-PAJK ilişkisi olmuştur. Bu konuda sağlıklı bir ilişki sağlanamamıştır. Sorunun çözümüne ilişkin çok güçlü perspektifler de üretilmemiştir. PKK içindeki kadın yapısı konferans yapmasına rağmen, bu sorun pratik olarak giderilememiştir. Sağlıklı bir ilişki oluşturulamadığından, YAJK Konferansı yapıldığında hareketin yönetimi dahi haberdar edilmemiştir. Oluşturulan YAJK koordinasyonu da esas olarak işlevsel olamamıştır.

PKK kadın özgürlüğünü kadın devrimiyile başarmayı önüne koyan kadın eksenli bir partidir. Öyle ki, parti içinde Meclis üyesi bayan arkadaşların sayısı daha fazla olmuştur. Bu sadece kadına teorik bir yaklaşım olmakla kalmamakta, pratiğin de böyle olduğunu ortaya koymaktadır. Ancak PKK içindeki kadın örgütlülüğünün KCK sistemi içindeki öncü rolünü oynamaması ciddi bir yetersizlik olarak yaşanmıştır. Bunun temelinde eş başkan olan kadın arkadaşın rolünü oynamamasının da belli bir rolü kadar, yeteri kadar başından itibaren çok fazla kabul edilmemesinin de payını görmek gerekir. Bir sorun olarak varlığını koruyan ve hem erkek egemenlikli zihniyetin hem de dar cins bakış açısıyla hareket eden kadının istismarına açık bu konunun açıklığa kavuşturulması gerektiği ortadadır. Elbette sadece PKK içindeki kadın sorunu değil, bir bütün olarak da sistem içindeki kadının rolü aydınlatılmayı bekleyen bir sorundur.

Ele alınmayı gerektiren bir konu da PKK Meclisi üyelerinin KCK içerisindeki görevlendirilme durumudur. KCK sisteminin yönetiminde ağırlıklı olarak PKK Eş Başkanı, Yürütme ve Meclis üyelerinin bulunması bazı durumlarda avantaj sağlarken, bazı durumlarda dezavantaja da dönüşebilmektedir. Sürecin yoğunluğu ve her iki çalışmayı birlikte yürütmenin zorlukları göz önüne getirildiğinde, parti örgütlenme çalışmalarındaki yetersizliklerin bir nedeni bu olmaktadır. Bu durumun da tartışılarak bir çözüme kavuşturulması gerekmektedir.

Bu süre içinde parti yönetimi kendisini kurumsallaştırma ve örgütlenme çalışmalarında ciddi bir yetersizliği yaşamamasına rağmen, genel olarak yaptığı toplantılarda önemli kararlar almış, belli planlamalara gitmiştir. 2005 yılında daha çok partiyi tanıtmaya ve kendi sistemini oturtmaya çalışmalarıyla birlikte, demokratik konfederalizmin anlaşılması ve pratikte uygulanması için belli çalışmalar yürütülmüştür. 2006 Temmuz'undaki Genişletilmiş Meclis Toplantısıyla partileşmenin temel sorunları kapsamında özgürlük yürüyüşümüzün karşılaştığı yeni ideolojik sorunların yanında, örgütsel sorunlarımız ve çözüm yolları tartışılmış ve bu genel örgütsel toparlanmada önemli bir adım olmuştur. Yine 2006 Ekim ateşkes tartışmaları ve ilanı önemli siyasal sonuçlar yaratmıştır.

Partimiz **Önder Apo**'ya yönelik zehirleme saldırı sürecini de önceden gerekli tedbirlerini alarak deşifre etmiş ve belli bir hazırlık temelinde Şubat 2007 Genişletilmiş Meclis Toplantısında yapılacaklara ilişkin gerekli kararları almış ve atılacak adımları planlamış olup yürütmüştür.

Eylül'deki 5. Toplantısında ise Êdi Bes e Hamle kararını alarak ve planlamasını yaparak, yeni bir direniş ve mücadele hamlesini başlatmıştır. Bu hamle ideolojik, kültürel, politik, örgütsel, askeri ve diplomasi alanında yürütülen bir hamle olmuştur. Alınan bu hamle kararı süreci önemli bir kazanımla geliştirmiş, Önderliğin zehirlenme saldırısını deşifre etmiş, askeri alanda önemli eylemlilikler ile

Komünar

serhildanda süreklileşen bir tarzın yakalanmasında önemli bir rol oynamıştır. Yine bu toplantıda tasfiyeciliğin etkilerine, liberalizm, bürokratism ve dogmatizme karşı bir mücadele yürütülmesi kararı alınmıştır. Bu konuda çeşitli talimat, perspektif ve toplantılar ile parti çizgisinin yaşamda, örgütte ve eylemde netleştirilmesi ve hâkim kılınması için belli çalışmalar yürütülmüştür. İstenilen düzeyde olmasa da, bu konuda genel olarak kadroda ve hareketin bütününde belli bir örgütsel duyarlılık ve toparlanma gelişmiştir. Ancak liberalizme karşı mücadelenin çok fazla derinleştirildiği ve sistemli bir biçimde yeterince yürütüldüğü söylenemez.

Liberalizme karşı tavrı salt kimi yetersizliklere karşı tavrı alıp almamayla sınırlı tutma gibi dar bir bakış açısı bulunmaktadır. Oysa Önderliğin liberalizme karşı tavrı ve değerlendirmesi çok daha kapsamlıdır. Liberalizmi sistemin temel ideolojisi ve gücü olarak ele almaktadır. Öyle ki bu, saflarda kalıp kalmama, ütopyamızda direktip direktleme ile ilişkisi olan önemli, hatta stratejik bir konudur. Önderlik son Savunmasında "Kapitalist modernitenin asıl gücü ne parasından ne silahından kaynaklanmaktadır; sonuncu ve en güçlüsü olan sosyalist ütopya da dahil, tüm ütopyaları her renye bürünen, en değme sihirbaza taş çıkartan kendi liberalizminde boğması asıl gücünü oluşturmaktadır. Tüm insanlık ütopyalarını kendi liberalizminde boğması çözümlenmedikçe, kapitalizmle mücadele şurada kalsın, en benim diyen düşünce ekolü bile en iyisinden bir hizmetkârı olmaktan kendini kurtaramaz" demektedir. Bu durum liberalizme karşı nasıl bir duruş içinde olmamız gerektiğini ve mücadele yöntemimizi de belirlemektedir.

Ancak özellikle kadronun eğitilip netleştirilmemesi, yaşanan kayıplar, istenilen düzeyde halklaşmama, sistemi örgütlemekteki ertelemecilikler, kendine görelilikler, ideolojik mücadeleyi yürütmedeki yetersizlikler, yazılı ve görsel basının yeterince etkili kullanılmaması, tarz farklılıkları, ortaya çıkan devrimsel gelişmeyi gerektiği gibi değerlendirmeme,

kendini yeterli görme vb. yaklaşımların esas olarak kaynağını tasfiyecilikten, liberalizmden, bireycilikten, iktidarcılıktan, bürokratism ve dogmatizmden aldığı ve bu anlayışlarla mücadelenin derinleştirilerek devam edilmesi gerektiği açıktır. Bu kongrenin de temel gündemlerinden biri bu anlayışlarla mücadele olmak durumundadır.

Mevcut durumda partileşme açısından sorunun özünün ise ideolojik ve zihinsel olduğu, Önderlik görüşlerinin benimsenmesi ve içselleşmesinde bir yüzeyselliğin yaşandığı, esas olarak da partiye doğru katılım sorunu olarak tanımlamak gerektiği ortaya çıkmaktadır. Bu sorunlarla sonuç alıcı bir tarzda mücadele edildiği oranda ilerleme sağlanacağı göz önüne getirildiğinde, bu sorunları çözmek önümüzdeki dönemin temel bir görevi olarak önümüzde durmaktadır.

Partimizin Altıncı Toplantısı ise, önümüzdeki sürecin temel perspektiflerini sunan tasfiyeciliğe karşı mücadele, netleşme ve yeniden partileşme sürecini ve izleyeceğimiz politik doğrultuyu belirlemiş ve bu doğrultu temelinde 6. Kongra Gel Genel Kurulu başarıyla toplanmış, önemli kararlar alarak pratik sürece giriş yapmış bulunmaktadır.

Üzerinde durulması gereken diğer bir konu da cezaevindeki yoldaşların durumudur. Partimizin kurulduğu günden bugüne kadar her zaman bir zindan cephesi olmuştur. Zindanlar geçmiş tarihimizde bazen mücadeleyi belirleyen, sürükleyen bir konumda bulunmuş, bazen ikinci, üçüncü derecede mücadeleimizde rol oynayan bir saha olmuştur. Ancak her zaman zindanların mücadelemiz içinde bir rolü söz konusudur. Geçmiş yıllarda daha çok Kuzey Kürdistan ile sınırlı kalan zindan cephesi, bugün Kürdistan'ın tüm parçalarında ve yurtdışında önemli sayıda bir tutuklu ve hükümlü yapısına sahiptir. Her devletin kimi özgün yaklaşımları olsa da, hepsinin uyguladığı politikaların özünde kadroyu zayıflatma, kararsızlaştırma ve tasfiye etme amacına yönelme vardır. Örneğin Kuzey'de daha çok bir rehabilitasyon politikası gündemde iken, Doğu'da idam, Batı Kürdistan'da ajanlaştırma, iş-

Komünar

kence yöntemiyle iradesizleştirme ve kırma yöntemi geliştirilmektedir. Zindanlardan çıkan birçok arkadaşın mücadeleye katılmaması, katılsa da yetersizliklerinde direktmesi ciddi bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Kuzey Kürdistan'da geliştirilen F Tipi politikasını boşa çıkarma temelinde bir pratiğin sergilenmesinde yetersiz kalınmıştır. Devletin bireycileştirme, toplumdan ve partiden koparma saldırısına karşı daha fazla örgütlenme, mücadele etme, eğitim ve yaşam konusunda özgürlük ölçülerini geliştirmede istenen düzey yakalanamamıştır. Ancak eylemsel düzeyde belli bir duruş gerçekleştirilmiştir. Bir davanın ideoloji ve felsefesinin zindanlardaki direnişininin, o davanın aynı zamanda geleceği kazanmasının da garantisi olduğu gerçeğini gözönüne alarak, zindanlardaki kadroların Önderlik tarzını esas alma temelinde, düşmana karşı direnişi geliştirmenin yanı sıra, yaşamı örgütlenme başta olmak üzere, kendisini ideolojik, politik, örgütsel ve felsefi olarak yetkinleştirilmesi gerekir. Öncelikle Önderlik, halk ve mücadele gündeminden kopmamaya özel bir dikkat gösterilmelidir. Cezaevleriyle ilgilenen örgütsel mekanizmaların daha fazla rollerini oynaması, buradaki arkadaşlarla parti arasındaki ilişkiyi sistemli kılması da önemlidir.

Bu süre içerisinde her ikisi de Meclis üyesi olan ve tasfiyeciliğin başını çeken Doktor Ali ve Dicle'nin dışında, Meclis üyesi olan Hıdır unsuru da büyük bir ihtimalle Rusya'da düşürülmesinin bir sonucu olarak ihanete gitmiştir. Burada Botan'da iki Meclis üyesinin başını çektiği tasfiyecilikle, içten içe ihaneti yaşayanlarla bu kadar çatışmasız, liberal, mücadelesiz bir biçimde iç içe yaşamak, partideki iç mücadele ve netleştirme konusundaki yetersizliği ortaya koyması bakımından önemlidir. Önümüzdeki süreçte kadrolar bakımından bir netleştirilmenin geliştirilmesi gereklidir. Hiç kimsenin parti saflarını muğlaklaştırıp kendisini yaşatmasına izin vermemek dönemin militan tarzı olmak durumundadır. Bu tarzın bir yaşam tarzı haline getirilmesi gerekmektedir.

Bu süre boyunca Önderliğimizin hem İmralı'da sergilediği direniş tavrı, hem fırsat buldukça sunduğu perspektifler sürece yöne vermiştir. Yaşanan gelişmeler esas olarak Önderliğin belirlediği doğrultuda seyretmektedir. Yine sürece şehitler öncülük etmiştir. Ortaya konulan bu doğrultuyu yaratıcı bir biçimde pratiğe uygulayacak olan parti yönetimi sürecin belirlenmesinde tayin edici bir role sahiptir. Ancak parti yönetimi bu rolünü oynamada ciddi yetersizlikler yaşamıştır. Bu yetersizliğin başında ise, Önderliğin sunmuş olduğu perspektif ve ortaya çıkardığı olanakları yeterince değerlendirememesi ve yaratıcı bir tarzda pratikleştirememesi durumu gelmektedir. Parti yönetiminin bu yönüyle Önderlikle yetersiz yoldaşlık konumunu aşma yönünde çabası olsa da, bunu aşmada yetersiz kalmıştır.

Parti Meclisi gerek dünyada estirilen liberal rüzgâr ve gerekse yaşanan tasfiyecilik sürecinde daha belirgin bir biçimde ortaya çıkan parti öncülüğünü aşındırma, belirsizleştirme, hatta reddetme yaklaşımlarına karşı öncülüğün rolünü kavratmada zayıf kalmıştır. Bu zayıflık parti otoritesinin geliştirilmesine de olumsuz yansımış, dolayısıyla öncülükte bir zayıflık yaşanmıştır. Parti öncülüğünün anlamı, önemi ve ağırlığı yeterince kavratılmaması, birçok yanlış anlayış ve eğilimin kendisini yaşatmasına zemin sunmuştur.

Ancak genel olarak parti yönetimi bu sürece içinde belli bir çaba içinde de olmuştur. Genel olarak demokratik konfederal sistemi yönlendirme açısından belli bir düzey yakalanmıştır. Ancak koşullar elverişli olmasına rağmen, sistem yeterince örgütlenilememiş, kadroların eğitilmesi, netleştirilmesi, yeni kadro adaylarının belirlenmesi ve pratiğe çekilmesinde zayıf kalmıştır. Parti yönetimi önemli tespit, planlama ve örgütlenme çalışması yürütmekle birlikte, onu pratikte uygulamada ve örgütsel çalışmanın olmazsa olmazı olan denetim ilkesini işletmede yetersiz kalmıştır. Bu nedenle de sürükleyicilik ve yetkin öncülük istenen düzeyde yakalanamamıştır. Parti yönetimi kuruluşundan itibaren var olan imkânları gerektiği gibi değerlendirmede, partiyi

Komünar

kurumlaştırmada, başta liberalizm, bürokratism ve dogmatizmle mücadelede son bir yıl içinde belli bir çabanın sahibi olmakla birlikte, bu konuda belli bir gecikmeyi yaşamıştır. Bu da birçok geri ögenin kendisini yaşatmasına yol açmıştır. Özellikle şu an ihanet konusunda bulunan bireylere ve yetersizliklere giren Meclis üyelerine karşı zamanında tutum almada belli bir zayıflığı yaşamıştır. Bazı arkadaşlar ise, partinin ve genel hareketin bütünlüğüne karşı yeterince sorumluluk duyma yerine, dar sorumluluk anlayışı içinde kalmışlardır. Hareketi temsil etmede, ölçüleri korumada ve geliştirmede beklenen temsil açığa çıkarılmamıştır. Bugün devrimci mücadelenin bütün zeminlerinde yaşanan örgütsüzlükten, sistem ve disiplin yetersizliğinden ve ortaya çıkan kayıplardan da parti yönetimi-miz sorumludur.

Açık ki, bu yetersizliklerle açığa çıkan olanakları değerlendirmek, Önderliğin özgürlüğünü ve Kürt sorununun demokratik çözümünü hedefleyen Êdi Bes e Hamlesine yetkince öncülük etmek zordur. Bu nedenle de partinin kendisini önümüzdeki sürecin gereklerine yanıt veren tarzda bir örgütlülüğe kavuşturması, kadroların kendini her bakımdan netleştirmesi, örgütün yeni kadro adayları ve katılımlarla güçlendirilmesi bir zorunluluktur. Bu sorunların köklü bir çözümlenmeye kavuşturulması ve gerekli tedbirlerin alınması gerekmektedir. Bunun için her zamankinden daha fazla, kapitalist sistemin her türlü ideolojik akımlarına, liberalizme, milliyetçiliğe, dinciliğe, cinsiyetçiliğe ve bilimciliğe karşı kadronun duyarlı kılınması, her türlü tasfiyeciliğe karşı politik ve örgütsel reflekslerin geliştirilmesi gerekmektedir.

Belirtilen sorunlar ve yetersizlikler Parti Meclisi'nin parti öncülüğünü öncelikle kendisinde oturtmadaki yetersizliğinden kaynaklanmaktadır. Parti öncülüğünü kendisinde yeterli oturtmayan, genel kadro ve çalışmalarda da bunu oturtamaz. Önderlikle yetersiz yoldaşlık konumundan kendisini kurtaramaz. Bu nedenle de geçmiş süreçte birçok parti dışı anlayış kendisini konuşurmuş ve pratikte kendine göre uygulamalar ortaya çıkmıştır. Bu anlayışlarla mücadelede sonuca gitmeyen, yer yer idareci, yer yer liberal, yeterince hesap sormayan pratiğin yol açtığı sonuçlar ise ciddidir.

Önümüzdeki Süreç Daha Fazla Partileşilerek Kazanılacaktır

Dünya genelinde kapitalist modernitenin yaşadığı kriz ve kendini yenilemedeki zorlanmaları, kapitalist moderniteye muhalif olan ulus-devlet zihniyetini aşan ciddi bir alternatif olmaması, devrimci çözümlere imkân yaratmaktadır. Her şey ancak bu imkânların doğru değerlendirilmesine bağlıdır. Ortadoğu'da bu gerçeklik çok daha çarpıcı yaşanmaktadır. Bugün ABD'nin zorlanmaları karşısında, bölge statücülüğünün bir toplumsal projesi yok-

Komünar

tur. Sorun bir egemenlik savaşında düğümlenmektedir.

Kürdistan'ı egemenliği altında bulunduran Türkiye'de ciddi bir siyasal kriz ve ekonomik bunalım devam etmektedir. Tüm aşılma ve tansiyonu düşürme çabalarına karşı Hareketimizi bastırma dışında herhangi bir konuda bir uzlaşmaya ulaşmış değildirlir. İran tam bir kuşatma ve abluka altında bulunmaktadır. Suriye rejimi de benzer bir konumu yaşamaktadır. Eğer bu sistemler aşılamıyorsa, alternatiflerinin gerektiği kadar hazır olmamalarındandır. Çelişkilerin çarpıtılarak ulusdevlet yönetimleriyle küresel sermaye güçleri arasındaki bir çelişkiye dönüştürülmesi tüm toplumsal, ulusal, kadın, ekoloji vb. temel sorunları boğuntuya getirmiş bulunmaktadır. Ancak ortadan kaldırmış değildir.

Önderliğimizin en zor koşullar altında da olsa sunduğu çok derin felsefi, tarihsel, toplumsal, siyasi ve ideolojik perspektifleri, sistemle mücadelede ve kendi demokratik konfederal sistemimizi kurmada güçlü bir zemin olduğu kadar, moral değerlerimizi de yükseltmektedir. Tüm eksiklikler ve yetersizliklere rağmen, üç yılı aşkın süreçte yürütülen mücadeleyle küçümsenmeyecek önemli kazanımlar yaratılmıştır.

Partimiz kendisini yeterince kurumlaştırmamış ve örgütlememiş olsa da, kuruluşunun kendisi bile önemli bir etki yaratmıştır. Konfederal sistemin örgütlenmesinde belli bir mesafe alınmıştır. Halk savunma güçlerinde, düşmanın tüm tekniğine karşı güçlü bir direniş kadar, darbe de vurulabileceği kanıtlanmıştır. 1 Haziran Atılım kararı ve PKK'nin yeniden inşa süreci, Önderliğin üçüncü doğuş süreci olarak tanımladığı yeni bir dönemin başlatılması, çok yönlü bir Önderlik müdahalesidir. Üçüncü doğuş süreci, uluslararası komplonun Önderliğimizi ve partimizi anlamca bitirme, etkisizleştirme ve tasfiye etme politikasına karşı verilen anlamlı bir cevaptır. Bu cevap yeni bir paradigma temelinde kapitalist moderniteye ve onun her türlü saldırılarına karşı geliştirilen bir alternatif ve bunun uygulama gücü ve iradesini açığa çıkarmadır.

Düşmanın tüm yönelim ve saldırılarına rağmen, Önderlik duruşu başta olmak üzere gerillanın, halk direnişinin ve hareketin gerilemeyeceği ortaya konulmuştur. Tasfiyecilikle belli bir mücadele yürütülmüş, çizgi önemli ölçüde netleştirilmiştir. Kanıtlanan bu Önderlik, şehitler ve halk gerçekliği, ulusal demokratik birliğin geliştirilmesi için güçlü bir zemin yarattığı gibi, uluslararası alanda da Kürt sorununun çözümünü tartışılır bir konuma getirmiştir. Şimdi sorun bu olanakları önümüzdeki dönemde nasıl değerlendireceğimiz konusudur. Nasıl bir parti ve kadro, nasıl bir örgütsel sistem, nasıl bir program ile önümüzdeki sürece yanıt olacağımızı tartışacağımız yer kongremizdir.

Önümüzdeki süreçte sömürgeci rejimlerin saldırılarını ve klasik siyasetlerini sürdürme konusundaki politikalarını göz önüne alarak, somut olarak yaklaşımımızı belirtmek gerekir. Öncelikle parti öncülüğünün pratikleşmesini engelleyen yetersiz yaklaşımlardan kurtulması ve öncülüğün oluşturularak geliştirilmesinin birinci görev haline geldiği ortadadır. İdeolojik-örgütsel netliği sağlayacak olan böyle bir öncülüktür.

Partimiz fedai ruhun zirvesi olan Ölüm-süzler Taburunu da örgütlemiştir. Bu örgütlenme, kadro üzerinde oynanan, ölçüleri muğlaklaştıran ve geriye çeken tasfiyeci saldırılara ve liberalizmin öncülüğü ve militanı anlamsızlaştırma yönelimlerine karşı militanlık ölçülerini en ileri düzeyde yükseltme, Önderlikle olan yetersiz yoldaşlığı aşma kararlılığıdır. Kadrolar olarak Önderlik gerçeği karşısında özeleştirel olmada ve bunu aşmada temel olan ölçü de böylelikle netleştirilmiştir.

Bu ölçü temelinde Önderliğin son Savunmasının temel ders konusu yapılarak, tüm kadroların bu temelde eğitilmesi gerekir. Özellikle kadro eğitimlerinin soyut bilgilenme ve tartışma değil, kadrolarda açığa çıkan yetersizlikleri aşırın, kişiliğini dönüştüren, bunun için kişilik çözümlemesini esas alan ve Apocu tarz kazandıran bir temelde geliştirilmesi gerekmektedir. İdeolojikleşmeyi yanlış, yüzeysel ve yanılığlı ele alan anlayışların gi-

Komünar

derilerek, ideolojikleşmenin militanlaşma olduğu gerçeği temelinde kadronun ideolojik öncü misyonunda yaşadığı yetersizlikleri aş tıran, parti öncülüğünü geliştiren, eleştiri-özeleştirici düzeyini yükselten bir eğitimi geliştirmek hayatidir. Doğru bir kadro politikası kadar, kadroya yanlış yaklaşan anlayışların başında gelen, kadro eğitip hazırlamayan, hazır kadro isteyen, ancak ilgilenmeyen, eğitmeyen anlayışların mutlaka düzeltilmesi de önem taşımaktadır. Üzerinde durulması gereken diğer bir yön de kadronun her türlü tasfiyeciliğe karşı duyarlı ve etkin mücadele etmesidir.

Örgütlenme ve kurumlaşma alanında yaşanan yetersizliklerin ve işlemeyen yönlerin değiştirilerek, parça ve yurtdışı komitelerinin gözden geçirilerek yeniden oluşturulması, işlevsel ve sorumlu kılınarak parti yönetimi tarafından sıkı denetlenmesi gerekmektedir.

Siyasi alanda Êdi Bes e Hamlesinin ikinci aşamasının pratikleştirilmesi temelinde öncelikle demokratik konfederalizmin meclisleşme ve komünleşmesinin sağlanması, ulusal birliğin geliştirilmesi ve bu temelde ulusal konferans çalışmasının gerçekleştirilmesi önümüzdeki dönemin en temel siyasi çalışmalarının başında gelmektedir. Diğer bir politik çalışma da, Kürdistan'ı egemenlikleri altında bulunduran ülkelerin halklarıyla demokratik parti ve ortak platformların oluşturulmasıdır. Ulusal demokratik birlik ve komşu halklarla ortak platform oluşturma siyaseti birbirini tamamlayan siyasetler olarak geliştirilmelidir. Demokratik konfederal Ortadoğu birliğine gidecek yol da buradan geçer. Serhildanların geliştirilmesi ve halkın öz savunmasının örgütlenmesi önümüzdeki dönemin halk çalışmasının esasını oluşturmalı, kadrolar bu temelde hazırlanmalıdır. PKK'nin öncülük görevlerinden birisi de budur.

Partimiz hem Önderliğimizin insanlık tarihi, kapitalist modernizm çözümlemesi, sunduğu demokratik modernizm ve onun somut ifadesi olan demokratik konfederal çözüm, sadece bir iddia ya da teori değil, sömürgeci güçlerin tüm imha saldırılarının yanında, Ortadoğu'da kapitalist modernitenin geliştirmeye çalıştığı Büyük Ortadoğu Projesine karşı alternatif bir projedir. Bunun insanlık ve evrensel çözüm açısından anlamı büyüktür. Diplomatik alanda bu anlama denk bir çalışma yürütmek gerekmektedir. Bir yandan hükümet ve devletlerle diplomatik ilişki geliştirilirken, öte yandan halklar ve muhalif hareketlerle de ilişkiler geliştirilmelidir. Bu çerçevede diplomatik çalışmaların Avrupa ile sınırlı tutulmaması, Latin Amerika ve Asya ülkelerinde başlatılan diplomatik girişimlerin süreklileştirilmesi önemli olmaktadır.

Askeri alanda parti öncülüğünün geliştirilmesine bağlı olarak, orta yoğunlukta bir savaşın zorunlu olduğu görülerek, önümüzdeki döneme bu temelde bir hazırlığın geliştirilmesi gerekmektedir. Üslenmede, hareket tarzında ve eylemde yaşanan yetersizlikleri aşarak modern gerillanın derin gizlilik temelinde geliştirilip oturtulması gerekir. Düşmanın son tekniğine ve yönelimine karşı ancak bu biçimde cevap verilebilir. Özellikle Türk özel savaşının gerillayı belli alanlarla sınırlandırıp marjinalleştirme hedefine karşı savaşın şehir ve metropol alanlarında da geliştirilmesi için gerekli hazırlıkların yapılması gerekmektedir.

Tüm mücadele tarihimiz göstermiştir ki, Kürdistan'da parti öncülüğü ve onun kadrosu yaratılmaksızın ve bu kadro doğru mevzilenendirilip yetkince yönlendirilmeksizin başarı yoktur. Birkaç yıllık partisizliğin sonuçlarını hep birlikte yaşayıp gördük. Eğer bugün yetersiz de olsa bir gelişmeden söz ediliyorsa, bu gelişme partileşmenin başlatılması sayesinde olmuştur.

Tüm yoldaşların Önderliğe, şehitlere ve halka bağlılık temelinde her şeyin partileşme ile kazanılacağı bilinciyle doğru partileşmenin nasıl kazanılıp ilerletileceğini yoğunca tartışarak gerekli karar, planlama ve örgütlenmelere ulaşılacağına olan inançla selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Rapor "Yönetimin özeleştirisi vermesi temelinde onaylanmıştır."

19 Ağustos 2008

PKK Meclisi

Beritan'ın Anısına Birkaç Söz

Bese SİMAL

1994 yılında Dersim'de Berinaz kod adlı bir kadın gerilla ile tanışmıştım. Berinaz, sıcak, içten, coşkulu ve yaşam dolu bir insandı. Sevmiş ve birkaç saat içinde yıllardır tanıyormuşum gibi bir duyguya kapılmıştım. Duru, içten, çocuksu, bir gülüşü vardı. Samimi, coşkulu konuşma tarzıyla, insan doğasına yabancı tüm mesafeleri ortadan kaldıran bir doğallığa sahipti. Gizemli bir havası vardı. Çarpıcı-yaratıcı fikirleri, derin düşünce gücü, duygulu-romantik yapısıyla daha ilk bakışta insanı etkileyen bir karaktere sahipti. Diğer yandan heyecanlı, sempatik, mütevazı, dobra ve asi tavırlarıyla dikkat çekiyordu.

Berinaz, ismini, Gülnaz Karataş'ın kod isminin ilk iki hecesiyle (beri), gerçek isminin son hecesinden (naz) almıştı. İsmi Beritan'ın kod ve gerçek isminden türetmişti. Beritan'ı çok iyi tanıyan biriydi. Hayranıydı Beritan'ın. Güzel arkadaşlıkları olmuştu.

Beritan'ı ilk olarak Berinaz'dan dinlemiştim. Yıllarca birçok başka arkadaştan da Beritan'ı hep dinledim. Ama hiç kimse Beritan'ı bana Berinaz kadar güzel anlatamadı. Ben Beritan'ı Berinaz'da tanımıştım, Berinaz'da sevmiştim. Benim için Beritan, Berinazdı, Berinaz ise Beritandı.

Beritan'ı tanıyan çok insan tanıdım. Her insanda Beritan'ı tanımaya çalıştım. Ve baktım ki, Beritan'ı her anlatan insan, Berinaz'ı da anlatıyor. Doğrusu şaşırdım biraz; Berinaz nasıl bu kadar Beritanlaşmıştı? Nedense birini andığımda veya anımsadığımda mutlaka diğeri de aklıma geliyor. Berinaz, 1995 yılında, baharın ilk aylarında, Dersim Aliboğaz'ında, Şemdin Sakık tasfiyeciliğinin bir sonucu olarak, düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü. Berinaz, Şemdin'e karşı en ilkeli ve militanca bir duruşun ve mücadelenin sahibi oldu. Ne ilginç bir tesadüftü; Beritan da Osman tasfiyeciliğine ve ihanetine karşı oldukça ilkeli ve

militanca bir mücadele içinde olmuş ve özgür kadına yakışır bir tarzda ölüme gülümseyerek hoşgeldin demişti. Osman'ın ihanet çizgisine karşı kendisini Xakurke'nin uçurumlarından atarak onurlu direniş çizgisini geliştirmişti. Ve Berinaz da son mermisine kadar düşmanla çatışmış, yaralanmış ve düşmanın eline geçmemek için kendisini Yılan Dağları'nın karlı uçurumlarına vurmuştu. Munzurların Aliboğazına uzanan kollarının arasında, ölümü gülümseyerek alnından öpmüştü.

Beritan, Kürt geleneksel ihanetini özgürlük tutkusunda eritip küllerini Xakurke'nin dipsiz uçurumlarına savururken, Berinaz da Beritan'ın memleketinde benzer bir ihanete karşı Beritanca bir duruş içindeydi. Beritan'ın izinde yürüyen Berinazlar, kadın onurlarıyla Beritanları çoğalta çoğalta kadın özgürlük mücadelesini ordulaşmadan partileşmeye taşıdılar. Beritan'ın izinde yürüyen Berinazlar, özgürlük bayrağını birbirine devrederek tüm eril zamanlara meydan okudular. Ve son nefeslerini özgürlüğü haykırarak verdiler.

Komünar

Berinaz, Beritan tutkumun odak noktası olmuştu. En büyük arzum bir gün Beritan'ın savaştığı, yaralandığı, düşmanın eline geçmek için kendisini uçurumdan attığı mekanları görmektir. Kuşkusuz biliyordum ki, yaşadığımız savaş çok amansız bir savaştı. Çoğu zaman güncel istemler, savaşın ve oluşan koşulların acımasızlığına çarparak, yüreğin bir kenarına takılır ve öylece kalır. Ama bazen de hiç beklenmedik bir anda düşlerin gerçekte buluştuğunu görürsün. Benim de biraz böyle oldu, yıllar sonra Beritan'ın gezdiği yerleri gezdim, mola verdiği yerlerde soluklandım. Savaştığı tepeleri içime çöken büyük bir keder ve özlemle adımladım. Ve özgürlüğü haykırdığı uçurumun önünde selama durdum. Beritan'da Berinaz'ı andım; Berinaz'da Beritan'ı. Ve Beritan'ın toprak anıyla buluştuğu yere başımı koyarak, usulca Berinaz'ı anlattım, selamını söyledim O'na. Berinazların Beritanlara olan özlemini, Beritan'ın huzurunda, sonbaharın yağmurlarıyla ıslanan gökkuşaklı dağlara saldı.

Kürdistan dağları da insanı gibi birbirine yoldaştır. Bir dağa bir haber saldı mı, aynı anda tüm dağlar haberini alır. Berinaz'ın Beritan'a olan selamını aynı anda tüm Beritanlar almıştı. Beritan'dan Berinaz'a olan selamı da tüm Berinazlar.

Beritan
özgür dağların özgür kızıdır.
Asiliğini dağlarının boyun eğmez
asaletinden alır.
Onurunu ise, soy kadınının
bugüne süzülüp gelen özünden
Beritan,
Ana tanrıçanın
özgür yaşamı yarattığı yerde,
çağlar sonra yeni bir özgür yaşam
filizi olarak boy verdi.

Beritan özgür dağların özgür kızıdır. Asiliğini dağlarının boyun eğmez asaletinden alır. Onurunu ise, soy kadınının bugüne süzülüp gelen özünden. Beritan, Ana tanrıçanın özgür

yaşamı yarattığı yerde, çağlar sonra yeni bir özgür yaşam filizi olarak boy verdi. Beritan, savaştıkça güzelleşti, savaştıkça özgürleşti ve savaştıkça sevildi. Savaşarak, kadına savaşmayı öğretti. Savaşmadan hiçbir kadının özgürleşemeyeceğini söyledi. Kadının irade kazanmasının, kendine güvenmesinin temel şartının savaşmak ve mücadele etmek olduğunu duruşuyla ortaya koydu. Mücadeleci kişiliği, en zorlu ve acımasız koşulları aşma gücünü ortaya çıkardı.

Beritan'ın gerilla saflarına katıldığı süreç, kadın özgürlük hareketinin adım adım ordulaşmaya doğru gittiği bir süreçtir. Egemen-geri erkeğin, kadın ordulaşmasına karşı çok ciddi bir itirazı ve tepkisi söz konusudur. Egemen erkek yaklaşımları, özellikle bu konuda **Önder APO**'yu oldukça zorlamaktadır. Kadın ordulaşmasının gerçekçi olmadığını, kadının kendi başına örgütlenme ve savaşma kabiliyetine sahip olmadığını söylemekte ve kadına olan güvensizliğini açıktan dillendirmektedir. Erkeğe göre kadın savaşa girecekse, bu da ancak erkekle birlikte olur. Erkeğin desteği olmadan kadının dağlarda yaşaması ve savaşması mümkün değildir. Egemen erkek anlayışına göre kadının özgün örgütlenme gücü, savaşma yeteneği ve cesareti yoktur. Erkek egemenliğine dayalı eril düşünce tarzı, **Önder APO**'nun özgürlükçü çabalarını zayıflatmakta ve kadın ordulaşması önünde bir set oluşturmaktadır. Klasik erkek egemen yaklaşımlar kendisini en bariz sıcak savaş ortamlarında yansıtmaktadır. Kadını eylemlere katmayarak geri cephede tutma yaklaşımları oldukça güçlüdür.

Klasik erkeğe göre savaş-mücadele kadının işi değildir. Savaş erkeğin işidir. Kadının yapması gereken şey, boşluk olması durumunda erkeği tamamlamaktır. Yani kadın yedek ve ek bir güç olarak ele alınmaktadır. Kadına erkeği tamamlayan bir olgu olarak yaklaşılmaktadır. Bu tarz yaklaşımlar, erkekteki egemen özellikleri derinleştirdiği gibi kadını da daha fazla özgüvensizliğe sürüklemektedir. Kadındaki gelenekselliği diri tutmakta ve erkeği güç gören yaklaşımları pekiştirmektedir. Bu du-

Komünar

rumda, egemen erkekle köle kadın ikilemi aşılammamaktadır.

Bu süreçte Beritan, erkek egemen anlayışlara karşı şiddetli bir mücadele içerisinde. Kadının ordu içerisinde özgün örgütlenmesini çok önemsemekte ve bu örgütlenmenin sağlanması için büyük bir çaba harcamaktadır. Şunu çok iyi bilmektedir ki, kadın, özgün örgütlenmeden, yani ordulaşmadan iradeleşemez ve özgürleşemez, özgürlük mücadelesini güçlü ve etkili veremez, toplumu özgürleştiremez. Beritan, kadın ordulaşmasının kadının güçlenmesi ve irade kazanması anlamına geldiğinin çok iyi farkındadır. Özgür kadın katliamı üzerinden gelişen ataerkil tarihin, kadının örgütsüzlüğüne dayanarak yükseliş geçtiğinin derin bilincindedir. Kadının güçten düşürülmesinin, iradeden ve özgürlükten yoksun bırakılmasının, kadın eksenli örgütlenmenin dağıtılmasıyla sağlandığını derinden hissetmekte ve bilmektedir. PKK içinde de kadının ordulaşmadan, öz örgütlenmeye kavuşmadan özgürleşemeyeceğine inanmaktadır. Ordu gibi erkek hakimiyetinin en güçlü bir biçimde ifadeye kavuştuğu bir örgütlenmede, kadının kendi ordulaşmasını yaratmadan erkekle eşit-özgür bir yaşamı yaratmanın mümkün olmayacağını çok iyi bilmektedir. Tek taraflı erkek hakimiyetinin olduğu yerde, özgürlüğün, özgür yaşamın sadece bir hayal olarak kalacağını görmekte ve bunun derin acısını yaşamaktadır. Beritan'ın kadın ordulaşmasının gerekliliğine dair taşıdığı bilinç, aynı zamanda ulaştığı yüksek özgürlük bilincidir.

Beritan, kadın ordulaşmasında belirleyici rol oynar. Kadının gücüne inanır ve güvenir. Kendisinden başlayarak kadının savaşa, eylemlere girmesi için egemen erkek yaklaşımlarına karşı çok büyük kavgalar verir. Mücadelesinde sonuç alır ve kendisiyle birlikte çok sayıda kadın savaşa katılır. Kadın savaşa etkin katılım sağladıkça, savaşma gücü, direnci kazanır, kendisine olan güven artar. Kendisini mevzilendirme, koruma, savunma bilincine kavuşur. Erkek olmadan da savaşabileceğine, kendisini savunabileceğine, yaşayabileceğine dair inancı gelişir, gücünün farkına varır.

Kadında gelişen güven ve inanç, özgürlük arayışlarını daha çok tahrik eder ve kölelik zincirlerini parçalar. Erkeği koruyucu ve güç gören geleneksel-kadercil anlayış, yerini geri-egemen erkek gerçeğini sorgulamaya bırakır. Kadında ret-kabul ölçüleri gelişmeye başlar. Erkeğin kabul edilmesi gereken özellikleri ile reddedilmesi gereken özellikleri, kadın özgürlük ölçülerine vurularak belirlenmeye başlanır. Erkek egemen paradigmanın ürünü olarak kadını zayıf, güçsüz gören anlayış, yerini adım adım "zayıf ve güçsüz kadın yoktur, zayıflatılmış ve güçten düşürülmüş kadın vardır" anlayışına bırakır. Beritan bu bilince ulaşan ve özgürlüğe kanat açan örnek bir militandır.

Beritan, 1992 yılında takım komutanı düzeyinde görev alır. Kadın ordulaşmasının ilk komutanlarından biridir. İdeolojik, siyasi, örgütsel ve askeri olarak kendisini eğitir, güçlendirir. Yaşamda oldukça etkileyici, örgütleyici ve sürükleyicidir. Yüksek kavrayış ve düşünce gücüyle farkını çok çarpıcı ortaya koymaktadır. Düşüncelerini dile getirmede, yanlışlığı ortaya koymada, eleştiri geliştirmede son derece cesur, radikaldir. Akıllıca duyguları arasında denge kurmada ustadır. Düşünsel olgunluk kadar, gerilla romantizmini de oldukça güçlü yaşamaktadır. O yıllarda **Önder APO**'ya yazdığı bir raporda, Önderliğin çözümlemelerinden yola çıkarak bir roman denemesi yapmak istediğini söylemektedir. Düşünceleri, duyguları ve davranışları arasındaki bütünlük uyum şaşırtıcı düzeyde güçlüdür. Söz ve eylem bütünlüğü muhteşemdir. Özgürlük tutkusunu, mücadele iddiası ve azmi yüksektir. Klasik erkek egemen anlayışlara ve köle kadın duruşuna karşı tepkisi derin, reddi keskindir. Yaşam yürüyüşünde sınır-engel tanımayan bir kararlılığa ve akışkanlığa sahiptir. Karşılaştığı her türden geri, sınırlayıcı dayatma karşısında, pes etmeyen, inadına mücadele iddiasını yükselten bir yaşam anlayışına sahiptir. Ruhu, özgürlüğe kanat açmış, yenilgiye en küçük bir yer dahi bırakmamıştır.

Beritan kişiliğinin özgür kadın kişiliği olması bu özelliklerinden ileri gelir. Beritan, kendisini ataerkil dünyanın tüm beşeri zaaf-

Komünar

larından arındırılmış ve özgürlüğe kilitlemiş soylu kadın kişiliğidir. İçinde kölelik taşıyan hiçbir sınırı tanımayan özgürlük aşkı, O'nu, köle zamanların tutsağı olmaktan çıkarmıştır. Beritan özgür kadın duruşuyla çevresindeki bütün kadınlara örnek olmuştur. O'nun asi, onurlu, mücadeleci, cesur, örgütleyici, kendine ve cinsine güvenen kişiliği, kadın ordulaşmasında mihenk taşı rolünü oynamıştır. Kadın özgürlük mücadelesine katkıları çok büyük olmuştur. Kadın özgürlük hareketi Beritanların, Berinazların emek ve kanla döşediği zemin üzerinden partileşme düzeyine ulaşmıştır. Beritanların ve Berinazların yarattığı miras, sayısızca kadını özgürlüğe çekmiş, özgür yaşamla buluşturmuştur.

Beritan, ihanete karşı geliştirdiği tavırla Kürdistan özgürlük mücadelesinde onurlu direnişin sembolü olmuştur. Osman'ın teslimiyetçi çizgisini, kendisini uçurumdan atarak teşhir etmiştir. Hem Türk Devleti'yle anlaşarak özgürlük hareketine yönelen KDP'nin şahsında geleneksel Kürt ihanetine lanet okumuş ve hem de bu ihanete elini uzatan teslimiyetçi Osman şahsında iç ihanete en büyük darbeyi vurmuştur. İhanet çizgisi karşısında özgürlüğüne ve ulusal onuruna düşkün Kürt'ün, özgür kadın ekseninde onurlu direniş çizgisini geliştirmiştir.

Beritan, isyanlarda düşmanın eline geçmemek için kendilerini uçurumdan atan, özgürlüğüne ve onuruna tutkulu Kürt kadınlarının direniş geleneğini, özgür kadın ve demokratik ulus bilinci-iradesiyle zirveye taşımıştır. Kendisinde yarattığı ve savaş tarzıyla somutlaştırdığı özgür kadın kişiliği, Kürt ihanetine ve işbirlikçiliğine karşı özgürlüğün sesi olduğu kadar, Kürdistan demokratik ulusal birliğinin de özgür ve gur sesidir. Beritan'ın uçurumlarda yankılanarak Kürdistan dağlarına yayılan sesi; **İHANETE ÊDİ BES E** demek kadar demokratik ulusal birliğe de çok yüksek ve etkili bir çağrıdır. Beritan, bu anlamda Kürdistan demokratik ulusal birliğinin sağlanmasında esas alınması gereken demokratik özgür halk çizgisidir. Beritan, kadınların olduğu kadar Kürt halkının da özgürlük kimliğidir.

Beritan'ın Kürt, Alevi, kadın olması, demokratik ulusal birliğin sağlanmasında bir kimlik oluşturuyor. Beritan geliştirdiği direnişle, Kürt halkının demokratik ulusal birliği önündeki ihanet engelini kırarak, demokratik ulusal birliğe olan özlemini ve inancını haykırıyor. Bu anlamda da Kürt kadınının ve Kürt halkının Beritan'a en anlamlı cevabı, onurlu direnişini yükseltip **Önder APO**'yu özgürleştirerek, demokratik ulusal birliği ve demokratik özgür toplumu kurmaktır. Bu tüm Beritanlara ve Berinazlara kadımların ve Kürt halkının boyun borcudur. Bu borç ödenmedikçe, utanç ve günahla dolu bir yaşamın mahkumu olmaktan çıkılmayacaktır.

Dizi Yazı III Sosyal Bilimler Üzerine

Sosyal Bilimler Yeniden Kurulmalıdır

Sosyal bilimciler toplumun hangi aşamalardan geçtiğini verilere dayandırarak ortaya koymuşlardır. Ancak bunu önceki bölümlerde de değindiğimiz gibi, toplumu parçalara ayırarak yapmaktadırlar. Bu yaklaşımın sonucu olarak, tarihsel süreç parçalanarak dönemlere ayrıştırılmıştır. Buna göre toplum ilkelik (yabanıllık), barbarlık, uygarlık dönemleri olarak adlandırılmıştır. Üretim tarzlarından hareketle dönemlere verilen adlar, toplumun ifadesi olarak kullanılmışlardır. Modernizm de bu anlamda kapitalist üretim tarzıyla ilişkili olarak yapılan bir tanımlama, bir adlandırmadır. Bu genel yaklaşım temelinde değerlendirilecek olursa, bilimin, daha genel anlamıyla da sosyal bilimin tarihi doğrusal ilerlemeci bir anlayışla ele aldığı görülür. Sosyal bilim değerlendirmelerine göre toplum asla geri gitmez, ilerleme mutlaklıktır. Şayet geri dönme gibi bir durum yaşanacak olursa, bu, tarihin bir sapmayı yaşamaması anlamına gelecektir. Kutsal kitaplardaki şaşmaz doğrular kadar doğru ve kesin bir ifade ile bu yaklaşım dile getirilir. Sosyal bilimin buradaki yaklaşım ve değerlendirmesi bir tür olarak insanın tarihsel ve kültürel bir varlık olarak değil, teknik bir sürecin sonucu olarak ele almasından ileri gelmektedir. Tarih ve toplum geçmişten günümüze değişmez ve ilerleyen bir doğru olarak ele alındığından, bundan sonrasının da koşulsuz ve tartışmasız aynı doğrultuda ilerleyeceği sonucuna varılır. Şayet sosyal bilimin mevcut durumu kabul edilerek değerlendirilecek olursa, kesintisiz ilerlemeciliğin doğruluğu tartışma götürmez.

Önderlik Savunmaları'nda sosyolojiye, sosyal bilime ilişkin son derece kapsamlı eleştiri ve değerlendirmeler geliştirdi. Önderlik hiyerarşik, devletçi sistemi insanlık tarihindeki en köklü sapma olarak tanımladı. Hiyerarşik devletçi sistemin gelişmesi ne bir zorunluluk, ne de bir kaçınılmazlığın sonucudur. Sınıflaşma, hiyerarşik devletçi sistem insanın doğal yapısına terstir. İnsanlık doğal yapısı gereği toplumsal parçalanmaya ve hiyerarşik yapılanmaya yabancıdır. Bu yapılanma da öyle bir çırpıda ve kolay gelişmiş değildir. Bu sapmanın topluma Kabul ettirilmesi, uygulanabilir bir duruma getirilmesi uzun yılların çetin savaşım, mücadele ve karşı koyuşları temelinde gerçekleşmiştir. Bu gerçekler karşısında tarihsel ilerleme yasası ne kadar kesinlik ve doğruluk anlamları taşıyabilir? Sosyal bilim bunu fazla sorgulayabilmiş değildir. Sosyal bilime göre özgürleşebilmek için insanlığın hiyerarşik devletçi yapılanmayı tanıması gerektiği bir

Komünar

zorunluluk, kaçınılmazlık olarak ortaya çıkıyor. O zaman Önderliğin dediği gibi "*Yaşarın köle, yaşarın serf, yaşarın proleter*" ve bu toplumsal katmanların ifadesi olarak sisteme adını veren sistemlere de, "*yaşarın kölecilik, yaşarın feodalizm, yaşarın kapitalizm*" demek gerekir ki, bu da tarihsel sapmayı kabullenmek, onaylamak anlamına gelecektir.

Tarihin bu sapma üzerinden değerlendirildiğini görüyoruz. Sosyal bilimciler de tarihsel ayrışmalarla bir anlamda bunu haklı kılmış, bilerek ya da bilmeyerek böylesi bir sonuç yaratmışlardır. Bir eylem ya da gerçeklikten hareketle tüm tarih değerlendirme konusu yapılmıştır. Sapma genel bir ilke ve yasa haline getirilmiştir. Yaşanan toplumsal gelişmeyi nasıl bir ilerlemecilik kapsamı içerisinde tanımlayacağız? Geriye dönüş ve ilerlemeyi nasıl değerlendireceğiz? İlerlemeyi sosyal bilimlerin ortaya koydukları çerçevede nasıl kabul edecek, hangi bağlam içinde tanımlayacağız?

Sosyal bilimlere göre, değişim genel bir kapsam içinde yaşanmaktadır. Toplumun herhangi bir kurumunda, alanında, dalında

**Siyaset bilminde
Toplum genel olarak
Bir değişim sürecine sahiptir
İdeolojide, ekonomide, siyasette
Değişim, bir bütün olarak
Toplumun organik yapılarını
Organlarını, kurumlarını
Etkilemekte ve gelişme
Bütünsel olmaktadır.**

bir gelişme söz konusu değildir. Gelişme genel anlamda mümkündür. Siyaset bilminde bir gelişme varsa, bu toplumun diğer bütün dallarını da belirleyebilmekte ve kapsamaktadır. Yani siyaset bilminde toplum genel olarak bir değişim sürecine sahiptir. İde-

olojide, ekonomide, siyasette değişim, bir bütün olarak toplumun organik yapılarını, organlarını, kurumlarını etkilemekte ve gelişme bütünsel olmaktadır. Çünkü toplumun bütün kurumları, organları birbirlerine bağlıdır ve birbirlerini etkilemektedir. Dolayısıyla toplumun herhangi bir alanında tek başına bir gelişme mümkün değildir. Bir gelişim, değişim olacaksa, bu bir bütünlük içinde ve genel anlamda olmaktadır. Üretim tarzlarındaki değişim toplumsal ilişkilere yansımakta ve farklılaşma ortaya çıkmaktadır. Ekonomideki gelişme ve değişimin diğer tüm alanları yönlendirdiği de bu değerlendirmeden ortaya çıkmaktadır. Yani üretim tarzındaki değişim ve gelişme tüm toplumsal gelişme ve değişimlerin temeli olmaktadır. Bu da, yukarıda değindiğimiz doğrusal ilerlemeci tarih anlayışına götürmektedir. Bu yaklaşımdan bir zorunluluk daha ortaya çıkmaktadır. O da; gelişim ve değişimin eşit olmayacağı, olamayacağıdır. Dengesiz gelişme ve eşitsizlik toplumsal gelişmenin yasası olarak kabul edilmektedir. Sosyal bilimin yaptığı bunu teorik temellere oturtmak, hukuksal haklılık kazandırmaktır. Gelişim mutlak ve zorunludur, ama eşit olmak zorunda değildir. Dolayısıyla farklı toplumsal yapılar arasındaki farklılık kadar, toplumun kendi içindeki bölünme ve farklılıkları da kaçınılmaz doğrular olarak gösterilmektedir. Yapılan değerlendirmeler bu yaklaşımın genel kabul görmesini de birlikte getirir.

Gelişimin sürekliliği ve devamlılığı, ama yavaşlığı sosyal bilimin tespit ettiği konulardandır. İnsanın yaşadığı aşamalı gelişim, toplumlarda da gerçekleşmektedir. İnsanın biyolojik ilerleme ve gelişmesi, model olarak toplumlarda da bir doğru olarak görülmüştür veya toplumdaki gelişme bu biyolojik durum esas alınarak değerlendirilmiştir. Örnekleme analitik çözümlemeye önemli bir yaklaşımdır, ama her konunun örneklemeler temelinde çözümlemesi mutlak doğru sonuçlara götüremeyebilir. Biyolojik

Komünar

bir durum, toplumsal bir ölçü yapıldığında yanlış sonuçlara varılması kaçınılmaz olur.

19. yüzyıl sosyal bilimlerin toplum değerlendirmeleri, 20. yüzyılın sosyal bilimlerini önemli oranda yönlendirmiştir. Ancak farklı yaklaşım ve değerlendirmeler de gelişmeye başlamıştır. Özellikle yapısalcılığın, postyapısalcılığın önemli isimleri sosyal bilimin hemen bütün kavramlarını eleştirmeye başlamışlardır. Foucault daha da ileri giderek 19. Yüzyıldan kaynağını alan sosyal bilimin hiçbir kavramını kabul etmemek gerektiğini ileri sürmüştür. Sosyal bilimin kavramlarının, dilinin yeniden yapılandırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Foucault'un en fazla eleştirdiği konu, kamusal baskıdır, kamusal disiplindir, kamusal disiplindir. Daha somut ve özet olarak söylenecek olursa, iktidar olgusudur eleştiri konusu olan. Postmodernist felsefenin savunucusu görünse de, Foucault batı sosyal bilimlerini köklü olarak eleştiriye tabi tutmuştur. Wallerstein'in, Derida'nın, Deleuze ve Guattari'nin vb. bilim adamlarının (ki çoğu postyapısalcıdır) sosyal bilime yönelik geliştirdikleri eleştiriler önemlidir.

Önderlik bilimin, toplum dahil her konuyu hücrelerine kadar ayırarak incelediğini belirterek eleştirir. Toplum adeta bir kadavra gibi masaya yatırılarak değerlendirme konusu yapılmıştır. Sosyal bilimin bu yaklaşımı toplumsal olay ve olguları, sorunları çözümlenmede yetersiz kalmıştır. Dahası bu yöntem toplumu çözümlenme yöntemi olmaz. Kimi bilim adamları yeni yeni de olsa, bilimin bu yaklaşımlarını değerlendirme konusu yapmakta, eleştirmekte ve hücrelerine kadar indirgenmiş bir parçalama yöntemi ile toplumun değerlendirilemeyeceğini vurgulamaktadırlar. Önderlik toplumu bir bütün olarak ele alır, sorunlarını ve çözümünü de bu bütünlük içerisinde değerlendirir. Önderliğin tarihe ilişkin değerlendirmeleri mevcuttur. Önderlik bir toplumun iç gelişmesini değerlendirirken bile, bütünlüklü

bakar, değerlendirir. Aynı yaklaşımla tarihi toplumları da değerlendirir. Tarihsel değerlendirmeler kendi başlarına ve bir çırpıda ortaya çıkmazlar. Her toplumdaki gelişmenin bir kökeni, bir dayanağı, bir birikimi vardır. Dolayısıyla bir toplumu bile değerlendirme konusu yaparken, diğer toplumlar dikkate alınarak yapılmalıdır. Her toplumun diğer toplumları etkileme ve etkilenme durumları vardır ve bu yaklaşım temelinde hareket edildiğinde sosyal bilim doğru sonuçlara ulaşabilecektir. Dolayısıyla yeniden kurulması gereken sosyal bilimler bu temel ölçü ve yaklaşımları dikkate almak durumundadır. Parçalı değil, bütünsel yaklaşmalıdır.

Doğu-batı toplumları arasında bir kıyaslama yapma, kaynak ve kök tartışmasına girmek ne bu yazımızın konusudur, ne de gereklidir. Doğu-batı, insanlığın yarını açısından katkı ve etkileri, gelişim diyalektikleri farklı da olsa aynı değerdedir. Yaratılan değerler, insanlığın ortak değerleridir ve geleceği de bu ortak değerler üzerinde kurulacaktır. Yenilenmesi gereken sosyal bilim, bu ortak değerlerin kökünü bulup çıkarmasıyla mümkün olacaktır. Şimdiye kadar yaptıkları gibi kaynak ve etkileme-etkilenmeleri göz ardı ederek olmayacaktır.

Bitirirken şunun vurgusunu bir kez daha yapabiliriz. Mevcut bilimin toplumu bir kadavra gibi hücrelerine kadar parçalayarak ele alması, değerlendirmesi ve bu temelde sonuca gitmesi, toplumu ve insanı geliştirmeyecektir. Cinsiyetçi yaklaşımın da bilimden koparılması gerekmektedir. Yine bilimin doğayı denetim altına alan yaklaşımları da aşılmalı, doğa ve toplum uyumunu esas alan bir yaklaşımla hareket etmelidir. Yeni sosyal bilim bu temel yaklaşımlardan hareketle kendisini yeniden yapılandırmak, hiyerarşik devletçi yaklaşımdan kurtarmak durumundadır.

(bitti)

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

Ezilen Sınıflar Adına Bir İktidar Deneyi: Ekim Devrimi

Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesinin üzerinden 91 yıl geçti. Ekim Devrimi, ilk yıldönümünden itibaren her yıldönümünde birçok çevrenin değerlendirmelerine konu olmuştur. Farklı değerlendirmeler ve değerlendirenler daha ilk günden itibaren devrime katılanlar içinden çıkmıştır. Elbette burada farklı değerlendirmeler derken, emperyalist ve aynı türden egemenlikçi azgın saldırılardan ve karalamalardan bahsetmiyoruz. Bunları konumuzun dışında tutuyoruz.

Ekim Devrimi'nin 91. yıldönümünde bu değerlendirmemizi, devrime gerek öncülük, gerekse nefer olarak katılan, ama şimdi aramızda bulunmayan şehitlerinin anısına yapıyoruz. Başta Lenin olmak üzere, anıları önünde saygıyla eğilenecek, adını saymaya gerek duymadığımız onlarca devrim şehidi vardır. Yine faşist işgale karşı sosyalist anavatanı savunmak amacıyla yaşamını feda etmekten çekinmeyen 20 milyon Sovyet vatandaşını anmadan geçemeyeceğiz.

Her devrimci mücadele ya da çıkış, mutlaka var olan egemenlikçi sistemin yaratmış olduğu insana yabancılaşmanın aşılması üzerine ütopyasını inşa etmiştir. Bugün adına egemenlikçi uygarlık ya da hiyerarşik devletçi sistem dediğimiz, Sümer Rahip Devleti'nden bugüne evrimleşerek gelen erkek egemenlikçi sistem, bir yandan kendisini yetkinleştirirken, bir yandan da karşıtlarını, yani özgürlük ütopyasıyla donanarak kendisine karşı savaşanları bir biçimde gücüne katarak ömrünü uzatmıştır.

Bugüne kadar adına kısaca uygarlık dediğimiz, bu sistemin değişik dönemlerdeki versiyonları devletler ya da rejimlerin egemenliklerini sürdürmek için kullandığı araçlara sahip olarak özgürlüğü gerçekleştirebileceklerini sanan özgürlük savaşçıları, maalesef uğruna can verdikleri ütopyalarını gerçekleştir-

mek şöyle dursun, egemenlikçi sistemin ya da devletçi uygarlığın kendisini yeniden yorumlamasına hizmet etmekten öteye gidememişlerdir. İsa'dan Spartaküs'e, Muhammed'den Bedreddin'e, Saint Simon'dan Marx'a, Lenin'e kadar, bu, böyle süregelmiştir.

Tarihin geçmişinde yaşananlar, adeta kısır bir döngü gibidir. Ne yaparsan yap, ister kazan ister kaybet, sonuçta uygarlık denen canavar seni yutacak, egemenler kazanacaktır. Kazandığında seni de sisteminin bir parçası haline getirecek, kullanacaktır. İsa Roma'ya karşı savaştı, katledildi; ama Roma Hıristiyanlaştı, İsa'nın dinini, ideolojisini benimsedi, devlet dini haline getirdi. Spartaküs, köleciliğe karşı çıktı, Roma'yla savaştı, yenildi, katledildi. Roma bu yengiden çıkardığı sonuçla feodalleşti, devletçi sistem ömrünü uzattı. Benzer örnekler çoktur ve uzatılabilir.

Elbette bu örnekler ya da sonuçlar; "ne yapılırsa boştur" anlamına gelmiyor ve biz de bu anlamda örneklemiyoruz. Yaşananlar ve verdiğimiz örnekler birer gerçek olsalar da, sonuçlar zorunluluk değildir. Toplumcu gelecekte koparak her şeyi denetim altına alan ve kendi hizmetine koşan egemenlikçi sistem, neolitik değerleri büyük halk yığınlarının belleklerinden tümüyle silememiştir. Onun için Sümer'den günümüze sınıflı-devletçi uygarlıkla, kaynağını neolitikten alan demokratik komünal değerler çatışıp durmuştur. O açıdan içerik ve biçimlerine ne tür eleştiri geliştirir-

Komünar

sek geliştirelim, sınıflı-devletçi sistemin doğuşundan günümüze komünal değerlerle yüklü bellekler hep özgürlük ve eşitliği aramışlardır. Tarihten bugüne yola çıkan tüm özgürlük önderleri, öncüllerini tamamlama gibi bir işlev görmüşlerdir. Elbette ne kadar bilinçli ve örgütlü iseler, o kadar da mesafe kat etmişlerdir.

Bilimsel Sosyalizmin önderleri Karl Marks ve Friedrich Engels de seleflerinin yaptıkları gibi öncüllerinin yaklaşımlarını eleştirmiş, savunularını "ütopik" olarak değerlendirmişlerdir. Marx ve Engels, Tarih boyunca gerçekleşen ezilenlerin isyanlarının yenilgi nedenlerini; "bilinç ve örgütten yoksun oldukları" biçiminde ele aldılar. Filozofları materyalist ve idealist olarak kategorilere ayırarak, ilk çağ atomcularının, diyalektikçilerinin ardılları olduklarını ve yöntemlerinin de diyalektik materyalizm olduğunu söylediler. Yaklaşımlarını meşhur 11. Tez'de formüle ettikler: "Filozoflar dünyayı çeşitli açılardan yorumladılar, sözkonusu olan değiştirmektir." Bu formülle amaçlarının sadece dünyayı yorumlamak olmadığını, onu değiştirmek için yola çıktıklarını belirttiler. Ve böylece sonuçsuz kalan diğer isyanlardan farklı olduklarını ortaya koydular. Kendi sosyalizmlerini de, "bilimsel" olarak tanımladılar.

Objektif koşullar hazırды. Çünkü tarihin son sınıflı toplumu kapitalizm, kendi mezar kazıcısı proletaryayı da yaratmıştı. Onlara göre tarihin tanıdığı en devrimci sınıf olan proletarya öncülüğünde gerçekleşecek bir devrimle, kendi kendine sönecek olan bir devlet, yani proletarya diktatörlüğü kurulacaktı. Kapitalist devlet yıkılacak, yerine tanımları farklı da olsa başka bir devlet kurulacaktı. Her ne kadar kendisini yarı devlet olarak tanımlasa da, iktidar vardır ve devlet iktidarsız düşünülemez. Devletle bütünleşen iktidar, en demokrati bile "baştan çıkarıcı bir taş" olagelmıştır.

Paris Komün deneyimiyle sosyalist öğretilerini daha da zenginleştiren Marks ve Engels, ideolojilerinin gerçekleşme sahası olarak Avrupa'yı düşünmüşlerdi. Ancak devrim, Onların öngördüğü gibi kapitalist Batı'da değil, yarı feodal Rusya'da gerçekleşecekti. Rusya'da

da gerçekleşen Sosyalist Devrim, önderi Lenin'le özdeşleşmişti. Nasıl ki Kürdistan özgürlük mücadelesi ve PKK denince akla **Önder APO** geliyorsa, Rus Devrimi ve SBKP denince de akla Lenin gelir. Önderlik, eleştirdiği birçok yönü olmasına rağmen, yine de Lenin'i 20. Yüzyılın dahisi diye nitelemiştir.

Lenin çok genç yaşlarda devrimci mücadeleyle tanışmış, Rus devrimci ve sosyalist liderleriyle ideolojik mücadeleye girmiş, Plekhanov gibi önemli kişiliklere karşı başarılı bir mücadele yürüterek RSDİP (Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi)'in çoğunluk anlamına gelen Bolşeviklerin lideri olmuştur.

Lenin, 20. yüzyılda kapitalizmin ilerici rolünü bitirdiğini ve gericileşerek emperyalist aşamaya geçtiği tespitinde bulunmuştur. Emperyalizm çağında dünyanın paylaşımı tamamlanmış, dünya devriminin fırtına merkezleri emperyalizmin zayıf halkaları sömürge, yarı sömürgelere kaymıştır. Lenin yaptığı bu tespitlerle, değişen dönem ve koşullardan hareketle Marks'ın Avrupa merkezli devrim anlayışından ayrılmış veya kendi deyimleriyle Marx'ın düşüncelerini günün koşullarına uyarlamıştır. Devrim için en uygun alanlar da, O'na göre Çarlık Rusyası'dır. Çünkü yönetenler eskisi gibi yönetememekte ve başta proletarya olmak üzere yoksul halkı yığınları da yönetime karşı hoşnutsuzluklarını yüksek sesle dile getirmekte, giderek kendi kaderlerini ellerine almak istemekteydiler. Yani devrimin objektif koşulları hazırды, sübjektif koşullarını da devrime öncülük edeceklerin çabaları belirleyecekti. Lenin'in rolü Rus emekçi sınıfına taşınan bu bilinç ve örgütlülükle, ezilen bir sınıfı iktidar alternatifini haline getirmek olmuştur.

1905 yenilgisi, 1917 Şubat Devrimi ve yaşanan Birinci Dünya Savaşı'nın yarattığı tahribat, Lenin önderliğindeki Bolşevikler için paha biçilmez fırsatlar doğurmuştur. Hatta Lenin bu fırsatı; "Ne bir gün erken, ne de bir gün geç" diyerek, Rus takvimine göre 6 Kasım'ı, yani 23 Ekim gününü tespit etmiştir. Bir gün erken ya da geç yapılacak bir ayaklanmanın, devrimin geleceğini belirleyeceğini

Komünar

ifade etmiştir. Erken, yani koşullar hazır olmadan başlayacak olan bir ayaklanma kadar, zamanı geçen bir ayaklanma da yenilginin kapılarını aralayacaktır. Devrim bir zamanlama işidir ve zamanının kaçırılmaması gerekir.

İşçi ve köylüler başta olmak üzere yoksul halk yığınları ve savaştan bıkmış askerler 6 Kasım günü "Tüm iktidar Sovyetlere" sloganı altında ayağa kalkmış, adına devrim denilen zorla Çarlık rejimini ve Krensky hükümetine son vermişlerdir. Gerçekleşen ezilen sınıflar adına bir devrimdir ve tarihte bir ilktir. Ancak bu ayaklanma hamlesinin başarıyla gerçekleşmiş olması, her şeyin tamamlandığı anlamına gelmemektedir. Sonrasında dört yıl süren bir iç savaş yaşanmış ve ancak bundan sonra devrimin kazanımları kalıcı hale gelmeye başlamıştır.

Kapitalist-emperyalist merkezler, ezilen sınıfların iktidarı ellerine almalarını ve başarımlarını istememiş, bunun için de karşıt faaliyetleri her biçimde desteklemiş, bu amaçla kurulan "Beyaz Orduyu" teçhiz ederek halkın iktidarına saldırtmışlardır. Sonradan adı RKP ve SBKP olacak olan parti öncülüğünde halk şehirlerde, köylerde beyaz orduya karşı direnerek sosyalist anavatanı inşa sürecini başlatmışlardır. Yaşanan ciddi ekonomik sorunların, açlığın, yaygın hastalıkların aşılmasıyla birlikte, 1930'larda bir dünya devi ortaya çıkmıştır. Bu arada Lenin, düşüncelerinin ve iktidar deneyinin nasıl bir sonuca yol açtığını veya yaratılanın ne olduğunu tam göremeden ölmüş, Stalin sosyalizmi gerçekleştirme görevini devralmıştır. Stalin öncülüğünde yaratılan, adına sosyalizm de dense, bir dünya devi olmuştur. Stalin öncülüğünde sosyalizm adına yeni bir dünya paylaşım gücü yaratılmıştır. Halkın öncüsü olan parti devletle bütünleşmiş, iktidar gücüne dönüşerek öncülük sıfatını yitirmiştir. Bu dönem birçok yönüyle ele alınıp değerlendirilebilir, ama konumuz bu değildir. Konumuz; Marx'tan bu yana Sovyet Devrimi'ni şekillendiren ideolojik yaklaşımdır, zihniyettir.

Önder APO bu devrimin tarihsel gelecek açısından yarattığı büyük bilince sık sık vur-

guda bulunmuştur. Devrimin ütopyası özgürlüktür. Önderliğin öne çıkardığı devrimin bu özgürlükçü yanı ve bunun için gösterilen kahramanlıklar olmuştur. Ama özgürlük, sadece destansı kahramanlıklarla gerçekleşmiyor. Özgürlük ideolojisinden sapmak, destansı kahramanlıkların sahiplerinin kendi yarattıklarıyla karşı karşıya gelmelerine neden olabiliyor. Umutla yola çıkanların umutları kırılmış oluyor. Emeği kutsuyorsun, emekçileri savunuyorsun ama birden onlardan uzaklaşıyor, karşıtına dönüşüyorsun. Yarı devlet diye tabir ettiğin, emekçilerin dediğin iktidar, adı sosyalist de olsa, en ceberut bir sisteme dönüşüyor ve amacından uzaklaşıyorsun. Sovyet Devrimi'nin ve SBKP'nin yaşadığı tam da bu olmuştur. Parti halkın öncülüğü misyonunu yitirmiş, bir devlet partisine dönüşür. Koşullar ve gerekçeler ne olursa olsun, komünist bir partinin böyle bir dönüşüm geçirmesi olmalıydı. Ancak devlet tanımlanmasını doğru yapmayınca, bu da doğaldı. Çünkü ne Marx, ne de Lenin devlet ve iktidar çözümlemesini doğru ve tam yapamamışlardı. Devletin lanetli bir araç olduğunu, sönmülmesi gerektiğini söylemişlerdi, ama ona karşı yine "yarı" diye de tabir edilse, bir devlete ihtiyaç duymuşlardı. Adına "proletarya diktatörlüğü" denilen bu devlette, ezilen de olsa proletarya sınıfı, iktidar gücü olarak belirlenmişti. Ve sınıf adına da, dar bir elitin etkin olduğu parti iktidar olmuştu. Tarihi dar sınıf savaşımının ürünü olarak gören bu yaklaşım, egemenlikçi sınıfı yaklaşımlarının bir biçimidir. Kaldı ki tarih, salt sınıf savaşımının ürünü olmanın ötesinde bir şeydi.

Devrim adı üstünde, zor kavramıyla eşdeğerdir. Yani zor yoluyla eski topluma ebelik yapılarak, yeni toplum doğurtulacaktı. Zor-savaş, tarihin tanıdığı kirli araçların en başında gelmektedir. Meşru savunma dışında bu araca başvurmak, yeni toplumun inşasının tüm görevlerini bu araca yüklemek, bir sapma olmanın ötesinde, karşısında savaştığın düşmanla aynı aracı kullanmak anlamına gelmektedir ki, bu da seni karşıtına benzeştirir. Devlet, iktidar ve zora bu yaklaşım, "en demokrati bile

Komünar

baştan çıkartan altın taç"ın başa konulması anlamına gelmektedir. Kapitalizme bir dönem için zorunlu ilerici rol yüklenmesi, demokratik devrimin öncülüğü gibi onurlu bir payenin verilmesi de bir sapmaydı. Öte yandan komünler şeklindeki örgütlenmenin ve yerelde meclisler biçiminde ortaya çıkacak siyasal iradenin parti iktidarına feda edilmesi, devrimin toplumsallığının baştan kaybedilmesi anlamına geliyordu. Ekonomideki devletleşme Lenin'in baştan beri uyardığı devlet kapitalizmi tehlikesinin önünü açıyordu. Parti içi sınıf mücadelesi denilen ve sonuçları çok kanlı olan mücadele de, bu belirlemelerinin bir sonucu olarak ortaya çıkıyordu.

Marx ve Lenin'de iktidar yaklaşımının bu denli sınıflar derekesine indirilmesi, ilk iktidarlaşmanın kadın üzerinde şekillendiğini göz ardı etmiştir. Sovyetlerde kadın yöneticilerin azlığına ve SBKP içindeki temsiline baktığımızda bunu rahatlıkla görebiliriz. Bu da kurulan yeni rejimin erkek karakterini ortaya koymaktadır. Bugün erkek egemenlikli rejim diye mahkum ettiğimiz ve Sümer Rahip Devleti'ne dayandırdığımız uygarlığın bir devamı olduğunu tek başına bile göstermektedir. Zihniyet olarak doğa-insan bütünlüğünü ele aldığımızda, kadını olduğu gibi doğayı da egemenlikçi sistemin çıkarlarına hizmet eden kullanım alanı olarak görme, Sovyet sisteminde de mevcuttur. Çıkarları için dünyayı çöplüğe çevirmede, yaşanmaz hale getirmede diğer türdeşleriyle yarışa girmiştir.

Sosyalizm, doğal toplumdaki kaynağını alan yeni toplumsal insanı yaratmanın ideolojisidir. Ama uygulanan sosyalizmde insan, sistemin teknik bir parçası olarak ele alınmış, neredeyse insan olduğu unutulmuş, teknolojiye kurban edilmiştir. Emperyalist kapitalist sistem kendisini ayakta tutmak için insan hakları gibi erdemlere sarılırken, reel sosyalizm etrafına duvarlar örerek, kendisini surlara hapsederek ömrünü uzatmaya çalışmıştır.

İnsandan bu denli uzaklaşma, yüce idealler için yola çıkan rejimi halktan koparmış, adına "Coca cola devrimi" denilen bir başkaldırıyla yerle bir olmaktan kurtulamamıştır. Ge-

çen 91 yıllık zaman ve yaşananlar, derslerle doludur.

Bu devrim, zihniyet ve uygulamadaki yanlış ve yetersiz yanlara rağmen, diğer halklarda olduğu gibi, bizim özgürlük mücadelemizi de tetikledi. Partimizin de kuruluş sürecinde bu büyük devrimden etkilendiği açıktır. Bugün eleştiri konusu yaptığımız bazı konularda, aynı çerçevede olmasa da, bizleri de etkiledi, yönlendirdi. Zor, devlet, demokrasi, iktidar, halk savaşı, parti öğretisi vb. etkilendiğimiz konular olarak sayılabilir. Buna rağmen farklı yanlarımızın, yaklaşımlarımızın olduğu da kesindir ve Önderliğin zaman zaman dile getirdiği eleştirilerinde de bu ortaya konulmuştur. Sovyet Devriminin; nüfusu, coğrafyası ve imkanları ne kadar az, küçük ve sınırlı olursa olsun, bir halk diremeye karar verdiğinde en devasa güçleri yenebileceği inancını geliştirmesi, en büyük kazanımlarından biri olarak değerlendirilebilir.

Ekim Devrimi, hayal edilenin gerçek olabileceğini gösteren bir durak oldu. Biz de bu durağın işaret levhalarına çok baktık. Ama **Önder APO** sorunun sadece kişilerden, uygulamalardan değil, esas olarak zihniyet ve onun dile gelişinden, araçlarından kaynaklandığını ve bunların neler olduğunu gösterdi. Önderlik yeni paradigmayla, demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplum modeli ile sosyalist öğretiye yeni bir içerik kattı. Her türden iktidarcılığın, devletçiliğin, cinsiyetçiliğin, dinciliğin ve doğadan kopuşun reddi üzerine kurulan bu paradigma, Sovyet Devrimi'nden çıkarılan derslerle yolumuzu aydınlatırken, insanlığı da özgürlüğe taşıyacaktı. 91 yıl önceki Ekim Devrimi'nin devrimcileri nasıl ki; "yaşasın sosyalizm" dediler ve başardılarsa, biz de bugün "yaşasın demokratik sosyalizm" diyoruz ve de başaracağız.

Tüm eksiklerini, yanlış ve yetersizliklerini eleştirerek, yeni paradigma temelinde 91. yıldönümünde Ekim Devrimi'ni selamlıyoruz. Devrimin önderlerini ve emek kahramanlarını saygıyla anıyoruz.

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

Dizi Yazı II Kuantum Üzerine

Kuantuma Giriş

Kuantum fiziği kuram olarak nasıl ortaya çıktı, gelişti? Hangi deneylerle sonuca ulaşıldı? Kısaca bunlara değinmekte yarar var.

Bilim dünyasında ışık üzerindeki tartışmalar geçmişten günümüze süregelenmiştir. Tartışmaların temel konusu; ışık nedir, nasıl hareket ediyor? Olmuştur. Newton ışığı bir yağmur sağanağı, peş peşe ilerleyen mermi tanecikleri biçiminde tanımlarken, Huygens, ışığı bir dalga hareketi olarak tanımlamıştır. Işığın dalga mı yoksa tanecik biçiminde hareket ettiği tarzındaki tartışma bir sonuç vermezken, Young çift yarık deneyi olarak bilinen deneyi gerçekleştirerek, Newton' un aksine ışığın bir dalga hareketi olduğunu ispatlamıştır. 1900' lerin başına kadar ışık, bu deneyde ispatlandığı gibi, sürekli bir hali ifade eden bir dalga hareketi olarak kabul gördü. 1900 de Max Planck konu üzerinde derinleşerek kara cisim deneyini gerçekleştirdi. Planck deneyinde, kara bir cismin altına yüksek derecede ısı tutar, ısının sıcaklık derecesi ile bağlantılı olarak kara cisimden önce normal, sonrasında ise ısının yayılım şeklinde bir farklılığın meydana geldiği görülür. Başta dalgalar biçiminde yayılan ısı, sonrasında birbirinden kopuk, parçacık demetleri biçiminde bir harekete dönüşür. Dalga özelliği ispatlanmış olan ışık veya ısı hareketin parçacık paketleri biçiminde hareket etmesi, Planck'ın kendisini de hayrete düşürür. Nasıl oluyor da bir şey aynı anda birbirinin zıddı farklı iki özelliğe hareket eder.

Dalğanın sürekli bir hal olması, parçacık demetlerinin ise birbirinden kopuk ve parçalı bir durum oluşturması izah edilmesi güç bir duruma yol açıyordu. Planck başta tereddüte düşmüş, sonrasında yaptığı deneyin sonuçlarını açıklamıştır. Bu durum daha önce deneyle ispatlanmış olan ışığın dalga özelliği karşısın-

da istenilen ciddiyette bir tartışmaya yol açmadı. 1905'de Einstein, "foto elektrik etki" olarak bilinen deneyini gerçekleştirenince, ışığın dalga mı, parçacık mı olduğu yönündeki tartışmalar yeniden alevlenir. Metal bir levha üzerine bir foton kaynağından ışık yönlendiren Einstein, fotonların belli aralıklarla metal levhadan elektron kopardığını fark eder. Einstein bunun ancak Planck deneyinin doğru olması halinde mümkün olabileceğini düşünerek, ışığın aynı zamanda bir parçacık hareketi olduğu sonucuna varır.

Işık parçacık mı, yoksa dalga mıydı? Nasıl olurda iki farklı özellik tek hareket içerisinde açığa çıkabiliyordu? Bu tartışma çok daha yoğun bir biçimde sürdürüldü. Bilimcilerin mantığına göre ışığın hareket biçiminin bu özellikten birini barındırması gerekiyordu. İki zıt özellik göstermesi kafaları karıştırmıştı. Ancak deney ile ispatlandığından, bu gerçeklik red de edilemedi. Sonrasında yapılan tartışmalar, ışığın hem bir dalga, hem de bir parçacık hareketi olduğu gerçeğini kabul ettirdi. Bu, klasik bilimin yaklaşımından ziyade felsefi bir yaklaşım ve sonuçtur.

Kuantum kavramı, kara cisim deneyinde ortaya çıkan parçacık demetlerinden doğar. Kuantum; paket parça veya parçacık paketi anlamına gelir. Yapılan bu deneyler, kuantum teorisinin başlangıcını ifade ediyor. Kuantum veya parçacık fiziği, teorisinin gelişmesiyle birlikte ortaya çıktı. Başta bir düşünce, bir teori olan kuantum, zamanla bilime bir ilke ve yeni özellikler kattı. Araştırma, inceleme ve tartışmalar temelinde yapılan yorumlar, teorisinin ve sistemin giderek gelişmesine, sonuç vermesine zemin hazırlar. Kuantum mekaniği bu temelde kurulur, parçacık ve dalga fiziği biçiminde bir fiziğe dönüşür. Parçacık ve dalga denklemleri kurulur. Planck'ın "H" olarak bilinen fiziksel sabiti ortaya çıkar. Bu sabit giderek bir teori olarak gelişim ve derinlik kazanır. Sonrasında ise, teknolojik açıdan sonuç vermeye başlar. Dijital ortam, kuantum fiziği ile birlikte gelişir, nano teknolojinin kapılarını aralar. Her şeyden önemlisi, başta da belirttiğimiz üzere, yeni bir düşünüş biçimini, farklı

Komünar

bir algılama tarzını ve doğa anlayışını ifade etmesi bakımından, klasik bilim ve modernist paradigmanın aşılmasını beraberinde getirmiştir. Temsil ettiği yeni anlayışla yeni değerler bütününe açığa çıkmasına, mutlak, determinist ve tanrısal kalıplara dayalı tüm düşünüş tarzlarının aşılmasını beraberinde getirmiştir. Kuantum eksenli gelişen yeni paradigma, birçok açıdan devrimsel bir gelişmeyi ifade etmiş, özellikle de toplum bilimleri açısından ufuk açıcı olmuştur.

Kuantum Fiziği

Klasik fizik, halende geçerliliği olan bir fiziktir ve günümüzde de uygulanmaktadır. Klasik fizik, makro dünyanın fiziği olması itibarı ile kaba, yüzeysel ve dışsal nitelikte bir işlev görüyor. Hareketin kaba işleyişini verebilir, maddeyi ölçebilir, ancak olayların potansiyelini, yani iç geometrisini ölçme yeteneğine sahip değildir. Bu anlamda klasik fizik kaba maddecidir. Bu fizik atom ve atom altı olayları sınırlarına ulaştığında var olan işlevselliğini yitirmektedir. Klasik fiziğin işlevsizleştiği sınırlar, kuantum fiziğinin başlangıç noktasını oluşturuyor. Kuantum fiziği atom altı parçacıklarını inceleyen; onların hız, enerji, kütle, hareket ve davranışlarını ölçmeye ve anlamaya çalışan fizik dalıdır. Mikro dünyanın fiziği olan kuantum (eğer oluşum küçükten büyüğe doğru bir gelişme seyri içersinde ise, ki öyledir), makro dünya açısından da geçerliliği olan bir fizik olma özelliğindedir. Dolayısıyla kuantum fiziğini, uzayla, atom ya da atomaltı parçacıklarla sınırlamak doğru olmaz. İnsan da dahil doğada bulunan herşey bu parçacıkların bir toplamından ibaret ise, doğada bulunan bütün hareket ve oluşum biçimleri bu fiziğin kapsamı içerisine giriyor demektir.

Kuantum ile klasik fiziğin daha iyi anlaşılabilmesi için mantıksal bir deneye başvurulabilir. Fizik sonuç itibarı ile nedir? Bir zihin-madde ilişkisidir. Örneğin elimizde bir kâğıt, yani bir madde var. Eğer fizik bunu ölçme, anlama ve biçim verme, bundaki potansiyelleri açığa çıkarma ve kullanmayı ifade ediyorsa, o zaman bu kâğıt üzerinde yapılacak bir örnek-lendirme yararlı olabilir. Bu kâğıtla herhangi

bir şey yapacak, bir şekil vermeye çalışacağız. Gemi veya uçak yapabiliriz. Belli bir büyüklükte bir kâğıt parçasını ele alıyoruz. Boyu büyük, hareketi ağır olduğundan onu elle tutabilir, denetleyebiliriz. Yani elimizdeki madde mantığımızın ve ölçü aletlerimizin sınırları içerisindedir. Bu nedenle çok fazla zorlanmadan onu elimize alabilir, rahatlıkla bir biçim verebiliriz. Çok fazla zorlanmadan o kâğıt parçasından bir gemi veya uçak yapabiliriz ve bunu yaparken de herhangi bir zorlanma söz konusu olmuyor. Elimizdeki maddeyi rahat algılıyor, kontrol ediyor ve ölçebiliyoruz. Bu nedenle çok fazla bir zorlanma yaşamıyoruz. Elimizdeki maddeyi küçültme ve üzerinde işlem yapma faaliyetini durmadan sürdürebiliriz. Küçülterek bir biçim, daha da bölerek yeni bir biçim verebiliriz. Elimizdeki madde ufaldıkça onu elimize alma, denetleme ve buna bir biçim verme olayı zorlaşır. Belli bir ufaltma faaliyeti sonrasında artık elimizde bildiğimiz madde adına çok fazla bir şey kalmıyor. Bu noktadan sonra çok daha fazla estetik, esneklik dolayısı ile ölçüm ve denetleme boyutu ile daha fazla bir dikkat ve hassasiyet göstermek gerekecektir. Madde, bildiğimiz maddeden aşağıya doğru bir ufalmayı yaşadıkça söz konusu maddeyi kontrol edebilme, üzerinde tasarımı ve hesaplama olayı da giderek güç bir hal alacaktır. Hele hele bu madde artık dokunamayacağımız ve gözlemleyemeyeceğimiz bir düzeye, yani hayalete dönüşmüş ise, onu denetlemek, ölçmek ve üzerinde işlem yapmak hemen hemen imkânsız hale gelecektir. Yani elimizde artık bildiğimiz anlamda bir madde olmayacaktır.

Şimdi birer uçak veya gemi yapalım. Sahip olduğu potansiyelleri ölçelim, enerjisini, kütlelerini, hız ve konumunu bularak tekrarladığımız işlemi sürdürelim. Bunları nasıl belirleyeceğiz? Elimizde olmayan bir şeyden bu sonuçları nasıl elde edebiliriz? Anlaşılacağı üzere kesin ölçü ve mutlaklıklar ile sonuç elde etmek artık imkânsızdır. Kaba bir tanımla diyebiliriz ki, işte kuantum budur. Tam olarak hesaplanabilen, ölçülebilen, denetlenebilen bir maddi ortamdan, bu ölçümlerin tam olarak

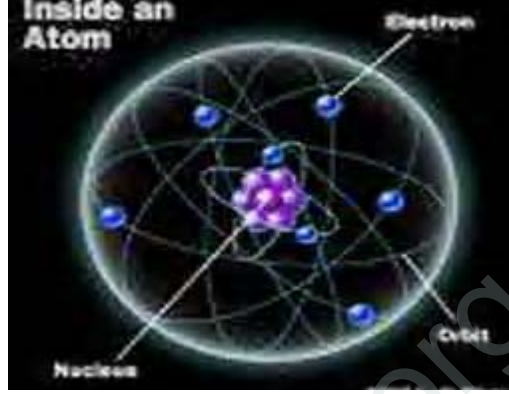
Komünar

yapılamadığı, kesinlikte sonuçlara gidilemediği başka bir dünyaya geçiştir. Ama yine de ölçümler yapmak ve bildiğimiz faaliyetleri sürdürmek zorundayız. Yani bir şekilde doğayla ilişkilerimizi sürdürmek, doğadan faydalanmak ve beslenmek durumundayız.

Bu durumdan hareketle klasik fiziğe ve fizikçilere değinilecek olursak; klasik fizikçiler bu olaylarla karşılaşınca kavram, kuram, araç ve gereçleri ile bir çıkmazı yaşadılar. Mutlak ölçülebilir, bilinebilir ve belirlenebilir bir doğa anlayışı ile hareket eden klasik fizikçiler, sahip oldukları mantıkla ileriye doğru daha fazla yol almaları mümkün değildir. Doğa, mutlak ölçüm ve yüzde yüz bilmeye, onu her yönü ile belirlemeye koşullanmış olan bu mantığın sınırları dışına çıkmış, bunun yerine kendisine has bir belirsizlik içerisine girmiştir. Bu dünyada müthiş bir hareket, oluşum ve enerji söz konusudur. Ancak bu klasik fizikçilerin bildiği, düşündüğü gibi bir hareket değildir, çok daha farklı bir düzeyde kendisini var eden ve işleyen bir harekettir.

Klasik fizikçiler kendi mantıklarını ve sahip oldukları yöntemi birebir doğa gerçekliğine uygulamak istediler. Ancak bunda tam bir başarı sağlanamadı. Sahip olunan mantık, kavram ve ölçü aletleri ile kuantum düzeyinde işleyen bu olaylar karşısında sonuç alabilmeleri de zaten mümkün değildi. Kuantum düzeyindeki olaylarla ilişki kurmak, mutlak suretle bir yenilenme, yani her yönüyle köklü bir devrimi gerektiriyordu. Bu gerçekleştirilmeden yol alabilmek mümkün değildi. Kısacası bir uçurumun eşiğine gelinmiş bulunuyordu; ya doğanın anlam ve hareket diline uygun bir yenilenme yaşanacak, ya da bir adım bile öteye gidilemeyecekti. Başka bir deyişle ya uçuşma yeteneğini gösterecekler, ya da atılacak en küçük adım uçurumdan düşme anlamına gelecekti. Bu anlamda kuantum, klasik fizik açısından aşılamayacak bir sınırdır. Bir diğer yönü ile yeni bir başlangıçtır. Yolunu, yöntemini, mantığını oluşturursan, doğru anlamayı sağlayabilir, kanatlanabilir, yeniye doğru yol almayı başarabilirsin. Aksi durumda bırakalım sonuç almayı, iletişim kurmak bile söz konusu

olamayacaktır. İşte klasik fizikçilerin yavaşmayı göze alamadıkları ve başaramadıkları da budur. Kuantum fiziği, klasik fiziğin işlevini yitirdiği belirsizlik, rastlantısallık ve olasılığı kendine ilke edinerek doğayla ilişkilenebilmeyi başarmıştır.

Atomun Yapısı Üzerine

Atom, Demokritos ve Anaksagoras tarafından düşünülmüştür. Atom, "artık bölünemeyen" anlamında tanımlanmış ve "atomos" olarak ifade edilmiştir. Maddenin, insanın ve bir bütün olarak evrenin atomos adını verdikleri bu sert parçacıklardan oluştuğunu öngörmüş, Tanrı'nın bile bu atomlardan oluştuğunu vurgulamışlardır. Bu görüş genel olarak atomcu geleneğin ve bu gelenek üzerinden gelişen materyalist felsefenin temelini oluşturmuştur.

1800'ler den başlayarak incelenme konusu edilen atomik yapı, günümüz itibarı ile birçok yönüyle anlaşılabilir durumdadır. Atomun oluşumu, yapısı, düzen ve işleyişi hemen hemen anlaşılabilir durumdadır. Dahası atom parçalanmış, atom altı parçacık ve enerjiye yönelik yoğun bir inceleme ve araştırma gerçekleştirilmiş ve halen de bu araştırma ve incelemeler devam etmektedir. Günümüzde Atom altı düzeyde yüzün üzerinde parçacık tespit edilmiştir. Doğal hali ile bulunan parçacıkların yanı sıra, birçok parçacık da laboratuvar ortamında üretilmiştir.

Atom, ortasında bir çekirdek ve etrafında yoğun bir elektron bulutu olan bir yapıdır. Yüz bin mercimek tanesinin yerleşebileceği bir çemberi düşünecek olursak, bu çemberin % 99,9'unu elektron bulutu, kalan kısmını da

Komünar

çekirdek oluşturuyor. Yani çekirdeğin büyüklüğüne oranla atomun hacmi muazzam bir büyüklüktedir. Atomun genel yapısı çekirdeğine oranla bu büyüklükte olmasına karşın, gözle görebilecek, somut dokunuşunu hissedebileceğimiz bir düzeyinde değildir. Varlığımızı oluşturan, onunla her gün somut ilişkiye geçtiğimiz bize yaşam veren varlıklar olarak atomları günlük yaşamda fazla düşünemiyor ve onları hissedemiyoruz. Örneğin soluduğumuz oksijen 8 protonlu atomik yapılardır. Yaşamımızı idame ettirmemize yardımcı olan oksijeni, yani atomik varlığı gözlemleyecek durumda değiliz. Bir iğne ucu büyüklüğündeki bir yapıda yaklaşık 4 trilyon atomun olduğunu düşünecek olursak, atomların ne tür yapılar olduğunu daha iyi anlayabiliriz.

Atom; elektron, nötron ve proton olarak bilinen bu üç temel parçacıktan oluşur. Nötronun bulunmadığı tek atom, hidrojen atomudur. Hidrojen atomu tek protonlu bir yapı olduğundan nötrona gereksinim duymaz. Nötron genelde birden fazla protonu olan ve görece ağır olan atomik yapılarda bulunur. Elektrik yükü sıfır olan nötron, atom çekirdeğini oluşturan, daha doğrusu çekirdeğin kendisi olan protonların birbirbirilerine uyguladıkları itim gücünü kırmak ve sıfırlamak amacı ile atom çekirdeğinde yer alır, atom sisteminde bu temelde bir rol oynar. Örneklendirecek olursak; proton + proton birbirilerine yanaşmazlar, yani birbirilerini iterler. Aynı durum eksi kutbu oluşturan elektron için de geçerlidir. Bundan dolayı hidrojen atomunda nötrona ihtiyaç duyulmamakta, dolayısıyla birden fazla protonlu yapılarda nötron bulunmaktadır.

Proton ile nötron çekirdeksel ve parçacıklardır. Kütleleri elektronunkinden kat be kat fazladır. Elektron çekirdek dışı yani hafif parçacıklar gurubuna girer. Leptonlar çekirdek dışı, hadronlar ise çekirdeksel, yani ağır kütleli parçacıklar gurubunu ifade ederler. Yapısı itibarı ile atom, ortasında proton ve nötrondan oluşan bir çekirdek ve hem sayı, hem de elektrik yükü bakımından bunlarla eşit yükte olan elektronların karşılıklı oluşturduğu denge sonucu oluşmaktadır. Yani çekirdeğin

bir arada kalmasını sağlayan nötron ile etrafında eşit elektrik yükü ile dolanan elektronların kararlı hareketi atomun oluşmasını sağlamaktadır.

Başta da belirttiğimiz gibi elektron, çekirdek dışı bir parçacıktır. Elektron, çekirdeği çevreleyen, atom çekirdeğini bir arada tutan, atomik bağları oluşturan ve oluşumdaki örgüleri ören bir işlevselliğe sahiptir. Maddeyi bir arada tutması ve iletişimi sağlaması itibarıyla da adeta maddenin örgütleyicisi ve ruhu gibidir. Şöyle de ifade edilebilir: Kütle biçiminde bir araya gelmiş gördüğümüz, dokunduğumuz, duyumsadığımız maddeleri bir arada tutan elektronların kendisidir. İnsandan bitkiye, taş, toprak ve sulara kadar varlığın bütünü elektronların dokuduğu örgüler ile bir arada kalabilmektedir.

Oluşum; parçacıklardan atom, atomlardan molekül, moleküllerden hücreye kadar gördüğümüz, dokunduğumuz, somut ilişkide olduğumuz madde biçiminde bir örgütlülüğü ifade eder. Bütün bunları bir birine bağlayan, oluşum itibarı ile küçükten büyüğe doğru gelişmede temel bir rol oynayan elektronlardır. Elektronların bir özelliği atomların çevresinde dolanmayken, diğer bir özellikleri de, atomlar arası ilişkiyi sağlamaktır. Bu ilişki, elektronların bir birilerine dolanması yoluyla sağlanır. Burada bir elektronun sadece kendi atomik yapısı ile sınırlı kalmadığı, başka atom yapılarında da etkili bir rol oynadığı anlaşılmaktadır. Bir elektronun aynı anda iki değişik yapıda bulunduğu, birden fazla atomda rol oynadığı anlaşılıyor. Zaten bir anda iki farklı durumda olma, atom altı olaylarda değişik biçimlerde açığa çıkan bir durumdur. Özetle belirtecek olursak; elektronlar kol kola girerek bir aradalığı ve maddi bütünlüğü sağlarlar. Bir kütle biçiminde örgütlenmiş herhangi bir maddi yapıdan elektronlar çekilince, madde çözülür. Örneğin bir şahsı ele alalım; şahısta buluna elektronları çekip aldığımızda, o şahıstan geriye eser kalmaz, bedeni çözülür. Şahsı bir kütle biçiminde bir arada tutan, onu cüsseli kılan, hareket ettiren şey, elektronlardır. Yine ilişkide olduğumuz katı, sert, esnek, sıvı, eği-

Komünar

len, bükülen, kesilen maddeler vardır. O maddelere bu özelliklerini kazandıran da, yine o maddelerde mevcut olan elektronlardır. Elektronların kurduğu sıkı veya gevşek bağlar, örgütleniş düzeyi ile bağlantılıdır. Bir kâğıt parçasını ele alalım. Bu kâğıt üzerinden herhangi bir işlem yapabiliriz, onu yırtabilir veya herhangi bir biçime kavuşturabiliriz ve bunu yaparken de zorlanmayız. Bunu rahatça yapabilmemizi sağlayan elektronlardır. Söz konusu madde eğer sadece proton ve nötronlardan oluşsaydı, kolayca kesemez, biçim veremez ve istediğimiz işlemi yapamazdık. Maddeyi esnek kılan ve ona biçim vermemizi sağlayan elektronlardır. Maddi oluşumu bir arada tutanın elektronlar olduğunu da belirtmiştik. Atomun derinliğinde gizlenmiş bir çekirdek, kalan büyük kısmının da elektronlardan oluşmuş bir bulut veya uzay olduğunu da daha önce vurgulamıştık. Yine atomlar arası ilişkinin birbirine dolanan elektron bulutları yoluyla sağlandığını da vurgulamıştık. Elektrondan kaynaklı gelişen bu durum, maddi yapılarda dev boşlukların oluşmasına neden olmaktadır. Bu boşluklar bize maddeyi işleme imkânı sunuyor. Bu boşluklar olmadan, yapılacak her işlem çekirdeklerden oluşan maddeye denk gelecektir ki, bu da maddeyi işlemez kılar. Örneğin saf nötrondan oluşan maddeye şekil verme, onu kolayca işler hale getirme oldukça zordur.

Elektronlar aynı zamanda 4 temel kuvvetin herbirine de temel teşkil ederler. Doğada tanımlanan 4 temel kuvvet vardır ve evrende gerçekleşen tüm hareket ve değişimler de bu 4 kuvvet ekseninde gelişmektedir. Bu kuvvetlerden en zayıfı, yerçekim kuvvetidir. Yer çekiminden daha güçlü olan elektromanyetik kuvvet, çekirdeksel kuvvetlere oranla düşük bir kuvvettir. Nükleer (çekirdeksel) kuvvetlerden zayıf olanı yerçekimi ve elektromanyetik kuvvetten güçlü, ancak güçlü çekirdeksel kuvvetten daha düşük bir kuvvettir. Bu kuvvetlerin tümünden görece güçlü olan, (nükleer) çekirdeksel kuvvettir. Bu kuvvet 8 bozon tarafından kontrol edilmektedir. Birincisi graviton denilen parçacık rol oynarken, ikincisi elektronların üzerinden oluşur. Nükleer kuvvetler-

den zayıf olanı bozunuma uğrayan atomlardan meydana gelirken, dördüncüsü kararlı atomlarda bulunan kuvveti dile getirmektedir.

Atom bombası ya da atom enerjisi, dördüncü kuvvette ifade ettiğimiz kararlı atomların çekirdeğini oluşturan protonun parçalanması sonucu elde edilmektedir. Kendi içinde muazzam bir enerji barındıran proton, nötron bombardımana tabi tutularak parçalanmaktadır. Protonun parçalanmasıyla kuark adı verilen üç farklı parçacık ile artı bir enerji ortaya çıkmaktadır. Bu artı enerjinin bir çırpıda salıverilmesi atom bombası olmuştur. Protonun parçalanmasında nötronun kullanılmasının nedeni, diğer parçacıklara oranla nötronun bütün parçacıklara çok rahat bir biçimde yaklaşabilmesidir. Artısı veya eksisi olmayan nötron çift cinsiyetli veya cinsiyeti belirginlik kazanmamış bir parçacık olarak da düşünülebilir. Bu özelliğinden hareketle nötron diğer parçacıklara kolayca yaklaşabilmektedir.

Kuantum Canlılığı ve Oluşum Gerçeği

Oluşum, atomun yapısı ve işleyişi, yine atomu oluşturan üç temel parçacığın maddi yapısındaki rol ve işlevlerini ana hatları ile ortaya koymaya çalıştık. Şimdi de parçacıklar dünyasında çok farklı hareket ve davranış biçimlerinden bazı örnekler vererek kuantum canlılığı ve oluşum gerçeğine yönelik bir yorum geliştirebiliriz.

İlk örneğimizi elektron üzerinde yapılan deneyden yola çıkarak verebiliriz. Elektronların çok hızlı hareket ettiklerini, bir anda birden fazla atomik yapıda bulunabileceğini vurgulamıştık. Deney çemberine alınan elektronun hareket ve davranış biçiminde değişimler gözlemlenmiştir. Başta geniş tutulmasına rağmen oluşturulan çemberin varlığı, elektronun hız ve davranış biçiminde büyük bir değişimin yaşanmasına yol açar. Çember daraltıldıkça elektronun hız ve davranış biçimindeki değişimin dozu da artar. Çember üzeri geliştirilen dış müdahaleye karşı elektron büyük bir tahammülsüzlük gösterir. Hareket alanının daraltılması, etrafında doğal olmayan sınırların oluşturulması, elektronu ciddi bir biçimde rahatsız eder. Bu durum elektronun inanılmaz

Komünar

bir hıza ulaşmasına yol açar. Doğal hareket alanına, yani onun hareket serbestliğine yönelik yapılan bu dış müdahaleyi kabullenmeme, onu bir zindan gibi görme, aşma, çemberin dışına çıkma, özgürlük alanına kavuşma istem ve arzusu, elektronu söz konusu hız düzeyine ulaştırır. Başta da belirttiğimiz üzere eğer elektron varlığı oluşturan bir parçacık ise, -ki öyledir- o zaman bu eğilim bir bütün olarak maddi varlığa has bir özellik olmaktadır. Varlık, baskı ve zor gibi doğasının kaldıramayacağı dış müdahalelere karşı bir özgürlük eğilimine sahiptir. Elektron gibi temel bir parçacık bu eğilimi gösterdiğine göre, parçacıkların muazzam bir bileşimi olan insanda bu eğilimin çok daha güçlü ve yoğun bir biçimde gelişebileceği belirtilebilir.

Maddenin doğasında bu özellikler olmasaydı insanda veya diğer türlerde bütün bu özelliklerin gelişmesi beklenemezdi. Canlılık, sezgisellik, bilgisellik ve özgür tercih vb. durumlar olmasaydı, yani varlığı oluşturan niceliklerin kendisinde duygu, sezgi ve bilgi potansiyeli söz konusu olmasaydı, böylesine renkli, üretken, sayısız çeşitliliğe yol açan bir doğanın da açığa çıkabilmesi beklenemezdi. Önderliğin belirttiği gibi, **"olmayan bir şeyden bir şey çıkmaz"**. Eğer doğanın kendi özünde bilgisellik, sezgisellik, canlılık, ruhsalılık, his ve duygu olmasaydı, insan oluşumunda bu anlam düzeyi gelişemezdi. Demek ki varlığı oluşturan niceliklerde böylesi bir öz ve potansiyelin varlığı söz konusudur. Daha önce de anlattığımız gibi maddenin temel taşları aynıdır. İnsan, bahsettiğimiz atomlardan oluşmuştur; ağaçlar ve taşlar da aynı atomlardan oluşmuştur. Yani temel bileşenlerimiz aynıdır, aynı şeyden geliyoruz. Doğa ve doğa bileşenlerinden temel varlığımız itibarı ile farklı değiliz. Söz konusu fark insanın toplumsallığından doğan yaratıcılık ve anlam gerçeğidir. Toplumun "ikinci doğa" veya "doğa içinde doğa" biçimde tanımlanmasına yol açan bu gerçekliktir.

Genel varlık itibarı ile yorumlarımızı sürdüreceğiz; Peki, bizleri farklı kılan ya da doğada çeşitliliği geliştiren nedir? Farklı-

lığı doğuran, atomların farklı tarz ve düzeylerdeki örgütlenme biçimi, maddenin atomlar üzerinden örgütlenme şeklidir. Bir organizmayı oluşturacak düzeyde bir araya gelir, tür oluşturur. Daha farklı örgütlenir ve daha farklı bir canlı türünü oluşturur. Farklı örgütlenir yaprak veya çiçek oluşturur, daha farklı örgütlenir insan türünü oluşturur. Özcesi aynı özden gelen, farklılaşan, farklılıklarımızla birbirimizi hareketlendiren, etkileyen ve birbirimizi besleyen bir bütünselliği oluşturmaktayız. Biz bu doğanın bir parçasıyız, atomların muazzam bileşenleriyiz. Farklılıklarımız ile birlikte bir içiçelik, bir bütünlük söz konusudur. Ne doğa insan dışı bir olgu, ne de insan doğaüstü bir olgudur. Bütün bunlar birbirini besler, korur, geliştirir veya şekillendirir.

Bu örneklerden de anlaşılacağı üzere oluşumun biçim ve süreçleri birbirinden kopuk, birbirilerini yokeden bir gerçekliği dile getirmemektedir. Biyolojik varlıklar, kimyasal ve fiziksel yapılarda oluştuğuna göre biyolojik süreç onlarla vardır. Onlarsız var olabileceği imkânsızdır. Başta insan olmak üzere bütün biyolojik ve organik varlıklar oluşum süreçlerini kendilerinde taşırlar. Bu anlattıklarımızdan da anlaşılacağı üzere canlı ve cansız varlıklar biçiminde bir ayrıma gitmek doğru bir yaklaşım değildir. Atom altı niceliklerde gözlemlenen gerçeklik bunu çarpıcı bir biçimde kanıtlamaktadır. Özcesi canlılık olayı atom altı düzeyde bulunan ve yaşanan bir özelliktir. Başta canlılık olmak üzere bilgi, sezgi, duygu, his vb. özellikler parçacık dünyasından, yani onların doğasında potansiyel olarak bulunabilmektedir. Parçacıklarda bulunan birçok hareket, davranış ve özellik bu gerçeği doğrulamaktadır. Önderlik **"Bu denli renklilik, çeşitlilik, canlılık, duygu, sezgi ve bilgisellik potansiyel olarak doğada olmasaydı bu doğrultuda gelişim olamazdı"** diyor. Olmayan bir şeyden bu kadar şey doğmaz. Bu, kozmostan kuantuma bir bütün olarak evrenin oluşum gerçekliğini ifade ediyor.

(Bitti)

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

Ekim Şehitleri

Kadın Ordulaşmasının Öncüleridir